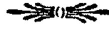
பன்னிரண்டாவது

பாரத்துவாசருக்குப் பிணிக்குத்தக்க ஓடதிகள்போதித்த காதை.

பிணியாளனெண்ணத்தை ஞானக்கண்ணினு லறிந்த வாருடர் பாரத்துவாசரைநோக்கி அன்பனே, நீவிர் அதிதுன்ப வியாதியி னுபாதையால் அனந்தநாள் அவத்தைப்படுகின்றீர்போலு மென்றார்.

அருகன் அருள்மொழியைக்கேட்ட பாரத்துவாசர் திடுக்கிட்டு ஐயிந்திரியங்களைவென்று அந்தரங்கமுணர்ந்த இந்திரரே எனதுள்ளத்திலெண்ணிய வெண்ணங்களை உமது களங்கமற்ற வுள்ளக்கண்ணாடியிற் கண்டுகொண்ட செவ்வியக் கண்ணனே, சிறந்த செல்வனே எனக்குற்ற வியாதியை எவ்வகையாற் றெரிந்துகொண்டீரோ அதன் நிவர்த்தியு முமக்குத் தெரிந்தேயிருக்கும். தேவரீர் அதன் உற்பவத்தையும், மடிவையும் விளக்கி யாட்கொள்ளவேண்டுமென்று வணங்கினான்.

பகவன் பாரத்துவாசரை நோக்கி அன்பனே! உமக்குள் ளெழும் ரஜோகுண, தமோகுண, சத்துவகுணமென்னு முக்குணத்திரய காம, வெகுளி, மயக்கங்களைக் காரணமாகக் கொண்டெழூஉம் முக் குற்றங்களை வாத, பித்த, சிலேத்துமமென்னும் மூவியாதி பீடமாகி வாதத்தால் ஆயிரத்தியைந்நூறுவகைத் தோற்றங்களும், பித்தத்தால் ஆயிரத்தியைந்நூற்றி நாற்பதுவகைத் தோற்றங்களும், சிலேத்துமத்தால் ஆயிரத்தி நானூற்றி யெட்டுவகைத் தோற்றங்களையு முண்டுசெய்து மக்களை மாளாதுன்பத்திற் காளாக்கி மடித்துவருகின்றது.

இத்தியாதி வியாதிகளின் தோற்றத்திற்கும், உபாதைக்கும் மக்கள் அவாக்களே காரணமாகும். அவற்றுள் காம அவாபெருக்கம், வெகுளிபெருக்கம், மயக்கபெருக்கத்தால் உமக்குத் தோன்றியுள்ள வியாதியின் பெருக்கமானது வெகுளியின் அதிகரிப்பினாலும், வேளைபுசிப்பின் தவறுதலினாலும் பித்த வனல மீறி மார்பின் குழியினுள்ளும், இரைப்பையின் முகப்பிலும், திரண்ட கட்டிபோல் வளர்ந்து புசிப்பின் அன்னத்திறக்கத் தடைகளையேற்று எட்டுவகை துன்பத்திற் காளாக்கி அஷ்டகுன்மக் கட்டிகளாக வளரும்.

அவ்வகை வளர்ந்து அன்னதுவேஷத்தால் ஒடுங்கியும், பித்தகோபமாம் வெகுளியொடுங்காது மேலு மேலுங் கோபத்தைப்பெருக்கிக்கொள்ளுவதால் குன்மமென்னுங் கட்டியும் வளர்ந்து துன்பமும் பெருக்கிக்கொண்டேவரும்.

வெகுளியாங் கோபத்தை யடக்கும் மூலிகை சத்துக்களையும், உபரச சத்துக்களையும், உப்பின் சத்துக்களையும புசித்து கோப மெழாவண்ணம் நசித்து சாந்தத்தைப் பெருக்குவதால் குன்மங்கள் கரைந்து துன்பமகன்று அன்னமுறைந்து உதிரஞ் சிறந்தோடி யுடல்குளிர்ந்து சுகத்தை யளிக்குமென்றார்.

பகவன் பரிகரிப்பாம் பரம வாக்கை யுணர்ந்த பாரத்துவாசர் அவரடிபணிந்து ஐயனே! திரிபீடமாம் மூவமுத வாக்களித்து மக்களை தேவர்களாக்கிய தேவாதிதேவா! இத்தேகவாயுவின் தீரத்தை தேறச்செய்பவும், வீரத்தை விலக்கிக் கலக்கவுமாகுங் கற்பத்தை யருள்புரியவேண்டுமென்றடிபணிந்தான்.

பகவன் பாரத்துவாசரைநோக்கி அன்பனே! மக்களுக்குள்ள கிரமச் செயல்களை சௌக்கிய மென்னப்படும். அக்கிரமச் செயல்களை வியாதி யென்னப்படும்.

இத்தகையவியாதிகள் ஏதுக்குத் தக்கநிகழ்ச்சியாய்த் தோன்றும், அத்தோற்றங்களுக்கு பூதபௌதிகங்களும், அவரவர் குணாகுணங்களும். செயல்களுமே காரணமாகும்.

மண், நீர், தீ, காற்று இவற்றின் மாறுதலின் செயல்களை முதல் மூலமாகும். குணக்கிரய அவாக்களை இரண்டா மூலமாகும். மனப் போக்கின் மீறியச் செயல்களை மூன்றாமூலமாகும்.

இம்மூவகையேதுவால் நிகழ்ச்சியாகும் சத்துவவிருத்தி, தமோவிருத்தி, இராசோவிருத்தியாகும் வாத, பித்த, சிலேத்தும வியாதிகளாகி நெய்தநில மக்களுக்கு வாதமே பீடமாகக்கொண்டும், குறிஞ்சிநில மக்களுக்கு பித்தமே பீடமாகக்கொண்டும், முல்லைநிலமக்களுக்கு சிலேத்துமமே பீடமாகக்கொண்டும், மருதநில மக்களுக்கு வாதத்திற் பித்தமே மூலமாகக்கொண்டும், பாலைநில மக்களுக்கு பித்தத்திற் சிலேத்துமமே மூலமாகக்கொண்டும் பற்பல வியாதிகள் தோன்றி மும்மெய் வினையின் பயன்களையும், இம்மெய் வினையின் பயன்களையும் அநுபவிக்கச் செய்கின்றது.

மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வினையுள்ளளவும் தேகமும், தேகமுள்ளளவும் வியாதியும் ஆதியாய் நின்று அலைக்கழிக்குமாரும்.

ஆதியாய வியாதிகளுக்கு அவ்டகமூலம் அறிவின் பெருக்கமேயாகும்.

அறிவின் விருத்தியால் ஒவ்வொரு மக்களுக்குள்ள உதிர விருத்தியே அயசம்மந்தமாகவும், மூளையின் விருத்தியே பொன் சம்மந்தமாகவும், மாமிஷ விருத்தியே வங்கசம்மந்தமாகவும், அஸ்தியின் விருத்தியே வெள்ளி சம்மந்தமாகவும், நரம்பின்விருத்தியே தாரவின் சம்மந்தமாகவும், தாம்பிரவிருத்தியே சரும சம்மந்தமாகவு முணர்ந்து அந்தந்த யாக்கையுருப்பின் குறைவு நிறைவுகளை அந்தந்த லோகங்களால் நிவர்த்திக்க வேண்டியது.

மூலிகைவர்க்கங்களிலுள்ள அயசம்மந்த தாபரங்களும், பொன் சம்மந்த தாபரங்களும், வெள்ளிசம்மந்த தாபரங்களும், வங்கசம்மந்ததாபரங்களும், தாரசம்மந்த தாபரங்களும், தாம்பிரசம்மந்ததாபரங்களும் இன்னின்னவைகளென்று கண்டறிந்து அவ்வவ் வுருப்பின் குறைவு நிறைவுகளுக்கு அந்தந்த மூலிகைகளைக் கொடுத்து நிவர்த்திக்கவேண்டியது,

உப்பின் வர்க்கங்களிலுமுள்ள அயச்சம்பந்த உப்புகளும், பொன் சம்மந்த உப்புகளும், வங்கசம்மந்த உப்புகளும், தாரசம்மந்த உப்புகளும் தாம்பிரசம்மந்த உப்புகளும் ஈதிதென்றறிந்து அந்தந்தவுருப்பின் குறைவு நிறைவுகளுக்கு அந்தந்த உப்பினங்களை யீய்ந்து நிவர்த்திக்கவேண்டியது.

* இரத்தின வர்க்கங்களிலு முள்ள அய சம்மந்த ரத்தினங்களும், பொன் சம்மந்த வைரங்களும், வெள்ளிசம்மந்த புஷ்பராகங்களும், வங்க சம்மந்த கோமேதகங்களும், தாரசம்மந்த நீலங்களும், தாம்பரசம்மந்த பசசைகளும் இன்னின்னவைகளென்றறிந்து அந்தந்தவுருப்பின் குறைவு நிறைவுகளுக்கு அந்தந்த ரத்தினங்களை யீய்ந்து நிவர்த்திக்கவேண்டியது.

பாஷாணவர்க்கங்களிலுமுள்ள அயசம்மந்த தொட்டி பாஷாணங்களும், பொன்சம்மந்த கௌரி பாஷாணங்களும், வெள்ளி சம்மந்த சங்கு பாஷாணங்களும், வங்க சம்மந்த தாளக பாஷாணங்களும், தார சம்மந்த வீரபாஷாணஙகளும், தாம்பிர சம்பந்த செப்புத்தொட்டி பாஷாணங்களும் யீதிதென்றறிந்து அந்தந்த உருப்பின் குறைவு நிறைவுகளுக்கு அந்தந்த பாஷாண அளவுளவின் சிகிச்சையால் தீர்த்தல்வேண்டும்.

இத்தகைய தேக குணகுணங்களையும், மூலிகை குணகுணங்களையும், உபரசகுணகுணங்களையும், நவரத்தின குணகுணங்களையும், உலோக குணகுணங்களையும், பாஷாணகுணகுணங்களையும் நன்காராய்ந்து அதனதன் சத்துருக்களைக் கண்டறிந்து முடிப்பதும் அதனதன்மித்துருக்களைக் கண்டறிந்து சேர்ப்பதுமாகிய அவுடதங்களை முடித்தல்வேண்டும்.

ஒவ்வோர் தேகத்திற்குள்ள திடத்தையும், சத்துவத்தையும் ஊட்டும் வஜீகரண அவுடதங்களையும், ஆயுள்விருத்திக்கு ஆதாரமாகும் இரசாயன அவுடதங்களையும், மூலிகைகளை தனது சத்துருக்களின் சேர்க்கையால் பாஷாணமாகுதலும். பாஷாணங்களை தனது சத்துருக்களின் சேர்க்கையால் அமுதமாவதும், குழந்தைகளின் வியாதிகளுக்குச் செய்யுஞ் சிகிட்சைகளை அதி ஜாக்கிரதையாகவும், கணபேத குணபேதங்களை யறிந்தும், மக்களுக் குண்டாகும் மனோ பீதியாலும், எண்ண பேதத்தாலும் உண்டாகும் பேயகிலே ரோகங்களையும், சரீரத்தை மாறுபடசசெய்யுங் காமரோகங்களையும், கழுத்திற்கு மேறபட்ட உாத்தவாத ரோகங்களையும், காய சிகிட்சை, இரண சிகிட்சையாகும் சல்லியரோகங்களையுந் தெரிந்துக் கொள்ளல்வேண்டும்.

இத்தியாதி தேக குணகுணங்களையும், வியாதியின் குணகுணங்களையும், அவுடத குணகுணஙகளையும் அறிந்துசெய்வதே சிகிட்சா சூஸ்ரதமாகும்.

அவற்றுள் உமக்குள்ள ரோகங்களைத் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டுமாயின் உமக்குள்ள குணச்செயல்களையும், காயச்செயல்களையுங் கண்டறி

அருங்கலைச்செப்பு.

* ஆசாரகப்பத்து.—ஊனு மென்பு மூதிரம் நரம்புதோல், காணுமெய் நோயின் திறை. அயம் வெள்ளி பொன்னு மருந்தாரங்கொண்டு, நியமி நோய்தாம்பிரத்தினேர். கௌரி வெண் தொட்டி தாளகம் வீரம், பௌரி பாடாணங்கள் பார் சிவப்பொடு நீலம் வைரமா பச்சை, உவப்புட்பராகமன் னேர். பாடாணத் துன்னும் பருங்கல்லி லுப்பிற், சேடான லோகஙகண் டோர். அயத்திற் குதிர மருமூளைப் பொன்னும், புயல் வங்க மப்புலேயே யாம். என்பதனுள்வெள்ளி யுரைநரம்ப தேதரா, தொன்னை தோற் றும்பிரமதாம். துன்பத்திரட்சி சினக்கோதுருண்டு, குன்மக் குடத்தியாங் கூர். சினமாற்றி நாளுஞ் செல்லன்னங் கொண்டு, வனவுப்பின் தூளம் பரி. இதயத்தி லுள்ள விடும்பைகள் நீங்கில், புதயற்ற துன்பம் படும்.

ந்து அவற்றுள் குணச்செயல்களாகும் ரஜோகுணவிருத்திகளையும், தமோ குண விருத்திகளையு மொடுக்கி காயச்செயல்களில் குன்மத்தை விருத்தி செய்யும இனிப்புள்ள பதார்த்தங்களாகும் பித்த சத்துக்களை யகற்றி நீத்தனவாதாரமாம் உப்பினப்பண்டங்களை உண்டுவருவீராயின் உருண்டரோகங் கரைந்து உண்ணும் புசிப்பும் பசந்து உதிரஞ் சிறந்து சுகமுறுவீரென்று முடித்தார்.

மாதவன் வேணுவியாரத்தோருக்கு மதியூட்டிய விவரம்.

மாதவன் பின்னும்வேணுவியாரசங்கத்தோர்களைநோக்கி சிரமணர்களே! நாம்காலமெல்லாம் மெய்மொழிகள் யாதென்றுகேட்டுத்தெளியாமல் பொய்மொழிகளை நம்பி சமுத்திர அலைபோல் ஓய்வில்லா ஜெநநங்களாகிய பிறவி துக்கத்திற் சுழன்று அனேககாலமாக வல்லல்பட்டிருந்தோம்.

நாம் வாசஞ்செய்யு மிப்பூவுலகமே ஏதுக்குத்தக்க நிகழ்ச்சியாய் கருமத்திற் கேதுவாம் உரு திரண்டு உலகமென்று கூறுவதுள் சீவர்கள் செய்யும் செயல்களென்னுங் கருமங்களே ஒருகாலத்தில் மண்ணாகவும், மரங்களாகவும், புழுக்களாகவும், விலங்குகளாகவும், மட்சம், பட்சிகளாகவுந் தோன்றுகின்றன. அந்த கர்ம்மங்களென்னும் செயல்களே அநேக நற்செயல் தோற்றங்களாருண்டு முடிவில் புத்தராகின்றன.

ஆதலின் சீவர்களின் செய்கைகளையே கருமமென்று கூறப்படும். அக்கருமங்களின் பயனே சீவர்களாகின்றார்கள். முன் ஜெநநத்தின் கருமங்களே சீவர்களாக விருப்பதால் நமது கருமத்தின் பயனே இந்த ஜெநநத்தில் சீவர்களாகத் தோன்றியுள்ளோம்.

அநேக ஜெநநங்கள்தோருந் தோன்றிய சீவர்கள் மனிதவுருவத்தைப்பெற்று பகுத்தறிதலாகிய விவேகத்தை யடைந்துவருகின்றார்கள்.

இத்தகையப் பகுத்தறிவைப்பெற்ற அரிய மானிட ஜெநநத்திற்கு துக்கநிவர்த்தியாகிய ஞானத்தைப் பெற அநேக ஜெநநங்கள்தோரும் நற்கருமங்களை புரிந்திருக்கவேண்டியதாதலின் சத்கருமங்களே துக்கநிவர்த்திக்குக் காரணமாகும்.

இந்த திவ்விய மானிடதேகத்தைப்பெற்ற ததாகதன் துக்க நிவர்த்திக்குக்கொண்டுபோகும் மார்க்கத்தை கண்டுதெளிந்தேன். நீங்களு மம்மேறை சாந்தமும், சமாதானமும் அடையும்படியாக அந்த திவ்வியமார்க்கத்தைத் தெரிவித்தேன்.

தாகவிடாய்கொண்ட உங்களுக்கு அமுர்தமாகும் சத்தியமார்க்கத்தைக் கொடுத்தேன். அதை யருந்தினவன் கொலை, களவு, காமாதிகளினின்று நீங்கி சுகமடைவான். இராகத் துவேஷ மோகங்களாகிய வெள்ளத்தினின்று மீண்டு நிருவாணக்கரைச் சேர்ந்தவனுடைய துக்கமற்றச் செயலைக்காண்போர் யாவருந் திகைத்து நிற்பார்கள்.

அவ்வகை சத்தியமார்க்க வமுதை யருந்தினவன் உலகில் வாழ்ந்தும் நீரிலிருக்குந் தாமரைபோல் பற்றற்று வாழ்வான்.

சத்தியமார்க்கத்தில் நடப்பவன் உலகத்தோருடன் ஒக்கவாழினும் ஆசாபாசங்களிற் பற்றற்றிருப்பான்.

தன்னுயிரைப்பார்க்கினும் தன் யேகபுத்திர னுயிரைக்காக்குந் தாயைப்போல் மன்னுயிர்களின்பேரில் தன் அளவுபடா அன்பை செலுத்துவான்.

ஆதலின் ஒவ்வொரு மனுமகனும் நிற்கும்போதும், உலாவும்போதும், நித்திறைக்குப் போகும்போதும், விழிக்கும்போதும், மரணகாலத்தும் அன்பின்மயமா யிருக்கக்கடவன்.

இந்த மெய்மொழிகளை யுணராதவன் பகுத்தறிவற்றவனாவான். பகுத்தறிவில்லாதவன் அநேக ஜெநநங்களாய்ப் பிறந்திறந்து மாளா துக்கத்தி லாழ்வான். அறியாமெயாம் அந்தகாரத்தில் மூழ்குவான்.

* ஆனால் நாம் நமது பகுத்தறிவால் மெய்ம்மொழிகளைக் கண்டறிந்தோம். ஜெநநமரணத்தினின்று நீங்கினோம். நானென்னும் அகங்காரத்தை நசித்தோம். உண்மெ யறிந்தோம்.

இதுதான் சத்தியதன்ம பலன், இதுதான் சத்தியமுத்தி, இதுதான் சத்தியலோகம், இதுதான் சத்தியவாழ்க்கையென்று முடித்தார்.

† அக்காலோர் தன்மந்திரியென்னும் தனவந்தன் பாரத்துவாசரை யடுத்து தனக்குள்ள திரவியங்கள் யாவையுஞ் செலவிட்டு தேக குணகுணங்களையும், வியாதியின் குணகுணங்களையும், மூலிகைகளின் குணகுணங்களையும், உபரச குணகுணங்களையும், பாஷாண குணகுணங்களையும் நன்காராய்ந்து பகவனது வுத்திரவால் இந்திர வியாரங்களுக் கருகே வைத்தியசாலைகளை நிருமித்து ஏழைகளுக்குங் கனவான்களுக்கு முண்டாய வியாதிகளுக்குத் தக்க அவுடதங்களை யீய்ந்து சுகமுறச்செய்துவருங்கால் பாரத்துவாசரை யடுத்த தன்மந்திரிக்கு ஓர் மனமாறுதற் றோன்றி மாதவனிடஞ் சென்று பிடகபோதனெ சரகசூஸ்திரா உமது கருணையால் மனோ துக்கங்களை நீக்கும் பிடகபோதங்களையும், தேகவுபத்திரவங்களை நீக்கும் அவுடதங்களாம் சூசரக போதங்களையு மருளிச்செய்தீர்.

இத்தகைய போதகங்களால் மக்களுக்குள்ள மனோதுன்பங்களும், தேக துன்பங்களு மகன்று ஆறுதலடைந்துவருகின்றார்கள்.

ஆயினும் உம்மெய் நெருங்கிய வியாதியஸ்தர்களும், உமது பார்வைபெற்ற ரோகிகளும் சுகமடைகின்றார்களே அத்தகைய போதங்களை யிவ்வடியார்களுக் கருள்புரியலாகாதோவென் றடிபணிந்தான்.

அவற்றை வினவிய பகவன் பாரத்துவாசர் மாணாக்கனை நோக்கி தன்மந்திரி மனோரோகங்களை நீதிநெறி ஒழுக்கங்களாலும், தேக ரோகங்களை அவுடதப் பிரயோகங்களாலும் அவரவர்கள் தங்களுக்குத்தாங்களே யுணர்ந்தும் அவுடதங்களைத் தாங்களே யுண்டும் சுகமடைவதே கிரமமாகும்.

---

* பெரும்பொருள் விளக்கம்.—இளையர் முதியரென விருபால்பற்றி, விளையுமறிவென்ன வேண்டாம் - இளைஞரைய்த், தன்றுதைகாண நுகர்தற்குத் தன்காண, மொன்றாது நீத்தா னுளம்.

அருங்கலைச்செப்பு.

† தன்மந்திரியார்பத்து —பாரத்துவாசன்றன் மந்திரியாய் நின்றான், சிரத்த சுஞ்ஞானமுநி. உரபிடகமோதி யுலகநாதன்பாற், சரகமுந்தான் கற்றனேர். கற்றமருந்துங் கனவொழுக்கமுற்றுப், பற்றுங் குடிக்களித்தான் பார். வியாரங்கள் பக்கும் வியாதித்தருக்கும், நியாயங்க ளீய்ந்தா நெறி. முன்னறன்பாற்கண்ட மொழியை விளித்தான், பின்னறன்கைகண்ட நேர். மனச்சுத்தமுற்ற மக்கட் கனுகா, கனப்பித்த நோயின் குணம். உள்ளக் களங்க முடங்கி நிற்றல், விள்ளத் தொடரும் வினை. வினையனுகாதுற்ற விழியுங் காமுக், கினையனுகா நோயின் திரள். பாசங்க டோய்ந்த பகுதி யெதிர் பாச, நேசத் தொடரும்நெறி. விழியால் விலகுங் கையாற் கழியுந்,தொழிலாம் ஞானத் தொடர்.

அங்ஙனமின்றி ஓர் ஞானியினது விழிபட்டும், கைபட்டும் சுகமடைவார்களாயின் அதன் கிரகிப்பு சுத்த ஞானிகளை யாதொன்றுந் தீங்கு செய்யாது.

தங்களைப் பெரியோனென்று மதிக்கவும், தங்களை சகலரும் கொண்டாடவும்வேண்டிய சொற்ப பற்றுள்ள ஞானிகளை அவர்களுக்குள்ள தீவினைகள் பற்றிக்கொண்டு ஞானியுந் துன்பமடைவான். ஆதலின் அத்தகைய வானந்தத்தை மறந்தும் கருதாதிருப்பீராக வென்று மற்றுமுள்ள அவுடதப் பிரயோகங்களையும் விளக்கிவிட்டு மச்சநாடடைந்தார்.

தன்மந்திரியும் மற்றுந் தனக்குள்ள திரவியங்கள் யாவையுஞ் செலவிட்டு அவுடதப்பிரயோக தன்மஞ்செய்வதுடன் அறநெறியாம் நல்லொழுக்க தன்மங்களையு மூட்டிக்கொண்டுவந்தார்.

அக்காலத்தி லோர்வகைக் கொள்ளைநோய் தோன்றி அத்தேசவாசிகளில் அநேகர் மரணமடைந்தார்கள். அநேகர் திகிலடைந்தார்கள், அநேகர் மரண கிலேசமுற்று வருந்தினார்கள். அநேகர் பொய்ச்சந்தோஷங்கொண்டு எல்லோரையு மழைத்து இன்றைக்கு யாவற்றையும் அநுபவித்துவிடுவோம் இன்றைக்கிருப்பதும் நாளைக்கு மிருப்போமென்பதும் நிட்சயமில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டு உள்ளுக்குள் திகிலடைந்தும் வெளிக்கு சந்தோஷமாகப் பேசிக்கொண்டார்கள்.

இவ்விதமாக அவ்வூர் ஆண் பெண் யாவரும் மரண பயத்துடன் கிலேசமுற்றிருக்குங்கால் பாத்துவாச தன்மந்திரியார் ஒருவர்மட்டிலும் வழக்கம்போல் மனவமைதியுடனும், சமாதானத்துடனும் வீடுவீடாய் நுழைந்து வியாதியஸ்தர்களுக்கு வேண மருந்தளித்துவருவதுடன் வேண்டிய தேறுதல்களையும் சொல்லிக்கொண்டுவந்தார்.

அக்காலத் தொருமனிதன் தன்னிடம்வந்து தனதுகுறைகளைக்கூறவாரம்பித்தான்.

அதாவது என்னுடைய வுள்ளம் பதைபதைக்கின்றது, மனந் தடுமாற்றமடைகின்றது, மக்கள் மரணமடைதலைப் பார்க்க சகிக்கக்கூடாதவனாயிருக்கின்றேன், எனக்கு இறப்புவருமாயின் யாதுசெய்வேன், அயலாரைப் பற்றிய அவசியம் ஒன்றுமில்லை, என் மரணத்தைப்பற்றிய கவலை கொண்டேன், எனக் குதவிபுரியீரா, என் கவலையை யொழிக்கமாட்டீரா, என்மரண பயத்தை நீக்கமாட்டீரா, மரணத்திறகு யென்செய்வேன் என்செய்வேனென் றலறினான்.

அவற்றை வினவிய தன்மந்திரியார் அவனை யருகிலுட்காரவைத்து அப்பா மரணபயத்தோனே! பிறர்மேற் பரிதாபமுடையோனுக்கு உதவியுண்டு. தன்மேல் அவாவுடையவனுக்கு வுதவிகிடையாது. பிறர் துக்கத்தைப்பார்த்து சகியாதவனுக்கு உதவியுண்டு. தன்துக்கத்தைப்பார்த்து சகியாதவனுக்கு உதவிகிடையாது.

கஷ்டகாலமே மக்கள் உள்ளத்தை சோதிக்கும், கஷ்டகாலமே மக்களை தன்மவழியிலும் நீதிமார்க்கத்திலும் செல்லவைக்கும்.

இக்காலத்தில் மக்கள் படும் துக்கக் காட்சியைக் கண்ணிற்கண்டும் உமது பேராசை ஒழியவில்லையல்லவா. தானென்னும் அகம்பாவம் நீங்கவில்லையா. உமது தாய்தங்கையர் பந்துமித்திரர்கள் படுந் துக்கக்காட்சிகளைக் கண்டிருந்தும் உனது அற்பசுகம் ஒழியவில்லையல்லவா. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள துக்கங்களை நீக்குவதற்குவுதவிபுரியாது உம்முடைய துக்கத்தை நீக்கிக்கொள்ள முயல்வதால் யாவருமமெயாதரிப்பார்கள்.

நீர் மற்றவர்களுக்குச் செய்த உபகாரத்தினாலேயே காக்கப்பட வேண்டியவராயிருக்கின்றீர். உமது அபகாரம் உம்மெய்க்காக்காது.

உட்கார்ந்திருந்தவனைப் பிணமாக நான்குபெயர் தூக்கிச்செல்லுவதையும், படுத்திருந்தவனைப் பிணமாக நான்குபெயர் தூக்கிச்செல்லுவதையும், நடந்திருந்தவனை பிணமாக நான்குபெயர் தூக்கிச்செல்லுவதையும் கண்டிருந்தும் நீர்கொண்டிருக்கும் அவாக்கள் உம்மெய் விட்டு நீங்கவில்லையல்லவா.

உன் மனை மாளிகைகளைப்பெருக்கிக்கொண்டதுபோல் உமது ஆயுளைப் பெருக்கிக்கொண்டீரா. உமது செல்வங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டதுபோல் நீடிய வாழ்க்கையைப் பெருக்கிக்கொண்டீரா.

உமக்குள்ள அன்பை நீடிக்கச்செய்தும், உமக்குள்ள சாந்தத்தை நீடிக்கச்செய்தும், உமக்குள்ள ஈகையை நீடிக்கச்செய்து மிருப்பீராயின் உமக்குற்ற தீங்குகள் உம்மை யறியாமல் நீங்கும்.

அங்ஙனமின்றி மோகத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டும், கோபத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டும், உலோபத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டும் உள்ள நீவிர் உமக்கு நேரிட்ட தீங்குகளை குறுககவேண்டுமென் றலைவதினால் ஒருக்காலு மத்தீங்குகள் அகலமாட்டாது.

துஷ்டனோடே துஷ்டனும், சுராபானப் பிரியனோடே சுராபானப் பிரியனும், வேசிக்கள்ளர்களுடன் வேசிக்கள்ளர்களும் சேர்ந்துக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் கூட்டுரவைப பெருக்கிக்கொள்ளுவதுபோல் இராகத்துவேஷ மோகங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டுள்ளவன் மேலுமேலு மக்கூட்டுரவைச் சேர்த்துக்கொண்டு தினேதினே துக்கத்தி லாழ்ந்திருப்பான்.

அத்துக்கங்களை யகற்றுவதற்கு ஒருவராலு முடியாது. அந்த துக்கங்களை யகற்றிக்கொள்ளவேண்டியவன் முன்பு தனக்குள்ள கோப மோக லோபங்களை யகற்றிக்கொண்டே வந்திருப்பானாயின் தனக்குத் தெரிந்துந் தெரியாமலும் நேரிட்ட துக்கம் தெரிந்துந் தெரியாமலு மகன்றுபோம்.

ததாகதர் உமக்கருளிய திவ்யபோதகத்தின்படி ஒவ்வொரு மனிதனின் தோற்றமும், ஒடுக்கமும், ஏதுவும், நிகழ்ச்சியும், சுகமும், துக்கமும், செல்வமும், தாரித்திரமும், நீடியவாயுளும், குறுகியவாயுளும், அவனவன் கருமத்திற் கீடாய் தேருருளைபோற் சுழன்றுவரும். அவர்கள் கன்மத்துக்கீடாய் ஓர் குடும்பமும் சுழன்றுவருகின்றது. ஓர் கிராமவாசிகளும் சுழன்றுவருகின்றார்கள். ஓர் தேசவாசிகளும் சுழன்றுவருகின்றார்கள் நான்கு பூதகன்மங்களின் செயலால் தேசங்களும் மாறுதலடைகின்றனவாதலின் நீர் உமது துக்கத்தை யகற்றவேண்டுமென்று கோருவது வீண்கோரிக்கையேயாகும்.

எது விஷயத்தில் பயமும், எது விஷயத்தில் துக்கமும் பெருகியுள்ளதென்று விசாரித்து பயத்திற்கான ஏதுவையும், துக்கத்திற்கான ஏதுவையும் உய்த்து நிதானிப்பீராயின் ஒருவர் உதவியுமின்றி தன்னிற்றானே தோன்றியுள்ள பயத்தையும், துக்கத்தையும்போக்கிக்கொள்ளுவீர்.

இவைகள் யாவற்றிற்கும் புத்தரின் அடைக்கலமே பெருநிதியாகும். அவரது தன்மமே அழியா பொக்கிஷமாகும். அவரது சங்கமே சதானந்தக் கூட்டமாகுமென்று உலகவாழ்க்கையையும், வீண்டம்பத்தை

யும் விளக்கி தக்காமூப்பேறனுக் காறுதல்கூறிச் சங்கத்தில் ஒருவனாகச் சேர்த்துவிட்டார்.

மாதவமறையோன் மச்சநாடடைந்து அவ்விடமுள்ள மக்களுக்கு அரிய தன்மத்தை வுபதேசித்துவருங்கால் மச்சனென்னும் ஓர் விவேகியார் வேதமுதல்வனை யடுத்து உலகத்தில் மெய்ஞ்ஞான சுடர்விளக்காக விளங்கும் உத்தமனே, அன்பே யோருருவாகவந்த அருகனே, சகலருஞ் சாற்றிக்கொண்டாடுதற்குரிய சாத்தனே, சாந்தமே ஒருருவாகத் தோன்றிய சதுர்முகனே, யீகையே யோருருவென வமைந்தவீசனே! தன்னுயிர்க்கிரங்காது பிறவுயிர்க்கிரங்கும் பிரமமே இவ்வடியேனையுந் தங்கட் சங்கத்தி லொருவனாகச் சேர்த்து யீடேற்றவேண்டுமென் றடி பணிந்தான்.

அக்கா லருகன் மச்சனை நோக்கி அப்பா மச்சனே! நீவி ரில்லறத்தைவிட்டு முனிந்து துறவறமாம் சத்தியசங்கத்தைச் சாரவேண்டுமென்னுங் கோறிக்கை கொண்டபடியால் உமக்குள்ள வசத்தியங்களாகும் அநித்திய தோற்றங்கள் யாவையு மறந்து சத்தியமாகும் நித்தியமொன்றென்று தெளிந்து நீடிய ஜாக்கிரதையி லிருத்தல்வேண்டும்.

அங்ஙனமின்றி இல்லற வின்பமும் வேண்டும், துறவற டம்பமும் வேண்டுமென்று முநிவீராயின் உன்மத்தர்போலும், பாலர்போலுந் திகைத்து உப்பு சாரமற்றுவிட்டதுபோல் உலகத்தோருக்கு ஓர் பிரயோசனமு மற்றவராய்விடுவீர்.

நீவி ரெடுக்கு முயற்சியும், உமது அதி தீவரபக்குவமும், சதா ஜாக்கிரதையிலும், சதாவிழிப்பிலுமிருந்து இராவுபகலற்றவிடத்தில் நிலைப்பீராயின் உலகிற் றோன்றியுள்ள சருவ சீவர்களுக்கும் உதவியோராயிருந்து உள்ள சீவர்களையும் உத்தமர்களாக்கிவைப்பீர்.

அவர்களடைந்த வுத்தமநிலையால் மற்றுமுள்ள மத்திம ரதமர்களையுஞ் சீர்திருத்தி செவ்வனே விளங்கவைப்பார்களென்றார்.

மச்சனார் மாதவனை வணங்கி ஐயனே! சருவசீவர்களும் இராவுபகலற்ற நிலைக்குவரக்கூடுமோவென்றார்.

மச்சனே! நீவிரிதுமட்டிலும் இல்லற வின்பத்தையே பேரின்பமாகக் கருதி மச்சனென்னுந் தனிப்பெயரினின்றீர். தற்காலமோ இல்லற வின்பத்தைமறந்து துறவற வின்பத்தில் முனிந்தீர். அத்தகைய முனிவைக்கொண்டு அதன்நிவாரகாரியத்தால் மச்சனென்னும் பெயருடன் மச்சமுனியென்னுங் காரணப்பெயர் தோன்றும்.

அதுபோல் எக்காலுமுள்ள பூமியினின்று ஏதுக்குத்தக்க நிகழ்ச்சியால் முதற்றோற்றமாம் புறபூண்டுகள் தோன்றி, புற்பூண்டுகளினின்று இரண்டாந் தோற்றமாம் புழுக்கீடாதிகள் தோன்றி, புழுக் கீடாதிகளினின்று மூன்றாந் தோற்றமாம் மட்சம் பட்சிகள் தோன்றி, மட்சம் பட்சிகளினின்று நான்காவது தோற்றமாம் ஊர்வனங்கள் தோன்றி, ஊர்வனங்களினின்று ஐந்தாவது தோற்றமாம் விலங்குகள் தோன்றி. விலங்குகளாம் வானரரினின்று ஆறாவது தோற்றமாம் வாலற்ற நரர்களென்னும் மக்கள் தோன்றி, மக்களினின்று மானிகளாய் ஏழாவது தோற்றமாம் இராவுபகலற்ற விடத்தினின்று தேவர்களாகத் தோன்றி சருவசீவர்களுக்கும் உபகாரிகளாக விளங்குவார்களென்று கூறினார்.

* அவற்றை வினவிய * மச்சன் சீவாசிகளை அதனதன் நற்கருமத்தால் உயர்ந்து மனுக்களாகத் தோன்றி, மனுக்களின் நற்கரும விவேகவிருத்தியால் இரவுபகலற்றவிடஞ் சென்று தேவர்களென்னும் பெயர்பெறுவதாக வுணர்ந்து உள்ளமுடையானை வணங்கி ஒப்பிலா யெமதப்பனே தாம் கூறியுள்ள இரவுபகலற்றவிட மெங்குளது அதனைச் சேரவேண்டிய வழி யெவை அவற்றை விளக்கி யாட்கொள்ள வேண்டுமென் றடிபணிந்தான்.

அவலோகிதர் அவனது விசாரிணைக் கன்புகூர்ந்து மச்சனே! நீவிருலகத்தோடு உருண்டுவருகின்றீர். அதாவது உலகம் சனியால் இருளும்போது தாமும் இருண்டு நித்திரையால் மூடிக்கொள்ளுகின்றீர். உலகம் பகலவனும் சூரியனாற் பிரகாசிக்கும்போது தாமும் நித்திரையை நீக்கி விழிக்கின்றீர்.

இத்தகைய இறப்பும் பிறப்புமாகும் விழிப்பும் நித்திரையும் பெருகி பெருநித்திரை யடைந்துவிடுவீராயின் மாறு பிறப்பிறப்பிற் காளாகி மங்கா துக்கத்தை யனுபவிப்பீர்.

ஆதலின் உம்மெய்க்கப்புறப்பட்ட வஸ்து ஏதோவொன் றிருக்கின்றதென்றும், உம்மாற் காணாதவஸ்து வொன்றிருக்கின்றதென்றும், வுள்ளங்கலங்காது உம்மெய்யாம் நிலம், நீர், தீ, காற்றாலாயவுருவமும் உணர்ச்சி எண்ணமென்னும் நாமமுமாகிய விரண்டினமே உம்மெய் யாட்டுவதும் ஓட்டுவதும், கார்ப்பதும், தூர்ப்பதும், போஷிப்பதும், தூஷிப்பதுமா யிருக்கின்றபடியால் எண்ணத்தாலாயப் பேராசையின் கேடுகளையும், உணர்ச்சியினாலாய வின்பத்தின் கேடுகளையும் நன்காராய்ந்து பார்ப்பீரானால் இம்மெய், மறுமெய் என்னுந் தோற்றங்களும், சுகம் துக்க மென்னும் நுகர்வுகளும், வேண்டுதல் வேண்டாமெனும் அவாக்களும், இரவு பகலென்னுங் காலங்களும் எளிதில்விளங்கும்.

அதாவது.—இருளவன் மறைக்குங்கால் நித்திரை சுகத்தை நாடுதலும், பகலவனுதிக்குங்கால் புசிப்பின சுகத்தை நாடுதலுமாகியச் செயலினின்று விடுபட்டு சதாவிழிப்பாம் ஜாக்கிரதையினின்று உலகவாழ்க்கையின் சுகத்தால் உண்டாகுங் கேடுகள் யாவையும் கண்டறிந்து எண்ணும் பீடத்தில் தீங்கான வெண்ணங்களைத் தங்கவிடாம லகற்றியும், சிற்றின்பவுணர்ச்சியில சுகிக்காமலகன்றும் இரவு தோன்றியதென்னும் எண்ணமும், பகல் தோன்றியதென்னும் உணர்ச்சியும் அற்று நிற்பீராயின் இரவுபகலற்றவிடந் தோன்றும். உமது இதயமாகிய கண்ணாடியிற் பதிந்திருந்த காமவெகுளி மயக்கங்களாகும் அழுக்குகள் யாவு மகன்று இதயகண்ணாடி பளிங்குபோல் பிரகாசிக்கும். அப்பிரகாசநிலையில் பலதேசங்களு முடக்

---

* மச்சமுனி யென்னூறு.—செய்வதற்கு செப்புகிறேன் கருவைக்கேளு, செகத்தழைக்க வுண்டான செடிபூண்டெல்லாங் கொய்துதந்து வேலைகளாடு பிடுகவிலக்கி, குருவருளால் மந்திரத்தாற் கொடுத்துப்பாரு, செய்வதற்கு வோடமிட்ட வயணம்போலே, செறிகின்றால் சகலசித்தும் நிலைக்கும்பாரு, வுய்வதற்கு வழிபாரு பொய் பேசாதே, ஒருநாளுங் குருமொழியை மறந்திடாதே. மறந்திடா மறைகுலத்தி லுபயதந்திரம், மச்சனென போதற்கு முன்புயானும், பிறந்திருந்த வெண்தேசம் மச்சதேசம், பிரமனுக்கு தொண்டுசெய்து பிறகு தானும், அறந்தழைக்க வோதிவைத்தார் வித்தையெல்லாம், அவருடைய புண்ணியத்தால் வரையிலேறி, நிறைந்த சித்தர் ஆச்சிரமந் தன்னிற் சேர்ந்து, நிட்டையிலே யிருந்துருகு நிலைகண்டேனே.

தன் தோற்றுவதன்றி பற்பல சீவராசிகளின் எண்ணங்களும் உடன்றோன் றியங்கும்.

அன்றுமுதல் நன்றாய்த் தூங்கினேன், நன்றாய் விழித்தேனென் னும சுகசொற்களுமற்று தூக்கமில்லாது வாதை யடைந்தேன், விழிக்கக் கூடாத பயக்கத்தி லாழ்ந்தேனென்னுந் துக்கசொற்களுமற்று இரவுபக லென்னுங் காலனைச் செயித்துக்கொள்ளுவீர்.

காலனென்னும் மரணகால ஜெயமுண்டானபோது இறப்பு பிறப் பென்னும் இரண்டற்ற நிருவாணம் பெறுவீரென்று போதித்து அந்த மச் சநாட்டின் வியாரமொன்று கட்டுவித்து * மச்சமுநிவரையும் தன்மப்பிரியர்க ளாம் சமணமுநிவர்களையு மவற்றுள் நிலைக்கச்செய்து அவரவர்கள் இதயங் களிலுள்ள சங்கைகள் யாவையும் நிவர்த்திச்செய்துக்கொண்டிருந்தார்.

சங்கறநிறைமியோனாகும் அவலோகிதர் மச்சவியாரத்தினின்று குணா பாடம், இரணாபாடங்களாம் சூசாகங்களை விளக்கிப் பேதகனியாதிபி னுபத்தி ரவங்களை நீக்கு முபாயங்களை யருளியதினால் அவரை உலகைவெதியோவெ ன்றும், வைதிபகாதனென்றுங் கொண்டாடிவந்தார்கள்.

அநுகூலச்செப்பு.

* மச்சபாத்து.—மச்சநாடன்றன் மனவிருளகற்றி இச்சையீனென்றுனிறை. இச்சையாலுண்டா மிடுக்கங்கள்யாவும், முச்செய் வினையென்றறி. வினையின் செயலே வெளிவுருதோன்றி, முநியும் மூாக்கனென் றுணர். சினமும் அமைதியும் செய்தொழில் யாவும், உனதுணரெண்ணமதாம் சுகமதை நாடி சுகிக்க விருத்தல், இகநிலை துக்கத்தொடர்.

பதின்மூன்றாவது

விசாகா காதை.

அக்கால் கோசலமென்னும் அயோத்தியாபுரியின் உள்நாடாகும் ஷராவஸ்தியில் மிகாரா வென்னும் ஓர் தனவந்தனிருந்தான்.

அவனுக்குப் புண்ணியவர்த்தன னென்னும் ஓர் புத்திரனுண்டு அவன் பாலதானமாம் பதினாறு வயது கடந்து குமாரதான முண்டாயதால் வதுவைக் கேதுசெய்து தாயுந் தந்தையருங் கூடி மைந்தனை யழைத்து மகனே உனது கண்ணுக்கு ரம்மியமானபெண்ணை நியமித்துக்கொள்ளலா மென்றார்கள்.

அவற்றை வினவிய புண்ணியவர்த்தனன் தாய்தந்தையரை விளித்து அவ்வகை யெண்ணத்தை யான் கொள்ளவில்லையே யென்றான்.

தாய்தந்தையர் மைந்தனை விளித்து அப்பா காலங்கடக்குமாயின் சந்ததி யற்றுப்போம்; உன் வதுவைக்கு இதுவே காலமென்றார்கள்.

அவர்கள் வார்த்தையை வினவிய மைந்தன் வேண்டாமென்று மாறுத்திரங்கூறாது உங்கள் மனோயிஷ்டப்படி யாகட்டும். அப்பெண் பஞ்சலட்சண மமைந்திருப்பாளாயின் அவளை மணஞ்செய்வதே மங்கல மென்றான்.

தந்தை தாயர் மைந்தனைநோக்கி மகனே! பஞ்சலட்சணமென்ப தெவை யென்றார்கள். மங்கை பருவ மான்துளிர் மேனியழகு, ஒடுங்கிய உடலழகு, மயிரழகு, பல்லழகு, சந்திரவதன ஒளியழகுமே யென்றான்.

அவற்றை யுணர்ந்த தாய்தந்தையர் நிமித்தகர்களை வரவழைத்து பஞ்சலட்சண மமைந்த பெண்கள் உலகத்திலுண்டோ வென்றார்கள்.

பஞ்சலட்சண மமைந்த பெண்களுண்டு ஆனால் தேடிகண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றார்கள்.

தனபதி தக்கமதியூகிகளாகும் நிமித்தகர்களைவரவழைத்து வேண பரிசளித்து சிறந்த மோகனமாலை யொன்றை யவர்களிடங்கொடுத்து பஞ்சலட்சணமமைந்த மங்கை தோற்றுவாளாயின் அவள் கழுத்தி லிம்மாலையை யணிந்துவாருங்கோளென் றனுப்பினான்

நிமித்தகர்கள் தனபதியின் உத்திரவைப பெற்று பலதேசங்களுக்குச்சென்றும் பஞ்சலட்சணப் பெண் தோற்றாமல் மிக்க துன்புற்று மெலிந்து வரும்வழியில் சகிதா வென்னும் நகரத்தை யடைந்தார்கள்.

அந்நாள் அந்நகரவாசிகளுக்கு சகிதா வென்னும் முல்லைபுட்பவிழா கொண்டாடும் மங்கையர் நாளாயிருந்தது.

அதனைக் கொண்டாடுமாறு மங்கைபருவப் பெண்கள் யாவரும் முல்லை புட்பங்களை தட்டுகளில் நிறப்பிவந்து முல்லை செண்டுகள் செய்தாடுவதும், முல்லைபாடல் பாடுவதுமாக ஆற்றங்கரையை யணுகி ஆனந்த நீராடி ஒருவர்மே லொருவர் புட்ப மிரைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

முல்லை கொண்டாட்டத்தைக் கண்ட நிமித்தகர்கள் யாவரும் அங்குள்ள ஓர் சத்திரத்தி லுட்கார்ந்து முல்லைவிழாப் பெண்களுள் பஞ்சலட்சணமமைந்தப் பெண் யேதேனு முண்டோவென்று கண்ணோக்கமுற்றிருந்தார்கள்.

அக்கால் மழைப்பெய்ய வாரம்பித்தது. பெண்கள் யாவரும் ஓடிவந்து சத்திரத்திற் சேர்ந்துவிட்டார்கள். விசாகா வென்னு மங்கைமட்டிலும் மெதுவில் நடந்து சத்திரம் வந்துசேர்ந்தாள்.

அக்காலத்தில் சத்திரத்தில்வீற்றிருந்தநிமித்தகர்கள்யாவரும் விசாகாவுக்குள்ள நான்கு லட்சணங்கள் சரிவாயிருப்பதைக் கண்டு பல்லின்லட்சணத்தை காணுதவர்களாய் விசாகாவைநோக்கி அம்மே! உம்முடனிருந்தப் பெண்கள் யாவரும் அதிகம் நனையாமல் ஓடிவந்துவிட்டார்களே அதுபோல் நீயும் ஓடிவந்துவிட்டால் உனது வஸ்திரம் அதிகம் நனையாதன்றோ வென்றார்கள்.

விசாகா நிமித்தகர்களைநோக்கிப் பெரியோர்களே! நான் அவர்களினும் ஓட சக்தியுள்ளவளே ஆயினும் சிலகாரணங்களையுணர்ந்து ஓடாமல் நடந்துவந்தேனென்றாள்.

அன்புமிகுந்த குழந்தாய்! அதன் காரணங்க ளென்னை யென்றார்கள்.

பெரியோர்களே! ஓடுவதினால் நான்குவகை கௌரவப்பழுதுண்டு.

அதாவது, இராஜகோலங்கொண்டவரசன் ஓடுவானாயின் அவனைக் கண்டோர் மதியார்கள். அலங்காரஞ்செய்துள்ள பட்டத்துயானை ஓடுமாயின் அதனைக் கண்டோர் மதியார்கள். பற்றற்ற ஞானியோடுவானேயாயின் அவனைக் கண்டோர் மதியார்கள். கற்புடையப் பெண்கள் ஓடுவார்களேயாயின் அவர்களைக் கண்டோர்களும் மதியார்கள்.

மற்றும் ஓடுவதினால் இன்னோர் குறைவுமுண்டு. எங்கள் தாய்தந்தையர்களால் நாங்கள் விலையாகும் பெண்கள் ஒவ்வோ ரவயவங்களையும் விலைமதித்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

அதிலொன்று ஓடுவதினாலும், ஆடுவதினாலும் பழுதடையுமாயின் ஒருவரும் எங்களை விவாகத்திற்குவிரும்பமாட்டார்கள். இதுதான் நான் ஓடாததற்கு மற்றொரு காரணமென்றாள்.

விசாகா பேசிக்கொண்டிருந்த நேரமெல்லாம் அவள் பற்களினழகைப் பார்த்தும் அவளது புத்தியின் விருத்தியை யறிந்தும் இத்தகைய லட்சணமுள்ள மங்கையை இதுவரையிலுங் கண்டதில்லையென்றெண்ணி அவளைப்புகழ்ந்து அவளது கழுத்தில் தங்கள் கரத்திருந்த மோகனமாலையை யணிந்து குழந்தாய்! உம்மால் இம்மாலை அழகுபெற்றதென்றார்கள்.

விசாகா இதைக்கேட்டு பெரியோர்களே! தாங்க ளெவ்விடமிருந்துவந்தீர்களென்றாள்.

குழந்தாய்! ஷ்ராவஸ்தியிலிருந்து வந்தோமென்றார்கள்.

தங்க ளதிபதியின் பெயரென்னையென்றாள்.

குழந்தாய்! அவர் பெயர் மிகாரா தனபதியென்றார்கள்.

பெரியோர்களே! எமதையன்பெய ரென்னையென்றாள்.

குழந்தாய்! உமதையன் பெயர் புண்ணியவர்த்தன சிறுவனென்றார்கள்.

மாலை சூடப்பட்ட விசாகா நடந்தவர்த்தமானங்கள் யாவற்றையுந் தனது தாய்தந்தையர்களுக் கறிவித்தாள்.

மாலைசூட்டப்பட்டபெண்கள் யாவரும் மாலைக்குரியவன் மனையைச் சேரவேண்டியது வழக்கமாதலின் அதுபோல் விசாகாவும ஐஞ்நூறு தேர்களில் தோழிகளுடனும், நிமித்தகர்களுடனும், சிலபெரியோர்களுடனும் பிரயாணத்திற் காயத்தமானபோது விசாகாவின்தந்தை நிமித்தகர்களைநோக்கி தாங்க ளெவ்விடமிருந்து வந்தீர்களென்றான்.

தனபதி யாங்கள் ஷ்ராவஸ்தி நகரத்திலிருந்து வந்தோ மென்றார்கள்.

அந்நகர தனபதியின் பெயரென்னை யென்றான்.

மிகாரா தனபதி யென்றார்கள்.

அவரது புத்திரன்பெய ரென்னையென்றான்.

புண்ணியவர்த்தன சிறுவனென்றார்கள்.

தங்கள் தனபதியின் செல்வமதிப்பென்னை யென்றான்.

தனபதி நாற்பதுகோடிக் காகுமென்றார்கள்.

அஃது எமது செல்வத்திற்கோர் திரணமாகாது. ஆயினும் என் குமாரத்தி காலதேச வழக்கத்தையும் விவாகக் குறிப்பையு மொட்டி எப்போது மாலைசூட்டப்பட்டாளோ அப்போதே ஒருவனுக்குத் துணைவியாகிவிட்டாள். இனி செல்வத்தைப்பற்றி யோசிப்பதில் யாதுபயனுமில்லையென்று சம்மதித்துக்கொண்டான்.

விசாகாளுக்கு மாலையணிந்த நிமித்தகர்கள் யாவரும் முன்பு சென்று வர்த்தமானங்கள் யாவற்றையும் மிகாரா தனபதிக்கு விளக்கியபோது மிகாரா தனபதி சாகிதநகரவாசியாகும் தனஞ்சய தனபதியிடம் வந்து சேர்ந்து தனது மருமகளை அழைத்துப்போகும்படி யாரம்பித்தான்.

அக்கால் தனஞ்சய தனபதி தனது மகளை திவ்யாபரணங்களால் அலங்கரித்து தேர், ஒட்டகம், குதிரை, யானை முதலிய ஸ்ரீதனங்க ளளித்து தனது மகளை யருகிலழைத்து குழந்தாய்! உனது கணவன் வீட்டிற்குச் சென்றவுடன் நீ நடந்துகொள்ள வேண்டிய ஒழுக்கங்கள் சிலதுண்டு.

அவை யாதெனில்:—உன் மாமனார்வீட்டிலிருக்கும்வரையில் வீட்டின் நெருப்பு வெளியிற் போகலாகாது, வெளி நெருப்பு வீட்டிற்கு வரலாகாது. கொடுப்பவனுக்குக் கொடு, கொடாதவனுக்குங் கொடாதே, கொடுத்தவனுக்குங் கொடாதவனுக்குங் கொடு, சுகத்துடன் உட்காரு, சுகத்துடன் உண்ணு, சுகத்துடன் நித்திரைசெய், அக்கினியைக் கவனி, வீட்டு தேவதைகளை விசுவாசி யென்று பத்து தனமதிகளையு மளித்தான்.

விசாகா யித்தியாதி சம்பத்துகளையும் பெற்றுக்கொண்டு தனது மாமனார் மிகாரா தனபதியும் மற்றுமுள்ளோரும் புடைசூழ ஷ்ராவஸ்தி நகரத்தை நோக்கிச சென்றார்கள்.

மிகாரா தனபதி தனதுபின்னால்வருங் கூட்டங்களைக்கண்டு இவர்களெல்லோரும் யாரென்று வினவினான்.

"உமது மருமகளின் தோழிப்பெண்களும் ஏவலாளருமென்றார்கள்."

அதனை வினவிய மிகாரா தனபதி மறுண்டு இத்தனையர்களை வைத்துக்கொண்டு யாரால் போஷிக்கக்கூடுமே? இவர்கள் யாவரையும் அடித்துத் துறத்திவிடுங்கோளென்று ஆக்கியாபித்தான்.

அவர்களுடைய வேவுகர்கள் துறத்துங்கால் விசாகா தடுத்தும் அதனைக் கவனியாது துறத்தியதால் ஓடியவர்கள் போக சிலர் பின்தொடர்ந்து வந்தார்கள்.

விசாகா தனது மாமனாரில்லஞ் சேர்ந்தவுடன் தனக்களித்திருந்த இஸ்திரீதனங்கள்யாவற்றையும் பங்கிட்டு தனதுசுற்றத்தாருக்கு வந்தனத்துடன் அநுப்பிவிட்டாள்.

காரணம் அந்த ஸ்திரீதனங்கள் யாவும் தன்சேவலாளர் போஷிப்புக்கென்றே கொண்டுவந்ததாதலின் அவர்கள் யாவருந் துறத்தப்பட்டபோது இனி யாரைப் போஷிப்போமெனக் கருதி தனதில்லத்திற்கே திருப்பிவிட்டு தன்மாமனார் குணகுணங்களைக் கேட்டப் பணிப்பெண்களுக்கு விஷயங்களை விளங்கப்போதித்தாள்.

அதாவது தோழிகளா! எனது மாமனார் தனத்தை சேகரிக்குந் தொழிலாளரே யன்றி அநுபவிக்குஞ் சுகவாள றன்றென்று விளங்குகின்றது.

எவ்வகையிலென்பீரேல், பூர்வபுண்ணியபலத்தால் தனவிருத்தியடைவதியல்பாகும். அத்தகைய தனத்தால் தானும் சுகித்து தன்னையடுத்தோரையுஞ் சுகிக்கச்செய்தல் தனபதிகளினியல்பாம். அங்ஙனமின்றி குப்பையைக் கொல்லையிற் சேர்ப்பதுபோல் செல்வத்தை யில்லத்திற் சேர்த்துவைப்பவர்களை தனபதிகளென்றுங் குணபதிகளென்றுங் கூறலாகாது. ஆதலின் எனது இஸ்திரீதனத்தையும் மாமனாற் குப்பையிற் சேர்க்காது சகலருக்கும் உபகாரியாக விளங்குந் தனபதிகளிடமே அநுப்பிவிட்டேனென்றாள்.

மணமகளில்லஞ் சேர்ந்து நிமித்கர்களால் வதுவை நிறைவேறியவன்றிரவு தனக்கு இஸ்திரீதனமாக வந்தப் பெண்குதிரை குட்டியீன்றதை வேவுகர்களாலறிந்து அவ்விடஞ்சென்று கொட்டாரத்திலுள்ளக் குதிரையையும் அதன் குட்டியையும் பார்வையிட்டு வேவுகர்களால் வேணவுபசரிப்புச் செய்து ஆதாரமளித்துவந்தாள்.

சிலகாலங்களுக்குப்பின் காலைநேரத்தில் சமணமுனிவரொருவர் பிச்சாபாத்திரமேந்தியிருந்த பெரியோனை கவனியாமலும், அன்னமளிக்கும்படி உத்தரவுகொடாமலுமிருக்க தனது மாமனாரின் லோபத்துவமுணர்ந்த விசாகா மனவருத்தமுற்று தென்புலத்தோர்க் கீயா தனமிருந்தென்ன போயென்ன குறைந்தென்ன மிகுந்தென்னவென்று சொல்லிக்கொண்டே மனைக்குள் போய்விட்டாள்.

அதனைக் கேட்டிருந்த மிகாரா தனபதிக்கு கோபமீண்டு வேவுகர்களை யழைத்து இந்தப்பெண் எனது மனைக்குள்வந்து சிறிது நாளைக்கெல்லாம் என் தனம இருந்தென்ன போயென்ன வென்னும் சாபமிடுகின்றாள் உடனே என் இல்லத்தைவிட்டு இவளை அகற்றிவிடவேண்டுமெனக் கூச்சலிட்டான்.

அவ்விடமிருந்த வேவுகர்கள் யாவரும் விசாகாவின் ஆட்களாதலின் அம்மொழியைக் கவனிக்காமல் மௌனமா யிருந்தார்கள்.

அக்கொடுமொழியைவினவிய விசாகா தனது மாமனாரை நோக்கி, ஐயனே! என்னைத் தெருவிலிருந்துக்கொண்டு வந்ததுபோல் வார்த்தையாடிவிட்டீர், என்னை வெளியிற்றுரத்தும்படியான அவக்கேடுகள் யான் செய்ததென்னை, அவற்றை விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டாள்.

மிகாரா தனபதி நானவற்றை விளக்கவேண்டிய அவசியமில்லை யென்றான்.

விசாகா மறுபடியும் மாமனாரைநோக்கி ஐயனே! காகதாளிநியாயம் வேண்டாம். என்னுடன் வந்துள்ள எட்டுக்கிரகஸ்தர்களையும் வைத்து விசாரிப்பதே நலமென்று வேண்டி தன்னுடன் வந்த யெட்டுக்கிரகஸ்தர்களையும் வரவழைத்தாள்.

மிகாராவும் தனது கிரகஸ்தர்களை வரவழைத்தபோது இருவருங் கலந்து உழ்க்கார்ந்தார்கள். விசாகா இருகட்சி பெரியோர்களை வணங்கி ஐயன்மின்! எனது மாமனார் வாய்ச்சுளுவாக என்னை வீட்டைவிட்டுப் போகும்படி சொல்லுகின்றார். அதைத் தாங்கள் தீரவிசாரித்து என்னை யனுப்பிவிடவேண்டுமென்று வணங்கினாள்.

அதனை வினவிய மத்தியர்கள் தனபதியைநோக்கி யாது காரணமென்றார்கள்,

"என் தனத்தை, குறைந்ததென்ன மிருந்ததென்னவென்று சபித்தாள் அதினால் துறத்தும்படி சொன்னேனென்றான்."

பெரியோர்கள் விசாகாவைநோக்கி அம்மே! காரணம் யாதென்றார்கள்.

"தென்புலத்தோர் பாத்திரமேந்தி வாயல்படியில் வந்துநின்றதும் தன் மாமனார் அவரைப்பார்த்தும் பார்த்ததுபோல் புசித்திருந்ததுகண்டு அவ்வாக்கியம் புகன்றது மெய்யேயென்று கூறினாள்."

அதனை வினவியப் பெரியோர் தனபதியைநோக்கி ஐயா! இவ்வரு மொழிக்கு எமது குழந்தையை வெளியேகும்படி சொல்லலாமோ வென்றார்கள்.

அதனைவினவிய மிகாரா பெரியோர்களைநோக்கி இரவு நடுஜாமத்தில் உங்கள் குழந்தை வெளியிற் போகலாமோ வென்றான்.

பெரியோர்கள் விசாகாவை நோக்கி அம்மே! ஜாமத்தில் வெளியேறிய காரணமென்ன வென்றார்கள்.

தனது பெண்குதிரை குட்டி யீன்றதும் வேவுகர்களால் சங்கதி தெரிந்து அவ்விடஞ்சென்று குதிரைக்கு சிகிட்சைசெய்ததும் விளக்கினாள்.

அதனை வினவிய பெரியோர்கள் தனபதி! யாதுதோஷமுங் காணவில்லையே யென்றார்கள்.

மிகாரா தனபதி பெரியோர்களை நோக்கி மருமகள் செய்வது வோர் வகையா யிருப்பினுந் தனதுதகப்பனார் தனஞ்சய தனபதி கூறியவாக்குகளில் தன்னெருப்பை வெளியில் விடாதே வெளி நெருப்பை வீட்டுள் கொண்டுவாராதே யென்று கூறியுள்ளாரே இது நியாயமோவென்றான்.

அதனை வினவியப் பெரியோர்கள் விசாகாவை நோக்கி குழந்தாய்! அவ்வகை நிகழ்ந்ததோ வென்றார்கள்.

பெரியோர்களே! என் பிதா இவர் கூறியவண்ணங் கூறவில்லை யான்கூறும் வண்ணங் கூறினர்

பெரியோர்களே! என் தகப்பனர் கூறிய கருத்து அதுவன்று. அவரென்னை நோக்கி குழந்தாய்! உன் மாமனாராயினும், உன் மாமியாரா யினும், உன் புருஷனாயினும், உன் விஷயத்தில் ஏதேனுங் கொறாரவார்த் தைகளைப் பேசினாலும் வைதாலும் அவற்றை அயல் வீட்டிற்குச் சென்று அங்கெருப்புக்கொப்பாகிய வார்த்தைகளை சொல்லிவிடுவாயாயின் அஃது உன் வீட்டிற்கும் அயல் வீட்டிற்கும் பற்றியெறிந்து பற்பல துக்கங்களை யெழுப்பிவிடும். ஆதலின் உன்வீட்டு நெருப்பை வெளிவிடாதேயென்று கூறினரென்றாள்.

அதனை வினவிய மிகாரா தனபதி அதுசரிதான் வெளிவீட்டின் நெருப்பு உள்ளுக்கு வாராவிடின் பதார்த்தவகைகள் எவ்வகை நிகழும் இவ் வார்த்தைக் கூறலாமோ வென்றான்.

விசாகா பெரியோர்களை நோக்கி ஐயன்மீன்! எனது பிதாவின் கருத்து அஃதன்று. அண்டைவீட்டார் அயல்வீட்டார் உன்னை தருவித்து உன் மாமனாரைப்பற்றியேனும் உன் மாமியாரைப்பற்றியேனும், உன் புரு ஷனைப்பற்றியேனும் நெருப்புக்கொப்பாகிய தீங்கான வார்த்தைகள் ஏதே னும் புகல்வார்களாயின் அவ்வார்த்தையை வீட்டுள் கொண்டுவந்து நெரு ப்புக்கொப்பாங் கலகத்தை மூட்டிவிடாதேயென்று கூறினர்.

ஈதன்றி எனது தந்தையா ரோதியுள்ள மற்றுங் கட்டளையும் விவ ரிக்கின்றேன்.

கொடுத்தவனுக்குக் கொடு என்பதின் பொருள்.

உன் வீட்டிலிருக்கும் ஓர் வஸ்துவை ஒருவன் இரவல் வாங்கிக் கொண்டு மறுபடியுங் கொண்டுவந்து கொடுப்பானாயின் அவனுக்குக்கொடு.

கொடாதவனுக்குக் கொடாதே என்பதின் பொருள்.

உனதுபொருளை இரவலென்று வாங்கிக்கொண்டுபோய் மறுபடியுங் கொடாதவனுக்குக் கொடாதே.

கொடாதவனுக்குக் கொடு என்பதின் பொருள்.

கொடாத லோபியாயிருப்பினும் அவன் வருந்தி யிரந்தகாலத்தில் கொடு. கொடுத்தவனுக்குக் கொடு ஒருகால் உனக்கு வுபகாரஞ் செய்வா னாயின் பலகாலு மவனுக்குக் கொடு.

காலத்தில் உட்காரு என்பதின் பொருள்.

உன் மாமனாரேனும், உன் மாமியாரேனும், மற்றும் பெரியோர்க ளேனும் எதிரிருக்குங் காலங்களில் உட்காராதே. அவர்க ளெதிரி வில் லாதகாலங்களில் உட்காரு.

காலத்தில் சாப்பிடு என்பதின் பொருள்.

உன் மாமனார் மாமியார் புருஷன் இவர்கள் புசித்து திருப்தி யடைந்தபின் காலத்தில் நீ சாப்பிடு.

காலத்தில் தூங்கு என்பதின் பொருள்.

உன் மாமனர், மாமியார், புருஷன் நித்திறையடைந்த காலத்திற்குப்பின் நீ நித்திறைக்கொள்.

நெருப்பை கவனி யென்பதின் பொருள்.

உன் மாமன், மாமி, நாத்தி, மாதுலி, புருஷன் இவர்களை நெருப்பென்றுகவனித்து மிருதுவாக்கில் வாழக்கடவாய்.

வீட்டுதேவதைகளை விசுவாசி என்பதின் கருத்து.

உன் மாமன், மாமி, புருஷன் இவர்களை வீட்டுதேவதைகளெனக் கொண்டாடக்கடவாய் என்று கூறியுள்ளார்.

எனது தந்தை எனக்களித்த இஸ்திரீதனங்களில் அழியாதனங்கள் இவைகளே யென்று வாய்பொத்திநின்றாள்.

விசாகாவின் வாய்மொழிகள் யாவையுங் கேட்டிருந்த மிகாராதனபதி மறுமொழி கூறுவதற் கேதுவில்லாமல் நாணடைந்து தலைகவிழ்ந்து பூமியைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

இதனையுணர்ந்த கிரகஸ்தராகிய பெரியோர்கள் மிகாராதனபதியை நோக்கி மற்றுங் குற்றங்கள் யேதேனு முண்டோவென்றார்கள்.

பெரியோர்களே! யாதொரு குற்றமுமில்லையென்றான்.

யாதாமோர் குற்றமுமில்லாதிருக்க குழந்தையை வெளியிற் போகும்படிக் கூறலாமோவென்றார்கள்.

தனபதியும் பெரியோர்களும் இவ்வகையாக வார்த்தையாடிக் கொண்டிருக்குங்கால் விசாகா பெரியோர்களை நோக்கி தாங்களிவற்றை விசாரிப்பதற்கு முன் என் மாமனர் உத்திரவின்படி யான் வீட்டைவிட்டுப் போவது சிறப்பாகாது. தாங்கள் யாவற்றையும் சரிவர விசாரித்து என்மீது யாதொரு குற்றமும் ஏற்படாததினால் என்பிதாவின் சொற்படி நான் புறப்படவேண்டுமென்று கூறி தனது தோழிப் பெண்களையும் ஏவலாளர்களையு மழைத்து தனக்கு வேண்டிய தேர்பரிவாரங்களை ஆயத்தஞ் செய்யும்படி ஆக்கியாபித்தாள்.

அதனைக் கண்ணுற்ற தனது மாமனர் விசாகாவை நோக்கி அம்மணி! யான் தெரியாமற் சொல்லியக் குற்றங்களைப்பொருத்து என் மனையை சிறப்படையச் செய்யவேண்டுமென் றிரைஞ்சினன்.

விசாகா தனது மாமனரை நோக்கி பெரியோரே யான் பொருக்க வேண்டியதெதுவோ அதைப்பொருத்துக்கொண்டேன் ஆனால் புத்தருடைய தன்ம கன்மகுடும்பத்திற் பிறந்தவள் என்மனைக்கு மக்காலுந்தென் புலத்தார்வந்து அன்னம் புசிக்க வேண்டியதே சிறப்பாகும் அத்தகைய ஞானசாதகர் பாத்திர மறிந்து பிச்சையிட வுத்திரவளிப்பீரேல் இவ்விடம் தங்கி எனது மனைத்தொழில் நடாத்துவேன் அவ்வகை யிலதேல் எனக்கு வுத்திரவளிக்கவேண்டு மென்று வருந்தினள்.

அவள் அமுதவாக்கை யுணர்ந்த மிகாரா அம்மணி! உமதிஷ்டம் போல் தென் புலத்தார்க் கன்னமளித்து சிறப்படையலாமென்று கூறினன்.

மாமனர் அன்பின் வாக்கை வினவிய விசாகா தனது கிரகஸ்த பெரியோர்களிற் சிலரை தருவித்து தாங்கள் இரத மூரந்துபோய் நமது அறவாழியானாகிய அவலோகிதரும், அவரது சங்கத்தவர்களாகிய தென்புலத்தோரும் எங்கிருந்தபோதுங் கண்டறிந்து அவர்களை நமது இரதங்களிலேற்றிக்கொண்டு வந்துவிடவேண்டுமென்று ஆக்கியாபித்தாள்.

பெரியோர்களும் பெருமா னிருப்பிடங் கண்டறிந்து அருகிற் சென்று சரணாகதி வேண்டியழைத்து மிகாரா தனபதி யில்லம் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

விசாகாவும் மிக்க பயபக்தியுடன் பதார்த்தங்களை வட்டித்து பாத்திரங்களி லளித்து தனது மாமனாரை யழைத்து பாத்திரங்களிலுள்ள வன்னத்தை பகவனுக்குப் பரிமாறும்படி வேண்டிக்கொண்டாள்.

மிகாராதனபதி முன்பொருகால் சமண முனிவர்களாகுந் தென்புலத்தோரைக் கண்டுங் காணாதவன்போல் புசித்திருந்தவனாதலின் மனங்குன்றி நாணமடைந்து விசாகாவை நோக்கி அம்மணி! விநாயகருக்குத் தாமே யன்னமளித்துவிடவேண்டுமென்று கோறினான்.

ஐயனே! அங்ஙனமாகுகவென்று விடைபெற்று தனது கணவன் புண்ணியவர்த்தன சிறுவனை யழைத்துவந்து பதியுஞ் சதியும் பகவன் பாதத்திற் பணிந்து கருணாகாரா, கணநாயகா, கங்கையாதாரா, காசிவிஸ்வேசா, கமலநாயகா, இவ்வடியாரளிக்கு மன்னத்தை அன்புடன் புசித்து எங்களைப் புனிதர்களாக்கவேண்டுமென விரஞ்சினாள்.

விசாகாவின் வணக்க வாக்குணர்ந்த விநாயகக்கடவுள் புண்ணியவர்த்தனனையும் புண்ணியவர்த்தினியையும் அறிவுபெருகவென வாழ்த்தி அன்னமுண்டு முகிந்தபின் அனைவருக்கும் அருள் மொழியை யூட்டும்படி யாரம்பித்தார்.

அக்கால் விசாகா மாமனாரையணுகி ஐயனருள்மொழியைக் கேட்கவாருங்கோளென் றடிபணிந்தாள். மிகாராதனபதி தனக்குள்ள நாணத்தினாலும் அச்சத்தினாலும் அறவாழியான் முன்பு செல்லாமல் ஓர் அறையின் திரைமறைவி லுட்கார்ந்துகொண்டான்.

உலக மூன்று முணர்ந்து வுள்ளடைந்த வொப்பிலாவப்பன் மிகாராதனபதியின் லோபகுணத்தையும், அதினால்நேர்ந்த நாணத்தையும், திரைமறைவில் வீற்றிருக்கும் அச்சத்தையும், உணர்ந்த வுலகநாதன் திரைமறைவினின்ற மிகாராவுக்கும், திரைக்கும், திரையறைக்கும் அப்புறமுள்ளவர்களுக்கும், மலைக்கு உட்புறத்தும் மலைக்கும் அப்புறமுள்ளவர்களுக்கும், சமுத்திரத்துள்ளும் சமுத்திரத்து அப்புறமுள்ளவர்களுக்கும், மெய்யருக்கும் புத்தரிவரே, சத்தியமெனனும் புத்தரிவரே, சகலலோக சாட்சியாகிய புத்தரிவரே யென்று சகல சீவர்கள் கண்ணுக்குங் காட்சியாய் நின்று சத்தியதன்மத்தை விளக்கினார்.

தனபதியாகும் அன்பரே! நீர் திரைமறைவிலிருந்தும் உம்மெய் தெரிந்துகொண்டேன் நீரும் எம்மெய் யெதிரிற் பார்க்கின்றீர்.

நீரானது நுழையா விடமுண்டோ? காற்றானது கலவா விடமுண்டோ? தீயானது தீண்டாவிடமுண்டோ? அதுபோல் மனமானது மலைவாவிடமுண்டோ இல்லை.

மனமானது விரிந்தவிடத்து சகல வரும்பொருளு மறையும், மனமடங்கியவிடத்து சகல திரைகளும் நீங்கி மூவுலகமுந் தோன்றும்.

அவ்வகைத் தோற்றத்தை யறிந்துக்கொள்ளும்படி செல்லவேண்டியமார்க்கமே புத்ததன்மமென்னப்படும். புத்ததன்மமாம் மெய்யறத்தில் நடப்பவர்களே உண்மெய்கண்டடைவார்கள். அவ்வுண்மெய்யைக் கண்டவர்களோ புறம்பாய்க் காணும் பொருட்கள் யாவும் பொய்யென் றறிந்து அவைகள் யாவுங் கடிகைக்குக் கடிகைக் கெட்டுக்கொண்டேவருங் காட்சி

களை விளக்கி உண்மெய்க்கு மேலாம் பொருள் உலகத்தில் ஒன்றுமில்லை யென்று துலக்கி சதா துக்கத்தை விலக்கி சருவசாட்சியாய் சதானந்தத்தில் நிலைப்பார்கள்.

அவர்களுக்கு அருமறைவுமில்லை, உருமறைவுமில்லை, உரைமறைவுமில்லை, இறைமறைவுமில்லை, 'அணைமறைவுமில்லை, குணமறைவுமில்லை சருவமும் அவர்களுட் டோன்றும் சன்னிதானமாகும் சருவதானங்களு முதிர்ந்து மகா நிதானமாம் சன்னிதானத்தி னிலைத்தவன் தனக்கோர் பற்றின்றி சருவ சீவர்களுக்கும் உபகாரியாக விளங்குவான்.

பகிர்முகத் தோற்றத்தில் கடிகைக்குக் கடிகை அதாவது க்ஷணத்திற்கு க்ஷணங் கெட்டுக்கொண்டேவருந் தோற்றப்பொருட்கள் யாவையுந் தாவிதாவி பிடித்து சேர்க்குமளவும் பிறவி சமுத்திரமாம் துக்கக்கடலில் ஆழ்ந்து பாசக்கயிற்றில் கட்டுண்டு துன்ப வலைகளென்னுங் கசைகளா லடியுண்டு இறப்பும் பிறப்புமாகிய துக்க சக்கர பற்களிற் சிக்குண்டு சுழல்வான்.

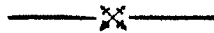
தேவர், மக்கள், விலங்கு, பட்சி, தாபரம், ஊர்வனம், நீர்வாழ்வனங்களென்னும் எழுவகைத் தோற்றங்களும் அள்ளல், இரவுரவம், கும்பிபாகம், கூடசாலம், செந்துத்தானம், பூதி, மாபூதியாம் எழுநரகமென்னுந் துக்கத்தி லாழ்ந்து மாறா பிறவியிற் சுழலவைக்கும்.

ஆதலின் ஒவ்வொரு மக்களும் எழுபிறவியிற் றோற்றும் எழுநரக வாதனைகளை யநுபவியாது க்ஷணத்திற்கு க்ஷணந் தோற்றிக் கெடுக்கும் அவாக்களை யறுத்து முன் பற்றுக்களை விடுத்து அன்பின் விருத்தியாலும் நீதியின் பற்றிலும் நிலைத்து இறப்பையும் பிறப்பையும் போக்கிக்கொள்ளுங்களென்று தனது சத்தியதன்மத்தைப் பதியச்செய்தார்.

மிகாரா தனபதிக்கும் உலோபதோஷம் விளங்கி கணநாதனை வணங்கி இந்த லோபியையுந் தங்கள்சங்கத்தி லொருவனாக சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென் றிரைஞ்சினான்.

இன்னும் சிலநாள் நீரில்லற தன்மத்தில் நிலைத்து சீலம் பதிந்து சித்த சுத்த முண்டாகுங்கால் சங்கத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளலாமென்று சொல்லிப் போய்விட்டார்.

அன்றுமுதல் விசாகா தனது மாமன் மாமி கணவன் முதலியவர்களுக்கு மிக்க அன்புடையவளாய் நடந்துவருவதுடன் பகவனும் தென்புலத்தோராம் சமணமுநிவர்களும் வந்து தங்கியிருப்பதற்கு வியாரம் கட்டிவைத்ததுமன்றி. மற்றுமுள்ள வியாரங்களிற் றங்கியுள்ள சமணமுநிவர்களுக்கு அன்னக்காவடி யநுப்புவதும், சீவரவுடையீவதும், பிட்சாபாத்திரமளிப்பதும்,ஏழைகளையாதரிப்பதும் சங்கத்திற்சேர்ந்து சமணநிலைபெற்று தன்னைப்பார்க்கும பார்ப்பார்களுக்கும் தன்னைப்பார்க்கும் பார்ப்பிணிகளுக்கும் வேண்டிய தானங்களைச் செய்துக்கொண்டே புத்திர பௌத்திரர்களுடன் ஆனந்தசுகவாழ்க்கையிலிருந்து 120-வது வயதில் மரணமடைந்தாள். அவளது நீதிமார்க்க நடையும் சத்திய தன்மச் செயலும் ஈகையின் பெருக்கமுமே யவளை நோயற்றவாழ்விலுங் குறைவற்ற செல்வித்திலு மிருத்தி கருக்கதில் நித்திய நிலைபெறும் மறுமெயடைந்தாள்.

பதினான்காவது

குருக்ஷேத்திர காதை.

பகவன் அந்நகரைவிட்டு முன்பு சிலநாள் தங்கியிருந்து குருக்ஷேத்திரமெனப் பெயர்பெற்றவிடஞ் சென்று அங்குள்ள பிக்ஷுகுழாங்களுக்குப் போதிக்க கருணைபுரிந்து சங்கத்தோரைநோக்கி ஓ! சகோதிரர்களே என்றழைத்தனர்.

சிஷ்யர்கள் ஐயனே யென விடை பகர்ந்தார்கள்.

பகவன் உபதேசிக்க வாரம்பித்தார்.

சகோதிரர்களே! பரிசுத்த பேறு அடைவதற்கும், துக்க, அழுகை யிவைகளினின்று விடுபடுவதற்கும், நீதியில்நடப்பதற்கும், நிருவாணநிலை யடைவதற்குமான ஓர் வழி மனுக்களுக்குத் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வழியே நான்குவித சமாதிக ளென்னப்படும்.

அந்நான்கு சமாதிகள் யாவை?

அவை, காயா - சமாதி.
வேதனா - சமாதி.
சித்தா - சமாதி.
தம்மா - சமாதி என்பவைகளாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் தேகவிஷயத்தில் ஜாக்ரதையுடையவனும், அறிவுள்ளவனும், ஆராய்ச்சியுள்ளவனும், காமம் துக்கம் இவைகளினின்று தன்னை விலக்கிக்கொள்பவனும் இருப்பானாகில் அவனே காயசமாதியி லிருப்பவனாவான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் உணர்ச்சி விஷயத்தில் ஜாக்ரதையுடையவனும், அறிவுள்ளவனும், ஆராய்ச்சி யுள்ளவனும். காமம் துக்கம் இவைகளினின்று தன்னை விலக்கிக்கொள்பவனும் இருப்பவனாகில அவனே வேதனாசமாதியி லிருப்பவனாவன்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் சித்தவிஷயத்தில் மனஜாக்ரதை யுடையவனும், அறிவுள்ளவனும், ஆராய்ச்சி யுள்ளவனும், காமம் துக்கம் இவைகளினின்று தன்னை விலக்கிக்கொள்பவனும் இருப்பானாகில் அவனே சித்தசமாதியி லிருப்பவனாவான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் கர்த்த விஷயத்தில் ஜாக்ரதையுடையவனும், அறிவுள்ளவனும், ஆராய்ச்சியுள்ளவனும் காமம் துக்கம் இவைகளினின்று தன்னை விலக்கிக்கொள்பவனும் இருப்பானாகில் அவனே தம்ம சமாதியி லிருப்பவனாவான்.

• ஓ! சகோதிரர்களே! ஒருசகோதிரன் தேக விஷயத்தில் ஜாக்ர தையுடன் எப்படியிருப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒருசகோதிரன் துறந்துகாட்டிற்கேனும், ஓர் மரத்தினடியிலேனும், ஜனசஞ்சாரமற்ற விடத்திலேனும் சென்று சப்பளம்போட் டுட்கார்ந்து நிமிர்ந்ததேகத்துடனும், தியானசக்தியுடனுமிருந்து அவன் வெளிக்குவிடும் சுவாசத்தைப்பற்றியும், உள்ளுக் கிழுக்கும் சுவாசத்தைப்பற்றியும் மனத்திடை நிறுத்துவான். வெளிக்கு சுவாசத்தை வெகுநேரம் விட்டு தான் இவ்வளவதிகமாக சுவாசத்தை விட்டோமென கிரஹித்தும் உள்ளுக்கிழுக்கும் சுவாசத்தை வெகுநேரம் இழுத்து தான் அதிகமாக சுவாசத்தை உள்ளுக் கிழுத்தோமெனக் கிரஹித்தும், வெளிக்கு சுவாசத்தை சற்றுநேரம் விட்டுதான் இவ்வளவுசிறுநேரம் சுவாசத்தை விட்டோமெனக் கிரஹித்தும் உள்ளுக்கிழுக்கும் சுவாசத்தை சற்றுநேரம் இழுத்து, தான் இவ்வளவு சிறுநேரம் சுவாசத்தை இழுத்தோமென கிரகித்தும் இவ்விதமாக தெளிவுடன் சுவாசத்தை வெளிக்குவிடுவதும், உள்ளுக் கிழுப்பதுமாக அப்பியாசத்திற்குக் கொண்டுவந்து பின் இருமூச்சுகளையும் சலனமாகச் செய்துக்கொள்ளுவான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் தேகவிஷய ஆராய்ச்சியில் சுவாசசம்பந்தமாக தியானிக்கும்போது பின்வருமாறு விசாரிப்பான். அதாவது வெளிக்குவிட்டு உள்ளுக்கிழுப்பதும், உள்ளுக்குவிட்டு வெளிக்கிழுப்பதுமாகிய இச்சுவாசங்களுக்கு ஆதாரமெது. ரூபமே இவைக்கு ஆதாரம். அந்த ரூபமோ பூதங்களா லமைப்பட்டது. இரண்டாவது நாமமும் பூதங்களுடன் சேர்ந்துவருகின்றது. நாமம் இஃதென தெரிந்தவுடன் அதைப் பற்றியுள தெதுவென விசாரிக்கையில் அது அறியாமெயாலென்றும் தெரிந்து நாமமும் ரூபமும் ஒன்றையொன்று பற்றியிருக்கிறதன்றி வேறு நான் என்பது ரூபமாக வருவது கிடையாது.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனு யிருப்பதோடு ஏனையோருடைய தேகவிஷயத்திலும் ஜாக்கிரதையுட னிருப்பான். தன் தேகம்போல் ஏனையோர் தேகமும் தோன்றி அல்லல்பட்டு அழியுமெனவும், தன் தேகம்போல் ஏனையோர் தேகமும் தளர்வடையுமென்றும், தன் தேகம்போல் ஏனையோர் தேகமும் வீழ்ந்துவிடுமெனவும் நிதானித்து தியானிக்கும்போது தேகமட்டும் இவனுக்குத் தோன்றுமன்றி ஜீவஸத்தியென்றும், பெண் இதென்றும், ஆண் இதென்றும், நான் எனது என்றும், ஆட்டும் பொருளென்றும், மனிதரூபமென்றுந் தோன்றாது இவ்விதமாக தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடன் அறிவை விருத்திசெய்துவர தியானசக்தி அதிகரித்து தனிபுருஷனாகிய உலக பற்றற்று நிற்பன். ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக ஒரு சகோதிரன் தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனாயிருப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் நடக்கும்போது நாம் நடக்கின்றோமென அறியும் திறமுடனும், நிற்கும்போது நாம் நிற்கின்றோமென அறியும் திறமுடனும், உட்காரும்போது நாம் உட்காருகிறோமென அறியும் திறமுடனும், படுக்கும்போது நாம் படுக்கின்றோமென அறியும் திறமுடனும், மற்ற எந்த நிலைமையிலிருந்தபோதிலும் அந்த நிலைமைகளில் அறியுந் திறமுட னிருப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! முன் தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடனிருந்து அதன்பின் தேகநிலைகளைப்பற்றி தியானிக்கத் திரும்புகின்றான்.

நடப்பது யார்? யார்நடை? நடக்கச்செய்வதெது? என்ற இம்மூன்று கேள்விகளைத் தனக்குள் கேட்டு நான் என்பது நடக்கவில்லை, நான் என்பதின் நடையுமன்று, மனோகர்மத்தால் வாயுதாது ஊடுருவிச்செல்ல நடக்கசெய்தது நடக்கவேணுமென்கின்ற எண்ணம் பிறந்தது. அந்த எண்ணம் வாயுதாதைத் தூண்ட வாயுதாதே நடக்கச்செய்தது. மனோகர்மம் தூண்டி வாயுதாது சம்பந்தப்பட்டு ஊடுருவிச்செல்ல இந்த முழுதேகத்தை முன்னுக்கு நடக்கச்செய்தது.

நிற்க வேணுமென்கின்ற எண்ணம் பிறந்தது. அந்த எண்ணம் வாயுதாதைத் தூண்ட வாயுதாதே நிற்கச்செய்தது.

உட்காரவேணுமென்கின்ற எண்ணம் பிறந்தது. அந்த எண்ணம் வாயுதாதைத் தூண்டி வாயுதாதே உட்காரச்செய்தது.

படுக்கவேணு மென்கின்ற எண்ணம் பிறந்தது. அந்த எண்ணம் வாயுதாதைத் தூண்ட வாயுதாதே படுக்கச்செய்தது என இவ்விதமாகத் தெளிந்து பின்வருமாறு தியானிப்பான்.

ஒரு ஸத்து இருந்தே நடககச்செய்கிறதென்றும், ஒரு ஸத்து இருந்தே நிற்கச்செய்கிறதென்றும், ஒரு ஸத்து இருந்தே உட்காரச்செய்கிறதென்றும், ஒரு ஸத்து இருந்தே படுக்கச்செய்கிறதென்றும் கூறுவார்கள். அப்படி நடக்கச் செய்வதும், நிற்கச் செய்வதும், உட்காரச் செய்வதும், படுக்கச்செய்வதுமான ஒரு ஸத்து உண்டா? கிடையாது. ஏன் சாதாரணமாக ஜனங்கள் வண்டி போகின்றது, வண்டி நடக்கின்றதென கூறுகிறார்களே? மாட்டைக்கொண்டு மனிதன் பூட்டாவிட்டால் வண்டி யாது செய்யும்? வண்டி போகிறது, வண்டி நிற்கிறதென்னும் வார்த்தைக்குப் பொருள் யாது? வண்டிபோகிறதென்றும், வண்டி நிற்கிறதென்றும் கூறுவது அர்த்தமற்ற வார்த்தை. அறிவின் குறைவால் தேகம் வண்டியையொத்தது; மனமே புருடன், எண்ணங்களின் ஏதுக்களே எருது, எண்ணமே வண்டி ஓட்டுபவன். நடக்கவேணுமென்றேனும், நிற்கவேண்டுமென்றேனும், உட்காரவேண்டுமென்றேனும், படுக்கவேண்டு மென்றேனும் எண்ணம் உதிக்க வாயுதாது தோன்றி நடக்கவும், நிற்கவும், உட்காரவும், படுக்கவும் செய்கிறது. நான் நடக்கின்றேன், நான் நிற்கின்றேன், நான் உட்காருகின்றேன், நான் படுக்கின்றேன் என்பவை உலக வழக்கச் சொல்லேயன்றி வேறன்று.

கப்பல்கள் எப்படி காற்றால் நடத்தப்படுகின்றதோ, அம்பு எப்படி வின்னாண்பலத்தால் எய்யப்படுகின்றதோ அதுபோல் இந்ததேகமும் எண்ணுதவினாலும், வாயுதாதுவாலும் நடத்தப்படுகின்றது.

சூத்திரங்களின் கருவிகள் எப்படி கயிற்றால் அசைக்கப்படுகின்றதோ அதுபோல் இந்த தேகசூத்திரத்தின்கருவிகள் மனக கயிற்றால் நடக்கவும், நிற்கவும் செய்கிறது. இவ்விடத்தில் ஓருதவியுமின்றி ஒரு ஸத்து நடக்கவும் நிற்கவும் செய்யவிருக்கின்றதோ?

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனாயிருப்பதோடு ஏனையோருடைய தேகவிஷயத்திலும், ஜாக்கிரதையுடனிருப்பன். தன் தேகம்போல் ஏனையோர் தேகமும் தோன்றி அல்லல்பட்டு அழியுமெனவும், தன்தேகம்போல் ஏனையோர் தேகமும் விழுந்துவிடுமெனவும் நிதானித்து தியானிக்கும்போது தேகமட்டும் இவனுக்குத் தோன்றுமன்றி ஜீவஸத்தியென்றும், பெண் இதென்றும், ஆண்

இதென்றும், நான் எனதென்று ஆட்டும்பொருளென்றும், மனிதரூபமென்றுந் தோற்றாது.

இவ்விதமாக தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடன் அறிவை விருத்திசெய்துவர தியானசக்தி அதிகரித்து தனிபுருஷனாகி உலகபற்றற்று நிற்பன். ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக ஒருசகோதிரன் தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனா யிருப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒருசகோதிரன் சாதாரணமாய்ப் பார்க்கும்போதும், உற்றுநோக்கும்போதும், தான் எதைப் பார்க்கின்றானெனவும், எதை உற்றுநோக்குகின்றானெனவும் ஊன்றி ஆராய்ந்து ஜாக்கிரதையும் அடக்கமுமுள்ளவனாயும் இருப்பன். கைகளை நீட்டும்போதும், மடக்கும்போதும் யாதுபற்றி நீட்டுகின்றோம், யாதுபற்றி மடக்குகின்றோமென ஊன்றிய மனத்துடன் ஜாக்கிரதையும், அடக்கமுமுள்ளவனாயுமிருப்பான். சீவரமணிந்து பிட்சாபாத்திரத்தை கையிலேந்தும்போது யாதுபற்றி சீவரமணிந்தோம், யாதுபற்றி பிட்சாபாத்திரத்தை கையிலேந்தினோமென ஆழ்ந்து சிந்தித்து ஜாக்கிரதையும், அடக்கமுமுள்ளவனா யிருப்பான். உண்ணும்போதும், அருந்தும்போதும், மெல்லும்போதும், ருசிக்கும்போதும் யாதுபற்றி உண்கின்றோம், அருந்துகின்றோம், மெல்லுகின்றோம், ருசிக்கின்றோமென தெளிந்து ஜாக்கிரதையும், அடக்கமுமுள்ளவனாயு மிருப்பான்.

நடக்கும்போதும், நிற்கும்போதும், உட்காரும்போதும், உறங்கும்போதும், விழிக்கும்போதும், பேசும்போதும், அமைதியா யிருக்கும்போதும் யாதுபற்றி நடக்கின்றோம், யாதுபற்றி நிற்கின்றோம், யாதுபற்றி உட்காருகின்றோம், யாதுபற்றி உறங்குகின்றோம், யாதுபற்றி விழிக்கின்றோம், யாதுபற்றி பேசுகின்றோம், யாதுபற்றி அமைதியா யிருக்கின்றோமென விழித்து ஜாக்கிரதையும் அடக்கமுமுள்ளவனாயு மிருப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனா யிருப்பதோடு ஏனையோருடைய தேகவிஷயத்திலும ஜாக்கிரதையுடனிருப்பான். தன் தேகம்போல் ஏனையோர் தேகமும் விழுந்துவிடுமெனவும நிதானித்து தியானிக்கும்போது தேகமட்டும் இவனுக்குத் தோன்றுமன்றி ஜீவஸத்தியென்றும். பெண் இதென்றும், ஆண் இதென்றும், நான் எனதென்றும், ஆட்டும்பொருளென்றும், மனிதரூபமென்றுந் தோன்றாது இவ்விதமாக தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடன் அடக்கத்தை விருத்திசெய்துவர தியானசக்தி அதிகரித்து தனிபுருஷனாகி உலகபற்றற்று நிற்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக ஒரு சகோதிரன் தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனா யிருப்பான்.

காயா சமாதி.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் இத்தேகம் உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரையிலும் அருவருக்கத்தக்க பல அசுத்தங்கள் பொருந்தி தோலால் மூடப்பட்டதெனவும், இத்தேகத்தில் சிரசின்ரோமம், தேகத்தினது ரோமம், நகம், தந்தம், தோல், மாமிசம், நரம்பு, எலும்பு, எலும்பிலுள்ள ஊன், ஈரல், இருதயம், ஈரற்குலை, நுரைஈரலைச் சார்ந்திருக்குஞ் சவ்வு, மண்ணீரல், சுவாசாசயம், இரைப்பைக்கும் ஆசனத்திற்கும் இடை

யிலுள்ள குடல், மணிக்குடல், இரைக்குடல், மலம், பித்தநீர், கபம், சீழ், இரத்தம், வியர்வை, நிணம், கண்ணீர், நிணநீர், உமிழ்நீர், சளி, வெண்ணீர், மூத்திரம அடங்கியுள்ளனவென்று சிந்திப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! சாலி அரிசி, நெல், அவரை, உளுந்து, எள், அரிசி முதலானவைகளை மூடிவைத்திருந்த ஒரு பாண்டத்தை ஒருவன் திறந்துவைத்துவிட்டு இப்பாண்டத்தில் இது சாலி அரிசி, இதுநெல் இது அவரை, இது உளுந்து, இது எள், இது அரிசியென பிரித்துவிடுவதுபோல் ஒரு சகோதிரன் உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரையிலும் அருவறுக்கத்தக்க பல அசுத்தங்கள் பொருந்தி தோலால் மூடப்பட்ட இத்தேகத்தில் இது தேகத்தினது ரோமம், இது நகம், இது தந்தம், இது தோல், இது மாமிசம், இது நரம்பு, இது எலும்பு, இது எலும்பிலுள்ள ஊன், இது ஈரல், இது இருதயம், இது ஈரற்குலை, இது நுரை ஈரலைச்சார்ந்திருக்கும் ஜவ்வு, இது இரைக்குடல், இது மலம், இது வெண்ணீர், இது மூத்திரம் என பிரிந்து பிரித்து அதே தியானத்தினின்று வெறுத்து வருவான்.

புனசசா பரங் பிக்கவே பிக்கு! இமாமேவா காயங் உத்தம் பாதாதலா அதோ கேதா மா தகாதசபரியந்தங் பூரங் நானப்பகாரஸா அஸுசினோ பச்சவெக்கட்டி அதி இமஸ்மிங் காயே. கேஸா லோமா நகா தந்தா தசோ மம்ஸங் நாரு அத்தி அத்தி மிஞ்சங் வக்கங் ஹதயங் யக்கனங் கிலோமகங் பிஹாகங் பப்பாஸங் அந்தங் அந்தாகுணங் உதரியங் கரிதங் மதலுங்கங் பித்தங் ஸேமங் புபோ லோஹிதங் ஸெதோ மேதோ அஸுவானஸா கேலோங் ஸிங்கணிகங் லஸிகங் மோதந்தி. தியாதாபி பிக்கவே உபதோ முகா புட்டோலி புரா நானா விஹிதாடா தஞ்ஞகா தெய்தித்தங் ஸாலீனங் விஹினங் முகானங் மாதானங் திலானங் தங்துலானங் தமேனங் சக்குமா புரிஸோ முச்சத்தவா பச்சவக்கேயா, இமே ஸாலி, இமேவீஹி, இமேமுகா, இமேமாஸ, இமேதிலா, இமே தங்துல. ஏவமேவகோ பிக்கவே பிக்கு! இமாமேவா காயங் உத்தம் பாதாதலே அதோகேதா மாதகாதஸா பரியந்தங் பூரங் நானா பகாஸா அஸுசினோ பச்சவெக்கதி.

ஓ! சகோதிரர்களே? இவ்விதமாக தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனா யிருப்பதோடு ஏனையோருடைய தேகவிஷயத்திலும ஜாக்கிரதையுடனிருப்பான். தன் தேகம்போல் ஏனையோர் தேகமும் தோன்றி அல்லல்பட்டு அழியுமெனவும், தன்தேகம்போல் ஏனையோர் [illegible] களர்வமடையுமென்றும், தன் தேகம்போல் ஏனையோர் தேகமும் பழுதுபடுமெனவும், நிதானித்து தியானிக்கும்போது தேகமட்டும் இவனுக்குத் தோன்றுமன்றி ஜீவஸத்தியென்றும், பெண் இதென்றும், ஆண் இதென்றும், நான், எனது என்றும், ஆட்கொம்பொருளென்றும், மனிதரூபமென்றுந் தோன்றாது இவ்விதமாக தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடன் அறிவை விருத்திசெய்துவர தியானசக்தி அதிகரித்து தனிபுருஷனுகி உலகபற்றற்றிருப்பன் ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக ஒரு சகோதிரன் தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனா யிருப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் தேகத்தைநோக்கி இத்தேகத்தில் வாயு, அக்னி, பிருதிவி, நீர் என்னும் தாதுக்க ளிருந்துக்கொ

ண்டு நடத்துகின்றனவென்றும் தியானத்திலிருப்பான். ஒரு சகோதிரன் மயானத்திற்குச்சென்று அங்குள்ள ஒருநாளில் இறந்து அழிகிற தேகத்தையும், இறந்த இரண்டாம்நாளில் அழிகிறதேகத்தையும், இறந்த மூன்றாம்நாள் அழிகிற தேகத்தையும், ஊதவிட்டிருக்குந் தேகத்தையும், நிலைமுசகுகெட்டு அழிகின்றதெனக்கருதி தன்தேகமும் இதுபோற் கெடுமல்லவாவென தியானிப்பான்.

மூனு ,, பரங் பிக்கவே பிக்கு! இமாமேவாயங் யதாதியங் யதாபணிஹிதங் தாதுசோபசசேவகத்தீ. அதி இமாங் ஸமேங்காயே பதவிதாது, அபோதாது, தேஜோதாது. வாயோதாது, யசாபி பிக்கவே தக்கோ கோகாத கோவாகோகாதங்கீ.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் மயானத்திற்குச்சென்று அங்குகிடக்கும் பிணங்களை காகங்களால் கொத்தித் தின்பதையும், பருந்துகளாலும் கழுகுகளாலும் கொத்தித் தின்பதையும், நாய்களாலும் நரிகளாலும் தின்னப்படுவதையும், பலவித கிருமிகளால் தின்னப்படுவதையும் கண்டு சத்தியமாகவே என் தேகமும் இவ்வகையான ஸ்திதிக்கு வருமென தியானிப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக தேக விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனாயிருப்பதோடு ஏனையோருடைய தேக விஷயத்திலும், ஜாக்கிரதையுடனிருப்பன். தன் தேகம்போல் ஏனையோர் தேகமும் தோன்றி அல்லல்பட்டு அழியுமெனவும், தன்தேகம்போல ஏனையோர் தேகமும் விழுந்தழியுமெனவும் நிதானித்து தியானிக்கும்போது தேகமட்டும் இவனுக்குத்தோன்றுமன்றி ஜீவனைத்திடபென்றும், பெண் இதென்றும், ஆண் இதென்றும், நான் எனதென்றும் ஆடுமாடு பொருளென்றும், மனித ரூபமென்றும் தோன்றாது.

இவ்விதமாக தேகவிஷயத்தில ஜாக்கிரதையுள்ள அநேகவித கிரியைகளால் தியானத்தில் [illegible] யாயிருப்பான். ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக ஒரு சகோதிரன் தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனாயிருப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே ஒரு சகோதிரன் மயானத்திற்குச்சென்று அங்குகிடக்கும் பச்சைதோலுடைய எலும்புக்கூடுகளையும், மாமிசமுடைய எலும்புக்கோர்வை இரத்தம் வடிந்துகொண்டிருக்கும் தசைநார்களையுடைய தேகங்களைக்கண்டு சத்தியமாகவே என் தேகமும் இவ்வாறு அழியக்கூடியதென தியானித்து வெறுப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனாயிருப்பதோடு ஏனையோருடைய தேகவிஷயத்திலும் ஜாக்கிரதையுடனிருப்பான். தன் தேகம்போல ஏனையோர் தேகமும் தோன்றி அல்லல்பட்டு அழியுமெனவும், தன் தேகம்போல் ஏனையோர் தேகமும் விழுந்தழியுமெனவும், நிதானித்து தியானிக்கும்போது தேகமட்டும் இவனுக்குத் தோன்றுமன்றி ஜீவனைத்திடபென்றும், பெண் இதென்றும், ஆண் இதென்றும், நான் எனதென்றும், ஆடுமாடு பொருளென்றும், மனிதரூபமென்றும் தோன்றாது இவ்விதமாக தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடன் அடக்கத்தைவிருத்திசெய்துவர தியானசக்தி அதிகரித்து தானே தத்துவப்புருஷனாகி உலகபற்றறுநிற்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக ஒரு சகோதிரன் தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனாயிருப்பான்.

வேதனு சமாதி.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் உணர்ச்சி விஷயத்தில் எவ்விதமாக ஜாக்கிரதையுடனிருப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரனுக்கு இன்பமான உணர்ச்சி அறியுங்கால் இது இன்பமான உணர்ச்சியென்றும், இன்பமற்ற உணர்ச்சியை அறியுங்கால் இது இன்பமற்ற உணர்ச்சியென்றும், சமநிலையான உணர்ச்சியை அறியுங்கால் இது சமநிலையான உணர்ச்சியெனவும், அக்கறையுண்டாக்கும் இன்பமற்ற உணர்ச்சி எழுங்கால் இது அக்கறையுண்டாக்கும் இன்பமற்ற உணர்ச்சியெனவும், அக்கறை யுண்டாக்கா இன்பமற்ற உணர்ச்சி எழுங்கால் இது அக்கறையுண்டாக்கா இன்பமற்ற உணர்ச்சியெனவும், தெளிந்து ஜாக்கிரதையுடனிருப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக தன் உணர்ச்சி விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனா யிருப்பதோடு ஏனையோருடைய உணர்ச்சிவிஷயத்திலும் ஜாக்கிரதையுடனிருப்பான். தன் உணர்ச்சிபோல் ஏனையோர் உணர்ச்சியும் எழும்பி மடிந்து மறையுமெனவும், உணர்ச்சி எழும்போது ஜாக்கிரதையுடனும், உணர்ச்சி மடியும்போது ஜாக்கிரதையுடனும், உணர்ச்சி எழும்பிமடியும்போதும் ஜாக்கிரதையுடனிருந்தும் இவ்விதமாக ஜாக்கிரதையான தியானத்தால் உணர்ச்சியைப் பரிசோதிப்பதுடன் தியானசக்தி உறுதிப்பெற உலகத்திலிருந்தும் உலகப் பற்றற்றவனா யிருப்பான்.

சித்த சமாதி.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் சித்தவிஷயத்தில் எவ்விதமாக ஜாக்கிரதையுடையவனாக இருப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரனுக்கு வெகுளிப்பான சித்தம் உதிக்குங்கால் இது வெகுளிப்பான சித்தமெனவும், வெகுளிப்பற்ற சித்தமெனவும், விராகமான சித்தம் உதிக்குங்கால் இது விராகமான சித்தமெனவும், விராகமற்ற சித்தமெனவும், மெய் மறக்கும் சித்தம் உதிக்குங்கால் இது மெய்மறக்கச்செய்யும் சித்தமெனவும், இது மெய்மறதியற்ற சித்தமெனவும், உத்தேகிக்கும் (அதாவது நிதானம்) சித்தம் உதிக்குங்கால் இது உத்தேகிக்கும் சித்தமெனவும் அலைகிற சித்தம் உதிக்குங்கால் இது அலைகிற சித்தமெனவும், புகழும் சித்தம் உதிக்குங்கால் இது புகழும் சித்தமெனவும், இது புகழ்க்ககாத சித்தமெனவும், ஏகசிந்தனை சித்தம் உதிக்குங்கால இது ஏகசிந்தனை சித்தமெனவும், ஏகசிந்தனையற்றசித்தமெனவும், விமோசனசித்தம் உதிக்குங்கால இது விமோசனமுற்ற சித்தமெனவும், விமோசனமற்ற சித்தமெனவும் தெளிந்து ஜாக்கிரதையுடனிருப்பான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமாக தன் சித்தவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனாயிருப்பதோடு ஏனையோருடைய சித்தவிஷயத்திலும் ஜாக்கிரதையுடனிருப்பான். தன் சித்தம்போல் ஏனையோர் சித்தமும் தோன்றி கலைந்து மறையுமெனவும், சித்தம் தோன்றும்போது ஜாக்கிர

தையுடனும், சித்தம்மறையும்போது ஜாக்கிரதையுடனும், சித்தம்தோன்றி மறையும்போது ஜாக்கிரதையுடனிருந்தும் இவ்விதமாக ஜாக்கிரதையான தியானத்தால் சித்தத்தைப் பரிசோதிப்பதுடன் தியானசக்தி உறுதிப்பெற உலகத்திலிருந்தும் உலக பற்றற்றவனாயிருப்பான்.

தம்ம சமாதி.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒருசகோதிரன் தேகவிஷயத்திலும், உணர்ச்சிவிஷயத்திலும் சித்தவிஷயத்திலும் ஜாக்கிரதையாயிருந்தபின் நான்கு சத்தியத்தில் ஜாக்கிரதையுடையவனாயிருப்பான். ஒரு சகோதிரனுக்கு துக்கம் ஈதெனவும், துக்கோற்பத்தி ஈதெனவும், துக்கநிவாரணம் ஈதெனவும், துக்கநிவாரணமார்க்கம் ஈதெனவும் தெளிந்துக்கொள்ளுவான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! துக்க சத்தியமென்றால் யாது. பிறப்பு துக்கம், மூப்பு துக்கம், பிணி துக்கம், இறப்பு துக்கம், கவலைப்படுதல், புலம்பல், துறசம்பவம், சங்கடத்திற் குள்ளாதல், நிராசையாய்த் துயரப்படல் ஆகிய இவைகள் துக்கம், வேண்டிய பொருள் கிட்டாமெய்துக்கம், சுருக்கமாகச்சொல்லின் ஐம்புலப் பற்றுக்களே துக்கமென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! பிறப்பென்பது யாது? உற்பேதம் பிறப்பு கற்போற்பத்தி பிறப்பு, பஞ்சஸ்கந்த வுருவமாதல் பிறப்பு, சுருக்கத்தில் ஐந்துபுலன்கள் சேர்ந்து வுருவமைந்து தோற்றமே பிறப்பு.

ஓ! சகோதிரர்களே! மூப்பென்பது யாது? முதிர்ந்த வயதுற்று தள்ளாடல், தந்தமற்றிருத்தல், ரோமம் நரைத்துவிடல், தேகம் சுருங்கிவிடல், பலம் குறைந்துவிடல், சித்தஸத்தி மடிதல் மூப்பு.

ஓ! சகோதிரர்களே! இறப்பென்பது யாது? பிரிவு இறப்பு, தேகம்தேய்ந்து தீர்தல் இறப்பு, இருளல் இறப்பு, பஞ்சஸ்கந்தங்களின் பிரிவே இறப்பாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! கவலைப்படுதல் யாது? பெருத்த நஷ்டம் நேரிட்டாலும், கைவிடப்பட்ட விதியகாலும், கவலையும், கவலைப்படுதலும் கவலையுள்ளவனாயிருத்தலும் இருதயத்தின் கவலை, இருதயத்தில் கவலையுள்ளவனாயிருத்தலே கவலைப்படுதலாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! புலம்பலென்பது யாது? பெருத்தவினையம் நேர்ந்து பிரிந்தபோது புலம்பல், முலமிட்டழல், சத்தமிட்டழல், சத்தமின்றி குமுறல் புலம்பலாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! துன்பமென்பதுயாது? தேகத்தை பொருத்ததுன்பம், தேக அசௌக்கியம், தேகமுணர்வால்வருந்தி அதற்கீடுபடுவதால் நேரும் துன்பம் தேக மனுபவிக்கும் பீடை யாதும் துன்பமே.

ஓ! சகோதிரர்களே! துயரமென்பதுயாது? மனதிற்கடுத்த துன்பம் மன உணர்வால் வருந்தி அதற்கீடுபடுவதால் நேரும் துயரம், மனமனுபவிக்கும் பீடையாதும் துயரமே.

ஓ! சகோதிரர்களே! நிராசையாய்த் துயரப்படல் யாது? பெருத்த நஷ்டம் நேர்ந்தும், துர்சம்பவம் நேர்ந்தும், நம்பிக்கை யின்மையாகியும், நிராசையாகியும், நிராசை ஸ்திதியி லிருப்பதே நிராசையாய் துயரப்படலாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஐந்துபற்றின் கூட்டங்களே துன்பமென்பதெப்படி ரூபக்கூட்டத்தின் பற்று, உணர்ச்சிக்கூட்டத்தின் பற்று, காணக் கூட்டத்தின் பற்று, மனச்சாய்வின் கூட்டப்பற்று, சித்த (மன) கூட்டத்தின் பற்று இவைகளே ஐந்து கூட்டத்து பற்றே துன்பம்.

ரூப ஸ்கந்தம்.

ரூபகூட்டம் இருவகைப்படும். அவை (1) பூதரூபம். (2) உபாதாரா ரூபம். பூதரூப நாமங்களாவன:—பதவிதாது, அப்போ தாது, தேஜோ தாது, வாயோ தாது. அதாவது நான்குவித பூதங்களாயரூபமாம்.

உபாதார ரூப நாமங்களாவன:—

சக்குபஸாதா, ஸோடாபஸாதா, காணுபஸாதா, ஜீவாபஸாதா, காயபஸாதா. ரூபா சத்தா, கந்தா, யச, இஸ்திரிபாவா, பும்பாவா, ஜீவிதந்திரியா ஹதயவாது, ஆகாசதாது, காயவிஞ்ஞா, முஜ்ஜிவிஞ்ஞா, லஹூதா, முதிதா, கம்மிசதா, உபசியா, சந்திடி, ஜாரதா, அனிச்சாதா] அதாவது, கண், காது, நாசி, நா, தேகம், வர்ணம், சத்தம், கந்தம், உருசி, ஆண்பெண் குறி உயிர், இருதய உருப்பு, தேகத்தினது குறிப்பு, வாக்கின் குறிப்பு, தேகவெழுச்சி, தேக இளமெய், தேக மிருதுவான தேக விருத்தி, தேக வளர்ச்சி, தேகம் கிழத்தனமாகுதல், அநித்ய தேகம், உணவு, பொருள் யாவும் சேர்ந்த ரூபகந்தமென்னப்படும்.

வேதனு ஸ்கந்தம்.

வேதனுஸ்கந்தம் அல்லது உணர்ச்சிக் கூட்டமாவதுயாதெனில்:— அ க - வே த ஞு, து க் கா - வே க ஞு, அ து க் க சு க - வே த ஞு அல்லது குஸல அகுஸல, குஸலாகுஸல மென்னும் மூன்றுவித உணர்ச்சிகளையுடையது. உணர்ச்சி குஸலசித்தத்துடன் சேர்ந்துவரின் குசலவேதனுவென்றும், உணர்ச்சி அகுசல சித்தத்துடன் சேர்ந்துவரின் அகுசலவேதனுவென்றும், உணர்ச்சி குசலாகுசல சித்தத்துடன் சேர்ந்துவரின் குசலாகுசல வேதனுவென்றுங் கூறப்படும்.

ஸம்ஞா ஸ்கந்தம்.

ஸம்ஞா ஸ்கந்தம் அல்லது குறிப்புக்கூட்டம் அறுவகைப்படும். அதாவது பச்சை அல்லது சிவப்பான ஒருவஸ்துவைப்பார்த்து இது சிவப்பு அல்லது இது பச்சை என்றபோது ஒரு வர்ணக்குறிப்பைக் காட்டியது. அதேபிரகாரம் ஏதாவதொரு சத்தத்தைக் கேட்டபோது இது மேளசத்தம் அல்லது இது சங்குசத்தமென்று ஒரு சத்தக் குறிப்பைக் காட்டியது. ஏதாவதொரு கந்தத்தை முகர்ந்தபோது இது துற்கந்தம் அல்லது இது நற்கந்தமென்று ஒரு கந்த குறிப்பைக் காட்டியது. ஏதாவதொன்றை உருசித்தபோது இது தித்திப்பு, இது புளிப்பு, இது துவர்ப்பு, இது எண்ணெய் என்ற ஒரு உருசிப்பின் குறிப்பைக் காட்டியது. ஏதாவதொரு தேகம் மற்றப்பொருளுடன் பட்டபோது இது தொடத்தக்கது அல்லது தொடத்தகாதது என்ற ஒரு தேகத்தின் உணர்ச்சிக் குறிப்பைக் காட்டியது. ஏதாவதொன்றை (மனம்) சித்தமானது நினைக்கும் போது இது விலக்கக்கூடியது அல்லது இது விலக்கக்கூடாதது என்ற குணத்தைக்காட்டியது. சுருக்கத்தில் குறிப்பு குசலசித்தத்துடன் சேர்ந்துவரின் குசலக் குறிப்பென்றும், குறிப்பு அகுசல சித்தத்துடன் சேர்ந்துவரின் அகுசல குறிப்பென்றும் குறிப்பு குசலாகுசல சித்தத்துடன் சேர்ந்துவரின் குசலாகுசல குறிப்பென்றும் கூறப்படும்.

சங்காரா ஸ்கந்தம்.

சங்காராஸ்கந்தா அல்லது பாவனைக்கூட்டம் 52-வகைப்படும்.

1. பஸ்ஸா - ஸ்பரிசம்.
2. வேதனா - ஸ்பரிச வறிவு.
3. சஞ்ஞா - புலப்பாடு.
4. சேதனா - விருப்பம்.
5. ஏககதா - ஏகத்துவம்.
6. ஜீவிதந்திரியா-ஜீவிய இந்திரியம்
7. மனஸீகரா - கவனம்.
8. விதகா - முயற்சியின் ஆரம்பம்.
9. விசாரா - சகித்தல்.
10. அதிமோக்கா - தீர்மானம்.
11. வீரியா - வீரியம்.
12. பிதி - பிரீதி.
13. சட்தா - செய்யவேணு மென்கிற ஆசை.
14. மோஹா - மந்தம்.
15. தீனா - சோம்பல்.
16. அஹிரிகா - வெட்கமற்ற.
17. அனொத்தபா - காரணத்தாலாகுங் காரியத்தை அசட்டைசெய்தல்.
18. உத்தச்ச - மனக்கலக்கம்.
19. லோபா - துராசை.
20. திட்டி - தப்பிதம்.
21. மானா - வீணெண்ணம்.
22. தோஸா - பகை.
23. மாசசரியா - பற்கடிப்பு.
24. குக்குச்சா - ஆவல்.
25. இஸ்ஸ - பொறாமெய்.
26. மிட்தா - திமிப்பு.
27. விஸிகிச்ச - திகைப்பு.
28. சட்தா - நம்பிக்கை.
29. சட்தி - சிந்திப்பு.
30. ஹிரி - யோசனை.
31. உத்தப்பா - இஷ்டம்.
32. அலோபா - பரோபகாரம்.
33. அதோஸா - சமாதானம்.
34. தட்தாமஜ்ஜட்ததா - மனத்தராசு.
35. காயா பஸ்ஸட்தி - மன வலிச்சலின் அமைதி.
36. சிட்தப்பஸ்ஸட்தி - மன அடக்கம்.
37. லஹுதா - மனசத்தி.
38. காயலஹுதா - லேசான காய சக்தி.
39. சித்த லஹுதா - லேசான சித்த சக்தி.
40. காயமுதிதா - மிருதுவான காயசக்தி.
41. சித்தமுதிதா - மிருதுவான சித்தசக்தி.
42. காயாகம்மிஞ்ஞதா - காய கன்ம சக்தி.
43. சித்தாகம்மிஞ்ஞதா - சித்தகன்ம சக்தி.
44. காயாபகுஞ்ஞதா - சோர்வடையா காயசக்தி
45. சித்த பகுஞ்ஞதா - சோர்வடையா சித்தசக்தி.
46. காயஉஜதா - ஸ்திரமான காய சக்தி
47. சித்தஉஜகதா - ஸ்திரமான சித்த சக்தி
48. ஸம்மா வாசா - நல்ல வசனம்.
49. ஸம்மா கம்மந்தா - நற்செய்கை.
50. ஸம்மா அஜீவா - நல் வாழ்க்கை.
51. கருணா - கருணை சக்தி.
52. முதிதா - ஆனந்த சக்தி.

விஞ்ஞான ஸ்கந்தம்.

விஞ்ஞான ஸ்கந்தமாவது ஒருபட்டணத்துக் காவற்காரன் நான்கு முக்கிய பாதைகள் கூடும்படியான மத்தியவிடத்தில்நின்றுகொண்டு வடக்கிலிருந்து வருவது யார், தெற்கிலிருந்து வருவது யார், மேற்கிலிருந்து வருவது யார், கிழக்கிலிருந்து வருவது யாரெனத் தெரிந்துக்கொள்ளக்கூடுமோ, அதுபோல் ரூபம் கண்ணால் பார்க்கபபடுகிறது, சத்தம் காதால் கேட்கப்படுகிறது, கந்தம் நாசியால் முகரப்படுகிறது, உருசி நாவால் உரு

சிக்கப்படுகிறது, பரிசம் தேகத்தால் தெரியப்படுகிறது, எண்ணங்கள் மனத்தால் கிரகிக்கப்படுகிறது. ஆகிய இவைகள் யாவும் (விஞ்ஞான) ததால் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. "

விஞ்ஞானக்கூட்டம் 89-வகைப்படும் அல்லது விசாரணை சித்தக்கூட்டம் 89-வகைப்படும்.

I	லோகி சித்தம் ...	81
II.	லோகுத்ர சித்தம் ...	8
		89

I. லோகி சித்தம் 3-வகை.

1. காமவசர சித்தம்.
2. ரூபவசர சித்தம்.
3. அரூபவசர சித்தம்.

1. காமவசரசித்தம் 3-வகை.

காமவசர 54.
- அகுஸலா ... 12. } அசோபண.
- அஹிதா ... 18. } அசோபண.
- சோபண ... 24.

2 ரூபவசரசித்தம். 3-வகை.

ரூபவசர 15.
- குஸலா ... 5.
- விபாகா ... 5.
- கிரியா ... 5.

3 அரூபவசரசித்தம் 3-வகை.

அரூபவசர 12
- குஸலா ... 4.
- விபாகா ... 4.
- கிரியா ... 4.

II. லோகுத்தர சித்தம் 2-வகை.

லோகுத்தா 8
- மார்க்க ... 4.
- பலா ... 4.

1. காமவசர சித்தம் - 54.

அசோபண
- A அகுசலா சித்தம் ... 12.
- B அஹித சித்தம்... 18.

சோபண ... ... 24.

A. அகுஸல சித்தம் 12.

ஸௌமனஸ்ய	...	4	8	(1) லோபா.
உபேகா	...	4		
அஸங்காரிகா	...	1	2	(2) தோஸா
ஸஸங்காரிகா	...	1		
உத்திச்சா	...	1	2	(3) மோஹா.
விசிகிச்சா	...	1		

1. லோ பா.

ஸௌமனஸ்யா சித்தம் - 4

1. சுமனஸ்யா சஹாகோ தித்டி கத்தா சம்பியோ அஸங்காரிகா சித்தகூ.
2. சுமனஸ்யா சஹாகோ தித்டி கத்தா சம்பியோ ஸஸங்காரிகா சித்தகூ.
3. சுமனஸ்யா சஹாகோ தித்டி கத்தா விப்பியோ அஸங்காரிகா சித்தகூ.
4. சுமனஸ்யா சஹாகோ தித்டி கத்தா விப்பியோ ஸஸங்காரிகா சித்தகூ.

பே ரா சை.

இன்பம் - 4.

1. இன்பம் பேராசையுடன் சேர்ந்து தூண்டப்படாத சித்தம்.
2. இன்பம் பேராசையுடன் சேர்ந்து தூண்டப்பட்ட சித்தம.
3. இன்பம் பேராசையுடன் சேராது தூண்டப்படாத சிதகம.
4. இன்பம பேராசையுடன் சேராது தூண்டப்பட்ட சித்தம.

1. லோ பா.

உபேகா சித்தம் - 4.

1. உபேகா சஹாகோ தித்டி கத்தா சம்பியோ அசங்காரிகா சித்தகூ.
2. உபேகா சஹாகோ தித்டி கத்தா சம்பியோ ஸசங்காரிகா சித்தகூ.
3. உபேகா சஹாகோ தித்டி கத்தா விப்பியோ அசங்காரிகா சிததகூ.
4. உபேகா சஹாகோ தித்டி கத்தா விப்பியோ ஸசங்காரிகா சித்தகூ.

பேராசை.

உபேக்ஷை சித்தம் - 4.

1. உபேக்ஷையும், பேராசையும் சேர்ந்து தூண்டப்படாத சித்தம்.
2. உபேக்ஷையும், பேராசையும் சேர்ந்து தூண்டப்பட்ட சித்தம்.
3. உபேக்ஷ பேராசையுடன் சேராது தூண்டப்படாத சித்தம்.
4. உபோக்ஷ பேராசையுடன் சேராது தூண்டப்பட்டசித்தம்.

2. தோஸா.

அசங்காரிகா 1. } 2
ஸசங்காரிகா 1.

1. தோமனஸ்ய சஹாகோ பத்திகா சாம்பியோ அசங்காரிகா சித்தகூ.
2. தோமனஸ்ய சஹாகோ பத்திகா சாம்பியோ ஸசங்காரிகா சித்தகூ.

கோபம்.

1. துன்பம் கோபத்துடன் சேர்ந்து தூண்டப்படாத சித்தம்.
2. துன்பம் கோபத்துடன் சேர்ந்து தூண்டப்பட்ட சித்தம்.

மோஹா.

1. விபாகா சஹாகோ விசிகிச்ச சஹாகோ சித்தக.
2. விபாக சஹாகோ உத்திச்சா சாம்பியோ சித்தக.

3. மோஹம்.

1. உபேட்சையுடன் சந்தேகம் சேர்ந்த சித்தம்.
2. உபேட்சையுடன் இறுமாப்பு சேர்ந்த சித்தம்.

B. அஹிதசித்தம் - 18.
1. அகுசல விபேக் - 7.
2. குசல விபேக் - 8.
3. எஹ் கிரியா - 3.

1. அகுசலா விபேக் - 7.
   1. சக்கு.
   2. சோடா.
   3. காண.
   4. ஜீவா.
   5. காயா.
   6. தம்ரீசய்.
   7. தந்தியண.

1. உபேக்கா சஹாகதங் சக்கு விஞ்ஞாண.
2. உபேக்கா சஹாகதங் சோட விஞ்ஞாண.
3. உபேக்கா சஹாகதங் காண விஞ்ஞாண.
4. உபேக்கா சஹாகதங் ஜீவ விஞ்ஞாண.
5. துக்கா சஹாகதங் காயு விஞ்ஞாண.
6. உபேக்கா சஹாகதங் தம்ரீஸண சித்தம்.
7. உபேக்கா சஹாகதங் தந்தியண சித்தம்.

[முன்பிறவியில் செய்த பாபகன்மத்தின் பலன்களாலாய]

1. அகுசல உபேக்ஷை - 7.

1. உபேக்ஷையுடன் சேர்ந்த கண் சித்தம்.
2. உபேக்ஷையுடன் சேர்ந்த செவி சித்தம்.
3. உபேக்ஷையுடன் சேர்ந்த நாவு சித்தம்.
4. உபேக்ஷையுடன் சேர்ந்த ஜீவ சித்தம்.
5. உபேக்ஷையுடன் சேர்ந்த காய சித்தம்.
6. உபேக்ஷையுடன் சேர்ந்த 5 கூட்ட சித்தம்.
7. உபேக்ஷையுடன்சேர்ந்த சோதிக்கத்தக்க மனேசித்தம்.

* 2. குசலா விபேக் - 8.
1. சக்கு.
2. சோடா.
3. கா:ணு.
4. ஜீவா.
5. காயா.
6. தம்ரீசை.
7. தந்தியனு.
8. தந்தீயனு.

1. உபேக்கா சகா கதங் சக்கு விஞ்ஞாணு.
2. உபேக்கா சகா கதங் சோடா விஞ்ஞாணு.
3. உபேக்கா சகா கதங் காணு விஞ்ஞாணு.
4. உபேக்கா சகா கதங் ஜீவ விஞ்ஞாணு.
5. சுக சகா கதங் காய விஞ்ஞாணு.
6. உபேக்கா சகா கதங் தம்ரிசை சித்தம்.
7. ஸோமனுஸா சகா கதங் தந்தியனு சித்தம்.
8. உபேக்கா சகா கதங் தந்தீயனு சித்தம்.

[முன்பிறவியில்செய்த புண்யகன்மதநின் பலன்களாலாய]

2 குஸல உபேக்ஷை - 8.

1. உபேட்சையுடன் சேர்ந்த கண் சித்தம்.
2 உபேட்சையுடன் சேர்ந்த செவி சித்தம்.
3. உபேட்சையுடன் சேர்ந்த நாவு சித்தம்.
4. உபேட்சையுடன் சேர்ந்த ஜீவ சித்தம்.
5. இன்பத்தை சேர்நத தேக சித்தம்.
6. உபேட்சையுடன் சேர்ந்து அறியும் சக்தியுள்ள மனோ சித்தம்.
7 ஆனந்தத்துடன் சோதிக்கத்தக்கதும ஒரே கருத்துள்ளதுமான மனோ [சித்தம்.
8. உபேட்சையுடன் சோதிககததக்க் சக்தியான மனோசித்தம்.

எஹ் கிரியா - 3.

1. உபேகா சகாகதங் பஞ்சதுவாரா வியசனுசித்தங்.
2. தட்தாமனோ துவாரா விய்சன சித்தங்.
3. நோம்னுசா சகாகதங் ஹஹிடோபாதா சித்தசே
இஷிமாணி தினிபி அஹேதுகா.

ஏதுவின்றி நிகழும் கிரியைசித்தம் - 3.

1. உபேட்சையுடன் பஞ்சதுவாரமாம் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி இவைகளுடன் சேர்ந்த சித்தம்.
2. உபேட்சையுடனும், மனத்துவாரத்துடனும் சேர்ந்த சித்தம்.
3. மனோதுவாரம் ஆனந்தத்துடன் சேர்ந்த சித்தம்.

சோபனா. { குசலசித்தம் 8.
விபாக 8.
கிரியா 8.

குஸல சித்தம் - 8.

1. சுமனஸ்ய சஹாரகோ ஞானசம்பியோ அசஸங்காரிகா சித்தகூ.
2. சுமனஸ்ய சஹாரகோ ஞானசம்பியோ சஸங்காரிகா சித்தகூ.
3. சுமனஸ்ய சஹாரகோ ஞானவிப்பியோ அசங்காரிகா சித்தகூ.
4. சுமனஸ்ய சஹாரகோ ஞானவிப்பியோ சஸங்காரிகா சித்தகூ.
5. உபேகா சஹாரகோ ஞானசம்பியோ அசங்காரிகா சித்தகூ.
6. உபேகா சஹாரகோ ஞானசம்பியோ சஸங்காரிகா சித்தகூ.
7. உபேகா சஹாரகோ ஞானவிப்பியோ அசங்காரிகா சித்தகூ.
8. உபேகா சஹாரகோ ஞானவிப்பியோ சஸங்காரிகா சித்தகூ.

குஸல சித்தங்கள் - 8.

1. ஆனந்தம் அறிவுடன்சேர்ந்து தூண்டப்படாத சித்தம்.
2. ஆனந்தம் அறிவுடன்சேர்ந்து தூண்டப்பட்ட சித்தம்.
3. ஆனந்தம் அறிவுடன்சேராது தூண்டப்படாத சித்தம்.
4. ஆனந்தம் அறிவுடன்சேராது தூண்டப்பட்ட சித்தம்.
5. உபேக்ஷையுடன் அறிவுசேர்ந்து தூண்டப்படாத சித்தம்.
6. உபேக்ஷையுடன் அறிவுசேர்ந்து:தூண்டப்பட்ட சித்தம்.
7. உபேக்ஷையுடன் அறிவுசேராது தூண்டப்படாத சித்தம்.
8. உபேக்ஷையுடன் அறிவுசேராது தூண்டப்பட்ட சித்தம்.

விபாக
பயனைத்தரும் சித்தங்கள் } 8

1. ஆனந்தம் அறிவுடன்சேர்ந்து தூண்டப்படாத சித்தம்
2. ஆனந்தம் அறிவுடன்சேர்ந்து தூண்டப்பட்ட சித்தம்.
3. ஆனந்தம் அறிவுடன்சேராது தூண்டப்படாத சித்தம்.
4. ஆனந்தம் அறிவுடன்சேராது தூண்டப்பட்ட சித்தம்.
5. உபேட்சையுடன் அறிவு சேர்ந்து தூண்டப்படாத சித்தம்.
6. உபேட்சையுடன் அறிவுசேர்ந்து தூண்டப்பட்ட சித்தம்.
7. உபேட்சையுடன் அறிவுசேராது தூண்டப்படாத சித்தம்.
8. உபேட்சையுடன் அறிவுசேராது தூண்டப்பட்ட சித்தம்.

கிரியா
கிரியையுடைய சித்தங்கள் } 8

1. ஆனந்தம் அறிவுடன் சேர்ந்து தூண்டப்படாத சித்தம்.
2. ஆனந்தம் அறிவுடன் சேர்ந்து தூண்டப்பட்ட சித்தம்.
3. ஆனந்தம் அறிவுடன் சேராது தூண்டப்படாத சித்தம்.

4. ஆனந்தம் அறிவுடன் சேராது தூண்டப்பட்ட சித்தம்.
5. உபேட்சையுடன் அறிவுசேர்ந்து தூண்டப்படாத சித்தம்.
6. உபேட்சையுடன் அறிவுசேர்ந்து தூண்டப்பட்ட சித்தம்.
7. உபேட்சையுடன் அறிவுசேராது தூண்டப்படாத சித்தம்.
8. உபேட்சையுடன் அறிவுசேராது தூண்டப்பட்ட சித்தம்.

ரூபவசர சித்தம்.

ரூபவசரா 15. { 1. குசல சித்தம் - 5. 2. விபாக சித்தம் - 5. 3. கிரியா சித்தம் - 5. }

(1.) குஸலா சித்தம் - 5.

1. வித்தேகா விசாரா பீதி சுகே ஏககதா சஹிதங் பத்தமா ஜாண குசலா சித்தங்.
2. விசாரா பீதி சுகே ஏககதா சஹிதங் துத்திய ஜாண குசலா சித்தங்.
3. பீதி சுகே ஏககதா சஹிதங் தத்தியா ஜாண குசலா சித்தங்.
4. சுகே ஏககதா சஹிதங் சதுதா ஜாண குசலா சித்தங்.
5. உபேகா ஏககதா சஹிதங் பஞ்சமா ஜாண குசலா சித்தம்.

(1.) குஸலா (நல்) சித்தம் – 5.

1. விவேகம், ஆலோசனை, ஆனந்தம், சந்தோஷம், தியானம் ஒன்றாய்க்கூடிய குசல சித்தம்.
2. ஆலோசனை, ஆனந்தம், சந்தோஷம், தியானம் ஒன்றாய்க் கூடிய குசல சித்தம்.
3. ஆனந்தம், சந்தோஷம், தியானம் ஒன்றாய்க்கூடிய குசல சித்தம்.
4. சந்தோஷம், தியானம் ஒன்றாய்க்கூடிய குசல சித்தம்.
5. உபேட்சை, தியானம் ஒன்றாய்க்கூடிய குசல சித்தம்.

2 { விபாகா 5: பயனைத்தரும் சித்தங்கள் 5 }

1. விவேகம், ஆலோசனை, ஆனந்தம், சந்தோஷம், தியானம் ஒன்றாய்க்கூடிய குசல சித்தம்.
2. ஆலோசனை, ஆனந்தம், சந்தோஷம், தியானம் ஒன்றாய்க் கூடிய குசல சித்தம்.
3. ஆனந்தம், சந்தோஷம், தியானம் ஒன்றாய்க்கூடிய குசல சித்தம்.
4. சந்தோஷம், தியானம் ஒன்றாய்க்கூடிய குசல சித்தம்.
5. உபேட்சை, தியானம் ஒன்றாய்க்கூடிய குசல சித்தம்.

3 { கிரியா 5, பயனைத்தரும் சித்தங்கள் 5. }

1. விவேகம், ஆலோசனை, ஆனந்தம், சந்தோஷம், தியானம் ஒன்றாய்க்கூடிய குசலசித்தம்.
2. ஆலோசனை, ஆனந்தம், சந்தோஷம், தியானம் ஒன்றாய்க் கூடிய குசல சித்தம்.

3. ஆனந்தம், சந்தோஷம், தியானம் ஒன்றாய்க்கூடிய குசலசித்தம்.
4. சந்தோஷம், தியானம் ஒன்றாய்க்கூடிய குசலசித்தம்.
5. உபேட்சை, தியானம் ஒன்றாய்க்கூடிய குசல சித்தம்.

ரூபவசர சித்தம் - 12.

ரூபவசர - 12. { குசல 4. விபாகா 4. கிரியா 4.

குஸலா சித்தங் - 4.

1. ஆகாசான்ஞ்சா யத்தன குசலா சித்தங்.
2. விஞ்ஞானஞ்ச யத்தன குசலா சித்தங்.
3. ஆகே சஞ்சா யத்தன குசலா சித்தங்.
4. நேவா சஞ்சா யத்தன குசலா சித்தங்.

குஸல சித்தங்கள் - 4.

1. வெட்டவெளி மட்டற்ற தென்னும் பாவசாரஜ்யத்தோடுகூடிய குசல சித்தம்.
2. விஞ்ஞானம் எல்லையற்ற தென்னும் பாவச ராஜ்யத்தோடுகூடிய குசல சித்தம்.
3. யாதொரு வெளிப்பொருளுமில்லை என்கிற பாவச ராஜ்யத்தோடு கூடிய குசல சித்தம்.
4. அறிவுள்ளதும் அறிவல்லாததும் அல்லாத பாவசராஜ்யத்தோடு கூடிய சித்தம்.

லோகுத்தா சித்தம் - 8.

லோகுதித்தர - 8 { மார்க்கம் 4. பலம 4.

மாக்கா சித்தம் - 4.

1. ஸ்ரோதாபதி மார்க்க சித்தங்.
2. சகதாகாமி மார்க்க சித்தங்.
3. அனுகாமி மார்க்க சித்தங்.
4. அறஹத்த மார்க்க சித்தங்.

மார்க்க சித்தங்கள் - 4.

1. காமம், வெகுளி, மயக்கம் இம்மூன்றும் தம்மிடத்தில் எழாதபடி குறைக்கும் மார்க்கத்துடன் சேர்ந்த சித்தம்.
2. ஒரேபிறப்பை மட்டும் அடைதற்குரிய மார்க்கத்துடன் சேர்ந்த சித்தம்.
3. மறுபிறப்பில் தோற்றுவதற்கு ஏதுவில்லா மார்க்கத்துடன் சேர்ந்த சித்தம்.
4. நிருவாணமடையும் மார்க்கத்துடன் சேர்ந்த சித்தம்.

பலா-4.
1. ஸ்ரோதபதி பலா.
2. ஸகதாகாமி பலா.
3. அனுகாமி பலா.
4. அறஹத பலா

பலன் - 4.

1. காமம், வெகுளி, மயக்கம், இம்மூன்றும் தம்மிடத்தில் எழாதபடி குறைத்துக்கொண்ட பலன்.
2. ஒரே பிறப்பைமட்டும் அடைந்த பலன்.
3. மறுபிறப்பு தோற்றுவதற்கு ஏதுவில்லாது நின்ற பலன்.
4. நிருவாண பலன்.

ஓ! சகோதிரர்களே! துக்கோற்பத்தியாகிய தூய்மெயான சத்தியம் யாது?

ஓ! சகோதிரர்களே! அவைகள் முறையே மறுபிறப்பிற் காளாக்கும் அவா இன்பத்தைநாடி ஆவலுண்ட அவா, ஒவ்வொரு பிறப்பிற்கும் சந்தோஷத்தைநாடும்அவா, அவை யேகாமத்தால் உண்டாகும் அவா, உயிர் வாழ்க்கையின்பேரில் உண்டாகும் அவா, அநித்யமாகும் சொற்ப இன்பத்தாலுண்டாகும் அவாவென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்வேட்கையானது எங்கிருந்து உதித்து விருத்தியாகின்றது? எங்கு நிலைத்து வேரூன்றுகிறது?

ஓ! சகோதிரர்களே! ஜீவர்களுக்கு எதன்பேரில் இன்பம் இஷ்டமுமா யிருக்கின்றதோ அவ்விடத்தில் வேட்கையானது உதித்து விருத்தியாகி நிலைத்து வேரூன்றுகிறது.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஜீவர்களுக்கு இன்பமும், ஹிதமானது எது; வேட்கை எங்கிருந்து உதித்து விருத்தியாகின்றது; எங்கு நிலைத்து வேரூன்றுகிறது?

(அறுவித ஞானேந்திரியங்கள்.) சகோதிரர்களே! ஜீவர்களுக்கு கண் இன்பத்தையும் ஹிதத்தையும் தரும். அங்கு அவா உதித்து விருத்தியாகி அவ்விடத்திலேயே அது நிலைத்துவேரூன்றுகிறது. செவி-நாசி-நா-தேகம்-மனம் இவைகள் ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும், தரும். அங்கங்கே அவாக்கள் உதித்து விருத்தியாகி அவ்வவ் விடத்திலேயே அவைகள் நிலைத்து வேரூன்றுகின்றன.

(அறுவித இந்திரிய கோசரமான வஸ்துக்கள்) ரூபங்கள், சப்தங்கள், கந்தங்கள், பரிசங்கள், எண்ணங்கள் இவைகள் ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தரும். அங்கங்கே அவாக்கள் உதித்து விருத்தியாகி அவ்வவ்விடத்திலேயே அவைகள் நிலைத்து வேரூன்றுகின்றன.

(அறுவித விக்ஞானங்கள்,) சித்தம் கண்-சித்தம், செவி-சித்தம், நாசி-சித்தம், நாவு-சித்தம், தேக-சித்தம், மனோ-சித்தம் இவைகள் ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும் ஹிதத்தையும் தரும். அங்கங்கே அவாக்கள் உதித்து விருத்தியாகி அவ்வவ்விடத்திலேயே அவைகள் நிலைத்து வேரூன்றுகின்றன.

(அறுவித பரிசங்கள்.) கண்ணின் பரிசம், செவியின் பரிசம், நாசியின் பரிசம், நாவின் பரிசம், தேகத்தின் பரிசம், மனோபரிசம் இவைகள்

ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தரும். அங்கங்கே அவாக்கள் உதித்து விருத்தியாகி அவ்வவ்விடத்திலேயே அவைகள் நிலைத்து வேரூன்றுகின்றன.

(அறுவித உணர்ச்சி.) கண் பரிசத்தாலாய உணர்ச்சி, செவி பரிசத்தாலாய உணர்ச்சி, நாவு பரிசத்தாலாய உணர்ச்சி நாசி பரிசத்தாலாய உணர்ச்சி, தேக பரிசத்தாலாய உணர்ச்சி, மனோ பரிசத்தாலாய உணர்ச்சி, இவைகள் ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தரும். அங்கங்கே அவாக்கள் உதித்து விருத்தியாகி அவ்வவ்விடத்திலேயே அவைகள் நிலைத்து வேரூன்றுகின்றன.

(அறுவித குறிப்புகள்.) ரூபங்களின் குறிப்பு, சப்தங்களின் குறிப்பு, கந்தங்களின் குறிப்பு, ரசங்களின் குறிப்பு, பரிசங்களின் குறிப்பு, எண்ணங்களின் குறிப்பு இவைகள் ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையுந் தரும். அங்கங்கே அவாக்கள் உதித்து விருத்தியாகி அவ்வவவிடத்திலேயே அவைகள் நிலைத்து வேரூன்றுகின்றன.

(அறுவித நினைவுகள்.) ரூபங்களைப்பற்றி நினைத்தல், சப்தங்களைப் பற்றி நினைத்தல், கந்தங்களைப்பற்றி நினைத்தல், ரசங்களைப்பற்றிநினைத்தல் பரிசங்களைப்பற்றி நினைத்தல், எண்ணங்களைப்பற்றி நினைத்தல் இவைகள் ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தரும். அங்கங்கே அவாக்கள் உதித்து விருத்தியாகி அவ்வவ்விடத்திலேயே அவைகள் நிலைத்து வேரூன்றுகின்றன.

(அறுவித அவாக்கள்) ரூபங்களின்பேரில் அவா, சப்தங்களின் பேரில் அவா, கந்தங்களின்பேரில் அவா, ரசங்களின்பேரில் அவா, பரிசங்களின்பேரில் அவா, எண்ணங்களின்பேரில் அவா இவைகள் ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தரும். அங்கங்கே அவாக்கள் உதித்து விருத்தியாகி அவ்வவ் விடத்திலேயே அவைகள் நிலைத்து வேரூன்றுகின்றன.

(அறுவகை யூகைகள்.) ரூபங்களைப்பற்றி யூகித்தல், சப்தங்களைப் பற்றி யூகித்தல், கந்தங்களைப்பற்றி யூகித்தல், ரசங்களைப்பற்றி யூகித்தல், பரிசங்களைப்பற்றி யூகித்தல், எண்ணங்களைப்பற்றி யூகித்தல் இவைகள் ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தரும். அங்கங்கே அவாக்கள் உதித்து விருத்தியாகி அவ்வவ்விடத்திலேயே நிலைத்து வேரூன்றுகின்றன.

ஓ! சகோதிரர்களே! துக்கோற்பத்தியென்னும் தூய்மெயான சத்தியம் இஃதே.

ஓ! சகோதிரர்களே! துக்கநிவாரண தூய்மெயான சத்தியம் யாது?

ஓ! சகோதிரர்களே! அவாவை முற்றும் ஒழித்துவிடவேண்டும். ஆனால் ஓ! சகோதிரர்களே! இந்த அவாவானது எவ்விடத்தில் குறைந்து மறைகிறது. எவ்விடத்தில் இது கலைந்து மடிகிறது. ஓ! சகோதிரர்களே! ஜீவர்களுக்கு எங்கு இன்பத்தையும் ஹிதத்தையும் தருமோ அவ்விடத்தில் அவாவானது குறைந்து மறைகிறது. அது அவ்விடத்தில் கலைந்து மடிகிறது. ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தருவதெது. எவ்விடத்தில் அவாவானது குறைந்து மறைகிறது. அது எவ்விடத்தில் கலைந்துமடிகிறது. ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும்

தருவதுகண். அவ்விடத்தில் அவாவானது குறைந்து மறைகிறது. அது அவ்விடத்தில் கலந்துமடிகிறது. செவி, நாசி, நா, தேகம் மனம் இவைகள் ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தரும். அவ்விடத்தில் அவாக்களானது குறைந்து மறைகின்றன. அவைகள் அவ்வவ்விடத்தில் கலந்துமடிகின்றன. ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தருவது (அறுவித இந்தியகோசமான வஸ்துக்கள்) ரூபங்கள், சப்தங்கள், கந்தங்கள், பரிசங்கள், எண்ணங்கள் அவ்விடத்தில் அவாக்களானது குறைந்து மறைகின்றன. அவைகள் அவ்வவ்விடத்தில் கலந்து மடிகின்றன. ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தருவது (அறுவித விக்ஞானங்கள்) கண்-சித்தம், செவி-சித்தம், மனோ-சித்தம் அவ்வவ்விடத்தில் அவாக்களானது குறைந்து மறைகின்றன அவைகள் அவ்வவ்விடத்தில் கலந்து மடிகின்றன. ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தருவது (அறுவித பரிசங்கள்) கண்ணின் பரிசம், செவியின் பரிசம், நாசியின் பரிசம், நாவின் பரிசம், தேகத்தின் பரிசம், மனோ பரிசம், அவ்வவ்விடத்தில் அவாக்களானது குறைந்து மறைகின்றன. அவைகள் அவ்வவ்விடத்தில் கலந்து மடிகின்றன. ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தருவது (அறுவித உணர்ச்சிகள்) அவ்வவ்விடத்தில் அவாக்களானதுகுறைந்து மறைகின்றன. அவைகள் அவ்வவ்விடத்தில் கலந்து மடிகின்றன. ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தருவது (அறுவித குறிப்புகள்) அவ்வவ்விடத்தில் அவாக்களானது குறைந்து மறைகின்றன. அவைகள் அவ்வவ்விடத்தில் கலந்து மடிகின்றன. ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும், ஹிதத்தையும் தருவது (அறுவித நினைவுகள்) அவ்வவ்விடத்தில் அவாக்களானது குறைந்து மறைகின்றன. அவைகள் அவ்வவ்விடத்தில் கலந்து மடிகின்றன. ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும் ஹிதத்தையும் தருவது (அறுவித அவாக்கள்) அவ்வவ்விடத்தில் அவாக்களானது குறைந்து மறைகின்றன. அவைகள் அவ்வவ்விடத்தில் கலந்து மடிகின்றன. ஜீவர்களுக்கு இன்பத்தையும் ஹிதத்தையும் தருவது (அறுவித யூகைகள்) அவ்வவ்விடத்தில் அவாக்களானது குறைந்து மடிகின்றன. அவைகள் அவ்வவ்விடத்தில கலந்து மடிகின்றன.

ஓ! சகோதிரர்களே! துக்கநிவாரணமார்க்கமென்னும் தூய்மையான சத்தியம் யாது?

ஓ! சகோதிரர்களே! துக்கநிவாரணமார்க்கமாகிய தூய்மையான சத்தியம் இதுவே. மிக்க பரிசுத்தமுடைய ஆரிய அஷ்டாங்க மார்க்கம் இதுதான், அதாவது:—நற்காட்சி நற்சிந்தை நல்வசனம், நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நல் ஊக்கம், நற்கடைபிடி, நல் அமைதி என்னும இவவெட்டுமாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! நற்காட்சியென்றால் யாது?

ஓ! சகோதிரர்களே! துக்கம் இதென்றும், துக்கோற்பத்தி இதென்றும், துக்கநிவாரணம் இதென்றும், துக்கநிவாரணமார்க்கம் இதென்றும் தெளிவற அறிவதே நற்காட்சி அல்லது நற்பார்வையென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! நற்சிந்தையெனில் யாது?

ஓ! சகோதிரர்களே! காம இச்சை யற்றும், கோபம் பொறாமையற்றும், ஜீவர்களை ஹிம்சிக்காதும் இருப்பதே நற்சிந்தனை யென்னப்படும்.

ஓ ! சகோதிரர்களே ! நல்வசனமெனில் யாது ?

ஓ ! சகோதிரர்களே ! பொய்பேசாமெய், புறங்கூறாமெய், கோடுஞ்சொற் கூறாமெய், வீண்வார்த்தை யாடாமெய் ஆகிய இவைகளே நல்வசனம் என்னப்படும்.

ஓ ! சகோதிரர்களே ! நற்செய்கை யெனில் யாது ?

ஓ ! சகோதிரர்களே ! கொலை, களவு, காமம் இவைகளற் றிருப்பதே நற்செய்கை யென்னப்படும்.

ஓ சகோதிரர்களே ! நல்வாழ்க்கை யென்பது யாது ?

ஓ ! சகோதிரர்களே ! ஒருவன் மதியை மயக்கி கெடுக்கத்தக்க வஸ்துக்களையும், பல வுயிர்களைக் கொன்று விற்கத்தக்க மாமிஷங்களும், விஷங்களை ஏற்றிவிற்கத்தக்க ஆயுதங்களும், மனிதர்களை அடிமைபிடித்து விற்குந் தொழில்களும், சூது விளையாடுவோருக்கும், கள்ளர்களுக்கும் இடங்கொடுத்து அதினுல் ஜீவிக்கும் தொழில்களும் இவ்வகை பழிபாவத்துக்குரிய தொழில்கள் யாவுமகற்றி வாழ்வதே நல்வாழ்க்கை யென்னப்படும்.

ஓ ! சகோதிரர்களே ! நல் ஊக்கமெனில் யாது ?

ஓ ! சகோதிரர்களே ! அபுண்ய குணங்க ளுண்டாகாமல் அவற்றைத் தடுக்க முயர்ச்சித்தல் உண்டாயிருக்கும் அபுண்ய குணங்களை விலக்குவதற்கு முயற்சித்தல். முன்னில்லாத புண்ய குணங்களை உண்டாக்க முயற்சித்தல், உண்டாயிருக்கும் புண்யகுணங்களை அதிகப்படுத்த முயற்சித்தல் ஆகிய இவைகளே நல்ஊக்கம் அல்லது நல்முயற்சி யென்னப்படும்.

ஓ ! சகோதிரர்களே ! நற்கடைபிடி யெனில் யாது ?

ஓ ! சகோதிரர்களே ! சகோதிரன் ஒருவன் தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையும், ஊக்கமும், அறிவும், ஆராய்ச்சி யுடையவனுகவும், காமமும், துயரமும் அற்றவனுயும் ; உணர்ச்சி, விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையும், ஊக்கமும், அறிவும், ஆராய்ச்சி யுடையவனுகியும், காமமும், துயரமும் அற்றவனுயும், மன விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையும், ஊக்கமும், அறிவும், ஆராய்ச்சியுடையவனுகியும், காமமும், துயரமும் அற்றவனுயும் ; பூதவிஷயங்களில் ஜாக்கிரதையும், ஊக்கமும், அறிவும், ஆராய்ச்சி யுடையவனுகியும், காமமும், துயரமும் அற்றவனுகவுமிருந்து சிந்திப்பதே நற்கடைபிடி அல்லது நல் தியான மென்னப்படும்.

ஓ ! சகோதிரர்களே ! நல் அமைதி யெனில் யாது ?

ஓ ! சகோதிரர்களே ! சகோதிரன் ஒருவன் காம இன்பத்தினின்று விலகியும், உசிதமற்ற நடைகளினின்று விலகியும், விசாரணையாலும், யூகையாலும் தியானிப்பனேல் அவ்விடத்தில் அவனுக்கு சந்தேகமும், ஆனந்தமுந் தோன்றும்.

விசாரிணையும் யூகையும் அற்று சந்தோஷமும் ஆனந்தத்துடனும் தியானசக்தியால் நல் அமைதியும் ஏகாக்கிர சித்தமுள்ள எண்ணத்துடனிருப்பான்.

அவ்வகை மௌனபாக்கியம் திரண்டவுடன் முன்பு அநித்தியத்தினின்றவன் நித்யனுகின்றுன். ஆத்மாவி னின்றவன் அனுத்மனுகின்றுன்.

ஜநநங்கடோரும் பொய்யனாக நின்றவன் உண்மெய்யனாகின்றான். அப்பொய்யற்ற மெய்யே நிருவாணமென்னப்படும்.

ஓ ! சகோதிரர்களே ! இதுதான் அக்கநிவாரண மார்க்கமென்னப்படும்.

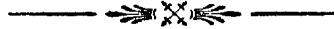
ஓ ! சகோதிரர்களே ! இவ்விதமாக நான்குவித சமாதிகளைப்பற்றி தெரிந்தோம்.

நிருவாண பதவிக்கு ஆளாக்குவது இந்நான்குவித சமாதிகளேயாம் என முடித்தவுடன் பிக்ஷுகுமாரர்கள் கைகுவித்துவணங்கி ஆனந்தமடைந்தார்கள். பகவன் பின்னர் சாவித்தி நகரத்திலுள்ள விஹாரத்திற்குச்சென்று அங்குள்ள பிக்ஷுகுமாரர்களுக்கு துறவற தன்மத்தைப்பற்றி போதித்துவிட்டு ஜீதாவன விகாரத்திற்குச் சென்றார்.

———:o:———

பதினைந்தாவது

தர்ம சக்ர பிரவர்த்தன காதை.

அவர் வரவை எதிர்நோக்கி நின்றிருந்த இல்லறத்தாருக்கும் துறவறத்தாருக்கும் பின் வருமாறு போதித்தார். ஓ ! சகோதிரர்களே ! தூய்மெயான (நற்சிந்தனை அல்லது நல் தியானமாம்) சம்யக் ஸமாதி இன்னதென்றும் அதைத்தொடர்ந்துவருபவை இவைகளென்றும் உங்களுக்கு விளக்குகின்றேன். அவைகளை செவியாரக் கேளுங்கள்.

ஐயனே ! கூறியருளும் என்றார்கள்.

பகவன் ஓ ! சகோதிரர்களே ! நல்தியானமாம் சம்யக் ஸமாதியை பூர்த்திசெய்ய ஏழுவகை கூட்டங்கள் தொடர்ந்துவரும். அவை 1. சம்யக்திருஷ்டி. 2. சம்யக் கல்பனா. 3. சம்யக் வஸனா. 4. சம்யக் கர்மந்தா. 5. சம்யக் அஜீவா, 6. சம்யக் வீரியா- 7. சம்யக் ஸ்மிருதி.

1. நற்காற்சி. 2. நல்லூற்றம். 3. நல்வாய்மெய். 4. நற்செய்கை, 5. நல்வாழ்க்கை. 6. நன்முயற்சி. 7. நற்கடைப்பிடி.

ஓ ! சகோதிரர்களே ! இதில் சம்யக்திருஷ்டியாம் நற்காட்சி முதலில் நிற்கின்றது. ஆனால் சகோதிரர்களே ! நற்காட்சி எவ்விதமாய் முதல் நின்றது. ஒருவனுக்கு கெடுதியை கெடுதியென்றும், நல்லவை நல்லவையென்றும் தோன்றுமாயின் அஃதே நற்காட்சி என்னப்படும்.

ஓ ! சகோதிரர்களே ! துற்பார்வையென்றால் என்ன ?

தர்மம்செய்வது பிரயோசன மற்றதென்றும், நற்கருமத்தால் நற்பலனும், துற்கருமத்தால் துற்பலனும் அடைவதென்பது இல்லையாது.

இப்பிறவி, மறுபிறவி என்பது கிடையாது. அன்னையும் பிதாவும் தெய்வமெனல் வீண்வார்த்தையென்றும், இவ்வுலகில் பரிசுத்தமும் குற்றமற்ற தபசிகள் கிடையாதென்றும், இப்பிறவியையும் மறுபிறவியையும் தபசிகளால் எடுத்துக்காட்ட முடியாதென்றும் கூறத்துணிவதே துற்பார்வை யென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! நற்பார்வையென்றது என்ன?

ஓ! சகோதிரர்களே! நற்பார்வை யென்பது இருவகைப்படும். முதலாவது உலகத்திலிருந்து நற்கிரியைகளைச் செய்தால் நற்பலனை யடைவோமென்பது (லோகிக) இல்லறவாழ்க்கைக்குரிய நற்பார்வை. இரண்டாவது சத்தியமார்க்கத்தில் நின்று (லோகுத்தர) துறவியாவோமென்பது உலகத்திற் கப்புறப்பட்ட நற்பலனை நாடிநிற்பதும் நற்பார்வையாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இல்லறத்திலிருந்து நற்கிரியைகளைச் செய்தால் நற்பலனை யடைவோமென்னும் நற்பார்வையென்றது என்ன?

தர்மஞ்செய்வது புண்ணியம் பிரயோசனமானது. நற்கருமத்தால் நற்பலனும், துற்கருமத்தால் துற்பலனும் அடைவது உண்மையே. இப்பிறவி மறுபிறவி யென்பது உண்டு. அன்னையும்பிதாவுந் தெய்வங்களே.

இப்பிறவியையும், மறுபிறவியையும் தாங்களுந் தெரிந்து விளக்கக்கூடிய பரிசுத்தமும் குற்றமற்ற தபசிகள் இருக்கின்றார்கள். சகோதிரர்களே! இவையே இல்லறத்திலிருந்து நற்கிரியைச்செய்து நற்பலனையடைவோமென்னும் நற்பார்வை யென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! உலகவாழ்க்கைக் கப்புறப்பட்ட சத்தியமார்க்கத்தினின்ற (லோகுத்தர) துறவிகள் நற்பலனை நாடிநிற்கும் நற்பார்வையென்றதென்ன?

ஞானமுடனும், ஞான சக்தியுடனும், ஞான வீரியத்துடனும், சிந்திப்புடனும், மன பரிசுத்தம் உலகநாட்டமற்ற வழியில் நின்று சத்திய மார்க்கத்தை பின்பற்றுதலே நற்பார்வை. இஃதே உலகவாழ்க்கைக்கப்புறப்பட்டு சத்தியமார்க்கத்தினின்று துறவிகள் நற்பலனை நாடிநிற்கும் நற்பார்வை யென்னப்படும்,

இரண்டாவது இல்லறத்தினின்று துறந்து சத்திய மார்க்கத்தில் பழகுவதினு ளுண்டாகும் நற்சித்தமும் இருவகைப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! துற்பார்வையை யொழித்து நற்பார்வையை உதிக்கச்செய்வதற்கு சமயக்வீரியா அதாவது நல்முயற்சியைக் கடைபிடிக்கவேண்டும். நற்பார்வையுடனும் உறுதிமனத்துடனும் மிருந்து துற்பார்வையை யொழிக்க சம்யக் ஸ்மிருதி அதாவது நற்கடைபிடித்தல் வேண்டும். ஆக நற்பார்வையும், நன்முயற்சியும், நற்கடைப்பிடியும் தொடர்ந்துவருகின்றது.

ஓ! சகோதிரர்களே! சம்யக் திருஷ்டி ஆதாவது நற்காட்சி அல்லது நற்பார்வை முதலாக வருகின்றது. எவ்விதத்தில் இது ஆரம்பமாக வருகிறது? துற்சித்தம் துற்சித்தமென்றும், நற்சித்தம்நற்சித்தமென்றும் ஒருவனுச்குத் தோன்றுமாயின் அஃதே நற்பார்வை யென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! துற்சித்தமென்றது என்ன?

காம எண்ணங்கள், அயர் வருவிக்கத்தக்க எண்ணங்கள், கொடூரமான எண்ணங்கள் இவைகளே துற்சித்தமென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! நற்சித்தமென்றால் என்ன?

நற்சித்தம் இருவகைப்படும்.

முதலாவது இல்லறத்திலேயே நற்சுகத்தையும், நற்பலனையுங் கொடுக்கக்கூடிய நற்சித்தமாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இல்லறத்திலேயே நற்சுகத்தையும், நற்பலனையும் கொடுக்கக்கூடிய நற்சித்தமெனில் யாது?

உலகத்தைத் துறக்கவேணுமென்கின்ற எண்ணம், குற்றம்பாராட்டாதிருக்கவேணுமென்கின்ற எண்ணம், கொடூரச்செய்கைகளைச் செய்யாதிருக்கவேணுமென்கின்ற எண்ணம் இஃதே இல்லறத்திலேயே நற்சுகத்தையும் நற்பலனையும் கொடுக்கக்கூடிய நற்சித்தமாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இல்லறத்தினின்று துறந்து சத்தியமார்க்கத்தில் பழகுவதினா லுண்டாகும் நற்சித்தமெனில் யாது?

யோசிக்கும்போதும், அவதானிக்கும்போதும், எண்ணும்போதும், பகுத்தறியும்போதும், நியாயங் கூறும்போதும், முயற்சிக்கும்போதும் சித்தமானது பரிசுத்தத்துடனும் உலகப்பற்றைவிட்டு சத்தியமார்க்கத்தில் நாடி சத்தியமார்க்கப்பிரகாரம் ஒழுகிவரும்படியான இச்சித்தத்தின் செயலே இல்லறத்தினின்று துறந்து சத்தியமார்க்கத்தில் பழகுவதினாலுண்டாகும் பரிசுத்த நற்சித்தமென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! துற்சித்தத்தை யொழித்து நற் சித்தத்தை உதிக்கச்செய்வதற்கு சம்யக் வீரியா அதாவது நன்முயற்சியைக் கடைபிடிக்கவேண்டும். நற்சித்தத்துடனும், சித்த ஜாக்ரதையுடனும் துற்சித்தத்தை யொழிக்க சம்யக் ஸ்மிருதி அதாவது நற்கடைபிடித்தல் வேண்டும். ஆக நற்சித்தத்தை நற்பார்வையும், நன்முயற்சியும், நற்கடைபிடியும் தொடர்ந்துவருகின்றது.

ஓ! சகோதிரர்களே! சம்யக் திருஷ்டி நற்பார்வை ஆரம்பமாகவிருக்கின்றது. ஆனால் சகோதிரர்களே! நற்பார்வை எவ்விதத்தில் ஆரம்பமாகவருகிறது. ஒருவனுக்கு மிச்சா வாஸா துன்வசனம் துன்வசனமென்றும் சம்யக் வசனா நல்வசனம் நல்வசனமென்றும் பகுத்தறிந்துக்கொள்வானாகில் அவன் நற்பார்வையிலிருக்கின்றான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! மிச்சா வஸனா துன்வசனமெனில் யாது?

பொய் சொல்லல், புறங்கூறல், கடுஞ்சொல் கூறல், பயனற்ற சம்பாஷணை இவைகளே துன்வசனமென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! நல்வசனமெனில் யாது?

ஓ! சகோதிரர்களே! நல்வசனம் இருவகைப்படும்.

முதலாவது— இல்லறத்திலேயே நற்சுகத்தையும், நற்பலனையும் கொடுக்கக்கூடிய நல்வசனமாம்.

இரண்டாவது — இல்லறத்தினின்று துறந்து சத்தியமார்க்கத்தில் பழகுவதினாலுண்டாகும் பரிசுத்தமான நல்வசனமாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இல்லறத்திலேயே நற்சுகத்தையும், நற்பலனையுங் கொடுக்கக்கூடிய நல்வசனமெனில் யாது?

பொய்கூறாதிருத்தல், புறங்கூறாதிருத்தல், கடுஞ்சொற் கூறாதிருத்தல், பயனற்றசம்பாஷணை செய்யாதிருத்தல் இஃதே.

இல்லறத்திலேயே நற்சுகத்தையும், நற்பலனையும் கொடுக்கக்கூடிய நல்வசனமாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இல்லறத்தினின்று துறந்து சத்தியமார்க்கத்தில் பழகுவதினுலுண்டாகும் நல்வசனமெனில் யாது?

மேற்கூறிய நான்குவகை துன்வசன பழக்கங்களை வெறுத்து நீக்கி விலகிக்கொண்டு பரிசுத்த மனத்துடனும், உலகப்பற்றைவிட்டு சத்தியமார்க்கத்தில் நாடி சத்தியமார்க்கப்பிரகாரம் ஒழுகிவரும்படியான இவ்வசனமே இல்லறத்தினின்று துறந்து சத்தியமார்க்கத்தில் பழகுவதினுலுண்டாகும் பரிசுத்த நல்வசனமென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! துன்வசனத்தையொழித்து நல்வசனத்தை விருத்திசெய்வதற்கு ச ம் ய க் வீ ரி யா அதாவது நன்முயற்சியைக் கடைபிடிக்கவேண்டும். நற்சித்தத்துடனும், சித்தஜாக்ரதையுடனும், துன்வசனத்தை யொழிக்க ச ம் ய க் ஸ் மி ரு தி அதாவது நற்கடைபிடித்தல்வேண்டும். ஆக நல்வசனத்தை தொடர்ந்துவருபவை மூன்றும். அவை நற்பார்வை, நன்முயற்சி, நற்கடைபிடி என்பவைகளே.

ஓ! சகோதிரர்களே! ச ம் ய க் தி ரு ஷ் டி அதாவது நற்பார்வை அல்லது நற்காட்சி முதலாக வருகின்றது. எவ்விதத்தில் இது ஆரம்பமாக வருகின்றது.

துற்செய்கை துற்செய்கையென்றும், ச ம் ய க் க ர் ம ந் தா அதாவது நற்செய்கை நற்செய்கை யென்றும பகுத்தறிந்துக்கொள்ளுவானுகில் அவன் நற்பார்வையிலிருக்கின்றான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! மி ச் சா க ர் ம ந் தா துற்செய்கை யெனில் யாது?

கொலைசெய்தல், கள்ளருந்தல், விபசாரஞ்செய்தல் இவைகளே துற்செய்கை யென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! நற்செய்கையெனில் யாது?

ஓ! சகோதிரர்களே! நற்செய்கை யிருவகைப்படும்.

முதலாவது—இல்லறத்திலேயே நற்சுகத்தையும், நற் பலனையும் கொடுக்கக்கூடிய நற்செய்கையாம்.

இரண்டாவது—இல்லறத்தினின்று துறந்து சத்தியமார்க்கத்தில் பழகுவதினு லுண்டாகும் பரிசுத்தமான நற்செய்கையாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இல்லறத்திலேயே நற்சுகத்தையும், நற்பலனையும் கொடுக்கக்கூடிய நற்செய்கையெனில யாது?

கொலைசெய்யாதிருத்தல், கள்ளருந்தாதிருத்தல், விபசாரஞ் செய்யாதிருத்தல் இம்மே.

இல்லறத்திலேயே நற்சுகத்தையும், நற்பலனையும் கொடுக்கக்கூடிய நற்செய்கையாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இல்லறத்தினின்று துறந்து சத்தியமார்க்கத்தில் பழகுவதினு லுண்டாகும் நல்வசனமெனில் யாது?

மேற்கூறிய மூன்றுவகை துற்செய்கைகளான பழக்கங்களை வெறுத்து நீக்கி விலகிக்கொண்டு பரிசுத்த மனத்துடனும், உலக பற்றை விட்டு சத்தியமார்க்கத்தில் நாடி சத்தியமார்க்கப்பிரகாரம் ஒழுகிவரும்படியான

இச்செய்கையே இல்லறத்தினின்று துறந்து சத்தியமார்க்கத்தில் பழகுவதினு லுண்டாகும் பரிசுத்த நற்செய்கை யென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! துற்செய்கையையொழித்து நற்செய்கையை விருத்திசெய்வதற்கு சம்யக்வீரியா அதாவது நன்முயற்சியைக் கடைபிடிக்கவேண்டும். நற்சித்தத்துடனும், சித்த ஜாக்ரதையுடனும், துற்செய்கையை யொழித்து சம்யக் ஸ்மிருதி அதாவது நற்கடைபிடித்தல் வேண்டும். ஆக நற்செய்கையைத் தொடர்ந்துவருபவை மூன்றும். அவை நற்பார்வை, நன்முயற்சி, நற்கடைபிடி என்பவைகளே.

ஓ! சகோதிரர்களே! சம்யக் திருஷ்டி அதாவது நற்பார்வை அல்லது நற்காட்சி முதலாகவருகின்றது. எவ்விதத்தில் இது ஆரம்பமாக வருகின்றது.

மிச்சா - அஜீவா அதாவது துன்வாழ்க்கை துன்வாழ்க்கை யென்றும், சம்யக் - அஜீவா நல்வாழ்க்கை நல்வாழ்க்கையென்றும் பகுத்தறிந்துக்கொள்வானாகில் அவன் நற்பார்வையி லிருக்கின்றான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! மிச்சா - அஜீவா துன்வாழ்க்கை யெனில் யாது?

சூது, நம்பிக்கைத் துரோகம், குறிச்சொல்லுதல், தந்திரம், அநியாய வட்டி இவைகளில் பழகிவருவதே துன்வாழ்க்கை என்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! நல்வாழ்க்கை யெனில் யாது?

ஓ! சகோதிரர்களே! நல்வாழ்க்கை இருவகைப்படும்.

முதலாவது:—இல்லறத்திலேயே நற் சுகத்தையும், நற் பலனையும் கொடுக்கக்கூடிய நல்வாழ்க்கையாம்.

இரண்டாவது:—இல்லறத்தினின்று துறந்து சத்திய மார்க்கத்தில் பழகுதலினு லுண்டாகும் பரிசுத்தமான நல்வாழ்க்கையாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இல்லறத்திலேயே நற்சுகத்தையும், நற்பயனையும் கொடுக்கக்கூடிய நல்வாழ்க்கையெனில் யாது?

கெடுதியான மார்க்கங்களில் சம்பாதித்து புசியாது சத்தியத்திற்காக பாடுபட்டு புசித்து வாழ்வதே இல்லறத்திலேயே நற்சுகத்தையும், நற்பலனையும் கொடுக்கக்கூடிய நல்வாழ்க்கையாம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இல்லறத்தினின்று துறந்து சத்தியமார்க்கத்தில் பழகுவதினு லுண்டாகும் நல்வாழ்க்கையெனில் யாது?

மேற்கூறிய ஐந்துவகை துன்வாழ்க்கைகளான வாழ்க்கைகளை வெறுத்து நீக்கி விலகிக்கொண்டு பரிசுத்த மனத்துடனும் உலகப்பற்றை விட்டு சத்தியமார்க்கத்தில் நாடி சத்தியமார்க்கப்பிரகாரம் ஒழுகிவரும்படியான இல்வாழ்க்கையே இல்லறத்தினின்று துறந்து சத்தியமார்க்கத்தில் பழகுவதினு லுண்டாகும் பரிசுத்த நல்வாழ்க்கையென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! துன் வாழ்க்கையை யொழித்து நல் வாழ்க்கையை விருத்திசெய்வதற்கு சம்யக் - வீரியா அதாவது நன்முயற்சியைக் கடைபிடிக்கவேண்டும். நற்சித்தத்துடனும் சித்த ஜாக்ரதையுடனும், துன்வாழ்க்கையை யொழித்து சம்யக் - ஸ்மிருதி அதாவது நற்கடைபிடித்தல்வேண்டும். ஆக நல்வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து வருபவை மூன்றும்.

அவை நற்பார்வை. நன்முயற்சி, நற்கடைபிடி முதலியவைகளே.

ஓ! சகோதிரர்களே! நற்காட்சி அல்லது நற்பார்வை முதலில் நிற்பதற்குக் காரணம் சம்யக் சல்பனு நல்லூற்றம் யாவரிடத்தில் தோன்றியதோ அவனுக்கு சம்யக் வளனு நல்வசனந் தோன்றும். நல்வசனம் யாவனிடத்தில் தோன்றியதோ அவனுக்கு சம்யக் கர்மந்தா நற்கருமந் தோன்றும். நற்கருமம் யாவனிடத்தில் தோன்றியதோ அவனுக்கு சம்யக் அஜீவா நல்வாழ்க்கை தோன்றும். நல்வாழ்க்கை யாவனிடத்தில் தோன்றியதோ அவனுக்கு சம்யக் வீரியா நல்முயற்சி தோன்றும். யாவனுக்கு நல்முயற்சி தோன்றிற்றோ அவனுக்கு ஸம்யக்ஸ்மிருதி நற்கடைபிடித்தல் தோன்றும் யாவனுக்கு நற்கடைபிடித்தல் தோன்றிற்றோ அவனுக்கு சம்யக் சமாதி நற்தியானம் தோன்றும். யாவனுக்கு நற்தியானம் உதித்ததோ அவ்விடத்திலேயே முத்தியாம் நிருவாணமென்னும் பரமசாந்தியடைகின்றான். அவனே சுரோதாபதி, சகிர்தாகாமி, அநாகாமி என்னும் இம்மூன்று நிலைகளினின்று விலகி பற்றற்றதும் பரமசுகமுமான அறஹத்துநிலை யடைகின்றான் என பகவன் தமது தர்மசக்ரப்ரவர்த்தனமாம் அறச்சக்கரத்தை விளக்கிக் காட்டி முடித்தவுடன் பிக்ஷு குழாங்களெழுந்து கைகூப்பி ஆனந்தமடைந்தனர்கள்.

———:0:———

அவ்விடம்விட்டு நீங்கிய அறவாழியான் வைசாலிநகரடைந்தபோது பிக்ஷுமார்கள் பகவனை அஞ்சலிகரணஞ்செய்து சுவசித்தங் பரிதபனம் அதாவது இருதயத்தை சுத்திசெய்யும் மார்க்கத்தை போதித்தருளவேண்டுமென வினவ பகவன் கூறுவார்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இதயத்தை சுத்திசெய்யும் மார்க்கம் எழுவகைப் படும்.

அவை 1. சதிபதானங்கள் - நான்குவகை சிந்தனை.
2. வாயமோ - நான்குவித முயற்சி.
3. சம்மபாதா - நான்குவித பாதை.
4. சந்திரியா. ஐயிந்திரியங்கள்.
5. சபலா - ஐந்துவித நீதிபலம்.
6. சத்தபோ / ஜங்கா } பற்றறுத்தல்.
7. சதிபாத - அறிய அட்டாங்கமார்க்கம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! முதலாவது - நான்கு விதமான சிந்தனைகளாவன :—

அவை 1. காயானுபஸ்ஸன்ஞ - அசுத்தத்தாலாய தேகத்தைப்பற்றி சிந்தித்தல்.

2. வேதனானுபஸ்ஸன்ஞ - சகல உணர்ச்சிகளினின்றுண்டாகுங் கேடுகளைப்பற்றி சிந்தித்தல்.

3. சித்தானுபஸ்ஸன்ஞ - மனத்தினது எண்ணங்களின் ஓட்டங்களையும் மறதிகளையும் உதயங்களையும் சிந்தித்தல்.

4. தம்மானுபஸ்ஸன்ஞ - உலகத்தில் தோற்றும் பொருட்கள் யாவும் க்ஷணத்திற்கு க்ஷணங் கெட்டுக்கொண்டே வருகிறதென்று சிந்தித்தல்

ஓ! சகோதிரர்களே! இரண்டாவது - நான்குவிதமான முயற்சிகள் யாவை.

அவை 1. அநுபானனங், அநுபாதாயாவாயமோ-கெட்ட குணங்களுதிக்காமல் அவற்றை தடுக்க முயற்சித்தல்.

2. உபானனங் பபாகானங் பஹானபாவாயமோ - உள்ள கெட்ட குணங்களை விலக்குதற்கு முயற்சித்தல்.

3. அநுபானனங் குஸலானங் உபாதாயாவாமோ - முன்னில்லாத நன்மெய்களை உண்டாக்க முயற்சித்தல்.

4. உபானனங் குஸலானங் பயோபாவாயா வாயமோ-உண்டாயிருக்கும் நன்மெய்களை அதிகப்படுத்த முயற்சித்தல்.

ஓ! சகோதிரர்களே! மூன்றாவது. நான்குவித பாதைகள்யாவை?

அவை 1. சந்தித்தி - பாதா - சித்த சுத்தியைப்பெறவேண்டிய பாதை.
2. விரியத்தி - பாதா - நிருவாண ஸித்திபெறவேண்டிய பாதை.
3. ஸிட்தித்தி - பாதா - சித்தத்தை அடக்கவேண்டிய பாதை.
4. விமம்ஸித்தி - பாதா - விசாரணை பாதை.

ஓ! சகோதிரர்களே! நான்காவது - ஐயிந்திரியங்கள் யாவை?

அவை 1. சத்ட்திந்திரியா - உரமான சிரத்தை.
2. வீரியக்திரியா - உரமான சக்தி.
3. சடீந்திரியா - உரமான ஞாபகம்
4 சமாதிந்திரியா - வாஸ்தவமான தியானம்
5. பிரஞ்ஞந்திரியா - சிறந்த ஞானம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஐந்தாவது - ஐந்துவித நீதிபலம் யாவை?

அவை 1. சிட்த்தா - பலா சிரத்தைக்கருவி.
2. வீரிய பலா - சக்திக்கருவி.
3. சடீ பலா - ஞாபகக்கருவி.
4. சமாதி பலா - தியானக்கருவி.
5. பிரஞ்ஞா பலா - ஞானக்கருவி

ஓ! சகோதிரர்களே! ஆறாவது பற்றறுத்தல் அதாவது அறஹத்த நிலையை அடையும் ஏழு துணைகள் யாவை?

அவை 1. சதிசம்போஜங்கா - ஞாபகத்தை நிர்மலமாக்கல்.
2. வீரிய சம்போஜங்கா - சித்தி யதிகரிக்கச் செய்தல்.
3. தம்ம விஸய சம்போஜங்கா - பகுத்தறியும் ஞானம்.
4. பிடிசம்போஜங்கா - ஆனந்தத்தை நிர்மலமாக்கல்.
5. பஸ்ஸட்தி சம்போஜங்கா - பாபமற்ற தேகமும், சித்தமும், அமைதியா யிருத்தல்.
6. சமாதி சம்போஜங்கா - சித்ததியானத்தி லிருத்தல்.
7. உபேக்கா சம்போஜங்கா - தெளிவு.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஏழாவது - நான்கு பாதைகள் யாவை?

அவை 1. (ஸோதாபதி) இஃதே நிருவாண பதமடையும்முதல்பாதை. இம்முதல்பாதை சித்தி பெற்றவனுக்கு சத்காய திருஷ்டி. விஸிகிச்சா ஸீல பத பராமாஸ அதாவது நான் என்னும் மமகாரம், சந்தேகம், நீதிமார்க்கமில்லாமலே சுகம்பெறலாமென்ற இம்மூன்றும் அற்றுவிடும்.

2. (ஸகிர்தாவாமி) இஃதே மேற்கூறிய மூன்றும் அற்ற நிலையிலிருத்தல்.

3. (அனுகாமி) இஃதே நிருவாண பதமடையும் மூன்றும் பாதை. இப்பாதையில் சித்திபெற்றவனுக்கு காமராக, படிகா அதாவது புலன்கள் பற்றும், கோபமும் இவைகள் அற்றுவிடும்.

4. (அறஹத்) இஃது நிருவாண பதமடையும் நான்காவதுபாதை. இப்பாதையில் சித்திபெற்றவனுக்கு ரூபராக, அரூபராகமான (உட்தச்ச, அவிஜ்ஜா அதாவது ரூப ஆசை, அரூப ஆசை விழிப்புடன் பார்க்கும் ஆசை அகங்காரம், தியான தடுக்கம், அறியாமெ இவைகள் அற்றுவிடும். மேற்கூறிய பத்துவசைப் பற்றுக்கள் அற்ற நிலையினுள் ஆரிய அஷ்டாங்க மார்க்கம் அடங்கியுள்ளன.

ஓ! சகோதிரர்களே! சுவஸித்தம் பரிதபனம் அதாவது இதயசுத்தத்திற்கு இஃதே மார்க்கமென பகவன் முடிவுசெய்தார்.

பிக்ஷு குமாரங்கள் பகவனை வணங்கி கீழ்வரும் புத்த சாக்கைய முனிவரின் குணலட்சணங்களைப்பற்றியும், அவர் சத்தியத்தைப்பற்றியும் மும்மணிகளடங்கிய மூன்று கீதையையும் பாடி யானந்தித்தார்கள்.

குணலட்சணம்.

இதிபிஸோ பகவா அறஹங்ஸம்மா ஸம்புத்தோ.
விஞ்ஞாஸரண ஸம்பன்னோ ஸுகதோ லோகவிது.
அனுத்தரோ புரிஸ தம்ம ஸாரதி.
ஸத்தா தேவ மனுஸ்ஸானங் புத்தோ பகவாதி.

குணலட்சணங்கள்.

இதிபிஸோபகவா - பகவானேபெரியோன்.
அறஹம் - அவரே பெருந்துறவி.
ஸம்மா ஸம்புத்தோ - அவரே ஞானசமுத்திரம்.
விஞ்ஞா ஸரண ஸம்பன்னோ - அவரே சகல சித்தியும் பெற்றவர்.
ஸுகதோ - அவரே சுகமடைந்தவர்.
லோகவிது - அவரே உலகறிந்தோன்.
அனுத்தரோ - அவரே நிகரற்றவர்.
புரிஸதர்மஸாரதி - அவரே மனுக்களை தருமவழியி லோட்டியவர்.
ஸத்தாதேவ மனுஸ்ஸானங் - தெய்வ நிலை யுடையோருக்கும்,
மனுக்களுக்கும் ஆசான்.
புத்தோ பகவாதி - அவரே பகவன் புத்தர்.

சத்தியம்.

ஸுவாகாதோ பகவதோ தம்மா
ஸந்திட்டிகோ அகாலிகோ
ஏஹிபஸ்ஸிகோ உபநெயிகோ
பச்சித்தங்வேதிதப்போவிஞ்ஞூஹி.

சத்தியம்.

(சுவாகாதோ பகவதா தம்மோ) சத்தியம் பகவனால் குறைவின்றி போதிக்கப்பட்டது. (ஸந்திட்டிகோ) அச்சத்தியம் உடனுக்குடன் பலனைக் காட்டக்கூடியது. (அகாலிகோ) யாதொரு தடையின்றி அந்தக்ஷணமே பிரயோசனத்தைத் தரக்கூடியது. (எஹிபஸ்ஸிகோ) அச்சத்தியம் பேதமின்றி யாவரையும் கூவியழைக்கக் கூடியது. (உபநெயிகோ) அச்சத்தியமே நிருவாணத்திற் கழைக்கும் பாதை. (பச்சிதங் வேதிதப்போ விஞ்ஞூஹி) ஞானிகள் தங்களுக்குள்ளே அறிந்துக்கொள்ளக் கூடியதும் இச்சத்தியமேயாம்.

மூன்றுகீதைகள்.

புத்தம்.

1. யோவடதங் பவரோ மனுஜேஸு
சாக்யமுனி பகவா கதகிச்சோ
பாரகதோ பலவிரிய ஸமங்கி
தங் ஸுகதாங்சரணத்த முபேமி.

புத்தம்.

(யோவடதங் பவரோ மனுஜேஸு) மனுக்களில் பெருமையும் அரு மையான ஆசானும் (சாக்யமுனி பகவாகதகிச்சோ) பகவான் சாக்கைய முநிவர் சகலருக்குங் குருவாகவிளங்கி (பாரகதோ பலவீரிய ஸமங்கி) உல கில் முடிக்கவேண்டியதை முடித்து கரையேறி நிருவாணமடைந்த (தங் ஸுகதங் ஸரணத்தமுபேமி) மங்கலகரமான புத்தபிரானை யாங்கள் துணைக் கொள்ளுகிறோம்.

தம்மம்.

2. ராகவிராகங் அனீஜமஸோகங்
தம்மம் அஸங்கதம் அப்படிகூலம்
மதுரம் இமம் புகுணம் ஸுவிபத்தம்
தம்மம் இமம் ஸரணத்த முபேமி.

தம்மம்.

(ராக விராகம் அனீஜம ஸோகங்) காமம், அவா, துக்கம் இவைக ளினின்று விலகச்செய்யும் தர்மமும் (அசங்கதங்) அழியா தர்மமும் (அப் பட்டி குலம் மதுரம் இமம் புகுணம் ஸுவிபத்தங்) குற்றமற்றதும், மதுர மானதும், தெளிவானதும், தருக்கநீதியானதுமான (தம்மம் இமம் ஸரண த்த முபேமி) தர்மத்தை யாங்கள் துணைக்கொள்ளுகிறோம்.

சங்கம்.

3. யத்தச்ச தின்ன மஹாப்பலம் ஆஹு
சதுஸு ஸுஸீஸு புரிஸயு கேஸு
அத்தச்ச புக்கல தம்ம தஸாதி
சங்கம் இமம் ஸரணத்த முபேமி.

சங்கம்.

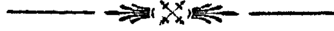
(யத்த ச்ச தின்ன மஹாப்பலம் ஆஹு) எட்டு மார்க்கங்களை யுடையவர்களும், (சது ஸு சு ஸீசு புரிஸயு கேசு) நான்குவித வாய்மெ யுடையோர்களும், (அத்தச்ச புக்கல தம்ம தஸாதி) தர்க்கத்தில் தேர்ந்து அவன் பலனைக் கண்டடைந்த, (சங்கம் இமம் சரணத்த முபேமி) சங்க த்தை யாங்கள் துணைக்கொள்ளுகிறோம்.

புத்தாங்க சரணம், தர்ம்மாங்க சரணம், சங்காங்க சரணமெனத் திரி ரத்தினங்களை போற்றிச் சென்றார்கள்.

———:o:———

பதினாறாவது

கோசலநாட்டரசன் காதை.

பகவனும் வைஸாலிவிட்டு நீங்கி கோசலைநாடென்னும் அயோத்தியாபுரியையடைந்து அங்குள்ள ஒருவனத்தில் தங்கினார்.

ததாகதராம் தேவாதிதேவன் வந்து தனது தேசத்திலுள்ள ஒருவனத்தில் தங்கியிருப்பதை வேவுகர்களா லறிந்த பிரசேனஜித்தென்னும் அரசன் தன தாசகோலத்துடன் சென்று அஞ்சலியஸ்தனாக வணங்கி தேவாதிதேவா, திரிவேத போதனா, தினகரப் பிரகாசா, திங்கள்முக வதனா, ஜெகத்திரட்சகாவென்று துதித்து ததாகதருடையப் பாதப்படி எமதுதேசத்திற் படிய என்ன பாக்கியம் பெற்றேன், உமது திருமுகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டேன், தீவினையை விண்டேன், ஆனந்தங்கொண்டேன். ஐயன் அடிமையின் புசிபபேற்று அருள்மொழியாம் சத்தியதன்மத்தை யூட்டி காமாக்கினி, கோபாக்கினி, லோபாக்கினியா லெரிந்துகொண்டிருக்கும் உள்ளத்தைக் குளிரச்செய்யவேண்டும்.

உலகத்தையாளும் முடிசார்ந்த மன்னர்களும், படிதாழ்ந்த யேழைகளும் பிடிமண்ணாய்ப்போவதைக் காண்கின்றேன். ஆதலின் அடியான் மீது கண்ணோக்கம் வைக்கவேண்டுமென்றான்.

இன்ப அவாவாலும் பேராசையாலும் சுமக்கப்பட்டிருக்கும் அரசனுடைய உள்ளத்தை யறிந்த நமதையன் பின்வருமாறு போதிக்கலாயினார்.

துற்கருமத்தால் தாழ்ந்த அந்தஸ்துள்ளவர்களும் ஓர்புண்ணியபுருஷரைக் கண்டவளவில் அவரை யன்புடன் வணங்குகிறார்கள். சற்கருமத்தினா லிப்பயனைப்பெற்ற வரசன் புத்தரை சந்தித்தபோது அவர்பால்வைத்த அன்பின்மிகுதியால் ஐயன் அருளறம் போதிக்கலாயினார்.

அதாவது சத்தியதன்மத்தைக் கேட்க விரும்புவோர் அதேநோக்கமாகவும் ஆழ்ந்து உள்ளத்தி லாராயக் கூடியவர்களாகவு மிருத்தல் வேண்டும்.

ஏனென்பீரேல் நம்முடைய நற்காரியங்கள் யாவும் நற்சாயலாய்த் தோன்றி நல்லுள்ளத்திற் பதிந்து நற்பல னீய்ந்து சருவசீவர்களுக்குஞ் சுகத்தை யளிக்கும்.

நம்முடைய துற்காரியங்கள் துற்சாயலாய்த் தோன்றி துன்னுள்ளத்திற் பதிந்து துற்பலனை யீய்ந்து சருவசீவர்களுக்குந் துக்கத்தை யளிக்கும்.

நற்கருமம் வாய்ந்த அன்பார்ந்த உள்ளமே யாவற்றிலும் சிறந்தது அவையே யாவரும் விரும்பத்தக்கது.

ஆகலின் எம்மா லுமக்குப் போதிக்கப்போவது சத்தியதன்மம். உம்மால் நடக்கவேண்டியது சத்தியமார்க்கமாகும்.

உம்முடையப் புத்திர பௌத்திரர்களைப் பாதுகாத்து ரட்சிப்பது போல் உமது தேசக் குடிகளையும் பாதுகாத்து ரட்சித்தல்வேண்டும்.

குடிகளை மீளா துக்கத்தி லாழ்த்தலாகாது. அவர்க ளறியாமையால் துற்கருமங்களை விளைத்தபோதிலும் அறக்கருணையா லவர்களை தண்டித்து அன்பு பாராட்டி அறிவு விருத்திசெய்தல்வேண்டும்.

உமது குடிகளை அழிவின் கூட்டத்திற் சேரவிடாமலும், அநீதி மார்க்கத்தில் நடக்கவிடாமலும் தடுத்து சாதுசங்கங்களுடன்சேரவும், சத்தியதன்மத்தில் நடக்கவுஞ் செய்தல்வேண்டும்.

ஆதுலர்களுக்குப் புசிப்பும், பிணியாளருக் கவுடதமும், அநாதைகளுக் காதாரவும் தந்தருளல்வேண்டும்.

அரசாங்கத் ததிபதியா யிருக்கின்றேனென் றகங்கரிக்க லாகாது. அதிகாரத்தில் தன்னை பொடுக்கிக்கொண்டவனே சகலரையும் அடக்கியாளும் அதிகாரியாவன்.

தன்னைத்தானே யடக்கியாளும் அதிகாரி தன்குடும்பத்தையுந் தன் கிருமவாசிகளையும் தனதுதேசக் குடிகளையும் எளிதி லடக்கியாளுவான்.

நான்குபக்கமும் அடர்ந்திருக்கும் பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடென்னும் அவத்தையாற் சூழப்பட்டிருக்கின்றோம். அவ்வவத்தையின் சதுர்பந்தக் கட்டுக ளறவேண்டுமாயின் சத்தியதன்மத்தின் வாளைக்கொண்டே யவற்றை யறுத்து மீளவேண்டும்.

அறிவை விருத்திசெய்துகொள்ளுகிறவர்கள் தேகபோகம் சகலத்தையும் வெறுப்பார்கள். அறிவின் வாழ்க்கையில விழிப்புள்ளவர்கள் சகல மோகங்களையும் தவிர்ப்பார்கள்.

மரமானது பற்றி யெரியுங்கால் ஓர் பட்சியும் அதனருகி லணுகாமல் திகைப்பதுபோல் கோபாக்கினி, காமாக்கினி, லோபாக்கினியால் பற்றியெரியும் உள்ளத்தின்கண் உண்மெய் சேராது திகைத்து பேதமெயால் பிறப்புண்டாகி பிணி, மூப்பு, சாக்காட்டிற் கிழுத்து பின்னும் பின்னுந் துக்கத்திற் காளாக்கும்.

இதன் சுருக்கத்தையறிந்தவனே உண்மெய்ப்பொருளையடைவான். உண்மெய்ப்பொருளை யறிந்தவனே நித்தியவாழ்வைப் பெறுவான். உண்மெய்ப்பொருளை யுணராதவன் மாளாப்பிறவியிற் சுழன்று மீளாதுக்கத்தி லாழ்ந்து காற்றிற் பாக்கும் பதறுபோல் அல்லலடைவான்.

இத்தகைய உண்மெய் ஞானம் ஒருவனுக் கில்லாமற்போமாயின் அவன் பகுத்தறிவில்லாதவனேயாவன். பகுத்தறிவில்லாதவன் தோற்றத்தில் மனிதனேயாயினும் மனிதருள் மாமும், மனிதருள் மாடென்றுமெண்ணப்படுவான்.

உண்மெய் ஞான விசாரிணை துறவறத்தைச்சார்ந்த சங்கத்தோருக்குமாகும். இல்லறத்தைச்சார்ந்த குடும்பிகளுக்குமாகும்.

உண்மெய் விசாரிணைக்காய துறவற தன்மசங்கத்தைச் சேருவோரும், பற்றறுக்காது பிறவிக்காளாவார்கள்.

இல்லற தன்மத்தினின்றும் பற்றினை யறுப்போர் உண்மைப்பொருளை யடைந்து நிருவாணம் பெறுவார்கள்.

காம வெகுளி மயக்கமாம் பெருவெள்ளமே யாவருக்கும் அபாயமானது. அவ்வெள்ளத்தால் சகலமும் நாசமாகிப்போம். அவ்வெள்ளத்தின் சுழியில் அகப்பட்டவன் ஒருக்காலும் மீளான். பற்றற்ற ஞானமாந் தோணியி லேறிக்கொண்டவன் அவ்வெள்ளத்தினுக்குஞ் சுழலுக்கு மஞ்சான். ஆகலின் உன் விழிப்பிலும் நித்திரையிலும் சத்கருமத்தை நாடு. சத்கருமத்தின் பேரொலியானது உன்னைக் கூச்சலிட்டழைக்கின்றது. அதனிற் செவிசாய்ப்பாயாக

நமது கன்மத்தை விட்டு தப்பிப்போம் வழி யாதொன்றுமில்லை. துற்கன்மவழி துன்பவரையிற் கொண்டுபோய்விடும் இத்தகைய வழிகளைக் கண்டறிந்துநடப்பவர்களும் நாமே. அதன் நிலையை அடைபவர்களும் நாமேயாதலின் உமக்குள்ள பேரின்ப வமுதம் பேரொலியிட்டழைக்கின்றது அதனை யுணர்வாயாக.

நாம் செய்தவரும் கன்மத்தின் பலனை நாமே யனுபவித்துத்தீரல் வேண்டும். விதைத்த விதையே முளைக்கும். ஆகலின், துற்கருமங்களை யணுகவிடாது சத்கருமத்தையே செய்தல்வேண்டும். சத்கன்ம பலன் துக்கத்தை யகற்றும்.

வெளிச்சத்தினின்று இருளிற்குப் போகும் வழியுண்டு. இருளினின்று வெளிச்சத்திற்குப் போகும் வழியுண்டு. மாலையினின்று பேரிருளுக்குப் போகும் வழியுண்டு. வைகறையினின்று பெருவெளிச்சத்திற்கு போகும் வழியுண்டு. ஆகலின் அறிவை நிதானித்தவன் இருளினின்று வெளிச்சத்திற்கேகுவான், சிற்றறிவினின்று பேரறிவாளனாவான்.

தேறவிசாரிக்கும் பகுத்தறிவாலும், நற்செயலாலும் உன்னுடைய தண்மையாம் சாந்தநிலையினின்று உலகவஸ்துக்களின்மீதுள்ள அவாவை ஆழ்ந்து கவனி, நிலையிலலா வாழ்வை நிதானித்துப்பார்.

உன்னுடைய அறிவை விருத்திசெய்து அதிவூக்கத்துடன் சன்மார்க்கத்தை நாடும் அரசனுக்குரிய செயல்களில் அதி ஜாக்கிரதையிலிருந்து வெளிதோற்றங்களில் உன்னுடைய் சுகத்தை நாடாதே. மிக்க வல்லமையப்பெற்றவனென்றும் அதி தீரனென்றும் உன்னைக் காட்டிக்கொள்ளாதே நன்மெய்க்கடைபிடித்து உனக்குள்ள சுகத்தை நாடு. வேற்றரசர்மேல் வெகுளி கொள்ளாதே. உனக்குள்ள சாந்தத்தை உன் உப்பரிகைமீது நாட்டும். வெண்கொடியாம் மௌனப்பிரகாசத்தால்காட்டு. உனது குடிகள் யாவருக்கும் செவ்வியக் கோலை நீட்டி நீதிமார்க்கத்தையூட்டு. அவர்கள் நிறைந்த நீதிமார்க்கத்தில் நிற்பார்களாயின் அவர்கள் ஒழுக்கமே உமது சுகத்துக்கோர் வழியை யீந்து சகல பற்றுக்களுமற்று மாளாப் பிறவியாலுண்டாகும் துக்கங்களு மொழிந்து நிருவாணநிலை யடைவாயென்று கூறினார்.

ஐயன் அமுதவாக்கை யுணர்ந்த வாசன் அருகனை யடிபணிந்து தேவா திதேவா! உமது அளவுபடா சத்தியதன்மத்தின் நிலையைக் கிஞ்சித்தறிந்துகொண்டபோதிலும் பிறவியென்னும் வார்த்தையின் பொருளும், அதன் செயலும் விளங்காதவனாயிருக்கின்றேன் அவற்றை விளங்கக் கூறி அப்பிறவியினின்று விடுவிக்கவேண்டுமென்று வணங்கினான்.

அவலோகிதர் அரசனை நோக்கி பிறவியின் தோற்றத்திற்குங் காரணம் நீயே, அதன் மடிவுக்கும் காரணம் நீயே, தோற்றம் மடிவுமின்றி மற்று நிற்பதற்கும் காரணம் நீயேயன்றி வேறொருவரும் உன்னைப் பிறவியினின்று விடுவிக்கமாட்டார்களென்று கூறினார்.

அவற்றை வினவிய வரசன் அண்ணலை நோக்கி ஐயே! பிறவியென்னும் விவரமே அடிமைக்கு விளங்காததா லதைத் தெள்ளற விளக்கி என் தீவினையை யொழிக்கவேண்டுமென்றான்.

அரசனது வேண்டுகோளை வினவிய விநாயகன் பிறவியின் தோற்றங்களையும் அதன் மறைவுகளையும் விளக்க வாரம்பித்தார்.

அரசே! உன் உள்ளத்தினின்று ஓர் விஷயத்தை யெண்ணும் எண்ணமானது தோற்றி எண்ணிய வெண்ண மறந்துவிடுவதை யுணர்கின்றாய் அவ்வகையா யெண்ணும் எண்ணங்களின் தோற்றமே ஓர் பிறப்பாகவும், எண்ணங்களின் மறதியே அதன் இறப்பாகவு முணரல் வேண்டும்.

நித்திரையினின்று விழித்தலே ஓர் பிறப்பாகவும், விழிப்பினின்று நித்திரை யடைதலே ஓர் இறப்பாகவும் உணரல் வேண்டும்.

மாதுரு கருப்பையினின்று வெளிக்குத் தோற்றுதலே ஓர் பிறப்பென்றும், அத் தோற்றம் மறைதலே யிறப்பென்றும் உணரல் வேண்டும்.

இம்மூவகை இறப்பு பிறப்பினுள் உலகத்தில் தோற்றும் பொருட்களை நாடி உன் உள்ளத்தி லெழும் அவாவின பற்றானது மண், பெண், பொன்னென்னு முப்பொருளையேனும், முப்பொருட்களில் ஒன்றையேனும்பற்றி அதனாலப்பால் அயர்ந்த நித்திரையுண்டாய் அந்தத்திரா பழக்கத்தால் பெருநித்திரையாம் மரணமுண்டாகி முன் பேதமையால் திரண்ட வினையாம் அவாவின் பற்று வியர்வையாகவாயினும், விதையாகவாயினும், முட்டையாகவாயினும், கருவாகவாயினு முருண்டு உருவாகத் தோன்றி பிறப்பென்னும் பெயரேற்று துக்கத்திற் குழன்று திரிகின்றது.

எவ்வகையிலென்னில் காற்றானது உருவமற்றிருத்தலால் அதன் கயநிலை ஒருவருக்குந் தோன்றாது அவ்வருவுருவமற்றக்காற்று யாவருக்கு முணர்ச்சியாகி அக்கினியுடன் சம்மந்தித்துவருங்கால் நெருப்புக்காற்றென்றும், நீருடன் சம்மந்தித்துவருங்கால் குளுங்காற்றென்றும் வழங்குவதுபோல் காம அவாவால் காமத்துடன் சம்மந்தித்து தோற்றிய பிறப்பும், வெகுளி அவாவால் வெகுளியுடன் சம்மந்தித்து தோற்றிய பிறப்பும், மயக்க அவாவால் மயக்கத்துடன் சம்மந்தித்து தோற்றிய பிறப்பும், இன்ப அவாவாம் வினைபோகமாதலின் அவாவா லுண்டாகும் பற்றுக்களே பிறப்பிற்கு மூலமாகும்.

அவாவானது அருவுருவற்றிருப்பினும் காமஅவாபற்றி பஞ்சஸ்கந்தங்களுடன் திரண்டு பிறப்புத்தோன்றில் காமரூபியென்றும், வெகுளி அவாபற்றி பஞ்சஸ்கந்தங்களுடன் திரண்டு பிறப்புத்தோன்றில் வெகுளிரூபியென்றும், மயக்க அவாபற்றி பஞ்சஸ்கந்தங்களுடன் திரண்டு பிறப்புத் தோன்றில் மயக்கரூபியென்றும் பெயர்பெருவான்.

இத்தகைய பிறப்பின் தோற்றங்களுக்கும் தோற்றங்களனுபவிக்கும் துக்கங்களுக்கும் மூலகாரணம் பேதமெயா லுண்டாகும் அவாவின் பற்றுக்களாதலின் பற்றற்ற கண்களே பிறப்பறுக்கும், கேட்டலற்ற செவிகளே பிறப்பறுக்கும், கந்தமற்ற நாசிகளே பிறப்பறுக்கும், சுவையற்ற

நாவுகளை பிறப்பறுக்கும், பரிசமற்ற தேகங்களை பிறப்பறுக்கும். இவ்வைந்தின் செயல்களை யறிந்துகொள்ளுகிறவனே அதி தீவிரத்திற் பிறவியை யறுத்து மரணத்தை ஜெயிப்பான்.

அவாவுடன் கலந்த தீயச்செயல்களின்பற்றானது தீய உருவத்தை தோற்றுவித்து தீச்செயல்களைப் பெருக்கி மேலுமேலும் துக்கத்திற்காளாக்கும்.

அவாவுடன் கலந்த நியாயச்செயல்களின் பற்றானது நியாய உருவத்தைத் தோற்றுவித்து நியாயச்செயல்களைப் பெருக்கி நித்தியவாழ்வாம் நிருவாணத்திற்குக் கொண்டுபோகும்.

கண்ணினாற் பார்க்கும் வஸ்துக்களை பேரவாவால் பற்றி மேலுமேலும் தாவிநிற்றல் தீயப்பிறவிக்குக் கொண்டுபோகும். கண்ணினால் பார்க்கும் வஸ்துக்களைப் பார்த்தும் பாராததுபோல் நின்று அவ்வஸ்துக்களின் அநிருபமும், அழகும் நாளுக்குநாள் மாறுதலடைந்து நசிந்துபோம். அவ்வகை நசிந்துபோகும் வஸ்துவை நாட்டமுறுவதும் அவைமீதவாபற்றலும் வீணென்றறிந்து நாட்டத்தாலெழும் அவாவையும், அவாவாலெழும் பற்றுக்களையு மறுத்துவருதல் நியாயப்பிறவிக்குக்கொண்டுபோகும்.

சந்தனக்குழம்பி லோர்பாதமும், அக்கினிக்குண்டத்தி லோர்பாதமும் வைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல் இன்னின்னது தீயச்செயல்களென்றும், இன்னின்னது நியாயச்செயல்களென்றும் பகுத்துணர்ந்து தீயச்செயலா லுண்டாகும் தீவினைப்பயனாகும் பிறப்பையு மிறப்பையு மறுத்து நற்செயலா லெழும் நல்வினைப்பயனாகும் பரிநிருவாண நித்தியவாழ்வைப் பெறுவாய்.

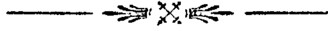
இத்தகைய நித்தியவாழ்வின் மார்க்கத்திற்கும், உமது குடிகளின் நீதிவாழ்வாம் வாழ்க்கைக்கும், போதகர்கள் மந்திரவாதிகளேயாவர். அவ்வகை மந்திரிகள் புத்தசங்கத்தோர்களாயிருப்பார்களாயின் உம்மிடத்தில் *யாதோர் பிரிதிபலனையுங் கருதாது சத்தியதன்மங்களை நாட்டி சமயோசித யுத்திகளை யூட்டிவருவார்கள்.

அதினால் உம்முடையக் குடிகள் யாவரும் சுகவாழ்க்கை யடைவதுடன் தாமும் நித்தியவாழ்வைப் பெறுவீர். இப்போதனை வாழ்க்கைப் பொருந்துவீராயின் காலாகாலத்திற்கு அன்பும், அருளும், பேரும், புகழு மடைவாய். இதுவே ததாகதருடைய அன்பென்கூறி அரசனுக் காசிகூறி அரனுக்கனுப்பிவிட்டு யாதும் விளைவற்ற ஓர் வனத்தின் வழியே வாமன் சென்று கம்மஸதம்ம என்னுமிடத்தில் வொற்றுமெயற்றிருக்கும் சங்கத்தோர்களை நோக்கி ;

——:o:——

பதினேழாவது

கலஹ விவாத காதை.

ஓ! சகோதிரர்களே! விவாதமும், குதர்க்கமும், அழுகையும், துக்கமும், பொறாமையுடன் எங்கிருந்து உதிக்கின்றன. அகந்தையும், வீணெண்ணமும் புறங்கூறலுடன் எங்கிருந்து எழுகின்றன.

ஓ! சகோதிரர்களே! பிரீதிகொண்ட பொருட்களினால் விவாதமும், குதர்க்கமும், அழுகையும், துக்கமும் பொறாமையுடன் சேர்ந்தும்; அகந்தையும், வீணெண்ணமும் புறங்கூறலுடன் சேர்ந்து, விவாதமும் குதர்க்கமும் பொறாமையுடன் கலக்க குதர்க்கத்தினின்று புறங்கூறல் உதிக்கின்றது

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்வுலகில் பிரீதிகொள்ளும் பொருட்களும், இவ்வுலகில் நிகழும் பொருளாசையும், அவாவும், திருப்தியும் இவ்வுலகில் இனி ஜீவர்கள் அடையும் நிலையும் எங்கிருந்து உதிக்கின்றன.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்வுலகில் பிரீதிகொள்ளும் பொருட்கள் பற்றிலிருந்து உதிக்கின்றன. இவ்வுலகில் நிகழும் பொருளாசை, அவா, திருப்தி இவைகள் பற்றிலிருந்து உதிக்கின்றன. இவ்வுலகில் இனி ஜீவர்கள் அடையும் நிலையும் பற்றின் பலனுக்குத்தக்கவாறு நிகழ்கின்றன.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்வுலகில் நிகழும் பற்று எதினின்று எழுகின்றது. அதன் பகுப்பு யாது? இவ்வுலகில் வழங்கும் இன்பம் துன்பம் என்பவைகளினின்று பற்று உதிக்கின்றது. தோற்றத்தையும் மடிவையும் கண்ட ஒருவன் பகுத்தறிந்துக்கொள்வான். இன்பமும் துன்பமும் நிகழ்வதற்கு மூலகாரணம் யாது? எதுகாரணத்தால் இவைகள் நிகழ்வதில்லை? மடிவும் தோற்றமும் எப்படி நிகழ்கின்றன.

ஓ! சகோதிரர்களே! இன்பமும் துன்பமும் பரிசத்தால் நிகழ்கின்றன. பரிசம் எழாதபோது இன்பமும் துன்பமும் நிகழ்வதில்லை. மடியவைப்பதும் தோற்றவைப்பதும் பரிசமே.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்வுலகில் பரிசம் உதிப்பதற்கு மூலகாரணம் யாது? எது கிரகிப்பதற்கு மூலம். எது இருப்பின் நான் என்னும் மமதை நீங்கும். எதை தவிர்ப்பதினால் பரிசம்விலகும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! நாமரூபமே பரிசத்துக்கு மூலகாரணம். பரிசத்தை கிரகிப்பது பற்றே. பற்றை நிவாரணஞ்செய்வதால் நான் என்னும் மமதை நீங்கும். ரூபத்தை நிவாரணஞ்செய்ய பரிசம் விலகும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்வுலகில் சகோதிரர்களில் ஒருவன் சுபாவ அறிவுடனில்லாமலும், உன்மத்த அறிவுடனில்லாமலும், அறிவற்றில்லாமலும் இருப்பானாகில ரூபம் ஒரு நிசாலல ஏனெனில் மயக்கமே அறிவில் மூலமாக நின்று காரியாதிகளை பலவிதமாக நடப்பிக்கின்றது.

உலகில் சகோதிரர்களில் ஒருவன் சகலபாபங்களையும் விட்டொழித்து புனிதனாகவும், சாந்தமுள்ளவனாகவும், மனநிறையுள்ளவனாகவும், பரிசுத்தனாகவும், சமுசார சாகரத்தினின்று விலகினவனாகவும் சுயம்பாயிருப்பானாகில் அவனையே பிராமணனென அழைக்கலாம்.

உலகில சகோதிரர்களில் ஒருவன் ஆறுதலும, துற்கன்மங்களினின்று விலகினவனும், களங்கமற்றவனும், ஜனனத்தையும் மரணத்தையும் வெல்லும் சக்தியுடையவனாகியும் யிருப்பானாகில அவனையே சமணனென அழைக்கலாம

உலகில சகோதிரர்கள் ஒருவன் அகத்தைச்சுடும் காமத்தினின்று விலகியும், சகல பற்றுக்களை ஒழிக்கும் மாபொருட்கள் பேரிலும் அவா வைக்காமலு மிருப்பானாகில அவனையே நாகனென்றழைக்கலாம்.

உலகில சகோதிரர்களில ஒருவன் காமத்தையும அவாவையும் விட்டொழிக்கவனும், மறுபடியும தாயின் வயிற்றில பெறப்படாதவனும, தியான நிலையில பூர்த்திபெற்றவனாகியு மிருப்பானாகில் அவனையே அறஹத்தென அழைக்கலாம்.

உலகில சகோதிரர்களில் ஒருவன் துக்கத்தைவிருத்திசெய்யுங்கன்மங்களினின்று விலகியும, நற்பார்வையுடன் வனங்களிற்சென்றும், கபடம் ஆணவம், பொருளாசை, கோபம், நாமரூபம இவைகளை அணுகவிடாது பரிபூரண நிலையை அடையசித்தங்கொண்டிருப்பானாகில் அவனையே பரிபாஜகனென அழைக்கலாம

உலகில சகோதிரர்களில் ஒருவன் உலக ஆசையைவிட்டு துக்கத்தினின்று விடுபட்டு துக்கபயமின்றி தைரியத்துடன் இருப்பானாகில் அவனையே தீரனென்றழைக்கலாம்.

உலகில சகோதிரர்களில் ஒருவன் பிராமணன் அடைந்தநிலை இதுவெனவும், சமணன் அடைந்த நிலை இதுவெனவும கண்டு அந்தந்த படித்தரத்துக்குத் தக்கபடி நடந்து பற்றுக்களினின்று சிறுக சிறுக விலகிவருவானாகில் அவனையே குஸலனென்றழைக்கலாம்.

உலகில சகோதிரர்களில் ஒருவன் நீதியான தன்மம் இன்னதெனவும், அநீதியான தன்மம் இன்னதெனவும் பகுத்தறிபவனாகியும், மனத்தை ஐம்பொறிகளிற் செல்லவொட்டாது தடுத்து துறவற ஒழுக்கத்திற் செல்பவனாகியும, பற்றென்னும் வலையினின்று விடுபட்டவனுமா யிருப்பானாகில அவனையே முனியென்றழைக்கலாம்.

உலகில் சகோதிரர்களில் ஒருவன் மத்தியபாதையில்நின்றும், சுகத்தைப்பெற்றும், சந்தேகத்தைநிவர்த்திசெய்தும், மறுபிறப்பை யொழித்தவனாகியு மிருப்பானாகில் அவனையே மஹா பிக்ஷுவென்றழைக்கலாம.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்வுலகில் இவைகள் யாவற்றையும் தெரிந்த சகோதிரர்கள் வாதிடுவதற்கு வெளிவரமாட்டார்கள்.

1. ஸந்தவாதோ பயங் ஜாதங்
நிக்கேதா ஜாயதே ரஜோ
அனிகே மஸஸ்தங்வ
ஏதங் வே முனி தஸ்ஸனங்.

ஓ! சகோதிரர்களே! வழக்க பழக்கத்தால் பயங்கரம் உதிக்கின்றது. இல்லற துன்வாழ்க்கையால் துற்கபாவம் எழுகின்றது. வழக்க பழக்கங்களற்று துறவற வாழ்க்கையைப் பெறுவதே முனியினது கர்சனமா யிருக்கவேண்டும்.

2. யோ ஜாத முத்திஜ்ஜ நரோபயய்ய
தாபந்த பஷ்ஸ நானுபப வஜ்ஜ
தமா ஹு ஏகங் முனிநந் தாந்தங்
அடத்தகிஸோ சந்திபதங் மஹேஸி

சகோதிரர்களில் ஒருவன் எழும்பிய பாவங்களை நீக்கி அப்பாவங்களை வேரூன்றாது தடுத்து தன்னில் எழும்போது அதற் கிடந்தாராது நிற்கும் மௌனியை முனியென்றழைக்கலாம்.

3. ஸங்காய கட்டானி பஹாபீஜங்
ஸிநேஹ மஸ்ஸ நனு பவசச
ஸவேமுனி ஜாதிகயந்த தஸ்ஸி
தக்கங் பஹாய நாஉபெதி சங்கங்.

பாவம் எழும் காரணங்களைக்கண்டு அதன் வித்தை மாய்வைத்த பின் அதன்பேரிலுள்ள அவாவின்படி இடந்தாராதுயிருக்கும் முனியானோ அவர் பிறப்பின் அந்தத்தையும், அதன் மடிவையும் கண்டபின் மறுபிறப்புக் காளாகமாட்டார்.

4. அஞ்ஞாய ஸப்பானி நிவேதனானி
அனிகாமயங் அஞ்ஞதாம் தேஸங்
ஸவேமுனி வீதகேதோ அகித்தோ.
நாயூஹத்தி பாரகதோ ஹேஹாதி.

மனமானது எங்கெங்க விடங்களில் தங்குகிறதென உற்றறிந்து அது பற்றின பற்றிற்கு சற்றேனும் இடந்தாராது மௌனியாயிருக்கும் முனியானோ அவர் பொருளாசையும் பேராசையுமற்று மனம்பற்றின பற்றிற்கு இடந்தாராது அக்கரைச் சேர்ந்தவராவர்.

5. ஸப்பாபிபுங் ஸப்பவிதுங் ஸுமேதங்
ஸப்பேஸு தம்மேஸு அநுபலித்தங்
ஸப்பங் ஜஹங் தன்ஹக்கயே விமுத்தங்
தஞ்சாபி திஹிரா முனிங்வேத யந்தி.

சகோதிரர்களில் ஒருவர் சகல பாபகன்மங்களைவென்றும், சகலமுமுணர்ந்தும், நற்பார்வையினின்றும், குற்றமற்றும், அவாவை ஒழித்தும் இருப்பாராகில் அவரையே முனியென்றழைக்கலாம்.

6. ஆஞ்ஞாபலங் நீல விதுப்பண்ணங்
ஸமாஹிதங் ஜான ரதங் ஸதீமங்
ஸங்காப முத்தங் ஸகிலங் அனாஸவங்
தஞ்சாபி திஹிரா முனிங் வேதயந்தி.

சகோதிரர்களில் ஒருவருக்கு பகுத்தறியும் சக்தியும், அறிவு மிகுதியு மிருக்குமாயின் அறமும், பரிசுத்த நடையும், தியானத்தில் ஆனந்தித்தும், ஜாக்கிரதையுடனும், பாஸபந்தங்களற்றும், கடுமெயற்றும், காமமற்றும் இருப்பர். அவரையே முனியென் றழைககலாம்.

7. ஏகங் சரந்தங் முனிங் அப்பமத்தங்
நிந்தா பஸ்ஸாஸு அவதே மானங்

ஸீஹங் ஸஸ்மேதஸா அஸந்தஸந்தம்
ஸாங்வ ஜாலம்ஹி அஸஜ்ஜமானம்
பதுமம் தோயேன அலிப்யமானம்
நேதார மணோஜ்ஞ மனோஜ்ஞநேப்ஸ
தஞ்சா பி ஹிரா முனிங் வேதயந்தி.

ஏகாந்தமாயும், வைராக்கியமாயும், புகழ்ச்சிக்கும், இகழ்ச்சிக்கும் இடந்தராமலும், சத்தத்திற்கு பயப்படாத சிம்மம்போலும், வலையிலகப் படா காற்றுபோலும், ஜலத்தில படாத தாமரைபோலும் ஏனைய சகோதிரர்கள் இவருக்குப் போதிக்காது இவர் ஏனைய சகோதிரர்களுக்கு ஆசானுமாயிருப்பாராயின் அவரையே முனியென் றழைக்கலாம்.

8. யோகா ஹமேண தம்போரிவாபிஜாயதி
யஸ்மிங் பரவேடா பரியந்தங் வதந்தி
தங்வதராக ஸுஸமாஹி இந்திரியங்
தஞ்சாபி ஹிரா முனிங்வேத யந்தி.

சகோதிரர்களில் யாவரேனும் அசையா கம்பம்போல் உறுதியான சித்தமும் நேர்மையான வாக்கையுடையவும், காமமற்றும், புலன்களடு க்கமுள்ளவராய் இருப்பரேல் அவரையே முனியென்றழைக்கலாம்.

9. யோவே டிதத்தோ ஸரஸ்வ உஜ்ஜிதங்
ஜிகுச்சத்தி கம்மேஹி பாய கேஹி
வடாஸ் ஸமா ஞெ விஸமஸ்ஸ மஞ்ச
தஞ்சாபி திஹிரா முனிங்வேத யந்தி.

சகோதிரர்களில் யாவரேனும் நேரான நூலேணிபோலொத்த சித்தமும், பாபகன்மத்தினின்று விலகியும், எது நீதி எது அநீதியென தன்னிற்றானே பகுத்தறியவுங் கூடியவராய் இருப்பரேல் அவரையே முனியென்றழைக்கலாம்.

10. யோஸஞ்ஞ தத்தோ நகரோதி பாபங்
தாரோ சமஜ்ஜோச முனிய தத்தோ
அரோஸநெய்யுங்ஸோணரோ ஸேதிகந்தி
தஞ்சாபி திஹிரா முனிங்வேதயந்தி.

சகோதிரர்களில் யாவரேனும் தன்னடக்கமும், குமரபருவமுள்ளவராகி தன்னிச்சையை வென்றவராகவும், ஏனையோர்களால் கோபமூட்டப்படினும் தான் ஏனையோரை கோபமூட்டாமலும் இருப்பரேல் அவரையே முனியென்றழைக்கலாம்.

11. யதக்கதோ மஜ்ஜதோ ஸேஸ தோவா
பிண்டங் விபேத பாதத்துப ஜீவி
நாளஸ் துதிங் ரோபி நிபச்சவாதி
தஞ்சாபி திஹிரா முனிங்வேதயந்தி.

சகோதிரர்களில் யாவரேனும் ஏனையோரால் அளித்ததை புசித்து பிச்சாபாத்திரத்தில் அன்னம் நிறைந்திருந்தாலும் குறைந்திருந்தாலும் அதனைக் கவனியாதும், அன்னமிட்டவர்களை புகழாதும் இகழாதும் கொடுத்ததை உண்டு ஆனந்தத்திலிருப்பரேல் அவரையே முனியென் றழைக்கலாம்.

12. முனிங்காந்தங் விரதங் மேதுனஸமா யோ
ஜோயப்பனே உபது வஜ்ஜதே

கெஹஸிய தபப மாதானிரதம் விப்பமுத்தம்
தஞ்சாபி திஹிரா முனிம்வேதயந்தி.

சகோதிரர்களில் ஒருவர் விபசாரஞ் செய்யாதும், குமாரபருவத்தில் பாசாங்க வலையில சிக்காதும, டாபத்தினின்று விலகியும, துறந்தவராகியுட இருப்பரேல் அவரையே முனியெனறழைக்கலாம்.

13. அஞ்ஞாய லோகம் பரமத்த தஸ்ஸிம்
ஓகஸ்ஸ முத்தம் அதிதரி யதாதிம்
தஞ்சின்ன கந்தம் அஸிதம் அனாஸவம்
தஞ்சாபி திஹிரா முனிம்வேதயந்தி.

சகோதிரர்கள் ஒருவர் வாழ்க்கை யென்னும் சமுத்திரத்தையும், நதியையும கடந்து மேலான சத்தியதரிசனம் பெற்று உலகத்தை துறந்தும், சாலபற்றுக்களை யற்றும், ஏகாந்தமாயும் சுகவாரிபோல இருப்பரேல் அவரையே முனியென்றழைக்கலாம்.

கோபமற்றும் பயமற்றும், டம்பமற்றும், துன்னடையற்றும் சதா ஞானத்தையே பேசவும், சித்திபால் சிந்தை பூரிக்காமலும் ஒருவர் இருப்பரேல அவரையே முனியென்றழைக்கலாம்.

பற்றற்றும், வஞ்சகமற்றும், பொறாமையற்றும், விவேகியாயும், நிந்திக்காதும், பின்புறணி கூறாமலும ஒருவர் இருப்பரேல் அவரையே முனியென்றழைக்கலாம்.

லாபத்தை யடையவேண்டி இச்சைகொண்டு கற்காமலும், பிறர்புகழ்ச்சிக்காக துறவியாகாமலும், கோபாவேசங்கொண்டு அதனால் துறவியாகாமலும், இசசித்த மண்ணேனு பெண்ணேனு பொன்னேனு கிடைக்காவிடில் துறவியாக போகாமலும், தான் எடுத்த தேகம் பிறருக்கே நன்மைசெய்யவேண்டுமென்றும், பிறர் துககத்தையும் தன் துக்கத்தையும் நிவர்த்திபாண்வேண்டி ஒருவர் துறவியாவரேல் அவரையே முனியென்றழைக்கலாம்.

சதா விழிபபுள்ளவரும், ஏனையோர்களைவிட தாம் மெத்த பூர்த்தியான ஞானியென்று புகழ்ந்துக்கொள்ளாதவரும், உலகில் இவர் பெரியார் இவர் சிறியார் என தாரதம்மியம் பாராது தன் உள்ளத்திலும் புறம்பிலும் எழும அவாக்களை தினேதினே நசித்துவருபவருமா யிருப்பவரெவரோ அவரையே முனியென் றழைக்கலாம்.

பரிசுத்த சத்தியங்களாம் துக்க சத்யம், சமுதய சத்யம், நிரோதய சத்யம், மார்க்கசத்யம் (துக்கம், துக்கோற்பத்தி, துக்க நிவாரணம், துக்கநிவாரணமார்க்கம்) இவைகளில் இடைவிடா சாதனமுடையவராகியும்; நித்திரை, சோம்பல், மந்தம் இவைகளை ஜெயித்தவராகியும், அசதியுடன் வாழாமலும், மமதையில் சுகித்திராமலும் இருபபவரெவரோ அவரையே முனியென்றழைக்கலாம்.

பொய்ப்பாதையில் செல்லாமலும், ரூபங்களின்மேல் அவாக்கொள்ளாமலும், மேலான பதவியை நாடியும், கொடுமையற்றும், தான் பழகிய பொருட்களின்பேரில் ஆசைவையாதும், புதிய பொருட்களின்பேரில் மனம் நாடாமலும், பெரியோர்களால்விலக்கப்பட்டதும், அறிவற்றவர்களால் புகழத்தக்கதுமான பொருட்களின்மேல் அவாக்கொண்டு அலேயாமலும் அவாக்களுக்கு சற்றேனும் இடந்தராது இருப்பவரெவரோ அவரையே முனியென்றழைக்கலாம.

அந்த அவா யாதெனில்:—அதேக ஓர் பெருக்க வெள்ளம், அதே ஒரு பெருத்த தூண்டுகோல், பேராவா, கிலேசம், லோகமென்னும் சமுப புதிலம், நாமரூபத்தின் மேல் அவாவற்றவரும் சகலவிதமான கெட்ட திருஷ்டியினின்று விலகியவரும், எந்தெந்த காலங்களில் எவ்வெவ்விதமான கெட்ட எண்ணங்கள் தோன்றுகின்றதோ அவ்வவ்விதமான கெட்ட எண்ணங்களைப் போக்குவதற்கான நல எண்ணங்களை விருத்திசெய்தும், எந்தெந்தகாலங்களில் எவ்வெவ்விதமான அவாக்கள் எழுகின்றதோ அந்தந்தகாலங்களில் எந்தெந்த அவாக்களை எவ்வெவ்விதமாக எந்தெந்த தியானங்களால் அடக்கமுடியுமோ அந்த தியானத்தில நின்று தியானித்தும், எந்தெந்த புண்ணிய ஞானங்கள் எந்தெந்த காலங்களில் தோன்றுகின்றதோ அந்தந்தகாலங்களில் அந்தந்த ஞானங்களை விருத்திசெய்தும், எந்தெந்த காலங்களில் எவ்வெவ்விதமான ஜீவர்களுக்கு எவ்வெவ்விதமான போதனைகளை எவ்வெவ்விதமாக போதிக்கவேணுமோ அவ்வவ்விதமாக போதித்தும், சகல ஜீவர்களினின்று உதிக்கும் பலவிதமான அவாக்களென்னும் அம்பை பலவிதபுண்ணியவழிகளாலும், நீதிமார்க்கத்தாலும் தினேதினே போதித்து தான் எவ்விதமாய் அவாவென்னும் அம்பைப் பிடுங்கிவிட்டபின் ஆனந்தமடைந்தனரோ அதே ஆனந்தத்தை ஜீவர்கள் அடையும்வரையில ஜீவர்களுக்கு இடைவிடாது போதித்துவருபவரெவரோ அவரையே முனியென்றழைக்கலாம்

ஓ! சகோதிரர்களே! தகாதகாலங்களில் வெளியேசெல்லாமலும் குறித்த நேரத்தில் பிச்சாபாத்திரத்தைக் கரத்திலேந்தி கிருமங்களுக்குச் சென்றும், பிச்சைவாங்குங்கால் இவர்கள் ஏழை இவர்கள் தனவான் என நினையாது சமமனதுடனும், பிச்சாபாத்திரத்தைக் கரத்தில் ஏந்தி செல்லுங்கால் இந்த இல்லத்தில் நமக்கு நல்லுணவுகிடைக்கும் இந்த இல்லத்தில் நல்லுணவு கிடைக்காதென்னும அபிப்பிராயத்துடன் செல்லாமலும், சாவகர்களாம் குடும்பிகள் அன்புடன் அளித்த உணவை பிச்சாபாத்திரத்தில் வாங்கியபின் திரும்புங்கால இன்னின்ன இல்லத்தில் இவ்விவ்வகைத் தான பதார்த்தங்கள் இவ்விவ்விதமான குடும்பிகளால அளிக்கப்பட்டனவென நினையாது நடக்கும்போதே மூன்று அடி தூரத்தில் தலைகுனிந்து ஒரேபார்வையுடனும் ஒரேமனதுடனுஞ் சென்று சேர்ந்தபின் இவ்வுணவோ இரும்புத்தூளையொத்தது இத்தகைய உணவோ பசியென்னும் நோய்க்கு மருந்து என சிந்தித்துக்கொண்டும் புசித்தபின் ஒரு தனிமையான விடத்திலசென்று தான் வருங்கால் மனம் எந்தெந்தவிடத்தில் தவறிசென்றதோ அவைகளை தியானத்தில சிந்தித்து மறுபடியும் அவ்வகைத்தான பார்வையில் மனதை செலுத்தாதிருக்கும்படி திருத்தியபின் தன்னிற்றானே விழிப்புடன் தியானசமாதியி லிருப்பவரெவரோ அவரையே முனியென்றழைக்கலாம்.

(சாவகர்களாம்) குடும்பிகளாவது (உபாஸகர்களாம்) புத்ததன்ம சங்கத்தை பாதுகாப்பவர்களாவது (தாயகர்களாம்) இல்லறத்தினின்று துறவறத்தைநாடிவருவோரை அன்புடன் ஆதரித்து பிச்சாபாத்திரமும் சீவரமுமளிப்பவர்களாவது (அனகாரிகர்களாம்) விவாகமசெய்யாது இல்லறத்திலிருந்தே தன்மத்தைப் போதிப்பவர்களாவது வியாபாரிகளாவது மற்றும் யாவரேனும் அருகில் அணுகுவரேல் அவர்களுக்கு பரிசுத்ததன்மத்தைப போதித்தும் அவர்களில் எழும் அபரிசுத்தமான பாபகன்மங்களை விலக்கும் வழிகளை போதித்தும் யாவர்பேரிலும் தீங்கு நினையாது மழையான்று

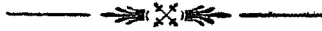
ஏழையென்றும், தனவானென்றும், சுகதேகியென்றும், பிணியாளனென்றும், ஆணென்றும், பெண்ணென்றும்வித்தியாசப்பாராதுபெய்வதுபோல் சகலருக்கும் ஓரேவிதமாய் தன்மத்தைப் போதித்து அன்பைவளர்த்து வருபவர் எவரோ அவரையே முனிவனென் றழைக்கலாம்.

ததாகதர் போதித்துள்ள சதுர்சத்தியத்தை இடைவிடாது சிந்தித்தும், பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவந்தும், அதன் உள்ளடங்கிய ஆரிய அஷ்டாங்கமார்க்கம், பஞ்சஸ்கந்தம், 4 வித சமதாபாவனை, 12 நிதானங்கள் இவைகளின் விசாரணையிலும் பழக்கத்திலும் தினேதினே விருத்தியான பின் ராகம், துவேஷ, மோஹம் இவைகளினின்று விடுபட்டும் புசிக்க அன்னமும், படுக்க மஹாசயனமும், உட்கார உயரமான இடமும், தங்க மடமும், சீவரத்தைத் துவைக்கத் தண்ணீரும் ஆகிய இவைகளைத் தேடாது தாமரை இலையின்மேல் தண்ணீர் நிற்பதுபோல் தேகசுத்தம், மனோசுத்தம், வாக்கு சுத்தம் என்னும் இவைகளில் உட்கார்ந்தும், படுத்தும், உண்டும், சதானந்தத்தில் யாதொரு பற்றுமின்றி இருப்பவரெவரோ அவரையே முனியென்றழைக்கலாம் என பகவன் கூறிமுடித்தவுடன் பெருமான் பிரசங்கத்தைப் பொறுமையுடனும், அன்புடனும் செவிகுளிரக்கேட்டிருந்த பிரஜைகளும் சங்கத்தோர்களும் பகவனை மும்முறை சுற்றிவந்து பாதம் பணிந்து காம்பீரமான பார்வையையுடைய ததாகதரே மாரனைவென்ற வீரரே சரணம் மஹாமுனியே சரணம் சாக்கைய சிம்ஹமே சரணம 32 இலட்சணமுடைய சுகதோ சரணம் என பன்முறை ஆனந்தத்துடன் இறைஞ்சி பகவனே! இருளிலிருந்தோருக்கு வெளிச்சத்தைக் காட்டினீர். பாபகன்மத்தில் புரண்டுருண்டு சென்ற எங்களுக்கு புண்யகன்மத்தை விருத்திசெய்ய போதித்தீரென ஆனந்தக்கண்ணீர் விட்டு பகவனிடம் விடைபெறயுச் சென்றார்கள்.

—— : ● : ——

பதினெட்டாவது

தந்தையின் இரண்டாமுறை தரிசனகாதை.

அக்கால் மகதநாட்டில் சுத்தோதயச்சக்கிரவர்த்தியென்றும், மண்முகவாகுவென்றும் பெயர்பெற்றதலைத்தார்வேந்தர் தேகமெலிவையுணர்ந்த வமைச்சர்கள் தனதேகபுத்திராகும சித்தார்த்தருக்கறிவிப்பான்வேண்டி வேவுகர்களை யழைத்து சுத்தோதயர் சுகயீனத்தைவிளக்கி நமது கருணைக் கடலாங் கங்கையாதாரரை யழைத்துவரவேண்டுமென்று ஆக்கியாபித்திருந்தார்கள்.

அவ்வேவுகர்களும் கம்மதம்மாவில் தங்கியிருந்த கமலநாதனைக் கண்டு வணங்கி தேவரீர் தமது தந்தை அதிக சுகயீனத்திலிருக்கின்றார் தாமவ்விடம் வந்து உமது தரிசனந் தரல்வேண்டுமென்று இரைஞ்சினார்கள்.

அவ்வார்த்தையை வினவிய அந்தணர் தாதை அவ்விடம்விட்டெழுந்து அரண்மனையை நோக்கிவருங்கால் வேவுகர்கள்விசுவநாதனைநோக்கி ஐயனே! தாங்கள் கால்நடையில் நடக்கவும் அவற்றை யாங்கள் காணவுங் கூடுமோ கிருபாநிதியே! நம்முடன்வரும் யானையின்மீதேனும், ஒட்டகத்தின்மீதேனும் ஒன்றி மேலறிக்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டினார்கள்.

அதனைவினவிய அவலோகிதர் வேவுகர்களைநோக்கி அன்பர்களே! நம்முடன்வரும் யானையின்மீதும் ஒட்டகத்தின்மீதும் உங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரங்களின் பாரமே நிறம்பவிருக்கின்றது அதனுடன் எம்மெயும் நிறப்புவீர்களாயின் அதிகபாரமாகுமன்றோ. அப்பாரந் தாங்கி நடப்பதற்கு யானையும் ஒட்டகமும் சோர்வடையுமன்றோ. அத்தகைய சோர்வுக்கும துன்பத்திற்கும் காரணம் யாமன்றோ. அத்தகைய சோர்வையும், துன்பத்தையும் சீவர்களுக் களிக்காது நாமே யநுபவிப்பது நன்றன்றோ வென்றார்.

அதனை வினவிய வேவுகர்கள் மெய்சிலிர்த்து தேவாதிதேவா! தலைத்தார்வேந்தனென்னும் சக்கிரவர்த்திப்பீடத்தைத் துறந்தீர் அதுவும் பெரிதல்ல. இரத கஜ துரக பதாதிகளென்னும் நான்குவகை சேனைகளை துறந்தீர் அதுவும் பெரிதல்ல. சுவைமிகுத்த வறுசுவை யுணவைத் துறந்தீர் அதுவும் பெரிதல்ல. அரிய மனைவியாம் அசோதரையைத் துறந்தீர் அதுவும் பெரிதல்ல. ஏகபுத்திரனும் இளமகவைத் துறந்தீர் அதுவும் பெரிதல்ல. எக்காலும் இரதமூர்ந்துசெல்லும தாமரை பாதமானது முள்ளுங் கல்லு மூன்றும் பாதையில் நடப்பதைப்பார்க்கப் பொறுக்கவில்லையே யாதுசெய்வோமென்று கலங்கினார்கள்.

அன்பர்களே! மனிதன் தனக்கு மெத்த சுகத்தை விரும்பிவிடத்து சொற்ப துக்கமும் பெருந்துக்கமாகவே தோன்றும். சுகத்தை அதிகம் விரும்பாதவிடத்து பெருந்துக்கமும் சொற்ப துக்கமாகவே தோன்றும். சுகத்திற்குந் துக்கத்திற்குங் காரணம் நாமும் நம்முடையச்செயலுமாகவே யிருக்கின்றோம்.

சுகதேகிகளாக வுலாவச் செய்துக்கொள்ளுகிறவர்களும் நாமே, பிணியின் உபத்திரவங்களால் துக்க தேகிகளாக வுலாவுகிறவர்களும் நாமே.

உலகத்தில் பகையைப் பெருக்கிக்கொள்ளுகிறவர்களும் நாமே, சாந்தத்தை நிறப்பிக்கொள்ளுகிறவர்களும் நாமே.

அதிக லாபத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளுகிறவர்களும் நாமே, அதிக நஷ்டத்தையடைபவர்களும் நாமே.

மறுமெய் தோற்றுவதற்கும் ஆதாரம் நாமே, மறுமெய்த் தோற்றமற் செய்துக்கொள்ளுவதற்கும் ஆதாரம் நாமேயென்று சத்திய தன்மத்தை விளக்கிக்கொண்டே மகதநாட்டை நெருங்கியகாலத்தில் சக்கிரவர்த்தித் திருமகன் வருகையை யுணர்ந்த நாட்டுக்குடிகளும், நகரக்குடிகளுங், குதூகலித்து வீதிகடோரும் பழயமணல்களைப் பேர்த்தும், புது மணல்களைப் பரப்பியும், வாழைக் கமுகு முதலியவைகளை நாட்டியும், அரசிலைத் தோரணங்களைக் கட்டியும், அறிவையர்கள் ஆலவட்டம், வெண்சாமரை வீசவும், கற்புடை மாதர் கர்ப்பூரவாலாத்தி யேந்தியும், கமலபாதன் வருகையை யெதிர்பார்த்திருக்குங்கால் எண்குணத்தோனும் வந்து தோன்றினர்.

நமதையன் ஞானகருணாகரமுகங் கண்டவுடன் பொல்லுறவோர், தொல்லுறவோர் யாவரும் நலவுறவோரெனத் தோன்றி நாதனை யாசிகூறி சாமரை வீசி ஆலார்த்தி யார்த்தி பல்லாண்டுபாடி சாரணர் கதிவேண்டி சிரமீ திருகைகூப்பி ஜெகத்திரட்சகா! ஜெகந்நாதா! ஜெகத்குருவே! எங்களை யாண்டு ரட்சிக்கவேண்டுமென்று இறைஞ்சி நின்றார்கள்.

மகதநாட்டையடைந்த மாதவன் சகலருக்கும் அறிவுபெருகுகவென்னுமாசிகூறி அரண்மனை சேர்ந்தவுடன் அமைச்சர்கள் யாவருமெதிர் நோக்கிவந்து அவலோகிதரை வணங்கி யழைத்துச்சென்று சுத்தோதயச் சக்கிரவர்த்தி படுக்கையறையில் விடுத்தார்கள்.

சக்கிரவர்த்தியாரும் தனக்குள்ளிருந்த வியாதியின் உபத்திரவம் நீங்கி திருமகனை விழித்துப்பார்த்து அருமெய்மைந்தனே யென்று அழைக்கலாமோவென்று சிந்தித்தான். மறுபடியும் தன்னைத்தேற்றிக்கொண்டு காமலருக்கு பிதாவாயினும் நமக் கவர் ஞானப்பிதாவாம் தாதாவாச்சுதே அவரை மைந்தனென் றழைக்கலாமோ வென்று மருண்டான். அவரது முகதேஜசைக்கண்டு ஆனந்தக்கண்ணீரை சொரிந்தான்.

சுத்தோதயச் சக்கிரவர்த்தியின் இத்தியாதியெண்ணங்களின் உதயங்களையும், ஒடுக்கங்களையு முள்ளுணர்ந்த வொப்பிலாவப்பன் சுத்தோதயன் அருகிற்சென்று ஐயனே! யாது குறையென்று வினவினர்.

சுத்தோதயனும் சித்தார்த்தரைநோக்கி ஐயனே! அரசுக்கு யாதோர் அதிகாரியு மில்லையே யாதுசெய்யலாமென்றான்.

புருஷோத்தமன் புன்னகைகொண்டு ஐயனே! உமக்குமுன் இத்தேசத்தை வல்லமையுடன் ஆண்டுவந்த இட்சுவாகு, வீரவாகு, துலவாகு,

களிரென்னுஞ் சக்கிரவர்த்திகள் யாவரேனும் இத்தேசத்தைப் பார்ப்பதற்காய் வருத்துப்போக்கில் யிருக்கின்றார்களோவென்றார்.

அவ்வகையா யவர்களின் வருத்துப்போக்கை யான்கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை யென்றான்.

அத்தகைய சுத்தவீரர்களுக்கே இத்தேசத்தின்மீது கவலையில்லாதிருக்க வுமக்குமட்டிலு மக்கவலையுண்டாய காரணமென்னையென்றார்.

ஐயனே! அவர்கள் வம்மிஷ வரிசையில் வாழைபடிவாழை தோற்றுவதுபோல் அரசசந்ததியார் தோற்றிக்கொண்டேவந்தார்கள். என்னுடைய வம்மிஷவரிசையிலோ தாமும் உலகத்தை வெறுத்து அவலோகிதரானீர். உமது மைந்தன் சிறுவனையும் அவலோகிதனுக்கிவிட்டீர். ஆதலின் இவ்வரசை யாரிடங் கொடுத்துவிடலாமென்று கோறினன்.

அவற்றை வினவிய அருகர் சக்கிரவர்த்தியைநோக்கி ஐயனே! வாழைபடிவாழை யென்னும் ஓர் தாட்டாந்தங் கூறினீரே அவ்வாழையினது தோட்டமே அழிந்துபோமாயின் மறு வாழைத் தோன்றுமோ வென்றார்.

அம்மொழியைக்கேட்ட வாசன் திடுக்கிட்டு தோட்டமே யழிந்துபோகுங்கால் வாழையின் தோட்டமும் அழிந்துபோவ தியல்பே யென்றான்.

அதுபோலவே இந்த சக்கிரவர்த்திகளின் தோட்டமும் அழிந்துபோயதென்று தாங்க ளெண்ணிக்கொள்ளலாகாதோ வென்றார்.

ஐயனே! தாமுந்தமதுமைந்தனு மிருக்குமளவுஞ் சக்கிரவர்த்திகளின் தோட்டம் அழிந்துபோயதாக யான் யெண்ணுவதற் காதாரமில்லையேயென்றான்.

ஐயனே! தோற்றும் பொருட்கள் யாவும் கெடுமென்பதை தெள்ளறத் தெளிந்துகொண்டீரா யில்லையா வென்றார்.

தாதா தெரிந்துகொண்டேன் தெரிந்துகொண்டே னென்று கூறினன்.

நீவிர் தெரிந்துகொண்டது திண்ணமாயின் உமது கோறிக்கையை மறந்துவிடுவீரே மகிழ்ச்சியாகுமென்று கூறியவுடன் சுத்தோதயச் சக்கிரவர்த்தியின் பேச்சுமூச்சு மொடுங்கி பிரேதமானார்.

குடும்பத்தாசர்கள் யாவரும் வந்து கூச்சலிட்டழுது கண்கலங்கி பிரேதத்தை சுடலைக் கெடுத்துச்சென்று தகனத்திற் காரம்பிக்கும்போது அசோதரையும், இராகுலரும் அம்மடத்தைச்சேர்ந்த சங்கத்தவர்களும், பந்துமித்திரர்களும் சூழ்ந்துநின்றார்கள்.

தகனக்காட்சியைக் கண்டுநின்ற ததாகதர் சுத்தோதய மறுமெய் பிறப்பறுமோ அறாவோவென் றுள்ளத்துணர்ந்து அறுமென்னுந் தோற்றவுணர்ச்சியாலானந்தமுற்று மலைமகள் அசோதரையும் மற்றுமுள்ளோருங்காண தகனகுண்டத்தை சுற்றிச்சுற்றி தனது ஏக சடையுடை துலங்க இவ்வுரு ஆணோ பெண்ணோவென்று கலங்க சுடலையில் நடனமாடினார்.

நம்பெருமான் நடனங்கண்ட யாவருந் தங்கடங்கள் துக்கங்கள் யாவையும் போக்கி ஆனந்த சுகிகளாய் அவரவர்க ளில்லஞ்சேர்ந்தார்கள்.

கருணாகரக்கடவுள் கமலபாதமானது சுடலைப் புழுதியில் நடமாடவும், நடனமிடவுங்கண்ட நல்லறவோரும், மற்ற வாசர்களும் ஆனந்த

வானந்த நடனத்திற் களிமகிழ்ந்து சிலர் நடராசா நடராசாவென்றும், சுத்தோதய வரசபுத்திர * சுடலையாடியென்றும் கொண்டாடி அவரவர்களில்லஞ்சேர்ந்தவர்கள் நீங்கலாக மற்றுமுள்ள சத்தியசங்கத்தோர் சங்கறநிறையோனை இராஜகிரக வேணுவியாரத்திற் கழைத்துச்சென்று சகலரும் பூசித்து குருமணி பீடத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து வேண சங்கைகளை விசாரிக்க வாரம்பித்தார்கள்.

---

* **வீரசோழியம்.**—பூண்ட பறையறைய் பூதமருள, நீண்டசடையா னாடுமே, நீண்டசடையா னாடுமென்ப, மாண்டசாயன் மலைமகட் காணவே காணவே.

பாடகஞ்சேர் காலொருபாற் பைம்பொற் கழலொருபாற் றேன்றுவி, நீடு குழலொருபால் நீண்டசடை யொருபால் நீடியபாந்தளொருபான் — மேகலைசேர்ந், தாடுதுகிலொருபா லவ்வுருவாண்பெண்ணென் றறிவார்யாரே.

சுடலைப் பத்து. —விண்ணவர் கோன்காண வேந்தன விழிதிறந்தான், பண்ணவனும்பக்க லடைந்தான். மன்னுகோலானு மக்களிலை யென்றான், துன்னு கோல் தோன்றுங் குறை. ஆயபொருட்கள் [illegible]கணத்தி லழிவதைநின், சேயுட்பொருளிலையோ சொல். சுருதிபின்சொல்லுந் தூயோன் துறவுங், கருதியோன் கண்ணடைந்தான் காண் கண்ணடைந்தான் கண்டார் கவலையுற்றார் சுற்றத்தார், கொண்டெடுத்தார் சுட்டெறிக்கக் கோன். சுட்டெறிகருங்காலை சுததோதய நிலையை, உற்றுணர்ந்தா ருள்ளத்தவர் மண்மூகவாகின்று வாழ்நாட் சுகமறுத்தார், விண்ணவர்க்கு ளொன்றுகு மேல். அறுப்பான் பிறவி அடுத்தவுடல் கனிப்பால் தொடுத்தார் திடுத்தாண்டவம் நமச்சுடலையாடு மிமையவர்கோன், நேமச் செயலறிந்த நேர். கோனுகிவந்து குருவா யறமளிக்குந், தானுன தாண்டவ னற்றான்.

நிகழ்காலத் திரங்கல். — சுடலைதனிலாடுஞ் சுகநடனங் காணுங்கண், உடலதனை யாண்பெண்ணறியா ததிசயமே.

பத்தொன்பதாவது

சிகாளா விசாரிணைக் காதை.

———— : o: ————

அவற்றுள் சிகாளனென்னுங் குடும்பியொருவன் சுடலையாடியைச் சேவித்து சுத்தோதய புத்திரா! சுப்ரதீபா! சுகுணவிலாசா! சின்மய முத்ரா! தம தமுகவாக்கினால் அறவுரைகேட்டு அனந்தங்காலமாகிவிட்டபடியால் குடும்பிகளாகிய வெங்களுக்கு பாபகர்மங்களைப் போதித்து காத்தல்வேண்டுமென் றிறைஞ்சினான்.

நடராசன் சிகாளனைநோக்கி அன்பனே!

1. உம்மை யடுத்திருக்கும் சீவர்களின்மீது அன்புபாராட்டாது கொலைபுரிவது பாவம்
2. ஒருவன் மனமுவந்தளிக்கீயாத பொருளை யபகரிப்பது பாபம்.
3. தன்தார மிருக்கப் பிறர்தார மிச்சிப்பது பாவம்.
4. தாம் சொல்லுஞ்சங்கதிகள்யாவும் பொய்யென்றறிந்தும் அவற்றைப் பேசுதல் பாவம்.

இவற்றை ஒவ்வோர் குடும்பிகளும் கண்டறிந்துக்கொள்ளுவதுடன்,

1 பேராசையா லுதிக்கும் பாபங்களைச் செய்யாதிருத்தல்.
2. கோபத்தா லுதிக்கும் பாபங்களைச் செய்யாதிருத்தல.
3. பயத்தா லுதிக்கும பாபங்களைச செய்யாதிருத்தல்.
4. பேதைகுணத்தால் எழூஉம் பாபங்களைச் செய்யாதிருத்தல்.

இத்தகைய அவாவாலேனும், கோபத்தாலேனும், பயத்தாலேனும் பேதைகுணததாலேனும் தூண்டப்பட்டு சீலத்தை மீறி பாபகர்மத்தைச் செய்வரேல் அவரது கீர்த்தி தேயுபிறைகாலத்து ஒளி குறையுமாபோல் க்ஷீணமடையும்.

தங்கள் மூதாதைகள் சேகரித்துள்ள திரவியங்களின் நஷ்டத்திற்கும், தாங்கள் சேகரித்துள்ள திரவிய நஷ்டத்திற்கும் ஏதுக்களெவை யென்பீரேல் :—

1. தங்களறிவை மயக்கி அன்னத்தை யகற்றும் கள் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்களை யருந்துதல் திரவிய நஷ்டத்திற்கு ஓர் மூலயேதுவாம்.
2. யாதோர் தொழில் முயற்சியுமின்றி சோம்பல்கொண்டு வீதியுலாவுதல் திரவிய நஷ்டத்திற்கோர் மூலயேதுவாம்.
3. நடனசங்கீதங் கச்சேரி அகவிய நடிப்பு முதலிய விடங்களுக்கு யாருது செல்லுதல் திரவியநஷ்டத்திற்கு ஓர் மூல யேதுவாம்.

4. வித்தியா முயற்சிகளை யசட்டைச்செய்து சூதாட்டத்தில் முயற்சித்திருப்பது திரவிய நஷ்டத்திற்கு ஓர் மூல யேதுவாம்.
5. வஞ்சகம், குடிகெடுப்பு மிகுத்து சோம்பித்திரியும் வேலைகெட்டோரிடம் நேசம்பாராட்டல் திரவிய நஷ்டத்திற்கோர் மூல யேதுவாம்.
6. பெருந்தீண்டித் தின்று சதா நித்திரைக்கொண்டு யாதோர் முயற்சியுமின்றி சோம்பலே ஒருருக்கொண்டு திரிதல் திரவிய நஷ்டத்திற்கோர் மூலயேதுவாம.

இவ் வறுவகை பாபமூலங்களுக்குள் (ஒன்றாவது) புத்தியை மயக்குங் கள்ளை யருந்தும் பாவக்கிளைகள் யாதெனில் .—

1. அதி மயக்கத்தால் திரவியத்தை வீணே சிலவுசெய்தல்.
2. விரோதசிந்தையைப் பெருக்கி கலகத்தை யுண்டுசெய்தல்.
3 பலவகை வியாதிகளைத் தேடிக்கொள்ளுதல்.
4. கீர்த்தியை நாசமாக்கிக்கொள்ளல்.
5. மானயீனங் கெட்டு சூன்யமாதல்.
6. விவேக விருத்தி கெட்டு மிருகத்திற் கொப்பாதல்.

இவைகளே கள்ளை யருந்துவோர்க் குண்டாகும் பாபக்கிளைக ளென்னப்படும்.

(இரண்டாவது) யாதோர்தொழிலுமற்று சோம்பேறியாய் அகால காலங்களில் வீதியுலாவுவதினா லுண்டாகும் பாபக்கிளைகள் யாதெனில்:—

1. ஆபத்தினின்று தேகத்தை விடுதலைச்செய்ய முடியாமலும் ஆதாரவற்றவனாகுதல்.
2. அவனது மனைவி மக்களும் ஆபத்தி லிருப்போனை விடுதலைசெய்ய முடியாமல் அவர்களும் ஆபத்துக்குள்ளாகுதல்.
3. அவனது திரவியங்கள் யாவும் பாதுகாப்பின்றி ஆதாரவற்றழிதல்.
4. அவனது குணத்திற்கு சகலரு மஞ்சுதல்.
5. அவன் யாதுமறியா பேதையாயிருப்பினும் அவனது பெயரை இழிவுள்ளோர் கூட்டத்தின் பெயருடன சேர்த்தல.
6. அளவுபடா துக்கத்தையும உபத்திரவங்களையு மடைதல்.

இவைகளே சோமபலால் வீதியுலாவுவோர்க் குண்டாகும் பாவக்கிளைக ளென்னப்படும்.

(மூன்றாவது) நடனம், பாட்டுக்கச்சேரி முதலியவைகளா லுண்டாகும் பாவக்கிளைகள் யாதெனில்:—

1. எத்தொழிலிருப்பினும் அவற்றை விடுத்து நடனம் எங்கு நடக்கின்றதோ அங்கு செல்லுதல்.
2. பாட்டுகள் எங்கு பாடுகின்றனரோ அங்கு செல்லுதல்.
3. களியாட்டு கச்சேரி எங்கு நடக்கின்றதோ அங்கு செல்லுதல்.
4. பொய்யும் போரும் நிறைந்த கட்டுக்கதைகள் எங்கு நடக்கின்றதோ அங்கு செல்லுதல்.
5. எங்கு கைத்தாளங் கொட்டுவார்களோ பறையடிப்பார்களோ அங்கு செல்லுதல்.
6. மிருக வேட்டை, பட்சி வேட்டை, மட்ச வேட்டை, மல் யுத்தம் எங்கு நடக்கின்றதோ அங்கு செல்லுதல்.

இவைகளே நடன விருப்பத்தா லுண்டாகும் பாபக்கிளைக ளென்னப்படும்.

(நான்காவது) குடும்பிகளுக்கு சூதாட்டத்தால் விளையும் பாபக்கிளைகள் யாதென்பீரேல் :—

1. ஒருவன் வெற்றியடைந்து மற்றொருவன் தோல்வி யடைவானாயின் வெற்றியடைந்தவன் பேரிற் பெரும்பகைக் காட்டி வெறுப்பான்.
2. இன்ன பணிதன் நமது திரவியத்தை கெலித்துக்கொண்டானல்லவா வென்று தோல்வியடைந்தவன் வியாகூலப்படுவான்.
3. அதிக கஷ்டத்துடன் சேகரித்த திரவியம் நஷ்டமாகிவிட்டதே என வியாகூலமடைவான்.
4. நியாயஸ்தலங்களுக்குச் சென்று நீதிபதியர்முன் சாட்சிகூறுவானாயின் இவன் சூதாட்டமிகுத்தவனென்றறிந்த வதிபதியு மிவன் வாக்கை மெய்யென் றேற்கமாட்டார்.
5. சினேகரும் பந்துமித்திரரும் அவனை வெறுப்பார்கள். சூதாட்டமே மிக்க விருப்புள்ளவனாதலின் விவேகமிகுத்தோர் கூட்டங்களிலும் இவனை சேர்க்கமாட்டார்கள்.
6. சூதாட்டத்தில் மிக்க விருப்புள்ளவனுக்கு இல்லறவாழ்க்கைக் கேதுவாம் ஓர் பெண்ணையுங் கொடுக்க அஞ்சுவார்கள்.

இவைகளே சூதாட்டமிக்கோனுக் குண்டாகும் பாவக்கிளைகளென்னப்படும்.

(ஐந்தாவது) சோம்பேறிகளுடன் சேர்ந்து பழகுவதாலுண்டாகும் பாவக்கிளைகள் யாதென்பீரேல் :—

1. சூதாட்ட மிகுத்தோர் எங்குளரோ அவர்களிடஞ் சார்தல்.
2. காமிய தூர்த்தர்களுடன் கலந்து திரிதல்.
3. பொய் விருத்தாந்தங்களைப் புலம்பித் திரியுங் கூட்டத்தோருடன் சேர்தல்.
4. மதுபானப்பிரியர்களின் கூட்டத்தையே பின்தொடர்ந்து திரிதல்.
5. வஞ்சகமுள்ளோர் கூட்டத்தில் சேர்தல்.
6. துஷ்டதனம் வீண்வழக்கிழைப்பவர்பாற் சேரல்.

இவைகளே யாதுதொழிலுமற்ற சோம்பேறிகளுடன் சேர்வதாலுண்டாகும் பாவக்கிளைகளென்னப்படும்.

ஓர் குடும்பியானவன் குடும்ப விருத்திக்குத் தக்க முயற்சியற்று அஜாக்கிரதைக் கிடங்கொடுப்பதாலுண்டாகும் பாவக்கிளைகள் யாதென்பீரேல் :—

1. ஒருவன் காலையிலெழுந்து கழிக்கவேண்டிய கடன்களை யொழித்து தான் செய்யுந் தொழிலை நோக்காது இன்று அதிகக் குளிராயிருக்கின்றது, வெப்பமாயிருக்கின்றதென்னுமோர் போக்குக்காட்டி செய்தொழிலை விடுப்பானாயின் அன்று கிடைக்கக்கூடிய கூலியுமற்று சேர்த்துள்ள திரவியத்தை செலவிட்டு திகைப்பான்.

2. இவ்வகை அஜாக்கிரதையால் ஒருநாள், இரண்டுநாள், மூன்றுநாள் தங்கி மூற்றுங் குடும்பச்செலவைக் கருதானாயின் சேர்த்துள்ள திரவியங்கள் யாவும் செலவழிந்து யாரிடங் கடன்கேட்கலாமென்று நாடுவான்.

3. தொழிலைநோக்கிச் செல்லாது கடன்கொடுப்போனைவனே அவனைநோக்கிச் சென்று அவன் யாதாமோர் பீடுகொடுத்தாலன்றி கடன் கொடேனென்பானாயின் அவனை முறுமுறுத்து வீடுசேர்வான்.

4. திரவிய கஷ்டத்தை யுணர்ந்தும் தொழிலைநோக்காது பசியாயிருக்கின்றது தொழிலுக்குச் செல்லேனென்று மனைவியைநோக்கி ஆசைக்குச்செய்த நகை ஆபத்துக் குதவவேண்டுமல்லவா உன் ஆபரணங்களில் ஒன்றைக் கொடுமென்பானாயின் மனைவிக்கும் மனத்தாங்கலுண்டாய் தொழிலுக்குச்செல்லாது துட்டுவிரயஞ்செய்தது நீக்கி நகைகளையும் விரயஞ்செய்ய வாரம்பித்தீரென்பாளாயின் மனையாட்டியை முறுமுறுத்தும் வெளியேறுவான்.

5. நகைகளை விற்றேனும், வீடுவைத்தேனும் பணங்கொண்டு அன்னம் வட்டித்துப் புசித்தபின் திருப்தியாகப்புசித்துவிட்டேன் தொழிலுக்குச் செல்லலாகாதென்று நின்றுவிடுவானாயின் உள்ள நகைகளும் மற்றும் பொருட்களும் விரயமாகின்றதேயென்று மனைவி முணுமுணுக்க அக்காலுங் கேட்கா முணுப்பால் ஏக்கங்கொண்டு விழிப்பான்.

6. தொழிலின் முயற்சியையும் அதன் விருத்தியையுங் கருதாது பொருட்களை விற்பதும் புசிப்பதுமே முயற்சியாயிருந்து பெண்டுபிள்ளைகளும் வெறுக்க பெற்றோர் உற்றோரும் நிந்திக்க குடும்பத்திற்கே துவேஷியாய் குற்றங்காவிடுவான்.

இவைகளே தனது அஜாக்கிரதையால் செய்தொழிலைவிட்ட பாவக்கிளைக ளென்னப்படும்.

சுடலை நடராஜன் பின்னும் சிகாளனைநோக்கி குடும்பத்தில் துக்கமற்றவாழ்க்கை மிக்க வரிதாகும்.

அதாவது குடும்பிகளுக்குள் மூன்றுவகை நேயர்கள் தோன்றுவார்கள்.

1. ஒருவன் மதிமயங்கக் கள்ளருந்தியிருக்குங்கால் சினேகம் பாராட்டுவான்.

மற்றொருவன் என் அறியநேயனே! நற்குணநேயனே! என எதிரில் நேசித்து மறைந்தவுடன் நிந்தைகூறி தூஷிப்பான்.

இன்னொருவன் திரவிய மிருக்குமளவும் நேயம் பாராட்டுவான். திரவியமற்றபோது அவனும் விட்டொழிவான்.

2. சூரியன் உதயமாகுமளவும் நித்திரை செய்தல், காமிகளுடன் பழகல், துற்குண மிகுத்தோருடன் சாவகாசஞ்செய்தல், பாம்பைக் கோபத்துடன் சோலாலடிக்க முயலுவோருக் கொப்பானவனிடம் நேசித்தல், மிக்க கோபிகளுடன்சாவகாசஞ்செய்தல், அபகிர்த்தியுள்ளோருடன் பழகுதல் ஆகிய அறுவகை நேயம் பாராட்டுவதால் குடும்பி அதிதுக்கத்திற் காளாவான்.

3 கட்டுக்கடங்கா சிற்றின்ப நேயர்களுடன் பழகுதல், மதுபானப் பிரியர்களுடன் செல்லுதல், பாட்டுக்கச்சேரிக்காரரை பின்பற்றுதல், பகல்கால நித்திரையை அதி விரும்பல், அகால நேரங்களில் வீணே தெருத்திரிதல், உலோபமே உருவாகநிற்றல் ஆகிய அறுவகைப் பற்றுக்களே குடும்பியை அல்லற்படுத்தி அதிதுக்கத்திற்காளாக்கும்.

4. அவமானத்தை யுண்டுசெய்யுங் கூட்டத்திற் சேருவோனும், பிறர் விருத்தியைக்கண்டு மனஞ்சகியாதவனும், பாவங்களை விருத்திசெய்வோர்கூட்டத்திற் சேருபவனும், இம்மையி லநுபவிக்குந் துக்கத்திலும் மறுமையில் அதி துக்கத்தை யநுபவிப்பான்.

5. சூதாட்டத்தை சிந்திக்காதவனும், சூதாடுவோர் சேர்க்கையில் அணுகாதவனும், மதுபானத்தைக் கையிற்றொடாதவனும், மதுவை யருந்துவோர்பால் நெருங்காதவனும், விபச்சார வெண்ணங் கொள்ளாதவனும், விபச்சாரம் புரிவோரை யணுகாதவனும், வஞ்சினம், பொறாமெய், குடிகெடுப்பு முதலிய கீழ்மக்கட்செயலை விரும்பாதவனும், அத்தகைய குணமிகுத்த கீழ்மக்களை யணுகாதவனும், அன்னியர் பொருளை யபகரிக்க வெண்ணங்கொள்ளாதவனும், அத்தகையக் களவு மிகுத்தோர்பால் சேராதவனும், சீவர்களை இம்சிக்கா வெண்ணமுள்ளவனும், அத்தகைய சீவயிம்சைசெய்வோரை யணுகாதவனும், இம்மெயில் அதி சுகம் பெறுவதுடன் மறுமெயில் அதிதீவர நிருவாணநிலையை யடைவான்.

6. குடும்பத்தில் குடிகள்மீது சினங்கொள்ளாமலும், சினங்கொள்ளுவோருக் கிதமொழி கூறலும், பெண்பிள்ளைகளின் போஷணையை விரும்புதலும், பெரியோரை வணங்கி யநுபவங்கேட்டலும், சிறியோர் கலையில கலைநூல் பயிற்றலும், செய்தொழில் விருத்தியை சிறியோர்க்கூட்டலும், வித்தியாவிருத்தியை வுலகில் பரப்பலும், தான் சுகம்பெறுவது போல் ஏனையோர் சுகம்பெறவேண்டுமெனக் கருதுதலும், ஏனையசீவர்களுக்கு வந்த துன்பம் தனக்கு வந்த துன்பம்போற் கருதி அவற்றை நீக்க முயலுதலும் ஆகிய செயற்கள் யாவும் குடும்பியின் சுக வாதாரங்களென்னப்படும்.

7. கள்ளருந்தும் அவாவையும், காமியயிச்சையையும் ஒழித்தவனெவனோ அவன் குடும்ப துக்கத்தில் அரைபாக மொழிந்தவனாவான்.

8. மேற்கூறியவைகளுடன் அதியவாக்கொண்டு அன்னியர்பொருளை யபகரிக்காதவனும், மாமிஷப்புசிப்பின் இச்சையால் சீவயிம்சைசெய்யாதவனும் குடும்பத் துக்கத்தில் முக்கால் பாகம் ஒழிந்தவனாவான்.

9. இவைகளுடன் தன்னுளிற் பொய்யெழாமற் காக்கவேண்டியவன் சகல துற்செயல்களையு மறுக்கும் சத்தியவாளேந்தியுள்ளவனாகில் குடும்ப துக்க முற்று மொழிந்தவனாவான்.

10. குடும்பியென்னும இல்லறத்தோன் தொல்லறம்யாவையுமொழித்து நல்லநிலை நிற்பானாயின் அவனையே இல்வாழ்சனென் றெல்லோரும் புகழ்வார்கள்.

குடும்பியே! கள்ளசிநேகருள் மற்றும் நான்குவகையோருண்டு.

1. அவர்கள் யாரென்பீரேல். ஒரு சிநேகிதன் மிக்க நேயமுடன் கூட்டுறவாடி எவ்விதத்திலும் உமது பொருளை யபகரித்துச் செல்லவேண்டிய வழிப்பிலிருந்து வவ்விச்செல்லுவான்.

2. மற்றொரு சினேகிதன் வார்த்தையில் மட்டிலும் நேயனைப்போற் காட்டி உமக்கு உதவியாயிருப்பேன், உதவியும் புரிவேனெனக்கூறி ஒன்றுக்கு முதவா சூனியத்திலிருப்பான்.

3. வேறுமோர் சினேகிதன் மிக்க வன்புடையவன்போல் இனிய மொழிகளைக்கூறி கெடுவெண்ணத்தை உள்ளத்திருத்தி அக்கேட்டைச் செய்தற்கு சமயம் பார்த்திருப்பான்.

4. இன்னொருவன் பலவந்தமாகவே நெருங்கி நேயனென்றும், உறவினனென்றுங் கூறி உடனுக்குடன் கெடுக்க வாரம்பிப்பான்.

இவர்கள் நால்வருள் முதலானவனுக்கும் பொருளையபகரிக்குஞ்செயலில் நான்குவகை யாவர்.

1. ஒரு சினேகிதன் உமது பொருளை வாங்கிப்போகவேண்டுமென்று வருவான்.

2. ஒரு சினேகிதன் சிறிய பொருளைக்காட்டி பெரியபொருளைக் கொண்டுபோக வருவான்.

3. ஒரு சினேகின் தனக்கு ஆபத்து நேரிடுங்கால் நெருங்கி சினேகித்து வேண்டிய பொருளை கிரகிக்கவாரம்பிப்பான்.

4. ஒரு சினேகிதன் தன் சுகத்திற்கு வேண்டியபொருள் கிடைக்கும்வரையில் நேசித்துத்திரிவான்.

இந்நால்வரும் வெறுங்கையுடன் உமதுபொருளையபகரித்துச்செல்லும் பொருட்கள்ள நேயராவர்.

வார்த்தையால் வசப்படுத்தி வஞ்சிக்கும்நேயர்கள் நான்குவகையாயிருப்பார்கள்.

1. சென்றகால விஷயங்களைப் பேசி அவ்வார்த்தை நயத்தால் வசப்படுத்தி தங்கள் சுயப்பிரயோசனத்தைத் தேடிக்கொள்ளுவார்கள

2. வருங்கால விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசி அவ்வார்த்தை நயத்தால் தங்கள் சுயப் பிரயோசனத்தைத் தேடிக்கொள்ளுவார்கள்.

3. யாதோர்பிரயோசனமற்றவார்த்தைகளைப் பேசி அவ்வார்த்தை நயத்தால் தங்கள் சுயபபிரயோசனத்தைத் தேடிக்கொள்ளுவார்கள்.

4. விவேகிகள் யாதேனுஞ் சத்விஷயங்களைப் புகட்டுவார்களாயின் அவ்வார்த்தைகளைக் கெடுக்கத்தக்க நயவார்த்தைகளைப் புகட்டி தங்கள் சுயப்பிரயோசனத்தைத் தேடிக்கொள்ளுவார்கள்.

உறவாடிக்கெடுக்கும் நேயர்கள் நான்குவகையாகத் தோன்றுவார்கள்.

1. ஏதேனுமோர் பாவச்செயலை நாடிக்கேட்டால் அதைசெய்யத்தக்க வுற்சாகங்களை யூட்டிக் கெடுதியை உண்டுசெய்துவிடுவார்கள்.

2. நீதிமார்க்க விசாரிணைச் செய்வதற்காக ஓரிடஞ் செல்லுங்கால் அவ்விடம் ஏகவிடாத வுபாயங்களையும, அவர்களை விரோதிக்கும் வார்த்தைகளையும் புகட்டிக் கெடுத்துவிடுவார்கள்.

3. எதிரிற் காணுங்கால் மிக்கப் புகழ்ச்சியாகவே பேசிக்கொண்டு உள்ளுக்குக் கெடுக்கத்தக்க வுபாயங்களைத் தேடுவார்கள்.

4. காணாவிடங்களில் அவதூறு பேசிக்கொண்டு உன் கீர்த்திக்கும், பெயருக்கும் இழிவை வுண்டுசெய்யத்தக்க யெத்தனங்களைத் தேடுவார்கள்.

உனது திரவியத்தை நஷ்டப்படுத்தி சீரழியச்செய்யும் சிநேகிதர்கள் நான்குவகையாகத தோன்றுவார்கள்.

1. உன்னையடுத்து மதுபானக் கடைக்கழைத்துச்செல்லும் உபாயத்தைத் தேடுவார்கள்.

2. நேரமில்லா நேரங்களாகும் அகாலகாலங்களில் வீதிகளிலழைத்துச்சென்று வீண்கலகத்திற்கும், விரயத்திற்கும் வழிதேடுவார்கள்.

3. கூத்தாட்டம், பாட்டுக்கச்சேரி, அகஷியம், ஜாலம் இத்தகைய விடங்களுக்கு அழைத்துச்சென்று விரயத்திற் குள்ளாக்குவார்கள்.

4. சூதாட்டங்களுக்கும், களியாட்டுகளுக்கும் அழைத்துச்சென்று அதினாலும் விரயத்தை யுண்டுசெய்வார்கள்.

குடும்பிகளுக்குள்ளாகவே வெறுங்கையுடன் வந்து மற்றவர்கள் பொருளை யபகரிப்போரும், வீண்வார்த்தைகளைப் பேசிக் குடும்பத்தைக் கலைத்துவைப்பவர்களும், நல்ல வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டே குடி கெடுக்க வாரம்பிப்போர்களும், தங்களைப்போல் கூழுக்கும், கஞ்சிக்கும் அலையாமல் சுகபுசிப்பி லிருக்கின்றார்களே இவர்களைக் கெடுக்கவேண்டு மென்று வழிதேடுகிறவர்களும் உண்டு.

இத்தியாதி குடிகேடர்களையும், வஞ்சகர்களையும் உய்த்தறிந்து அவர்களுடன் சேராமலும், அவர்கள் தங்குமிடங்களிற் செல்லாமலும், அவர்கள் உழக்காருமிடங்களில் உட்காராமலும், அவர்கள் நேசத்தைக் கனவிலும், விரும்பாம லிருக்கவேண்டுமென்று கூறி குடும்பியானவன் அடுத்துப் பழகவேண்டியவர்களையும், நேசிக்கவேண்டியவர்களையும் புகல வாரம்பித்தார்.

குடும்பியே! சிநேகிக்கக் கூடியவர்களுள் நல்லுள்ளத்தோர் நான்கு வகைப்படுவர்.

1. நல்லுள்ள நேயன் பிறர்நயமும், பிறருதவியுங் கருதாது தன் னலியன்ற வுதவிபுரிவான்.

2. நல்லுள்ள நேயன் உனக்கு மிக்க திரவியமுள்ளகாலத்தில் உன்னுடன் சுகித்ததுபோல் உன்னுடைய திரவியங்கள் யாவும், அற்று துக்கத்தை யநுபவிக்குங் காலத்தும் உடந்தையாகவே துக்கத்தை யநுபவிப்பான்.

3. நல்லுள்ள நேயன் உன்னை நேசிக்குங்கால் உனது திரவியம் விருத்தி யடையவேண்டிய முயற்சியிற் கூடவே யிருந்து விருத்தி செய்து சுகப்பெறுவான்.

4. நல்லுள்ள நேயன் உன்மீது மிக்கவன்பு பாராட்டி உன் நிழல் போல் நிற்பான்.

குடும்பியே! நல்லுள்ளத்தோ னொருவன் உனக்கு நான்குவகை வுதவியைப்புரிவான்.

1. ஓர்வகை வியாதியினாலோ, புசித்துள்ள பதார்த்தங்களின் மயக்கத்தினாலோ நீ மயங்கி கிடப்பாயாகில் உன்னைக் காப்பாற்றி வீடுசேர்த்தும் உபசரிப்பான்.

2 உனது சொத்துக்களை கள்ளர்களேனும், மற்றவர்களேனும் வந்தபகரிக்காவண்ணம் பாதுகாப்பான்.

3. உனக்கேதோவோர் ஆபத்துநேரிட்டகாலத்தில் கூடவேயிருந்து வேண்டிய தைரியத்தைக் கொடுப்பதுடன் அவ்வாபத்தினின்று மீட்கத்தக்க யேதுக்களையுந் தேடுவான்.

4. உனக்கேதேனும் உதவிவேண்டி கேட்பாயாயின் தன்னிடமில்லாவிடினும் பிறரிடத்தேனுங் கொணர்ந்தளித்து காப்பான்.

இத்தகைய நான்குவிதமாகிய வுதவிபுரிவோர்களாகும் நேயர்களே நல்லுள்ளத்தோர்களாகும்.

குடும்பியே! சுகத்திற்குந் துக்கத்திற்கும் உதவியாயிருந்து ஆதரிக்கும் நேயர்கள் நான்குவகையாவர்.

1. உனது அந்தரங்கப் பொருளையேனும், இரகசிய வார்த்தையையேனும் வெளியிடவேண்டாமென்று கூறுவாயாயின் அவற்றை மற்றோரறியாவண்ணம் மிக்க ஜாக்கிரதையிலிருப்பான்.

2. உனக்குள்ள இரகசியச் செயல்களை யாவரிடமுங்கூறாது தன்னிடம் பதித்துக்காப்பான்.

3. தனக்கு யாது துன்பம் நேரிட்டாலும் தனது நேயனைக் கைவிடமாட்டான்.

4. நேயனுக்கோர் துன்பம் நேரிடுமாயின் தனது பிராணனைக் கொடுப்பான்.

இத்தகைய நான்குவகை நேயர்களையே துக்கத்திற்குஞ் சுகத்திற்கும் பொருந்தி யாதரிக்கக்கூடிய சிநேகிதர்க ளென்பார்கள்.

குடும்பியே! உனக்குள்ள செல்வத்தை விருத்திசெய்யும் நல்லெண்ணமுள்ள நேயர்கள் நான்குவகையுண்டு.

1. உன்னைப் பாபச்செயல்களில் விழாவண்ணங் பாதுகாப்பான்.

2. தானும் நற்செயல்களையே செய்துகொண்டு உன்னையும் நற்செயலி லுலாவச்செய்வான்.

3. நற்போதனைகளைப் போதிக்குங் கூட்டத்திற்குத் தானுஞ் செல்லுவதுடன் உன்னையும் பலவந்தமாக வழைத்துச்செல்லுவான்.

4. நற்கதி யடையவேண்டிய வழிக்குத் தானு முயற்சிப்பதன்றி உன்னையு மதில் முயற்சிசெய்யத் தூண்டுவான்.

இத்தகைய நான்குவகை நேயர்களே உள்ள நிதியை விருத்திசெய்வோர்களாவார்.

குடும்பியே! நல்லுள்ளத்தோர் நான்குவகையான அன்பினைப் பாராட்டுவார்கள்.

1. நீ பாக்கியவந்தனாயிருக்குங்கால் உன்னுள் அன்புகூர்ந்து ஆனந்தமடைவார்கள்.

2. உனது தனவிருத்தியையும் தானியவிருத்தியையுங் கண்டு ஆனந்தமடைவார்கள்.

3. வஞ்ச நெஞ்சினர்களை உன்னிடம் சேராவண்ணம் பாதுகாப்பார்கள்.

4. நலமெண்ணமும், அன்புமிகுந்தோர்களை உன்னிடம் வரவழைத்து உனக்குள்ள வன்புடன் மிக்க வன்புடையவனாகச்செய்வார்கள்.

இத்தகைய வன்பினைப் பாராட்டுவோர் நான்குவகையோ ரென்பது இவர்களேயாகும்.

குடும்பிகளுக்குள் மிக்க வன்புமிகுத்த சிகாளா! மற்றுங் கேட்டறிவாயாக.

குடும்பிகளுக்குள் தாய்தந்தையர் தங்கள் மக்களை நடத்தவேண்டிய ஒழுக்கங்களே மிக்க மேலானதாகும். குடும்பத்தின் செயலே குலத்தின்குணமெனத் தோன்றுதலால் பெற்றோர் பிள்ளைகளை நடத்துஞ் செயல்களே பேரறிவுக் காதாரமாகும்.

1. ஆதலின் பெற்றோர்கள் தங்கள்மக்களுக்குப் பெருந்திண்டியூட்டி பேராபரணம்பூட்டி யழகுபாராது மிக்கஒழுக்கநடையிலும், ஒழுக்கமொழியிலும், ஒழுக்கச்செயலிலும் அழகுபார்த்தல்வேண்டும்.

2. துஷ்டச்செயலும், தூறு வார்த்தையும், நஷ்ட களியாட்டு மிகுத்த பிள்ளைகளுடன் சாவகாசஞ் செய்யவிடாமல் ஒழுக்க மிகுத்தப் பிள்ளைகளிடம் உலாவச்செய்யல்வேண்டும்.

• 3. பிள்ளைகளின்பார்வையையும், மனதையும் கல்வியின்பேரிலும் கைத்தொழில்களின்பேரிலும் நாட்டமுறச் செய்யல்வேண்டும்.

4 மக்களுக்குப் பருவமறிந்து நோய்பழியற்ற கால்வழியிற் பெண்களைச் சேர்த்துக் குடும்பவிருத்திசெய்து சிறந்த குடும்பத்தானென்ன சீர்படுத்தல்வேண்டும்.

5. தான் சம்பாதிக்கும் சொத்துக்களின் மிகுதியை ஆண் மகவிற்கும் பெண்மகவிற்கும் சரிபாக மளித்தல்வேண்டும்.

இத்தகைய ஒழுக்கங்களைந்தும் தாய்தந்தையர் மக்களை சீர்பெறச் செய்யுந் திருத்தங்களாகும்.

குடும்பியே ! இவற்றுள் யீன்ற மக்கள் தாய்தந்தையரை என்றும் ஆதரிக்கும்படியான ஒழுக்கங்கள் யாதெனில் :—

1. மக்கள் தங்கள் தாய்தந்தைகளை வணங்குதலும், வேண்டிய உபசரிப்புச்செய்தலும், அவர்களை மிக்க சுகத்தில் வைக்கவேண்டியவைகளையுந் தேடல்வேண்டும்.

2. தாய்தந்தையர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய அன்னுபிஷேக நெய் தயிர் போஷணைக் குறைவாவுங் குணக்கோணலின்றியுஞ் செய்துவரல்வேண்டும்.

3. தாய்தந்தையர் பெயர்கள் என்றுங் கெடாது மக்கட்செயல்களைக்கொண்டே மாதாபிதாக்கள் சிறப்படைதல்வேண்டும்.

4. மாதாபிதாக்களின் சொத்துக்குரிய மக்களென்று சகலருங் கூற சத்கருமத்தில் நடத்தல்வேண்டும்.

5 தாய்தந்தையர் உலகத்தில் மறைந்ததினின்று அவர்கள்மீதிருந்த அன்பும் அவர்கள் பெயருமாருமல் அத்திதிகண்டு ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் வஸ்திரதானஞ் செய்துவரல்வேண்டும்.

இத்தகைய வைந்து நற்செய்கைகளும் மைந்தர்கள் தந்தைதாயருக்குச் செய்யும் ஒழுக்கங்களாகும்.

குடும்பத்தோருக்கு ஆசிரியனுயுள்ளவன் ஐந்துவகை சிறப்பில் மிகுத்தோனு யிருததலவேண்டும்.

1. பொய் பேசாதவனும் பேராசை யில்லாதவனுமா யிருத்தல் வேண்டும்.

2. கலைநூற்களையும், கணிதநூற்களையும் மிக்க வாராய்ந்தவனு யிருப்பதுமன்றி நல்லொழுக்கங்களையே போர்வைபூண்டவனு யிருத்தல் வேண்டும்.

3. குடும்பிகளுக்குத் தோன்றும் துற்கால நற்காலச்செயல்களை யாராய்ந்து துற்கருமச்செயல்களை யகற்றவும் நற்கருமச்செயல்களைப் பெருக்கவுஞ் செய்யல்வேண்டும்.

4. மக்கள் பருவமாய்ந்து வித்தியா புத்திகளை யூட்டி வதுவை பருவமாய்ந்து பாலதான பொருத்தத்திற்குத்தக்க மங்கையைப்பொருத்தி தன்மகன்மத்தை நடத்தல்வேண்டும்.

5. இத்தகைய கன்மகுருக்கள் எக்காலுங் குடிகள்மீது கண்ணோக்கம்வைத்து ஞானத்தின் ஒழுக்கமும் சீலத்தின் பெருக்கமுமுற்று வாழ்வு பெறச்செய்யல்வேண்டும்.

இவ்வைந்துங் குடும்பிகளுக்காய் கன்மகுருக்கள் செய்யவேண்டிய நல்லொழுக்கங்களாகும்.

குடும்பியே! இல்லற மாணாக்கர்க ளொழுகவேண்டிய ஒழுக்கங்கள் ஐந்துவகைப்படும்.

1. ஆசிரியரை மாணாக்க னெழுந்து பணிந்து அவருக்கு வேணவுபசாரணைச்செய்து அவருக்கு ஆசனமீய்ந்து உட்காரவைத்து பயபக்தியுடன் அவரெதிரில் உட்காரவேண்டும்.

2. அவர் கொடுக்கும் பாடங்களை உறுதியுடன் மனதிற் பதியச்செய்து ஆசிரியர் கேட்கும்போதெல்லாம் விளக்கவேண்டியது.

3. தானே காலந்தவிராது ஆசிரியனை யடுத்து பாடங்கேட்டு அதனளவில் நிற்றல்வேண்டும்.

4. ஆசிரியருக்கு வேண்டியவைகளை உதவிபுரிந்து அவரை யாதரித்துவரல்வேண்டும்.

5. கற்றவைகளை மேலுமேலும் விருத்திசெய்து ஆசிரியர் பெயரை எங்கும் புகழ்பெறச் செய்யல்வேண்டும

இவ்வைந்துங் குடும்பிமக்கள் ஆசிரியருக்குச் செய்யும் ஒழுக்கங்களும் செயல்களுமாகும்.

குடும்பியே! மனையாளன் தனது மனைவியை நடத்திவரவேண்டிய ஒழுக்கங்கள் ஐந்துவகைப்படும். அவையாவன:—

1. மனையாளன் தன்மனைவியை உள்ளன்பினாலும், அரைவணைப்பினாலும் ஆதரிப்பதுடன் பெண்ணென்னும் உருவே பேதமெயென் றுணர்ந்து கற்பினிலையில் நிற்கக்கூடிய வழியில் நடாத்திவரல்வேண்டும்.

2 கற்பினிலையின் வழிகளைக்காட்டாது அவள் மனம்போன டம்பச்செயலில் விட்டு வீணே பழிகூறி அருவெறுக்கலாகாது

3. இஸ்திரிகளுக்குத் தங்கட் கணவர்களே காவலாளிகளாதலின் மிருதுவான மொழியாலும், மேலான குணத்தாலும் பாதுகாத்தல்வேண்டும்.

4. குடும்பி சேகரிக்கும் பொருட்கள் யாவற்றிற்கும் குடித்தனக்காரியே பாதுகாப்புடையவளாதலின் சேகரிக்கும்பொருட்கள் யாவையும் அவளிடமளித்து அவற்றை சிதரவிடாமற் சேர்க்கவும், விருத்திச்செய்யவும் வேண்டிய விதிகளைக் கற்பித்துவரல்வேண்டும்

5. குடும்பியானவன் தன்சம்பாத்தியத்திற்குத்தக்க ஆடையாபரணங்களை யளித்து வரவுக்குத் தக்க செலவிலும் கிடைத்தவரையிற் போதுமென்னும் திருப்தியிலு மிருக்கவேண்டிய இல்லற தன்மங்களை யூட்டி பாதுகாக்கவேண்டும்.

இவைகளே கணவனால் மனைவியை நடத்தவேண்டிய ஐந்துவகை ஒழுக்கங்களென்னப்படும்.

குடிம்பியே! மனைவி தன்மணாளனுடன் நடந்துக்கொள்ளவேண்டிய ஒழுக்கங்கள் ஐந்துவகைப்படும்.

1. மனைவியானவள் தன்கணவன் மனோபீஷ்டப்படி அன்னமுதலியவை வட்டித்து திருப்தியுடன் புசிக்கச்செய்து போஷிக்கவேண்டும்.

2. கணவனுக்குரிய பந்துமித்திரர்கள் வருவார்களாயின் அவர்களையே தனது பந்துமித்திரர்களெனக் கருதி வேண உபசரிப்புஞ் செய்து ஆதரித்தல்வேண்டும்

3. தன்கணவனையே தனக்கு தாதாவாகவும், தன்கணவனையே தனக்குக் காவலாளியாகவும், தன்கணவனே தன்னைக்காக்குங்கர்த்தனாகவு மெண்ணி மறவாவன்பில் நிலைத்தல்வேண்டும்

4. கணவன் சேகரிக்கும் பொருளை வீண்விரயஞ்செய்யாது பாது காத்து விருத்திசெய்து தன் கணவன் பொருள் சேகரிக்குங் காலந்தவறிய போது முன் சேகரித்துள்ளப் பொருளைக்கொண்டு கணவனை கவலையின்றி போஷித்துவரல்வேண்டும்.

5. மனைவியானவள் தன் தேகத்தை சோம்பலுக்கும், அதி நித்திரைக்கும் இடங்கொடாது குடும்பத்தின் தொழிலின்பேரிலும், பொருட்களை சுத்திசெய்து வீட்டை யலங்கரிப்பதின்பேரிலும், கணவனுடைய விதயத்திற்கு ஆனந்தத்தை யுண்டுசெய்து அன்பை பெருக்குதலின்பேரிலும் சுருசுருப்பா யிருத்தல்வேண்டும்.

இவ்வைந்துவகை ஒழுக்கங்களை மனைவி தன் கணவனைப் போஷிக்கவேண்டியவைகளென்னப்படும்.

உத்தம குடும்பத்தோன் தனது குடும்பத்தோரை உபசரிக்கும் ஒழுக்கங்களைந்துவகைப்படும்.

1. குடும்பத்தோர் சுகதுக்கங்களுக்கு வேண வுதவிபுரிந்து ஆதரித்தல்வேண்டும்.

2. குடும்பத்தோர் வருத்தப்போக்கில் அவர்களுக்கு யாதோர் மனவருத்தமுமின்றி அன்புபாராட்டிவரல்வேண்டும்.

3. தன்னைப்போல தனது குடும்பத்தோரும் சுகசீவிகளாக வாழ்க வேண்டிய பொருளுதவிசெய்து போஷித்தல்வேண்டும்.

4. தனது குடும்பத்தின் ஆண்மக்கள் போஷிப்பற்றிருப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு வேண்டிய வித்தியா புத்தியை விருத்திசெய்து சிறப்படையச்செய்யல்வேண்டும்.

5. தனது குடும்பத்தின் பெண்மக்கள் யாதொரு காவலுமற்றிருப்பார்களாயின் அவரவர்களுக்குத் தக்கக் காவலர்களை நியமித்து சுகசீவ வாழ்க்கை பெறச் செய்யல்வேண்டும்.

இவ்வைந்து ஒழுக்கங்களை உத்தம குடும்பத்தோன் செய்யவேண்டியவைகளாம்.

உத்தமகுடும்பத்தோனுக்கு உத்தமக் குடும்பிகள்செய்யவேண்டிய ஒழுக்கங்களைந்துவகைப்படும்.

1. உதவிசெய்துவந்த குடும்பத்தோனுக்கு ஏதேனுமோர்குறைவு நேரிடுமாயின் அக்குறைவு தங்களுக்கு நேரிட்டனபோற் கருதி நிறைவு செய்யல்வேண்டும்.

2. உதவிசெய்துவந்த குடும்பத்தோன் சொத்துக்கள்விரயமாகுங்கால் அவைகளை விரயமாகவிடாது பாதுகாத்தல்வேண்டும்.

3. உதவிசெய்துவருங் குடும்பத்தோன் சொத்துக்கள் மென்மேலும் விருத்தியடையவேண்டிய முயற்சியினின்றுபாதுகாத்தல்வேண்டும்.

4. உதவிசெய்துவந்த குடும்பத்தோன் சொத்துக்கள் யாவுமழிந்து ஆதுலநிலை யடைவானாயின் குடும்பத்தோர் அவனுக்குவேண்டிய பொருளுதவிசெய்து முன்போற் சுகசீவவாழ்க்கைபெறச்செய்யல்வேண்டும்.

5. உதவி செய்துவந்த குடும்பத்தோன் மரணமடைந்துவிட்டாலும், தேசாந்திரியாயினும் குடும்பத்தோர் ஒன்றுகூடி அவன் பெண்சாதி பிள்ளைகளுக்கு யாதொரு குறைவும் நேரிடாமற் பாதுகாத்து சீர்பெறச் செய்யல்வேண்டும்.

குடும்பியே! குடும்பத்தின் வாழ்க்கையுஞ் சுகமும் குணவீகையி லிருக்கின்றது.

நீரொருவருக்கு உபகாரஞ்செய்வீராயின் மற்றவர்கள் உமக்கு உபகாரஞ் செய்வார்கள்.

நீரொருவனுக்கு உபகாரஞ்செய்யாமல் மற்றவர்கள் உபகாரத்தையே கருதுவீராயின் அவன் யீவுள்ளோனாயினும் உமக்கு லோபியாகவே விளங்குவான்.

மயக்கத்துக்கேதுவையும், மனத்திற்றுருவையும் உண்டுசெய்யும் வஸ்துவை மற்றவனுக்கருளுவீராயின் மற்றவனு முமக்கு அம்மயக்கவஸ்துவை யளித்து மதிமோசம்பெறச்செய்வானன்றி உன் மக்களை யாதரிக்கமாட்டான்.

நீவிர் சருவசீவர்களின்மீதும் அன்புபாராட்டுவீராயின் சருவசீவன்களும் உமதுமீ தன்புபாராட்டும்.

சருவசீவர்களின்மீது சினந்தேனும் புசிக்கவேண்டிய அவாவின் மிகுதியிலேனுந் துன்பஞ்செய்துவருவீராயின் சருவசீவர்களை துன்பவுருகொண் டெதிர்தோன்றும்.

அன்னிய மக்களுக்கு வேண்டிய பொருளளித்து ஆதரிப்பீராயின் அன்னியமக்கள் வேண பொருளளித்து உம்மை யாதரிப்பார்கள்.

அன்னியர்பொருளை நீவிர் அபகரிக்கும் அவாவிலிருப்பீராயின் உனது பொருளை மற்றவர்களபகரிக்கும் வழியைத் தேடுவார்கள்.

நீவிர் மற்றவர்களை வஞ்சிக்கத்தக்க பொய்யைச்சொல்லி பொருளபகரிப்பீராயின் மற்றவர்களும் உமக்குப் பொய்யைச்சொல்லி வஞ்சித்துவிடுவார்கள்.

நீவிர் அன்னியர் தாரங்களை தாய்தங்கையற்போற்கருதி ஆதரித்துவருவீராயின் உமது தாரத்தை மற்றவர்களுந் தாய்தங்கையாகள்போற் கருதி ஆதரிப்பார்கள்

அன்னியர் தாரங்களை யிச்சித்து அவர்கள் குடிக்குத் தீங்குவிளைவிப்பீராயின் உம்முடைய தாரத்தை மற்றவர்க ளிச்சித்து உன் குடிக்கு தீங்கு விளைவிப்பார்கள்.

குடும்பியானவன் குடும்பவாழ்க்கையில் மிக்க ஜாக்கிரதையிலும், சீலத்திலும், ஒழுகுவானாயின் சகலசுகமும்பெற்று வாழ்க்கையில சுகமடைவான்.

அஜாக்கிரதையிலும், அசீலத்திலும் ஒழுகுவானாயின் இல்லற சுகமுமற்று துறவற பாக்கியமுமற்று இரண்டுங்கெட்ட நிலையினின்று உன்மத்தனைப்போ லேங்கி உண்ண புசிப்புக்கும், உடுக்கக் கந்தைக்குமின்றி பலராலு மிகழப்படுவான்.

குடும்பியே! எஜமானன் தன் வேலைக்காரர்களை நடத்தவேண்டியவொழுக்கங்கள் ஐந்துவகைப்படும்.

1. எஜமானன் வேலைக்காரர்களுக்குரிய இடத்தையும் வல்லபத்தையுங்கண்டு அவனவனுக்குத் தக்க ஊழியங் கொடுத்து வேலைவாங்க வேண்டும்.

2. ஏவலாளன் வயதுக்குத் தக்கவாறு வேலைவாங்குவதுடன் பசியறிந்து உணவளிக்கவேண்டியவர்களுக்கு உணவும், வேலைக்குத் தக்கக் கூலியளிக்கவேண்டியவர்களுக்குக் கூலியுமளித்து ஆதரித்தல்வேண்டும்.

3. ஏவலாளருக்கு யேதேனும் வியாதி தோன்றுமாயின் அவ்வியாதியை நீக்கத்தக்க அவுடதப்பிரயோகங்களைச் செய்வதுடன் பத்தியப் பரிகாரங்களையும் அதற்குத்தக்க உணவுகளையு மளித்துப் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

4. ஏவலாளருக்குத் தங்கள் தொழில்களிலேனும், வெளியிலேனும் யாதாமோர் ஆபத்து நேரிடுமாயின் எஜமானனே முன்னின்று அவ்வாபத்தை நீக்கல்வேண்டும்.

5. ஏவலாளரை வேலைவாங்குங்காலங்கள் நீங்கலாக அவர்கள் ஓய்ந்திருக்கவேண்டிய காலங்களையும் நியமித்தல்வேண்டும்.

ஆக இவ்வைந்தும் எஜமானன் எஜமானிகள் ஏவலாளன் ஏவலாளியை வேலைவாங்கவேண்டிய ஒழுங்குகளாகும்.

குடும்பியே! ஏவலாளர்கள் எஜமானனுக்கு நடந்துக்கொள்ளவேண்டிய ஒழுக்கங்கள் ஐந்துவகைப்படும்.

1. எஜமானன் படுக்கையறைக்குச் சென்றப்பின் அவனுக்கு வேணபொருட்களை சேகரித்துவைத்துக்கொண்டு எஜமானன் எழுந்திருக்குமுன் னெழுந்து வேண பொருட்களை முடித்துவைத்தல்வேண்டும்.

2. எஜமானன் படுக்கையறைக்குச் சென்றப்பின் ஏவலாளர் படுக்கைக்குச் செல்லுவதுடன் எஜமானன் பொருட்கள் யாவும் கள்ளர் கைபடாவண்ணம் காப்பாற்றல்வேண்டும்.

3. எஜமானன் கொடுத்துள்ள வேலைகளை ஏவலாளர் அதி ஊக்கமாகவும், அதி ஜாக்கிரதையாகவுஞ்செய்து எஜமானன் மனதை திருப்தி செய்தல்வேண்டும்.

4. எஜமானனால் எந்தெந்த வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அந்தந்த வேலைகளை சரிவர முடிக்காமல் வேறு வேலைகளைத் தங்கள் மனம்போனவாறு தொடுத்து கெடுக்கலாகாது.

5. எஜமானன் சங்கதிகளையேனும், எஜமானன் வீட்டுசங்கதிகளையேனும் வெளியாருக்குத் தெரிவித்து வீண் கலகங்களுக் கேதுசெய்யாமல் எஜமானனை சிறப்பித்துவரல்வேண்டும்.

இவ்வைந்துவகை ஒழுக்கங்களே ஏவலாளர் எஜமானனுக்கு நடந்துக்கொள்ளவேண்டிய ஒழுக்கங்களாகும்.

குடும்பியே! குடும்பத்தோருள் சிரமணர்களாம் சமணமுனிவர்களையும் அவர்கள் தங்கியுள்ள வியாரங்களையும் பாதுகாத்துவருபவர்களை உபாசகர்களென்று கூறப்படும். அத்தகைய உபாசகர்கள் பிக்ஷுக்களென்னும் சமணமுனிவர்களிடம் நடந்துக்கொள்ளவேண்டிய ஒழுக்கங்கள் ஐந்துவகைப்படும்.

1. உபாசகர்களென்னும் அடியார்கள் சமணமுனிவர்களாம் ஞானகுருக்கள்பால் தங்களன்பை காயமாகிய தேகத்தால் செலுத்தல் வேண்டும்.

2. உபாசகர்களாகிய வடியார்கள் தங்கள் ஞானகுருக்களாகிய சமணமுனிவர்கள்பால் தங்களன்பை யீகையென்னுஞ் செயலால் செலுத்தல்வேண்டும்.

3. உபாசகர்களாம் அடியார்கள் சமணமுனிவர்களாம் ஞானகுருக்கள்பால் தங்களன்பை எண்ணமென்னுமனத்தால் செலுத்தல்வேண்டும்.

4. உபாசகர்களாகிய வடியார்கள் தங்கள் ஞானகுருக்களாம் சமணமுனிவர்கள்மீது முழுவன்பு பாராட்டி அவர்கள் ஞானசாதனங்களுக்கு யாதாமோரிடையூறுமின்றிபாதுகாப்பதுடன் வேணபுசிப்புமளித்து ஆதரித்துவரல்வேண்டும்.

5. உபாசகர்களாம் அடியார்கள் சமணமுனிவர்களாம் ஞானகுருக்களுக்கு ஞானத்தை விருத்திசெய்யும் உபகாரிகளாகும் ஞானத்தந்தையர்களாதலின் அவர்களுக்கு யாதொரு கவலையு மணுகவொண்ணமல் காத்து ஞானசாதனத்தை முதிரும்படி செய்யல்வேண்டும்.

இததகைய ஐந்து ஒழுக்கங்களே ஞானகுருக்களுக்கு அடியார்கள் நடந்துக்கொள்ளவேண்டியவைகளாகும்.

குடும்பியே! பிக்ஷுக்களாம் சமணமுனிவர்கள் உபாசகர்களாம் அடியார்களுக்குப் போதித்துவரும் ஒழுக்கங்கள் ஐந்துவகைப்படும்.

1. பிக்ஷுக்களாம் சமணமுனிவர்கள் உபாசகர்களாம் அடியார்களுக்கு பாபகன்மமீதென்றும், புண்ணியகன்மமீதென்றும், பாபகன்ம துற்பலன் யீதென்றும், புண்ணியகன்ம நற்பலன் யீதென்றும் விளக்கிபோதித்துவரல்வேண்டும்.

2. உபாசகர்களாம் அடியார்களை பாபிகள் கூட்டத்திற் சேரவிடாமலும், பொய்யர்கள் கூட்டத்தி லணுகவிடாமலும் போதித்து நீதிநெறியமைந்த வன்பர்கள்பால் நெருங்கி இன்னும் அன்பைப பெருக்கி வாழ்வடையும்படி போதித்தல்வேண்டும். •

3. உபாசகர்களாம் அடியார்கள் மறந்தும் துற்கருமத்தை நாடாது நற்கருமத்திலேயே நிலைக்கச்செய்யல்வேண்டும்.

4. உபாசகர்களாம் அடியார்கள் முன்பு கேட்டிராத தன்மங்கள் யாவையும் ஊட்டி இதயத்திற் சேர்ந்துள்ள களங்கங்களென்னும் அழுக்குகளாம் காமவெகுளி மயக்கங்களை யகற்றும் போதகஞ்செய்யல்வேண்டும்.

5. உபாசகர்களாம் அடியார்கள் எவ்விதத்தும் இல்லறத் தொல்லைகளற்று துறவற விருப்பமுற்று சகலபற்றுக்களையுமற்று சுகவாரிபெறும் சுருக்கத்தைப் போதித்துவரல்வேண்டும்.

ஆக இவ்வைந்தும் உபாசகர்களாம் அடியார்களுக்கு பிக்ஷுக்களாம் சமணமுனிவர்கள் போதிக்கும் தன்மபோதங்களாகும்.

சருவசீவதயாபரன் இவ்வரிய உபதேசத்தை முடித்தவுடன் குடும்பியாகிய சிகாளன் பின்வருமாறு கூறலாயினன்.

நடவாசே! தங்களது போதனை மிக்க கெம்பீரமானது. மறைந்திருந்த பொருளை விளக்கிய மாமறையோனே! திசைதப்பி மெலிந்துநிற்

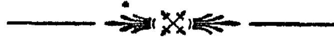
போர்க்கு வழிகாட்டிய தேசிகனே! இருட்டறையில் தீபமேற்றி உள்ள பொருளைத் தெள்ளறக் காட்டுவதுபோல் அஞ்ஞானவிருளையகற்றி மெய்ஞ்ஞானமாம் மெய்ப்பொருளை விளக்கும் மாதவனே! உமதடைக்கலம், உமது தன்மத்தில் அடைக்கலம், உமது சங்கத்தி லடைக்கலம் என்றுகூறி மும்முறை சிரம்வணங்கி எழுந்து சங்கறநிறையோய், இவ்வடியேனையும் உமது சங்கத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென் றிறைஞ்சினன்.

அவற்றை வினவிய அவலோகிதர் குடும்பியாகிய சிகாளனைநோக்கி அன்பனே! இன்னுஞ் சிலநாள் நீர் குடும்பத்தினின்று பாசபந்தப்பற்றுக்களின் வாசனைகளையுமகற்றி சங்கத்திற் சேர்ந்துக்கொள்ளுவீராயின் அலையற்ற கடல்போல் சுகவாரியென்னும் நிருவாணத்தைப் பெறுவீரென்று சொல்லிப்போய்விட்டார்.

———: o :———

இருபதாவது

மத்திம பதிபதா காதை.

பகவான் சாவித்திநகரம் ஜீதாவனத்தில் தங்கியுள்ளபோது பிக்ஷு குழாங்களுக்கு போதித்த ஸாஸனமாவது :—

ஓ! சகோதிரர்களே! பேதைமெயிலிருந்து கன்மங்கள் அல்லது செய்கைகள் உண்டாகின்றன. செய்கைகளிலிருந்து உணர்வு உண்டாகின்றது. உணர்ச்சியிலிருந்து அருவுரு உண்டாகின்றது. அருவுருவிலிருந்து வாயில்கள் உண்டாகின்றது. வாயில்களிலிருந்து ஊறு உண்டாகின்றது. ஊறிலிருந்து நுகர்வு உண்டாகின்றது. நுகர்விலிருந்து வேட்கை உண்டாகின்றது. வேட்கையிலிருந்து பற்று உண்டாகின்றது. பற்றிலிருந்து கருமத்தொகுதி உண்டாகின்றது. கருமத்தொகுதியிலிருந்து பிறப்பு உண்டாகின்றது. பிறப்பிலிருந்து மூப்பும், மரணமும், வலியும், அழுகையும், துன்பமும், கவலையும், ஏக்கமுமாகிய இவைகள் உண்டாகின்றன. துக்கமென்கின்ற சகல ராச்சியத்திற்கும் இதுதான் உற்பத்தி.

அவிஜ்ஜ	பஸ்ச்சா	ஸங்காரா.
ஸங்காரா	,,	விஜ்ஞானு.
விஜ்ஞானு	,,	நாமரூபா.
நாமரூபா	,,	ஸலாயதனு.
ஸலாயதனு	,,	பஸ்ஸோ.
பஸ்ஸோ	,,	வேதனு.
வேதனு	,,	தன்ஹா.
தன்ஹா	,,	உபாதானு.
உபாதானு	,,	பவோ.
பவோ	,,	ஜாட்தி.
ஜாட்தி	,,	ஜெயா. மாரணு;

ஸோகா, பரிதேவா; துக்கா, தோம்னஸா; உபாயஸா, சாம்பாந்தே.

ஓ! சகோதிரர்களே! அவித்தை பேதைமையை முற்றுந்துறப்பதால் செய்கைகள் போக்கப்படுகின்றது. செய்கைகளைப் போக்குவதனால் உணர்ச்சி போக்கப்படுகின்றன. உணர்ச்சியைப் போக்குவதனால் அருவுரு போக்கப்படுகின்றன. அருவுருவைப் போக்குவதனால் வாயில்போக்கப்படுகின்றன. வாயிலைப் போக்குவதனால் ஸ்பரிஸம் போக்கப்படுகின்றது. ஸ்பரிஸத்தைப் போக்குவதனால் நுகர்ச்சி போக்கப்படுகின்றது. நுகர்ச்சியைப் போக்குவதனால் வேட்கை போக்கப்படுகின்றது. வேட்கையைப் போக்குவதனால் பற்று போக்கப்படுகின்றது. பற்றைப்போக்குவதனால் கருமத்தொகுதி போக்கப்படுகின்றது. கருமத்தொகுதியைப் போக்குவதனால் தோற்றம் போக்கப்படுகின்றது. தோற்றத்தை போக்குவதனால் பிறப்பு போக்கப்படுகின்றது. பிறப்பைப் போக்குவதனால் மூப்பும், மரணமும், வலியும் அழுகையும், துன்பமும், கவலையும், ஏக்கமும் போக்கப்படுகின்றன. துக்கமென்கிற இராசிபத்திற்கெல்லாம் இதுதான் நிவர்த்தி.

அவிஜ்ஜ	நிரோதா	ஸங்காரா.
ஸங்காரா	,,	விஜ்ஞானு.
விஜ்ஞானு	,,	நாமரூபா.
நாமரூபா	,,	ஸலாயதனு.
ஸலாயதனு	,,	பஸ்ஸோ.
பஸ்ஸோ	,,	வேதனு.
வேதனு	,,	தன்ஹா.
தன்ஹா	,,	உபாதானு.
உபாதானு	,,	பவோ.
பவோ	,,	ஜாட்தி.
ஜாட்தி	,,	ஜெயா, மாரணு;

ஸோகா, பரிதேவா; துக்கா, தோம்னஸா; உபாயஸா, சாம்பாந்தே.

ஓ! சகோதிரர்களே! பேதைமெய், செய்கை, உணர்ச்சி, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்ச்சி, வேட்கை, பற்று, கருமத்தொகுதி, தோற்றம், பிறப்பு, பிணி, மூபபு, சாக்காடு முதலிய வினைப்பயன் என்று சொல்லப்படுகிற இப்பன்னிரண்டு நிதானங்களுக்குள் ஒரு நிதானத்திற்கும், மற்றொரு நிதானத்திற்கும் உள்ள காரண காரிய பாகுபாடுகளை அறிந்துக்கொண்டால் இரண்டாம் மூன்றும் தூய்மெயான சத்தியங்களாகிய துக்கோற்பத்தி, துக்கநிவாரணங்களைப்பற்றி யாவும் தெரியவரும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஜீவர்கள் யாவரும் பஞ்சஸ்கந்தங்களின் சேர்க்கையால் உண்டாகியிருக்கின்றனர். இந்தஸ்கந்தங்களாகிய ரூபம், வேதனை, ஸஞ்ஞா, ஸங்கார, விஞ்ஞானம, (உருவு, நுகர்ச்சி, குறி, பாவனை, அறிவு) யாவும் நிலையில்லாதவை. ரூபமானது நுரையைப்போல் தோன்றி மறையும். வேதனை நீர்க்குமிழியைப்போன்றது. ஸஞ்ஞா கானலை பொத்தது. ஸங்கார வாழைபபோல் வெட்டவெட்ட தோன்றியும் நிலையிலலாதது. விஞ்ஞானமோ ஜாலத் தோற்றம்போன்றது

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் மரணமடையும்போது அவனைச்சேர்ந்த பஞ்சஸ்கந்தங்களும் அவைகளது பழைய சேர்க்கையினின்று பிரிக்கப்படுகின்றன.

ஸ்கந்தங்கள் இவ்விதமாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்திதியிலே அவன் வாழ்ந்திருந்தகாலத்தில் செய்துவந்த (குஸலா அகுஸலா) நற்கருமம் துறகருமங்களாகிய கருமங்கள்யாவும் விஞ்ஞானஸ்கந்தத்தில் விதைபோல் கட்டுபபட்டிருந்து அந்த விஞ்ஞானஸ்கந்தத்தை தயககுத தகுந்த பிறப பில் ஏனைய நான்குவித ஸ்கந்தங்களோடு சேர்ந்து மறுபிறபபை உண்டு செய்கின்றன. இவ்வகைத்தான கருசேர்க்கையே மறுபிறப்பின் மூலம். ஒரு தீபத்திலிருந்து பலதீபங்கள் எவ்விதமாய் ஏற்றப்படுமோ அவ்வாறே ஒரு பிறப்பிலிருந்து பலபிறப்புக்கள் ஏறபடும். ஆகையால சகோதிரர்களே! இப்பிறப்பினின்று தப்பி நிப்பாணம் அடைவதற்கு வழி மத்திய பாதையாம அஷ்டாங்க ஆரிய அஷ்டாங்கமார்க்கம. அதாவது சமயக்திருஷ்டி, சம்யக் ஸங்கல்ப, சமயக் வசன, சமயக்கர்மந்தா, சமயக் அஜீவா, சமயக் வாயமோ சம்யக் ஸ்மிருதி, சமயக சமாதி (இதுதான் நற்காட்சி. நல அமைதி) எனபபடும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவவரிய அஷ்டாங்க மார்க்கத்தின்படி ஒழுகிவரும சகோதிரர்கள் செய்யவேண்டிய யோகங்கள் 40 வகைப்படும். அதாவது:—

40-வித சமதாபாவனா.

கசிணை	10
அசுப	10
அநுஸ்ஸதி	10
பிரமவிஹார	4
அருப	4
ஆஹாரேபடிகுலாசஞ்ஞா	1
சதுதாது வாவேடானங்	1
	40

கசிணை - 10.

பதவீ கசிணை, அப்போ கசிணை, தேஜோ கசிணை, வாயோ கசிணை, நீலா கசிணை, பீதா கசிணை, லோஹிதா கசிணை, ஓடத கசிணை, ஆலோகா கசிணை, ஆகாசா கசிணை.

அசுபா - 10.

உதுமாதகங், வியநிலாகங், உப்போகங், விசித்தகங், விக்காய்தகங், வெக்கிடகங், ஹடாவிஹிதகங், லோஹிதகங், புழுவகங், அட்டிகங்.

அநுஸ்டி - 10.

புத்தாநுஸடி, தம்மாநுஸடி, ஸங்காநுஸடி, சீலாநுஸடி, சாகநுஸடி, தேவதாநுஸடி, உபாஸமாநுஸடி, மரணஅநுஸடி, காயகாதநுஸடி, அனபாநு நுஸடி.

பிம்மவிஹாரா - 4.

மித்தா, கருணை, முதிதா, உபேக்கா.

அறுபா - 4.

அகாஸசஞ்சாயதனு, விஞ்ஞானுஸன்பாயதனங், ஆகேஸஞ்ஞாயதனங், நீவசஞ்ஞாயதனங்.

ஆஹாரேபடிகூலசஞ்ஞா - 1. ஸதுர்தாதுவாவேடானங் - 1.

கசிநு - 10.

பதவி கசிநு. அப்பு கசிநு, தேய்வு கசிநு,. வாயு கசிநு, கருநீல நிற கசிநு, மஞ்சள்நிற கசிநு, செந்நிற கசிநு, வெண்ணிற கசிநு, வெளி கசிநு, ஆகாச கசிநு.

அசுபா - 10.

ஊதகவிட்ட பிணம், நீலவர்ணமான பிணம், அழுகின பிணம், சின்னு ன்னப்பட்ட பிணம், கொந்தினதும் கடிக்கபபட்டதுமான பிணம், சிதறிகி க்கும பிணம், அடிக்கப்பட்டு சிதறிகிடக்கும் பிணம், இரத்தம் சிந்திககொண்டிருக்கும் பிணம், புழுக்கள் நிறைந்திருக்கும் பிணம, எலும்புக்கூடு பிணம் ஆகிய இவைகள் 10-வித அசுபங்கள்.

அநுஸ்டி 10.

பகவனைப்பற்றி, தன்மத்தைப்பற்றி, சங்கத்தைப்பற்றி, சீலங்களைப்பற்றி, நிஷ்பக்ஷபாதத்தைப்பற்றி, தெய்வ நிலையைப்பற்றி, மரணத்தைப் பற்றி, தேகத்தைப்பற்றி, மூச்சை உள்ளுக்கிழுப்பதும் வெளிக்கு விடுவதைப்பற்றி, சாந்தத்தைப்பற்றி தியானித்தலே 10-வகை அநுஸடிகள்.

பிம்மாவிஹாரா - 4.

அன்பு, சிநேகம், ஆனந்தம், விருப்பு வெறுப்பின்மெ, இவைகள் நான்கும் பிம்மாவிகாரமென்னப்படும்.

அறுப - 4.

அளவற்ற ஆகாஸ ராஜ்யம், அளவற்ற சித்த ராஜ்யம், நேசமற்ற ராஜ்யம், திருஷ்டியும் திருஷ்டியற்ற ராஜ்யம்.

ஆகாரம் நல்லவை கெட்டவையென நினையாத தியானம் - 1.

பூதங்களைப்பற்றிய தியானம் - 1.

ஓ! சகோதிரர்களே! பதவி கசிநு அல்லது பிருதிவியின் தொடர்பைப்பற்றி தியானித்தல் எப்படி என்பீரேல்:—சகோதிரன் ஒருவன் உலகப் பொருட்களின்பேரில் அவாக்கொண்டு அந்த அவாவை விலக்க சக்தியற்றவனு யிருப்பானுகில் இந்த பதவி கசினங்களைப்பற்றி தியானித்தல்வேண்டும். எப்படியெனில்:—ஒரு சகோதிரன் ஒருவசதியானவிடத்திற்குச் சென்று அங்கு தங்கி களிமண் சிறிது கொணர்ந்து அதிலுள்ளகற்களையும் புற்களையும் எடுத்துவிட்டு அக்களிமண்ணுல் ஒரு வட்டவடிவமான பீடம்

செய்து அதன்பின்னர் தனது தேகத்தை சுத்தஞ்செய்தவனாய் அப்பீ..த்தினெதிரில் மனவொடுக்கத்துடன் உட்கார்ந்து அப்பீடத்தை உற்றுநோக்கி இது பிருதிவி கசிணு, இது (பதவி கசிணு, இது பதவி கசிணு) என ஆழ்ந்து தியானித்து சற்று பின்கண்ணை மூடிக்கொண்டு (இது பதவிகசிணு, இது பதவி கசிணு) என தியானித்து அதன்பின் எனையப் பொருட்களையும் பார்த்து (இது பெருத்த பிருதிவி, இது பெருத்த பிருதிவி) என ஒரு மனப்பட்டுவிடுகின்றான்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் தியான நடையில் வர ஆரம்பிக்கும்போதே ஒரு பாதரட்சையும், ஒரு ஊன்றுகோலை யுடையவனாயிருக்கவேண்டும்.

ஏனெனில் தியானத்திலிருந்து ஏதோ புறப்பொருள் காட்சியில் சற்று நீங்குவானாயின் திரும்ப கால் சுத்தஞ்செய்துக்கொண்டு மறுபடியும் தியானஞ்செய்ய வருவானாகில் மத்தியில் காலங்கழிந்துவிடும். சகோதிரன் ஒருவன் பாதரட்சையேறி சற்று சோர்வடைவானாகில் ஊன்றிக்கொண்டு முன்செய்த தியானத்தை செய்ய ஆரம்பிப்பான். சகோதிரன் ஒருவன் வசதியானவிடத்தில் மனம் கட்டுப்பட்டபோதிலும் தன் இல்லத்திற்குவந்து அதே தியானத்தை செய்யவேண்டும். அவ்வகை வாராவிடின் மற்றொருதரம் அதே வசதியானவிடத்திற்குச்சென்று அக்களிமண் வட்டத்தைப்பார்த்து பதவி கசிணுவென உறுதியாக்கிபபின் தன் இல்லத்திற்கு வரல்வேண்டும். இவ்விதமாக விடாமுயற்சியாய் யோகஞ்செய்பவனுக்கு உலகப்பொருட்களின்பேரில் அவா உதிக்கா. அவா எங்கு உதிக்கவில்லையோ அப்போதே அவன் முதல் தியானமாம் பதவிஞானமடைந்து அங்கு அவனுக்கு ஆனந்தமும், சந்தோஷமும் தோன்றும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! மேற்கூறியபடி எந்தெந்த பொருட்களின் பேரில் அவா உதிக்கின்றதோ அந்தந்த பாகத்திற்குத் தகுந்த தியானம் செய்து அந்தந்த அவாக்களை அறுத்தல் வேண்டும். பிருதிவியின்பேரில் எப்படி தியானித்தோமோ அதேபோல் ஜலம், வாயு, அக்கினி, வர்ணங்கள் இவைகளின்பேரிலும் அந்தந்த சந்தர்ப்பங்களில் தியானித்து அந்தந்த பற்றுக்களை அறச்செய்யவேண்டும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் சக்கு விஞ்ஞான அல்லது கண் சித்தத்தால் ரூபங்களைப் பார்க்கின்றான். ரூபத்தைப்பார்க்க செய்கிற கருவிக்கு கண் என்று பெயர். விஷயமானது ஞானேந்திரியத்துடன் சேர்ந்து கண் சித்தத்தால் மனத்துடன் பார்க்கின்றான். சகோதிரன் ஒருவன் ஒரு தேகத்தைக்கண்டு அவா எழும்புங்கால் அவ்வவாவை எழவிடாது செய்யவேண்டிய யோகங்கள் 10-வகைப்படும். அவையே 10 அசுப பாவனைக்கள்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் காமத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும் தேகத்தில் குறிகளையேனும், காமத்தை எழுப்பும் அழகையேனும் ஒரு தேகத்தின் கைகளின் அழகையேனும், காலின் அழகையேனும் கண்டும் மற்றும் நடித்தல், நகைத்தல், சம்பாஷித்தல் இவைகளாலும் உதிக்கும் அவாவினின்றுவிலகி ஓ இந்த தேகமானது விழுந்தவுடன் பிணமாக அப் பிணத்தை எப்படி அருவருக்கின்றோமோ அதுபோல் தேகம் உயிருடனிருக்கும்போதும் அருவருக்கத்தக்க தேகத்தை உடைகளால் அலங்கரித்து வாசனைகளை சேர்த்துவருவதால் அருவருப்புத்தோன்றவில்லை. உண்மையில் இத்தேகமானது மூன்றூறுக்கு மேற்பட்ட எலு

ம்புக்குழியிலே உடைத்தாயதும், நூற்றெண்பது கில்களால் சேர்க்கப்பட்ட கட்டிடமாகவும், நரம்புகளால் கட்டுண்டு தசைகளால் உள் மூடப்பட்டும், பல துவாரங்களையுடைய ஈரத்தோலால் மேல் மூடப்பட்டும், அத்துவாரங்களினின்று இடைவிடாது ஊற்றுபோல்கசிந்து ஒழுகிக்கொண்டிருக்கின்றன. இத்தேகமோ பூச்சிகளுக்கு ஆகாரமும், பிணிக்குப் பீடமும், சகலவித துக்கங்களுக்கு காரணமுமாயிருக்கின்றது. இத்தேகமானது நவத்துவாரங்களையுடைத்தாய் பழுத்தகட்டியினின்று அழுக்குகளை தள்ளப்படுவதுபோல் அழுக்குகளை துவாரங்கள் மூலமாய் வெளிக்குத் தள்ளிக்கொண்டே யிருக்கின்றது. இத்தேகத்தின் தசையின் துவாரங்களிலிருந்து வியர்வை பெருக ஈக்களையும், கிருமிகளையும் அண்டச்செய்கின்றது. இத்தேகத்தை தினகாலம் சுத்தஞ்செய்யாமலும், பற்களை சுத்தஞ்செய்யாமலுமிருப்பானாயின் தேகத்தின் கதியென்ன. இத்தேகத்தையும், பற்களையும் சுத்திசெய்து உடுப்புகளாலும், வாசனைகளாலும், பூக்களாலும், அலங்கரிக்கப்பட்டபோது "நான்" "என்னுடைய" என பெருமெய் பாராட்டுகின்றோம். மெய்யாகவே ஜீவர்கள் இவ்வறுவெறுக்கத்தக்க தேகத்தினது உள் அந்தரங்க அசுத்தங்களைக் காணாமலே பெறுமெய்கொண்டாடி. புருஷர்கள் ஸ்திரீகளையும், ஸ்திரீகள் புருஷர்களையும் இச்சிப்பவர்களாக விருக்கின்றனர். உண்மெயில் அவ்வகையால் அவாக்கொள்ள சற்றேனும் ஏதுகிடையா இதற்கு உதாரணமாக தேகத்தினின்று உரோமங்களையேனும், நகங்களையேனும் வெட்டி எடுத்துவிட்டபின் அந்தரோமங்களின்பேரிலேனும் நகங்களின்பேரிலேனும் இச்சைவைக்க முடியுமா? தேகத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தபோது அவைகளை பாதுகாத்தலும், நீங்கியபோது அறுவறுப்பதும், தேகத்தினின்று வெளியான திணம், சளி, சீழ், இரத்தம், மலம், மூத்திரம் இவைகளைப் பார்க்க சகிக்கமுடியுமோ? முடியாது. என தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுடனிருந்து தியானித்துவருவான். இதேபிரகாரம் மயானத்திற்குச் சென்று அங்குகிடக்கும் 10-வித அசுபங்களைக்கண்டு தேகத்தை வெறுத்து வருவான். இவ்வகையாக வெறுத்து வெறுத்து தேகத்தின்பேரில உண்டான அவாக்களை அறுத்தறுத் தெறிந்துவருவான் இவைகள் யாவும் ஒரு சகோதிரன் 10-வித அசுப யோகத்தால் பலனடைந்தபின் அநுஸதி யோகங்களிற் பழகிவருவான்.

தம்மாநுஸதி.

துக்கம், துக்கோற்பத்தி, துக்க நிவாரணம், துக்கநிவாரணமார்க்கமாம் நான்குவித வாய்மெகளையும்; நற்காட்சி, நல்லூக்கம், நல் வாய்மெய் நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைபிடி நல் அமைதியாம் அரிய அஷ்டாங்கமார்க்கத்தைப்பற்றியும், ஆழ்ந்து தியானிப்பதே தம்மாநுஸதியோகமென்னப்படும்.

சீலாநுஸதி.

அதாவது:—சீலங்களைப்பற்றி பஞ்சசீலம். கொலை, களவு, பொய் கள், காமம், அஷ்டசீலம். கொலை, களவு, பொய், கள், காமம், அகாலபோஜனம் இனியவாசனை, கூத்து, மலர், அலங்காரம், மேளம், பாட்டு, வேடிக்கை, வாசனைத் தைலம் இவைகளை தவிர்த்தல்.

தசசீலம்.

கொலை, களவு, பொய், கள், காமம், அகாலபோஜனம், இனியவாசனை, கூத்து, மலர், அலங்காரம், மேளம், பாட்டு, வேடிக்கை வாசனைத்

தல் இவைகளைத் தவிர்த்தல், உயரமானதும், சுகத்தைத்தரும் மெத்தையும் மிக்க எளிய நிலைமையிலிருத்தல் இவைகளைப்பற்றி தியானித்தலே சீலாநுஸ்டி யோகமென்னப்படும்.

சங்காநுஸ்டி.

அதாவது அறவணவடிகளையும், அவர்கள் சமணர்களா யுள்ளபோது அநுஷ்டித்துவந்த 96 சீலங்களையும், பிக்ஷு நிலை வாய்த்தபோது அநுஷ்டித்துவந்த 277-சீலங்களையும அவர்கள போதிஸத்வர்களா யுள்ளபோது அநுஷ்டித்துவந்த தஸபார மிவைகளைப்பற்றி தியானித்தலே சங்காநுஸ்டி யோகமென்னப்படும்.

சாக அநுஸ்டி - அதாவது தானத்தைப்பற்றி தியானித்தல்.

தேவாநுஸ்டி - தெய்வநிலையைப்பற்றி தியானித்தல்.

மரணாநுஸ்டி - மரணத்தைப்பற்றி தியானித்தல்.

காயகதாநுஸ்டி - தேகத்தைப்பற்றி தியானித்தல்.

அதாவது:—நகம், ரோமம், தந்தம், இவைகளைப்பற்றி நிதானித்தலே தேககதாநுஸ்டி யோகமென்னப்படும்.

அனபனுநுஸ்டி - மூச்சுகளைப்பற்றி தியானித்தல்.

உபாஸமாநுஸ்டி - சாந்தத்தைப்பற்றி தியானித்தல்.

பிரம்மாவிஹார.

(மித்தா) அல்லது மைத்திரீபாவனை ஒரு சமகோதிரன் இத்தியானத்தில் பரிசுத்தமானபிறப்பினையுடைய ஜீவர்கள்யாவும் ஆனந்தத்துடன் வாழ்வனவாகுக. அவை யாவும துக்கம், வியாதி, துராசையென்னும் இவைகளினின்று விடுபட்டனவாகுக என்று தியானித்தல்.

(கருணா) அல்லது கருணை பாவனை. எளியவர்கள் ஆதால நிலை நீங்கி செல்வமுடையவர்களாய் ஆகுகவென்று தியானித்தல்.

(முதிதா பாவனை) ஜீவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்டமானது எப்போதும் நீங்காதிருத்தலவேண்டுமென்றும, ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் அடைந்துள்ள நலவினைப்பயனை அடைகவென்று தியானித்தல்.

(உபேக்ஷா பாவனை.) சகல உயிர்களையும் சமமாக பாவித்து விருப்பு வெறுப்பின்றி யிருந்து தியானித்தல் இந்நான்கு பாவனைகளும் சித்தியான ஒரு அறவினை மஹாபிரம்மாவென்றழைப்பர்.

(ஆகாரம் நல்லவை கெட்டவையென நினையாத தியானம்.) பூதங்களைப்பற்றிய தியானம் இவைகள் சித்தியானபின் அளவற்ற ஆகாஸராஜ்யம், அளவற்ற சித்த ராஜ்யம், நேசமற்ற ராஜ்யம், திருஷ்டியும் திருஷ்டியுமற்ற ராஜ்யம் அதாவது ஒரு சமகோதிரன் லோப, தோஸ, மோஹங்களிலிருந்து தன்னை விலக்கிக்கொண்டு மனனத்தோடும, ஆராய்ச்சியோடுங் கூடியிருக்கும் போதுசந்தோஷமயமும், ஆனந்தமயமுமானஸ்திதி.

(துதியா தியானம்.) மனனமும், ஆராய்ச்சியுமில்லாமல் அவைகள் தடுக்கப்பட்டிருக்கும்போது சாந்தியிலிருந்து உறபத்தியாகும் ஸந்தோஷமும், ஆனந்தமயமுமான ஸ்திதி.

(ததியா தியானம்.) காம வெகுளியற்று சந்தோஷத்தையடைந்து ஆனந்தமுடையவனாகியும், ஞானமுடையவனாகி அறஹத்துக்கள் அடைவதும், பொறுமெய், அறிவு சந்தோஷங்களோடு கூடியதுமான சுகத்தை தன்னுள் அடைதல்.

(சதுர்த்தியானம்.) முன்பிருந்த சுகதுக்கங்களை அடியோடு விட்டொழித்து சுகதுக்க நாசங்களைப்பெற்று சுகமுமில்லாமலும், துக்கமுமில்லாமலு மிருக்கிற ஸமதிருஷ்டியையும், அறிவையுமுடைய பரிபூரணமான ஸ்திதி.

இப்படி படிப்படியாக தியானிக்கும் ஒரு சகோதிரன் ஸமாதியாகிய யோகசித்தியைப் பெறுவானென பகவன் கூறவும் பிக்ஷுகுழாங்கள் ஆனந்தப்பரவசமாய் சற்று போதிருந்து பகவனைப் பன்முறைப்பணிந்து தந்தையே, கருணைக்கடலே, காம்பீரம்பெற்ற ததாகதரே என கூறி ஆனந்தங்கொண்டு இறையும்போது இராஜகிரகத்திலுள்ள சகோதிரர்களுக்குள் பரமார்த்தங்களைப்பற்றி சந்தேகம் தோன்றியுளதென வறிந்த பகவன் பிக்ஷுகுழாங்களுடன் புறப்பட்டு இராஜகிரகம் வந்துசேர்ந்தார். சேர்ந்த அந்தக்ஷணமே பிக்ஷுக்கள் சந்தேகங்களை வினவ பின்வருமாறு போதிக்கத்தொடங்கினார்.

———:o:———

இருபத்தொன்றாவது

சதுர் பரமார்த்த காதை.

நான்குவித பரமார்த்தம்.

1. சித்தம் - மனம்.
2. சேதசிகம் - மனத்தின் சக்தி.
3. ரூபம் - உருவம்.
4. நிப்பானம் - நிருவாணம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! 1. சித்தம் 89 வகைப்படும். 2. சேதசிகம் 52. 3. ரூபம் 4. 4. நிப்பானம் 5 வகைப்படும்.

சேதசிகம் - 52.

(a.)	அன்னஸமானு	13
(b.)	அகுஸலா	14
(c.)	ஸோபனு	25
		52

(a.) அன்னஸமானு - 13.

பஸ்ஸா	விதகா
வேதனு	விசாரா
ஸஞ்ஞா	அதிமோக்கா
சேதனு	வீரியா
ஏககதா	பீதி
ஜீவதா	சந்தா
மனஸிகரா	

(b.) அகுஸலா - 14.

மோஹா	தோஸா
அஹிரிகா	இஸ
அநொத்தப்பா	மாச்சரியா
உத்தச்ச	குக்குச்சா
லோபா	தீனு
திக்தி	மித்தா
மானு	விஸிகிச்சா

(c.) ஸோபனு - 25.

(1.)	ஸோபன சதந்ண சேதசிகம்	19
(2.)	விரதி சேதசிகம்	3
(3.)	அபமான சேதசிகம்	2
(4.)	பிரஞ்ஞா சேதசிகம்	1

மனத்தின் சக்தி 52 வகைப்படும்.

(a)	நன்மை யல்லது தீமையான மனத்தின் சக்தி	13 வகை.
(b)	தின்மையான மனத்தின் சக்தி	14 வகை.
(c)	நன்மையான மனத்தின் சக்தி	25 வகை.

2. சேதசிகம் - மனத்தின்சக்தி 52.

(a.) அன்னு - சமானு 13.

பஸ்ஸா - ஸ்பரிஸம் { நற்பரிசம். துற்பரிசம்.

வேதனு - ஸ்பரிஸஉணர்ச்சி { நல்உணர்ச்சி. துன் னுணர்ச்சி.

ஸஞ்ஞ - எண்ணம் { நல் எண்ணம். துன்னெண்ணம்

சேதனு - தூண்டல் ,,
ஏககதா - அசையா மனம் ,,
ஜீவதா - விருத்தியாகும் மனம் ,,
மனசிகார - சிந்தனை ,,
விதகா - ஆரமணம் ,,
விஸாரா - மெதுவான ,,
அதிமோக்கா - உறுதி ,,
வீரியா - பலம் ,,
பீதி - பிரீதி ,,
சந்தா - ஆசை ,,

ஆக இவ்வொவ்வொன்றும் குஸலம் அதாவது நன்மையுடன் சேர்ந்தால் நல் பரிசம் என்றும், தின்மையுடன் சேர்ந்தால் கெட்ட பரிஸம் என்றும்கூறப்படும். தனியாக பஸ்ஸா பரிஸம்பொதுவானதே. ஆனால் நன்மெய் சேர்ந்தவிடத்து நல்லவையாகவும், தின்மெய் சேர்ந்தவிடத்து கெட்டதுமாக மாறுகிறது.

(*b.*) அகுஸலா 14.

தின்மேயான மனத்தின் சக்தி.

மோஹா - மோஹம்.	தோஸா - கோபம்.
அஹிரிகா - அசுத்தத்தை இச்சித்தல்.	இஸா பொறாமெய்.
அனொத்தப்பா - வெட்கமின்மெய்.	மாச்சரியா - பற்கடிப்பு.
உத்தச்ச - கலைந்த மனம்.	குக்குச்சா - ஆவல்.
லோபா - துராசை.	தீனு - சோம்பல்.
தித்தி - மங்க புத்தி.	மித்தா - அன்பின்மெய்.
மானு - கர்வம்.	விசிகிச்சா - சந்தேகம்.

இவைகள் யாவும் தின்மெயான மனத்தின் சக்தி என்னப்படும்.

(*c.*) ஸோபனு 25.

நன்மேயான மனத்தின் சக்தி.

(1.) ஸோபனு சாதாரண சேதசிகம் 19.

ஸட்தா - சுத்தமான சக்தி.
சட்தி - மோஹத்தின் விரோதமான சக்தி.
ஹிரி - துற்கிருத்தியத்தைச் செய்ய வெட்கப்படும் சக்தி.
உத்தபா - துற்கிருத்தியத்தைச் செய்யப்படாது தடுக்கும் சக்தி.
அலோபா - துராசையற்ற சக்தி.
அதோஸா - கோபமற்ற சக்தி.
உபேக்கா - உபேட்சை சக்தி.
கயாபஸாதி - சுத்தமான காய சக்தி.
சித்தாபஸாதி - சுத்தமான சித்த சக்தி.
காயாலஹுதா - லேசான காய சக்தி.
சித்தா லஹுதா - லேசான சித்த சக்தி.
காயாமுதிதா - மிருதுவான காய சக்தி.
சித்தாமுதிதா - மிருதுவான சித்த சக்தி.
காயகம்மிஞ்ஞதா - காய கன்ம சக்தி.
சித்தா கம்மிஞ்ஞதா - சித்த கன்ம சக்தி.
காயாபகுஞ்ஞதா - சோர்வடையா காய சக்தி.
சித்தாபகுஞ்ஞதா - சோர்வடையா சித்த சக்தி.
காயாலோட்கதா - ஸ்திரமான காய சக்தி.
சித்தாலோட்கதா - ஸ்திரமான சித்த சக்தி.

(2.) விரதிசேதசிகம் 3.

சம்மாவசஸா - நல்வசனம்.
சம்மாகம்மந்தா - நற்செய்கை.
சம்மா அஜீவா - நல் வாழ்க்கை.

(3) அபமான சேதசிகம் 2.

கருணு - கருணை சக்தி.
முதிதா - ஆனந்த சக்தி.

(4.) பிரஞ்ஞா சேதசிகம் 1.

விவேக சக்தி.

இவைகள் யாவும் அரூப லோகத்தைச் சார்ந்தவை. இனி ரூப லோகத்தைப்பற்றி விளக்குவாம்.

8. ரூபம் 2 - வகை.

(a) பூதரூபம் - 4. | (b) உபதய ரூபம் - 24.

(a) பூதரூபம் - 4.

1. படவிதாது - பிருதுவியின் லட்சணம்.
2. தேஜோ தாது - தேயுவின் லட்சணம்.
3. அபோதாது - அப்புவின் லட்சணம்.
4. வாயோ தாது - வாயுவின் லட்சணம்.

(b) உபதய ரூபம் 24.

சுயஸம்பவமானவை.

5 - வித ஸபதி.

5 - 9 சக்கு - கண்.	ஜீவா - நாவு.
சோடா - செவி.	காயா - தேகம்.
காண - மூக்கு.	

4 - வித கோஸரம்.

10 - 13 ரூபா - ரூபம்.	கந்தா - வாசனை.
சட்தா - சத்தம்.	ரஸா - ரஸம்.

உணர்ச்சியை இங்கு சேர்க்கப்படவில்லை. அது பதவி, தேய்வு, வாய்வுடன் சேர்ந்தது.

2 - வித தூறி.

14 - 15 இந்தி - பெண், புரிஸா - ஆண்.

16, 17, 18 ஹிதயவாது - இருதயம். ஜீவிதா - ஜீவன். ஆஹாரா - உணவு.

மேற்கூறிய 18 - ம் சேர்ந்தவைக்கு (நிப்பன்ன ரூப) மென்னப்படும். இவை ஒருவன் கன்மத்தால உண்டாக்கிக்கொண்டவை.

19 ஆகாசா - ஆகாசம்.
20 காயா விஞ்ஞாதி - சைகை.
21 வசி விஞ்ஞாதி - பேச்சு.
22 ரூபஸ்ஸ-லஹுதா - மிதக்குஞ் செயல்.
23 ரூபஸ்ஸ-முதிதா - நெகிழ்ச்சி.
24 ரூபஸ்ஸ-கம்மன்யதா - வளையத்தக்க செயல்.
25 உபாஸயா - நிப்பன்ன ரூபத்தை அதிகரிக்கச்செய்யும் சக்தி அல்லது கர்ப்ப வுற்பத்திக்குக்கூடப் போகிற சத்து.
26 சந்ததி - பிறக்கும்போது உதிக்கும் சத்து.
27 ஜரதா - மூப்புக்குக் கொண்டுவந்து தளரச்செய்யும் சத்து.
28 அநிஸ்ஸதா - இறப்பைத்தரும் சத்து.

இவை பத்தும் அநிப்பன்ன வென்னப்படும்.

4. நிப்பானம் 5.

1. அபரீதா நிப்பானம்	4. சவுபாதிசேசா நிப்பானம்
2. அநமெத்தா நிப்பானம்	5. அநுபாதிசேசா நிப்பானம்
3. சுஞ்ஞதா நிப்பானம்	

1. யாவும் துக்கம், துக்கம் என சாதித்து அதனால் அடைவதே அபநீதா நிப்பானம்.

2. யாவும் அநித்யம், அநித்யம் என சாதித்து அதனால் அடைவதே அநுமெத்தா நிப்பானம்.

3. யாவும் அநாத்மா, அநாத்மாவென சாதித்து அதனால் அடைவதே சுஞ்ஞதா நிப்பானம்.

4. சகல பற்றுக்களையும் அறுத்துவிட்டு பஞ்சஸ்கந்தங்க ளாதிருப்பதே சவுபாதிசேச நிப்பானம்.

5. பஞ்சஸ்கந்தங்களும் அற்று அதாவது இனி ஸ்கந்தங்களுடன்சேர்ந்து பிறவாதிருப்பதே அநுபாதிசேசா நிப்பானமென்னப்படும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! கந்தங்கள் இருவகைப்படும்.

1. ரூபகந்தா. | 2. நாமகந்தா.

1. ரூபம் உருவத்தைச் சேர்ந்தவை யாவிற்கும் ரூபகந்தமென்றும்;

2. வேதனா கந்தா | சங்காரா கந்தா
சஞ்ஞா கந்தா | விஞ்ஞான கந்தா

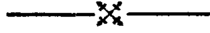
இவை நான்கும சேர்ந்து நாமகந்த மென்னப்படும்.

இப்பஞ்சஸ்கந்தங்களின் சேர்க்கையே ஜீவன் மரணமடையுங்கால் இவ்வைந்தும் அழிந்து ஒருவனது கன்மமானது புதிய கந்தங்களுடன் சேர்ந்து பிறக்கின்றான். ஆகையால் கன்மத்தை ஒழித்தாலன்றி மறுபிறப்பை ஒழிக்கமுடியாது என்னும் உண்மெய்ப்பொருளை அவர்களுக்கு நன்கு தெளிவுர போதித்தார். அவைகளை செவிகுளிரக்கேட்ட அவர்கள் மனக்களிம்பு நீக்கியபின்னரும் அவர்களுக்கு கன்மத்தைப்பற்றி சில சந்தேகங்க ளிருக்கத் தெரிந்து பகவன் கன்மத்தைப்பற்றி போதிக்க ஆரம்பித்தார்.

———:O:———

இருபத்திரண்டாவது

கன்ம காதை.

ஓ ! சகோதிரர்களே ! கன்மங்கள் மூன்று விதமாக செய்யப் படுகின்றன.

1. லோபம் அல்லது பேராசையால் செய்யப்படும் கன்மங்கள்.
2. பகையால் செய்யப்படும் கன்மங்கள்.
3. செறுக்கால் செய்யப்படும் கன்மங்கள்.

ஓ ! சகோதிரர்களே ! ஒருவன் பேராசையால் செய்யப்படுகின்ற கன்மங்களானது பேராசையிலிருநது உதிக்கின்றன. அவைகள் பேராசையால் சம்பவிக்கின்றன. பேராசையால் உண்டுசெய்துக்கொள்கின்றன எங்கெங்கு இவனிருக்கின்றானோ அங்கங்கு அவனதுகன்மங்கள் பக்குவப் படுகின்றன. எங்கு பக்குவப்படுகின்றனவோ அங்கு அவைகளின் பலன்களை அநுபவிக்கின்றான்.

ஒருவன் பகையால் செய்யப்படுகின்ற கன்மங்களானது பகையிலிருந்து உதிக்கின்றன, அவைகள் பகையால் சம்பவிக்கின்றன, பகையால் உண்டுசெய்துக்கொள்கின்றன, எங்கெங்கு இவனிருக்கின்றானோ அங்கங்கு அவனது கன்மங்கள் பக்குவப்படுகின்றன, எங்கு பக்குவப்படுகின்றனவோ அங்கு அவைகளின் பலன்களை அநுபவிக்கின்றான்.

ஒருவன் செறுக்கால் செய்யப்படுகின்ற கன்மங்களானது செறுக்கிலிருந்து உதிக்கின்றன, அவைகள் செறுக்கால் சம்பவிக்கின்றன, செறுக்கால் உண்டுசெய்துக்கொள்கின்றன, எங்கெங்கு இவனிருக்கின்றானோ அங்கங்கு அவனது கன்மங்கள் பக்குவப்படுகின்றன. எங்கு பக்குவப் படுகின்றனவோ அங்கு அவைகளின் பலன்களை அநுபவிக்கின்றான்.

ஓ ! சகோதிரர்களே ! ஒரு விதையை காற்று உஷ்ணம் இவைகளால் சேதப்படுத்ாதபடிக்கும், அழிக்காதபடிக்கு மிருக்கும்படியான ஒரு செழிப்பான தோட்டத்தில் விதைத்தபின்னர் சரியான காலத்தில் மழை பெய்தால் எவ்விதமாக வளர்ந்து பலனைத்தருமோ அதுபோல பேராசையால் செய்யப்படுகின்ற கன்மங்களானது பேராசையிலிருந்து உதிக்கின்றன, அவைகள் பேராசையால் சம்பவிக்கின்றன, பேராசையால் உண்டுசெய்துக்கொள்கின்றன. எங்கெங்கு இவனிருக்கின்றானோ அங்கங்கு அவன் கன்மங்கள் பக்குவப்பட்டு அங்கங்கு அவைகளின் பலன்களை அநுபவிக்கின்றான்.

பகையால் செய்யப்படுகின்ற கன்மங்களானது பகையால் கன்மங்கள் பக்குவப்பட்டு அங்கு அவைகளின் பலன்களை அநுபவிக்கின்றான். செறுக்கால் செய்யப்படுகின்ற கன்மங்களானது செறுக்கால் கன்மங்கள் பக்குவப்பட்டு அங்கு அவைகளின் பலன்களை அநுபவிக்கின்றான். சகோதிரர்களே! இவ்வகையாக மூன்றுவித கன்மங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

இவைகளன்றி வேறு மூன்றுவித கன்மங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

1. ஆலோபா அல்லது பேராசையற்று செய்யப்படும் கன்மங்கள்.
2. ஆதோசா அல்லது பகையற்று செய்யப்படும் கன்மங்கள்.
3. ஆமோஹா அல்லது செறுக்கற்று செய்யப்படும் கன்மங்கள்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒருவன் பேராசையற்றுசெய்யப்படுகின்ற கன்மங்களானது பேராசையினின்று உதிக்காதும், பேராசையால் சம்பவிக்காதும், பேராசையே உதிக்கச்செய்யாது. அதாவது பேராசையே அற்றுவிடுகின்றது. பேராசையற்றபோது கன்மங்கள் அற்றுவிடுகின்றன. அக்கன்மங்கள் பனைமரத்தை வேரோடே பெயர்த்துவிட்டால் எப்படி திரும்ப முளையாதோ அதுபோல் பேராசை முற்றும் அற்றவிடத்து கன்மங்களுடன் தோன்ற ஏது கிடையா.

ஒருவன் பகையற்று செய்யப்படுகின்ற கன்மங்களானது பகையினின்று உதிக்காதும், பகையால் சம்பவிக்காதும், பகையே உதிக்கச்செய்யாது. அதாவது பகையே அற்றுவிடுகின்றது. பகையற்றபோது கன்மங்கள் அற்றுவிடுகின்றன. அக்கன்மங்கள் பனைமரத்தை வேரோடே பெயர்த்துவிட்டால் எப்படி திரும்ப முளையாதோ அதுபோல் பகை முற்றும் அற்றவிடத்து கன்மங்களுடன் தோன்ற ஏதுகிடையா.

ஒருவன் செறுக்கற்று செய்யப்படுகின்ற கன்மங்களானது செறுக்கினின்று உதிக்காதும், செறுக்கால் சம்பவிக்காதும், செறுக்கையே உதிக்கச்செய்யாது. அதாவது செறுக்கே அற்றுவிடுகின்றது. செறுக்கற்றபோது கன்மங்கள் அற்றுவிடுகின்றன. அக்கன்மங்கள் பனைமரத்தை வேரோடே பெயர்த்துவிட்டால் எப்படி திரும்ப முளையாதோ அதுபோல் செறுக்கு முற்றும் அற்றவிடத்து கன்மங்களுடன் தோன்ற ஏது கிடையா.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு விதையை காற்று, உஷ்ணம் இவைகளால் சேதப்படுத்தாதபடிக்கும், அழிக்காதபடிக்குமிருக்கும்படியான ஒரு செழிமையான தோட்டத்தில் விதைத்தபின்னர் அதை ஒருவன் தீயால் சுட்டு சாம்பலாக்கி அதை காற்றிலும், நதியிலும் எறிந்துவிட்டால் விதை முளைத்து பலனைத் தாராதோ அதுபோல் பேராசை, பகை, செறுக்கு இம்மூன்றும் அற்றபோது கன்மங்கள் ஒழிந்து எழுதற்கு இடமில்லாது போம்.

ஓ! சகோதிரர்களே! இவ்விதமான மூன்றுவிதகன்மங்களை எழவிடாது ஜாக்கிரதையுடன் ஒரு சகோதிரன் இருப்பானாகில் அவன் மறுபடியும் பிறக்க ஏதுவில்லாமற்போம்.

மனிதன் எதை விதைக்கின்றானோ அதை அறுப்பான். அதாவது எவ்வித கன்மங்கள் செய்கின்றானோ அதன்படி அநுபவிப்பான் என ஒரு சகோதிரன் கூறுவானாயின் அது தன்மத்திற் கொவ்வாததும் துக்கத்தை போக்குவதற்கு ஏதுவில்லாமற்போம். ஆனால் யாவனேனும் எதைவிதைக்கின்றோமோ அதன் பலனை அறுப்போம். அதாவது எவ்வித கன்மங்

கள் செய்தோமோ அதன் பலனை அநுபவிப்போம் என்பானாயின் அது தன்மத்திற் கேற்றதும் துக்கத்தை போக்குவதற் கேதுவாயிருக்கின்றது.

ஒருசகோதிரன் செய்யும் கன்மமானது அற்பமாயிருப்பினும் அது அபாயமாகவும், மற்றொரு சகோதிரன் செய்யும் கன்மம் அற்பமாயிருப்பினும் அது அற்பமாகவே முடிவதற்குக் காரணம் யாது?

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் தன் தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையற்றவனாகவும், சீலவிஷயத்திலும் தியானவிஷயத்திலும் ஞானவிசாரிணையிலும் ஜாக்கிரதை யற்றவனாயும், ஒரு காரியத்தை முழுதும் நிறைவேற்றாது அரையுங் குறையுமாக முடிப்பவனாகவும், எதெது தீமையை விளைக்கக்கூடியதோ அவைகளில் மிக்க ஊக்கத்துடன் மனதை செலுத்துகின்றவனெவனோ அவன் செய்யும் கன்மமானது அற்பமாகவிருக்கினும் அபாயத்திற்கே யேதுவாகவிருக்கும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஒரு சகோதிரன் தன் தேகவிஷயத்தில் ஜாக்கிரதையுள்ளவனாகவும், சீலவிஷயத்திலும் தியானவிஷயத்திலும் ஞானவிஷயத்திலும் ஜாக்கிரதையுடையவனாகவும், ஒருகாரியத்தை முழுதும் நிறைவேற்றுபவனாகவும், எதெது நன்மையை விளைக்கக்கூடியதோ அவைகளில் மிக்க ஊக்கத்துடன் மனதை செலுத்துகின்றவனெவனோ அவன் செய்யும் கன்மமானது அற்பமாகவிருக்கினும் சுகத்திற்கே யேதுவாகவிருக்கும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ஜலம் நிறைந்த ஒரு சிறு பாத்திரத்தில் ஒருபிடி உப்பைக் கலந்துவிடின் அச்சலத்தை அருந்தமுடியுமா முடியா. ஒருபிடி உப்பை கங்காநதியில் கொட்டி கலக்கிவிடினும் ஜலம் அருந்தமுடியுமா முடியும்.

ஓ! சகோதிரர்களே! உலகில் ஜீவர்கள் யாவரும் கன்மாம்ஸமாக அவதரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் கன்மத்திற்கு சுதந்தாக்காரரா யிருக்கின்றனர், கன்மத்தால் பிறந்திருக்கின்றனர், கன்மத்திற்கு பாத்தியதையுடையவர்களாயிருக்கின்றனர், கன்மத்தால் காபபாற்றப்படுகின்றனர், ஜீவர்களை உயர்ந்த ஸ்திதிக்கும் தாழ்ந்த ஸ்திதிக்கும் வரச்செய்வதும் கன்மமே.

இவ்வுலகில் ஒருவன் கொலை, வதை, குரூரச் செய்கைகள், அடித்துக் கொல்வது, ஜீவர்கள்மேல் அன்பை வையாது இத்தியாதி கிருத்தியங்களை ஒரு பிறப்பில் செய்துவருவனேல் அவன் மறுபிறப்பில் நீடியகாலம் ஜீவிக்காது சிறிதுகால மிருந்து மாள்வன். இவ்வுலகில் ஒருவன் கொலை, வதை, குரூர செய்கைகள், அடித்துக்கொல்லல் இவைகள் யாவுமின்றி கொலை செய்யாதும், வதைசெய்யாதும், ஜீவர்கள்மேல் அன்பையே ஒரு பிறப்பில் பெருக்குவனேல் அவன் மறுபிறப்பில் மன ஆனந்தத்துடன் நீடித்து வாழ்வான்.

இவ்வுலகில் ஒருவன் கற்களினாலும், கொம்புகளாலும் அடித்தும் தண்டாயுதங்களையும், வாட்களையும் ஜீவர்கள்மேல் பிரயோகித்து ஒருபிறப்பில் வதைபுரிவனேல் அவன்மறுபிறப்பில் துக்ககரமான ஜனனமெடுத்து சதா பிணியாளியாய் காலத்தைக்கழித்து மாள்வான். இவ்வுலகில் ஒருவன் கற்களினாலும், கொம்புகளாலும் ஜீவர்களை அடிக்காதும், தண்டாயுதங்களையும், வாட்களையும் ஜீவர்கள்மேல ஒருபிறப்பில் பிரயோகிக்காதிருப்பனேல் அவன் மறுபிறப்பில் சுககரமான ஜனனமெடுத்து வாதையைத் தரும்படியான பிணிகளற்று வாழ்வான்.

இவ்வுலகில் ஒருவன் காமமும், கோபமுமுள்ளவனாகவும், *அற்ப வார்த்தைக்கும் ஆறாக் கோபமுள்ளவனாகவும், கடுங்கோபமுள்ளவனாகவும் கன்னெஞ்சமுள்ளவனாகவும், கோபமும் பொறாமையு முள்ளவனாகவும், தூர்த்தகுணமுள்ளவனாகவும் ஒருபிறப்பில் இருப்பானேல் அவன் மறுபிறப்பில் அவலட்சணமும், அந்தக் கேடுள்ளவனாகவும் பிறந்து வாழ்வான்.

இவ்வுலகில் ஒருவன் காமம், கோபமற்றவனாகவும், அற்ப வார்த்தைக்கும் கோபங்கொள்ளாதவனாகவும் கோபமற்றவனாகவும், கடுங்கோபமற்றவனாகவும், தூர்த்தகுணமற்றவனாகவும் ஒருபிறப்பில் இருப்பானேல் அவன் மறுபிறப்பில் லட்சணமுடையவனாகப் பிறந்து வாழ்வான்.

இவ்வுலகில் ஒருவன் தனக்குக் கிடைக்கிற சுகம் பிறருக்குப் போகுமென்னும் பயமும், பொறாமையுள்ளவனாகவும், ஏனைய சகோதிரர்கள் அடையும்பலனையும் கீர்த்தியையும்பற்றி அழுக்காறுடையவனாகவும், ஏனைய சகோதிரர்கள் பெறும்பட்டம் பூசனை வழிபாடுகளைப்பற்றி பொறாமையடைந்தவனாகவும், பெருமையடைந்தவர்களை தூஷித்து பயமுறுத்துபவனாகவும், ஒரு பிறப்பில் இருப்பானேல் அவன் மறுபிறப்பில் யாவராலும் மதிக்கப்படாத ஈனஸ்திதியுடையவனாயும் வாழ்க்கையில் நற்கீர்த்தி பெற ஏதுவின்றி மாள்வன். இவ்வுலகில் ஒருவன் தனக்குக் கிடைக்கிற சுகம் பிறருக்குப் போகுமாறும், அன்புடையவனாகவும், பொறாமையற்றவனாகவும் ஏனைய சகோதிரர்கள் அடையும் பலனையும், கீர்த்தியையும்பற்றி தானும் அவர்களுடன் கூடி ஆனந்திப்பவனாகவும், ஏனைய சகோதிரர்கள் பெறும்பட்டம், பூசனை வழிபாடுகளைப்பற்றி தானும் அவர்களுடன் கலந்து சந்தோஷப்படுபவனாகவும், பெருமையடைந்தவர்களை புகழ்ந்து ஆசி கூறுபவனாகவும், ஒருபிறப்பில் இருப்பானேல் அவன் மறுபிறப்பில் பேறுபெற்றவனாகவும், அதிகாரஸ்தனாகவும் பிறந்து வாழ்வான்.

இவ்வுலகில் ஒருவன் பூஜிக்கத்தகுந்தவர்களை பூஜியாமலும், உயர்ந்தஸ்தானம் அடையும் பாக்கியத்தை யுடையார்க்கு ஸ்தானமளிக்காமலும், கீர்த்திபெற சக்தியுள்ளவர்களுக்கு கீர்த்தி அளிக்காமலும், போற்றி கௌரவப் படுத்தத் தக்கவர்களுக்கு கௌரவம செய்யாதும், பெருமையடையவரை பெருமைபாராட்டாதும், வணங்கத்தக்கவர்களை வணங்காமலும், மதிக்கத்தகுந்தவர்களை மதிக்காமலும், ஒருபிறப்பில் இருப்பானேல் அவன் மறுபிறப்பில் தாழ்ந்த ஸ்திதியில்பிறந்து கீழ்மகனென்னும் அறிவிலியாக வாழ்வான்.

இவ்வலகில் ஒருவன் பூஜிக்கத்தகுந்தவர்களை பூஜித்தும், உயர்ந்த ஸ்தானம் அடையும் பாக்கியத்தை யுடையார்க்கு ஸ்தானமளித்தும், கீர்த்திபெற சக்தியுள்ளோர்க்கு கீர்த்தி அளித்தும், போற்றி கௌரவப்படுத்தப்பட்டவர்க்கு கௌரவம்செய்தும், பெருமை யுடையோரை பெருமைப்படுத்தியும், வணங்கத் தக்கவர்களை வணங்கியும், மதிக்கத்தகுந்தவர்களை மதித்தும் இவ்விதமாக ஒரு பிறப்பில் நடந்துவருவானேல் அவன் மறுபிறப்பில் சிரேஷ்டஸ்திதியில பிறந்து மேன்மகனென்னும் அறிவுள்ளவனாக வாழ்வான்.

இவ்வுலகில் ஒருவன் துறவிகளைக்காணில் அவர்களை அவமதித்தும் எழியோர்களைப்பற்றி மனதிலும் சிந்திக்காதும், திக்கற்றவர்களைப்பற்றி நோக்காமலும், ஜீவர்கள்மேல் அன்பற்றவனுமாகி ஒரு பிறப்பில இருப்பானேல் அவன் மறுபிறப்பில் நற்குடும்பத்திற் பிறவாது யாவராலும் இகழப்பட்டு அஞ்ஞானமார்க்கத்தை அவன் மனம் நாடிநிற்கும்.

* இவ்வுலகில் ஒருவன் துறவிகளைக்காணில் அவர்களுக்கு அன்னமளித்தும ஏழிழையோர்களுக்கிரங்கி தானம்செய்தும் திக்கற்றவர்களை ஆதரித்தும் ஜீவர்கள்மேல் அன்புவைத்தும் ஒரு பிறப்பில் வருவனேல் அவன் மறுபிறப்பில் சிறந்தகுடும்பத்தில் பிறந்து யாவராலும் போற்றி வாழ்த்துதல் பெறுவதுடன் ஞானமார்க்கத்தை அவன் மனம் நாடிநிற்கும்.

இவ்வுலகில் ஒருவன்பலபிறப்புகளில் தசபாரமிதைகளாம் தானம், சீலம், நிக்கஹமா, பிரஞ்ஞா, வீரியா, ஷாந்தி, சத்யா, அதிஷ்டானு, மைத்ரீ, உபேக்ஷா இவைகளை அநுஷ்டானத்திற்குக்கொண்டுவருவானாகில் ஒரு பிறப்பில் பெருங் குடும்பத்திற் பிறந்து அறஹத்து நிலையை யடைவான்.

1. தானுபாரமிதா. 2. சீலாபாரமிதா. 3. நிக்கஹமாபாரமிதா. 4. பிரஞ்ஞாபாரமிதா. 5 வீரியாபாரமிதா. 6. ஷாந்திபாரமிதா. 7. சத்யாபாரமிதா. 8. அதிஷ்டானுபாரமிதா. 9. மைத்ரீபாரமிதா. 10. உபேக்ஷாபாரமிதா.

தானமாவது: அளவுகடந்தது. அதாவது, தன் உயிரைக் கேட்பினும் கொடுத்துவிடக்கூடிய தானம் செய்தல்.

சீலமாவது: மனோவாக்கு காயத்தை சுத்திகரிக்கும் சீலம். அதாவது, நீதியில் நிறறல்.

நிக்கஹமா: லோப, தோஸ, மோஹம் இவைகளற்றும் பரிசுத்த நிலை அடையும்வரையில் பிறர் சுகததையே கருதியிருத்தல்.

பிரஞ்ஞா: பரிசுத்த ஞானத்தை விருத்திசெய்தல்.

வீரியா: பரிசுத்த நிலையை அடைய விடாமுயற்சியுடனும், தைரியத்துடனும் சிந்தித்துத் தெளிதல்.

ஷாந்தி: தன் புத்திரனைப்போல் சகல உயிர்கள்பேரிலும் அன்பு பாராட்டலும், ஜீவர்கள் செய்யும் குற்றங்களைப் பொருத்து அவர்கள் பேரில் கோபங்கொள்ளாதிருத்தல்.

சத்யா: சத்தியத்தைபேசி சத்தியமாகவேநடந்து சத்தியத்தையே கைப்பற்றல்.

அதிஷ்டானு: நன்மார்க்கத்தினின்று சற்றும் மலைபோல் பிறழாதும் முனதணிந்த அவாக்களை எழவிடாமலுமிருத்தல்.

மைத்ரீ: தாயானவள் தன் ஏகபுத்திரனைக் காப்பாற்றுதல்போல் சகல உயிர்கள்பேரிலும் ஜீவகாருண்யத்தைக் காட்டல்.

உபேக்ஷா: இப்பூமியைக் கொத்தி எவ்வளவு துன்பம்செய்தபோதிலும் அது நற்பலனையே தரும் அதுபோல் மித்திரன் அல்லது விரோதி இவர்கள் செய்யும் துன்பங்களைக் கவனியாது நன்மெய்களை செய்துவரல். அதாவது, மித்திரனையும் விரோதியையும் சமமாகபாவித்தல் என்று உபதேசித்தார். அதுகேட்ட யாவரும் ஆனந்தமுற்றூர்கள்.

———:o:———

இருபத்துமூன்றுவது

புக்கஸாதி துறவுபூண்ட காதை.

ஒரு குமாரபருவமுள்ள புக்கஸாதி என்னும் பெயருடையவன் பகவனைக் காணவேணுமென்றும், பலருடைய நன்மையின்பொருட்டே துறவடைந்து பலருக்கும் போதித்துவரும் தன்மத்தைக் கேட்கவேண்டுமென்றும், கேட்டபின் உலகைத் துறந்து காம்பீரமான பிக்ஷுசங்கத்தில் சேர்ந்து மேலான பதவியை அடையவேண்டுமென்னும் அவாக்கொண்டு பலவிடங்களில் பகவனைத் தேடி அலைந்து கடைசியாக இராஜமாகிரஹத்துக்கு வந்துசேர்ந்து (பக்கவா) என்னும் குடும்பியின் வீட்டினருகிற்சென்று அன்றிரவுதங்க இடந்தரவேண்டுமென இரங்கிக்கேட்க அக்குடும்பியும் அவனை அழைத்து உணவளித்து தன்வீட்டில் அன்றிரவு தங்கவும் இடமளித்தான். அன்று இரவு நடுஜாமத்தில் பகவன் ஓர் அடர்ந்த காட்டில் தங்கி (கருணாபாவனா) கருணை சமாதியி லிருக்குங்கால் ஓர் குமாரன் இராஜகிரஹத்தில் வந்து ஒரு குடும்பியின் இல்லத்தில்தங்கி துறவியாகவேணுமென்கிற ஓரேவைராக்கியம் பூண்டிருக்கின்றானெனத் தெரிந்து உடனே சமாதியினின்று எழுந்து புக்கசாதி தங்கியிருக்கும் இல்லத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனர். சற்று தாமதித்து புக்கசாதியை யழைக்க புக்கசாதி பகவனைக்கண்டு வணங்கி ஆச்சரியமுடையவனாகி ஆனந்தத்துடன் அவாருகிற் சென்று உட்கார்ந்தான். பகவன் அவனைப்பார்த்து சிறிதுநேரம் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருக்கையில் புக்கசாதி ஆவலுடையவனாகி தன்னை சங்கத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி வேண்டினன். பகவன் போதிக்கத் தொடங்கினர்.

ஓ! சகோதிரனே! எதினாலே உலகம் மூடப்பட்டிருக்கிறது? எதினாலே உலகம் பிரகாசிக்கவில்லை? எதினால் உலகம் கறைப்பட்டிருக்கிறது? உலகத்தின் அபாயம் எது?

உலகம் அறியாமெயால் மூடப்பட்டிருக்கின்றது. லோபத்தால் உலகம் பிரகாசிக்கவில்லை. அவாவால் உலகம் கறைப்பட்டிருக்கிறது. துன்பமே உலகத்தின் அபாயம். அவாவென்னும் வெள்ளங்கள் பல திக்குகளில் புரண்டோடுகின்றன. அவ்வெள்ளங்களை எதினால் தடுக்கலாம்? தடையாவதெது? வெள்ளங்களை எதனால் முற்றும் நிறுத்திவிடலாம்? யோசனையால் வெள்ளங்களைத் தடுக்கலாம். யோசனையே தடை. நிதானத்தால் வெள்ளங்கள் நிறுத்தப்படுகின்றன.

உலகில் ஜீவர்கள் ஏன் துன்பமடைகின்றனர். துன்பத்திற்குக் காரணம் யாது?

அவாவால் ஜீவர்கள் துன்பமடைகின்றனர். அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணம்

அறியாமையால் ஒருவன் அவாவை உதிக்கச்செய்துக்கொள்ளுகிறான். அப்படி செய்வதால் துன்பம் நேர்கின்றது. ஆகையால் அறிவுடையோர் பிறப்பையும், துன்பத்தின் உற்பத்தியையுங் கண்டு அவாவை விர்த்திசெய்யாதிருக்கட்டும்.

ஓ! சகோதிரனே! கண்ணானது ஒரு ரூபத்தைப்பார்த்து அதில் பிரீதிகொள்ள மனம் அதிகமாகவிரும்பத்தொடங்குகிறது. கண்ணானது ஒரு ரூபத்தைபபார்த்து அதில் பிரீதிகொள்ளாவிடில் மனம் அதிகமாய் வெறுக்கத்தொடங்குகிறது.

கண்ணானது ஒரு ரூபத்தைப்பார்த்து அதில் பிரீதிவையாமலும், வெறுக்காமலுமிருக்க மனமானது உபேட்சையுடனிருக்கத்தொடங்குகிறது.

கண் எப்படி மூன்றுவிதமாய் பார்க்கின்றதோ அதுபோலவே காது, மூக்கு, நாவு, தேகத்தின் பலபாகமும், மனம் இவைகளை விருப்புவதும், விரும்பாமலிருப்பதும், விரும்பாமலும், வெறுக்காமலுமிருககத் தொடங்குகின்றன.

(1.) சக்குஞ்சபடீஸா ரூபேஸா உபேஸடி சக்குவிஞ்ஞானங் தேனுங் ஸங்கதிபஸ்ஸோ.

பஸ்ஸோ	பஸ்சா	வேதனு
வேதனு	,,	தன்ஹா
தன்ஹா	,,	உபாதானு
உபாதானு	,,	பவோ
பவோ	,,	ஜாட்தி
ஜாட்தி	,,	ஜெய.

ஜெய, மரணு, பிரிதேவா, துக்கா தோமனுஸே ஸம்போந்தே.

கண்ணானது ரூபத்தை பார்க்க கண்ணின் விஞ்ஞானத்தால் லோபம், மோஹம் சேர்ந்து ஊறு உண்டாகின்றது.

"ஊறு சார்ந்து நுகர்ச்சியாகும்
நுகர்ச்சி சார்ந்து வேட்கையாகும்
வேட்கை சார்ந்து பற்றுகும்மே
பற்றிற் றேன்றுங் கருமத்தொகுதி
கருமத்தொகுதி காரணமாக
வருமே யேனை வழிமுறை தோற்றம்
தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப் பிணி சாக்கா
டவல மாற்றுக்கவலைகையாறெனத் தவலிறுன்பந்தலைவருமென்ப."

(2.) தோடென்ஸா பட்டீஸா ரூபேஸ உபேஸிடி தோட விஞ்ஞானங் தேனுங் ஸங்கதிபஸ்ஸோ.

பஸ்ஸோ	பஸ்சா	வேதனு
வேதனு	,,	தன்ஹா
தன்ஹா	,,	உபாதானு
உபாதானு	,,	பவோ
பவோ	,,	ஜாட்தி
ஜாட்தி	,,	ஜெய

ஜெய, பாணு, பிரிதேவா, துக்கா, தோமனஸே ஸம்போந்தே.

செவியானது சப்தத்தைக் கேட்க காதின் விஞ்ஞானமானது லோப, மோஹங்களுடன் சேர்ந்து ஊறு உண்டாகிறது.

ஊறு சார்ந்து ' நுகர்ச்சியாகும்
நுகர்ச்சி ... ... முன்பந்தலைவருமென்ப.

(3.) காணேன் ஸபட்டேஸா கந்தேஸ உபேஸடி காண விஞ்ஞானந் தேணுங் ஸங்கதிபஸ்ஸோ.

பஸ்ஸோ பஸ்சா வேதனு
வேதனு ... ... ஸம்போந்தே.

மூக்கானது முகா மூக்கின் விஞ்ஞானமானது லோப, மோஹங்களுடன் சேர்ந்து ஊறு உண்டாகின்றது.

ஊறு சார்ந்து நுகர்ச்சியாகும்
நுகர்ச்சி ... ... முன்பந்தலைவருமென்ப.

(4.) ஜீவென்ஸா பட்டேஸா ரஸேன்ஸ உப்பஸடி ஜீவா விஞ்ஞானந்தேணுங் சங்கதி பஸ்ஸோ.

பஸ்ஸோ பஸ்சா வேதனு
வேதனு ... ... ஸம்போந்தே.

நாவானது உருசிகாண நாவின் விஞ்ஞானமானது லோப மோஹங்களுடன் சேர்ந்து ஊறு உண்டாகிறது.

ஊறு சார்ந்து நுகர்ச்சியாகும்
நுகர்ச்சி ... ... முன்பந்தலைவருமென்ப.

(5.) காயேன் ஸபடேஸா புட்தபேஸா உபேஸடி காய விஞ்ஞானந் தேணுங் ஸங்கதி பஸ்ஸோ.

பஸ்ஸோ பஸ்சா வேதனு
வேதனு ... ... ஸம்போந்தே.

தேகத்தின் பலபாகங்கள் பரிசிக்க தேகவிஞ்ஞானமானது லோப மோஹங்களுடன் சேர்ந்து ஊறு உண்டாகிறது.

ஊறு சார்ந்து நுகர்ச்சியாகும்
நுகர்ச்சி ... ... முன்பந்தலைவருமென்ப

(6.) மனோஞ்சபடேஸா தம்மேஸா உபேஸடி மனோவிஞ்ஞானந் தேணுங்க ஸங்கதி பஸ்ஸோ.

பஸ்ஸோ பஸ்சா வேதனு
வேதனு ... ... ஸம்போந்தே.

மனமானது நினைக்க மனோவிஞ்ஞானமானது லோப மோஹத்துடன் சேர்ந்து ஊறு உண்டாகிறது.

ஊறு சார்ந்து நுகர்ச்சியாகும்
நுகர்ச்சி ... ... முன்பந்தலைவருமென்ப.

ஓ! சகோதிரர்களே! அறுவகையான ஆரமணங்களால் மூப்பு மரணம் நேர்கின்றது. மூப்பு மரணம் நேர்வதற்குக் காரணம் பேதைமையே.

பேதைமை யல்லது பொய்காட்சியிலிருந்து செய்கைகள் உண்டாகின்றது.

செய்கையிலிருந்து உணர்வு உண்டாகின்றது. உணர்விலிருந்து அருவுரு உண்டாகிறது. அருவுருவிலிருந்து வாயில்கள் உண்டாகின்றன. வாயில்களிலிருந்து ஊறுகளுண்டாகின்றது ஊறுகளினின்று நுகர்வு உண்டாகின்றது. நுகர்விலிருந்து வேட்கை உண்டாகிறது. வேட்கையிலிருந்து பற்று உண்டாகிறது. பற்றிலிருந்து பிறப்புக்கு மூலமாய கருமக் கூட்டம் உண்டாகின்றன. கருமக்கூட்டத்தினின்று மறுபிறப்புண்டாகின்றது. அதினின்று மூப்பு, மரணம், வலியும், அழுகையும் ஆகிய துக்கோற்பவங்கள் உண்டாகின்றன.

ஓ! சகோதிரனே! இந்தச் சக்கரத்தினின்று விடுபடுவது மிக்க அரிது.

ஓ! சகோதிரனே! ஞானமார்க்கத்தின் உதவியால் இச்சக்கரத்தினின்று விடுபடலாம்.

ஞானமார்க்கம் யாதெனில்:—அநித்யம், துக்கம், அநாத்மா என்பவைகளே

இம்மார்க்கத்தின் உதவியால் அவிஜ்ஜாவாம் பேதமையென்னும் வண்டிச்சக்கரத்தின் குடத்தை எடுத்துவிட்டால் மற்றை இலைகள் உதிர்ந்து விடுமாபோல் சகலமும் அநித்யம், சகலமும் துக்கம், சகலமும் அநான்மா என விசாரித்து பேதமைப் புகற்றொண்டு மரணம்வரையில் விடுபட மூப்பையும் மரணத்தையும் ஜெயித்துக்கொள்ளலாம்.

"பேதைமை மீளச் செய்கை மீளும்
செய்கை மீள வுணர்ச்சி மீளு
முணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளு
மருவுரு மீள வாயின் மீளும்
வாயின் மீள வூறு மீளு
மூறு மீள நுகர்ச்சி மீளு
நுகர்ச்சி மீள வேட்கை மீளும்
வேட்கை மீளப் பற்று மீளும்
பற்று மீளக் கருமத்தொகுதி மீளுங்
கருமத்தொகுதி மீளத் தோற்ற மீளுந்
தோற்ற மீளப் பிறப்பு மீளும்
பிறப்புப் பிணி மூப்புச் சாக்கா
டவல மாற்று கவலை
கையா றென்றிக் கடையி றுன்ப
மெல்லா மீளுமிவ் வகையான் மீட்சி."

பகவனது திவ்ய போதனையை ஆழ்ந்து கேட்டுவந்த புக்கஸாதி ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்து பகவனை மும்முறை சுற்றிவந்து பாதம்பணிந்து (நமோதஸ்ஸ பகவதோ அறஹதோ ஸம்மாஸம்புத்தஸ்ஸ) குன்றாத மனபாக்கியமும் மேலான மகத்துவமும் வந்தனையுடையவும் ஞானிகள்யாவருக்கும் மஹாஞானியுமாகிய புத்தபகவானை நமஸ்கரிக்கிறேனென மும்முறை வணங்கி, (ஓ! காஸகருணங்கத்வா திஸரணேன சட்திம் அட்டாங்க சீலம் தேதாமே பாந்தே அஹம்பாந்தே ஸரணசீலங் யாசாமி) பெருமையும் காம்பீரமுமான பெருமானே! தயைகூர்ந்து இவனை மும்மணிகளாம் புத்த, தம்ம, சங்கத்தில் சேர்த்து எட்டு சீலங்களையும் அளிக்கும்படியும்

நீதியில்நடந்துவாயும் அருள்புரியவேண்டுமென இரஞ்சி கேட்க, பகவன் எட்டு சீலங்களை ஒவ்வொன்றாக கூற ஆரம்பித்தார்.

1. பாணாதிபாதா வேறமணி சிக்ஹாபதங் ஸமாதியாமி.
2. அதின்னா தானாவேறமணி சிக்ஹாபதங் ஸமாதியாதியாமி.
3. அஹ்றபிரஹ்ம சரியாவேறமணி சிக்ஹாபதங் ஸமாதியாமி.
4. மூஸாவாதா வேறமணி சிக்ஹாபதங் ஸமாதியாமி.
5. ஸுராமேறய மஜ்ஜ பமாதட்டாணாவேறமணி சிக்ஹாபதங் ஸமாதியாமி.
6. விகாள போஜணாவேறமணி சிக்ஹாபதங் ஸமாதியாமி.
7. நச்ச கீதவாதிக விஸுக்கதஸ்ஸனமாலகந்த விலப்பன தாரண மண்டன விபூஷணட்டாணா வேறமணி சிக்ஹாபதங் ஸமாதியாமி.
8. உட்சாஸயன மஹாஸயன வேறமணிசிக்ஹாபதங்ஸமாதியாமி.

1. களவு செய்யாமெய்.
2. கள்ளருந்தாமெய்.
3. பொய் சொல்லாமெய்
4. பிறன்மனை நயவாமெய்.
5. கொலை செய்யாமெய்.
6. அகாலபோசன மருந்தாமெய்.
7. கீதம், வாசனை, கூத்து இவைகளுக் கிடங்கொடுக்காமெய்.
8. பஞ்சணைமெத்தை உயர்வான படுக்கையின்மேல் துயிலாமெய்.

ஆகிய சுத்ததேகிகளாக வாழ்கலே சுகதேக வாழ்க்கைக் குறிகுறியாகும். சுகதேகவாழ்க்கையின் அறிகுறியே நித்தியவாழ்வுக் குறிகுறியாகும். அந்த நித்தியவாழ்க்கையே நிருவாணமெனப்படும். அந்நிருவாண சுயம்பிரகாசப் பிரிவே பரிநிருவாணமெனப்படும்.

ஓ! சகோதிரனே! இப்பரிநிருவாண சுகமே என்றுமழியா நித்தியசுகம். உலகத்தில் அநித்தியத்தை யாய்ந்தே நித்தியத்தைக்கண்டேன். துச்சத்தை யாய்ந்தே சுகத்தைக்கண்டேன் போட்டயிடத்திற் பொருளைக் கண்டடைவதுபோல் அநித்தியநிலையிற் சுழலும் பஞ்சஸ்கந்தத்தினிடத்திலேயே நித்தியநிலையும் துக்கந்தோன்றியவிடத்திலேயே சுகநிலையுங் கண்டேன்.

இத்தகைய சுகவாரியாம் பரிநிருவாண நிலையை விரும்புவோன் தனது தேகக்களங்கையும், வாக்குக் களங்கையும், மனோகளங்கையும் தன்னிற்றானே யுணர்ந்து தன்னைத்தானே சுத்திகரித்துக்கொள்ளுவோன் சுகம்பெறுவான்.

அந்நியரால் சுகம்பெற வேண்டுமென்போன் அல்லலுற்றலைவோன். அதாவது அன்னை குழவிக்கு அன்னமூட்டுவாள். விழுங்குகைக்கு அவள் உத்திரவாதியன்று. ஆசிரியன் திரிகரண சுத்தத்தைப் போதிப்பான். சுத்திகரிப்புக்கு அவன் உத்திரவாதியன்று. ஆகலின் உண்மெய்ப்பொருளை உணரவேண்டிய சகோதிரனே! நீவிர் தன்மெய்யுணர்ந்து தன்மெய் நிலைத்து சுகம்பெருகுகவென்று வாழ்த்தி சத்தியசங்கத்திற் சேர்த்தருளினர்.

பகவன் கூறிய சீலங்களை புக்கஸாதி அன்புடன் ஏற்று காவிபோர்த்து பிச்சாபாத்திரத்தைக் கையிலேந்தி சங்கத்திற் சேர்ந்து சதுர்சத்தியமாம் துக்கம், துக்கோற்பத்தி, துக்க நிவாரணம், துக்கநிவாரணமார்க்கத்தில் விசாரணைபுரிந்துவந்தான்.

இருபத்துநான்காவது

பிருமன் தரிசன காதை.

பிருமனென்பவன் அசோதரையம்மனின் சோதிரன் அஜாதசத்துருவென்பவன் விம்பாசார வாசனுடையபுத்திரன் இவ்விருவரும் பகவன் கோசலைநாட்டி லிருக்கின்றாரென்றெண்ணி அவ்விடம்போய் விசாரித்து இல்லையென் றுணர்ந்து குருநாதன் வந்தவழியைத் தொடர்ந்து ஐயனைப் பாலைவனத்திற் சந்தித்தார்கள்.

இவ்விருவர் வருகையையுங் கண்ட இறைவன் ஓர் மரத்தடியில் தங்கி வந்தகாரணம் யாதென்றார்

*பிருமனென்னும் தனது மைத்துனன் தனக்குள்ள மமதையால் மாதவனைநோக்கி நீவிருமது சங்கத்தோருக்கு கொடுத்திருக்குஞ் சட்டங் கள் யாவும் கடினமின்றி எளியநடையிலிருக்கின்றபடியால் அவர்களெவ் வொருவரும் வீண்காலம் போக்குகின்றார்கள் கடின சட்டத்தில் நிறுத்த வேண்டுமென்றான்.

அவற்றை வினவிய பகவன் பிருமனைநோக்கி தாங்களும் அவர்க ளுடன் கலந்துள்ளவ ராதலின் கடின சட்டத்தில் பொருந்துவீரோ வென்றார்.

நாம் பொருந்துவோம்பொருந்தமாட்டோமென்னும் கேள்வியைத் தாம் கேட்கவேண்டியதில்லை உம்முடைய சங்கத்தோரை யுறுதிச்செய்துக் கொள்ளுமென்றான்.

பகவன் அவனுக்குள்ள வஞ்சினத்தையும், பொறாமெயையுமுணர் ந்து மௌனமுற்றார்.

மறுமொழி கூறாதிருந்த மாதவனை மற்றும் பிருமன்நோக்கி உமது சங்கத்தோரை யுறுதிசெய்துக் கொள்ளுமென்றான்.

அவ்வார்த்தைக்கும் அருகன் யாதொருத்தரமுங்கூறாதிருப்பதைக் கண்ட பிருமன் சினமீறி அஜாதசத்துருவை யழைத்து தூரஞ்சென்று இவரை நாம் எவ்விதத்திலும் கொன்றுவிடவேண்டும், அவ்விதம் செய்யா மற்போய்விடுவோமாயின் உமது தந்தைக்கும் எனது தந்தைக்கும் சங்கதி

---

* அசோதரை நேத்துவிடுதூது, மகா ராஜா துறவு.—பிரும நகர்ந்தை பிறங்காத டங்கப், பரம ஞெளியாய் படர்ந்து—வரு வணத்தும், வகிலுங் கழைமணியு மந்திர யாழுந்தி, சிகிநிறச் செம்பாலைகுணர்நீர் ந்து—பகரிய.

நிகழ்காலத்திரங்கல்.—பிருமனுஞ் சத் துருவும் பேறு மகர்ந்தைகெட, வரும றைந்தசோதி யுயர்ந்த அதிசயமே.

கொட்டி வீணில் அல்லலடையவேண்டிவரும். ஆகலின் யாருமற்ற பாலைவனமே இச்செயலுக்குத் தகுதியென்று அருகில் நெருங்கினார்கள்.

இவர்கள் கொடுஞ்செயலையுணர்ந்த கோமான் அவர்கள் நெருங்கிய நேரத்தில் அந்தர சுவர்க்க மத்தியயென்னும் நிலையற்று சுடுகையுற்று சுயம்பிரகாச சோதியாய் நின்றுவிட்டார்.

சுயம்பிரகாசத்தைக் கண்ட இருவர்களுந் திகைத்து நான்குதிக்குகளிலோடித் திரிந்தும் அவரது மகத்துவம் விளங்காது மதிகெட் டோட்டமிட்டார்கள்.

அக்கால் குன்றைநாட்டுச்செல்வன் சோதியையொடுக்கி *பாலைவனவாசிகளிடஞ்சென்று இராகத் துவேஷ மோகமாம் மூன்றினாலுண்டாகுங் கேடுகளையும் அன்பு, ஈகை, சாந்தமென்னு மிம்மூன்றினா லுண்டாகுஞ் சுகங்களையும் விளக்கி அவர்கள் விருத்தியடையவேண்டி பாலைவனத்தி லுற்பத்தியாகும் உவர்மண், கீரைமணி மண், வளையல் மண், கண்ணாடி மண், படிகக்கல், அப்பிரகக்கல் முதலியவைகளின் விளைவுகளையும் அவைகளைக் காய்த்துப் பொருட்செயும் வகைகளையும் கற்களுக்கு தீத்தீட்டி கண்ணாடி செய்யுந் தொழில்களையும் விளக்கிவிட்டு மற்றோர் குறிஞ்சிநிலமாம் மலையடி சேர்ந்தார்.

அம்மலைநாட்டரசன் மாலியனென்பவன் மலையடிவாரத்தில் பகவன் வந்திருப்பதைக் கேள்வியுற்று பந்துமித்திரர்களுடன் வந்து வாலறிவனை வணங்கி எண்ணிறந்த குணத்தோய் நீ, யாவர்க்கு மரியோய் நீ, உண்ணிறைந்த வருளோய் நீ, உயர்பாரந் தவிர்த்தோய் நீ, மெய்ப்பொருளை யறிந்தோய் நீ, மெய்யறமீங் களித்தோய் நீ, செப்பரிய தவத்தோய் நீ, சேர்வார்க்குச் சார்வு நீ யாதலின் உமது சிறந்த கமலபாதத்தைத் தாவினோம். இவ்வடியார்களையுந் தங்கட் சங்கத்தவர்களி லொருவராகச் சேர்த்து சகல விவேகிகளால் கொண்டாடும் சத்தியதன்மத்தைப் போதிக்க விரைஞ்சி தனதில்லத்திற் கழைத்துக்கொண்டுபோய்ப் புசிப்பளித்து தனதாளுகைக் குட்பட்ட குடிகள் யாவரையும் வரும்படிச்செய்து தன்மத்தைக் கேட்கும் சித்தாயத்தத்தில் வைத்திருந்தான்.

மலையன் வேண்டுதலை வினவிய வீணைகோபாலன் அகமகிழ்ந்து அரசே! சத்தியதன்மத்தை தாங்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியவராயிருப்பதுடன் உமது ஆளுகைக் குட்பட்ட மக்களு முணரவேண்டுமென்னும் அவாக்கொண்டுள்ளீர்.

ஆயினும் உம்மெய்ப்போன்ற மநுக்கள்மீது வைத்த கருணையைப் போல் மற்ற சீவாசிகளின்மீதும் வைக்காதகாரண மென்னையென்றார்.

†அதனை வினவியக் குறிஞ்சிநாட்டரசன் தங்கள் கூட்டத்தாராகிய குறவர்கள் பல சீவசெந்துக்களை கொல்லுவதும், விற்பதும், தின்பது

* அருங்கலச்செப்பு-பாலைநிலப் பத்து.—பாலைநிலத்தின் பகுத்தனைத்தும் பார்த்துரைத்தான், சிலமிகுத்த சிவன். மண்ணி னுறுக்கு மணியொளியா மூன் றெதாகுப்பு, மெண்ணியுரைத்தானிறை.

† அசோதரை நேஞ்சுவிடுதூது·மகாராஜா துறவு.—குறிஞ்சியினின்று குறவர் குடில் சாடி, மறிந்தவரன் மாலியனை யேற்று-சிறந்த

அருங்கலச்செப்பு—குறிஞ்சிப்பத்து.—குறிஞ்சி நிலத்தின் குணமறிந்தான் வெற்பன், துறந்த முதியின் திடம். சிவப்பின் மணியும் செழுவாணி முத்தும், உவப்பி னுமாமா முடல். உடலுள் வுள்ள உதிரக் கறை யகற்றி, திடநல் வளமுருக் குங் கல்.

வுமாகியச் செயலையுடையவர்களாதலின் சற்று நிதானித்து அகிலத்தில் (அகிம்சா) தருமத்தை நிலைநாட்டிய அப்பனே! எங்கள் கூட்டத்தாருள் பெரும்பாலும் ஜெந்துக்களைக் கொன்று புசிப்பதும், விற்பதும், அதே சீவனவிர்த்தியாய் நிற்பதும் அநுபவமாதலின் சீவர்களை கொலைபுரிந்துண்பது குலத்தொழிலாய்விட்டது. அவற்றை விடுவதானால் வேறு சீவனவிருத்திக்கு யாதுமில்லாமல் திகைப்பார்களே என்றான்.

அரசனே! ஒவ்வோர் மனிதனும் புசித்து தன் தேகத்தை வளர்ப்பதற்கு கனிகாய் கிழங்கு முதலிய வஸ்துக்களிருப்பதுடன் செந்நெல் கேழ்வரகு பயிரிடுந் தொழிலாளிகளிடஞ் சென்று தானியங்களைப்பெற்று மாற்றிக்கொள்ளுவதற்கு மிளகு, கோஷ்டம், அகில், சந்தனக்கட்டை, தக்கோலம், குங்குமப்பூ முதலியவைகளை இம்மலையில் விருத்திசெய்து சீவிப்பதுடன் அம்மலையில விளையும் சில உலோகங்களையும், இரத்தினங்களையுங் காண்பித்து சிவப்புநிறக் கற்களை ஓர் மனிதன் அணைந்துக்கொள்ளுவானாயின் உதிரவண்டல்கட் கழிந்து தெளிவுண்டாகி சுத்தயிரத்தம் உடலிற் பரவி வஜ்ஜிரகாயமும் தேஜசும் பெறுவான்.

அவ்விடம் உதிர்ந்துள்ள யானைத்தந்தங்களை எடுத்துவரும்படிச் செய்து அதிலுள்ள முத்துகளைக் காண்பித்து இவ்வாணிமுத்துகளை ஓர் மனிதனணைந்துக்கொள்ளுவானாயின் மனோதிடமும் தேகசக்தியும் பெற்று உச்சாகத்திலிருப்பான். என்று லோகவுருக்குகளையும், இரத்தினத் திட்டிகளையும், முத்தின் பலன்களையும் விளக்கி இவைகளைக் கொண்டுபோய் ஒன்றைக்கொடுத்து மற்றொன்றை மாற்றிக்கொண்டுவந்து சீவிக்கலாமேயன்றி சீவர்களுக்குத் துன்பம் விளைத்து அதினாற் சீவிப்பது அதர்ம்மமாகும்.

அதாவது, உங்களில் ஒவ்வொருவரும் சத்தியதன்மத்தை யுணர்ந்து தன்னை யுயர்த்தி சீர்பெறு மெண்ணத்தில நிற்பதுபோல் அச்சீவராசிகள் ஒவ்வொன்றுந் தங்களை உயர்த்திக்கொண்டேவருகின்றது.

அவைகளின் உயர்வுகளை நீங்கள் மத்தியிற் கெடுத்து கொலைபுரிவதால் அதன் நோக்கங்களும், நிலைகளுங் கலைந்து தாழ்ந்தநிலை யடைவதுடன் உங்களுயர்வுங்கெட்டு தாழ்ந்தநிலை யடைவீர்களென்று போதித்து அவர்கள் குடிசைகளையும் யாவையும் ஒழித்து கட்டிடங்கள் கட்டும்வகைகளையு மூட்டிவருங்கால் பகவன் மலையநாரான் வாசஞ்செய்யுங் குறிஞ்சிநாட்டில் சத்தியதன்மத்தைப் போதித்துவருகின்றாரென்று கேழ்விப்பட்ட பிருமனும் அஜாதசத்துருவும் அவ்விடம் விலனுளை கையிலேந்தி துஷ்ட யானைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு அவ்விடம்வந்து அவலோகிதர்மீது அம்பு கும்பலைப் பிரயோகித்தார்கள்.

அவற்றைக்கண்ட விமலன் அருகிலுள்ளவர்களை தூர விலகிவிடச் செய்து தனியே உட்கார்ந்திருந்தார்.

அவ்விருவரு மெய்த அம்புகுப்புகள் அவலோகிதர் உடலில்மோதி புட்பங்கள் உதிருவதுபோல விழுந்துகொண்டேவந்தது. அவர்கள் அம்புகூடுகளுங் காலியாயின. இன்னு மவர்களுக்குக் கோபமதிகரித்து தங்களிடமுள்ள யானையை விடுத்துக் கொல்லும்படிச்செய்தார்கள்.

அவ்வியானையோ வீரிட்டுக்கொண்டு ஐயனருகில் வந்து அவரது ஞானகருணாகரமுகங் கண்டவுடன் தனது மதவீரியத்தை யொடுக்கி முழங்காலிட்டு மத்தகஜம் பூமியிற்படவணங்கி பின்னுக்கேசென்றுவிட்டது.

அதன்செயலைக் கண்ட இருவருக்கும் மேலுமேலுங் கோபமதிகரித்து யானைக்கு மயக்கவஸ்துவை யூட்டி மறுபடியும் மாதவன் பேரி லேவினார்கள்.

அவ்வியானையோ தனது மதிமயக்கத்தால் மாதவனை யணுகி துதிக்கையினால் பிடிக்கவும் இழுக்கவுமாகியச் செயலிலிருந்தது. அந்த மதிமயக்கத்தை யுணர்ந்த மாதவன் புன்னகைக்கொண்டு ஓகாரத்தால் துதிக்கையைப்பற்றி ஓர் துரும்பை யெறிவதுபோல் தூர வெறிந்துவிட்டார்.

யானைக்கோ தனக்குள்ள மயக்கங்கள் யாவுமகன்று பகவனாரத்திற்கு பயந்து விரிட்டோட்டமிட்டது.

யானை யுரத்தோன் வல்லபத்தைக்கண்ட யாவருந் திடுக்கிட்டு நின்றுவிட்டார்கள்.

அவருரத்தைக் கண்ணுறக்கண்ட பிருமனும் அஜாதசத்துருவும் ஐயன் எதிரிற் போவதற்கு பயந்து மலையைச் சுற்றிக்கொண்டு வுச்சிக்கேறி அவ்விடமிருந்த ஓர் பெரும்பாறையை யானையுரத்தோனுக்குநேரே யுருட்டிவிட்டார்கள்.

அப்பாறையானது அதிவேகமாக உருண்டுவந்து ஐயன்தலைமீதெழும்பி உருண்டுபோய் இருவர்களும் மலையடிவாரத்தில் விட்டிருந்த ரதத்தின்பேரில் விழுந்து அவற்றை பொடியாக்கிவிட்டது.

அதனைக்கண்ட இருவரும் நமதில்லம் போய்ச் சேருவதற்கு ரதமில்லையே யாதுசெய்யலாமென்றுமயங்கி தாங்கள் தவமுதல்வருக்கு செய்து வந்த தீங்குகளை சிந்தித்தார்கள்.

இருவருஞ் செய்த தீவினைகளை சிந்தித்ததினால் இறைவன்மீதிருந்த வஞ்சினங்களும் பொறாமையு மகன்று யானையுரத்தைப்பெற்ற தேகபலமிருந்தும் நம்மீதவ்வுரத்தைக் காட்டாதிருப்பது என்னவன்போ யாது சாந்தமோவென் றொருவருக்கொருவர் நிதானித்து சதா சாந்தரூபியை இன்று சேவித்து அடைக்கலம் புகுவதே நமதாணுகும். அங்ஙன மவரடைக்கலங் கொள்ளாவிடில் இருவா பிராணனையும் அவர் பாதத்தில் விடுவதே பதமென்றெண்ணி யானையுரத்தோனருகிற் சென்று இருவரு மவர் கமலபாதத்தைப்பற்றி செந்தாமரைபாதா, சின்மயபோதா, ஜெகதகுருநாதா, சுருதிநல்வேதா, சருவசீவ தாதாவென் றிறைஞ்சி எங்கள் குற்றத்தைப் பொருக்கவேண்டுமென்றார்கள்.

இவற்றிற்கு முன்பு இராஜகிருகத்தை யாண்டுவந்த விம்பாசாரனுக்கு தனது புத்திரன் அஜாதசத்துருவும், அசோதரையின் தமயன் பிருமனுந் துஷ்டச்செயல்களிற் றிரிகின்றார்களென்றறிந்து அவர்களிருவரையு மழைத்துக் கண்டித்தான். அவனுடைய நற்போதனையை சகிக்காத பிருமன் அஜாதசத்துருவிற்குக் கோபத்தை மூட்டி விம்பாசாரனைக் கொலைசெய்யும்படி யேவினான்.

அவ்வார்த்தையை யேற்றுக்கொண்ட அஜாதசத்துரு நள்ளிரவிற் சென்று தனது தந்தையைக் கொல்லும்படி ஓர் ஆளை யேவிவிட்டு பிருமனிடஞ் சென்றான்.

பிருமனும் அஜாதசத்துருவைக்கண்டு முடிந்ததாவென்றான். அதற்காகவே ஆளை நியமித்து வந்திருக்கின்றேன் கூடியசீக்கிரம் சங்கதிவருமென்று கூறினான்.

அதனை வினவிய பிருமன் அஜாதசத்துருவைக் கோபித்து அரண்மனையருகில் ஆட்கள் போகமாட்டார்கள் சேவகர்களும் விடமாட்டார்கள் நீரே யவ்விடஞ்சென்று விம்பாசாரனைக் கொலைபுரிய வேண்டுமென்று விரட்டினான்.

பிருமன் மொழிக்கு மறுமொழி கூறாது அஜாதசத்துருவானவன் அரண்மனைச்சேர்ந்து இராவில் தந்தை யுலாவுமிடத்தை நோக்கினான். அந்த தான் முன்பு அனுப்பிய ஆளானவன் அரசவுடையணிந்து சேவகரறியாது அரண்சோர்ந்து விம்பாசாரன் வெளிவரின் கொலைபுரிய வுலாவிக்கொண்டிருந்தான்.

அவனது வுடையின் மாறுதலை யறியா வஜாதசத்துரு தந்தையே வுலாவிக்கொண்டிருக்கின்றானென்று பதுங்கி வாளைவீசி அவனை யிரண்டு துண்டமாக்கிவிட்டு வோடி பிருமனையணுகி முடித்துவிட்டேனென்றான்.

அதனை வினவிய பிருமன் ஆனந்தங்கொண்டு இனி நாமிங்கு யிருக்கப்படாது புத்தரிருக்குமிடத்தைககண்டு அவரையு முடித்துவிடவேண்டுமென்று அம்பும, வில்லும, யானையும், ரதமுங்கொண்டு வெளியேறிவந்து பகவனை பல யிம்சைகள்புரிந்தும் பலியாது அவர் பாதத்தைப் பற்றிக்கொண்டு கெஞ்சுங்கால் யானைபுரதந்தான் இருவரையும்நோக்கி சிறுவர்களே! விம்பாசாரனை முடித்துவிட்டீர்களோ வென்றார்.

இருவர் செவியிலும் அம்மொழி கேட்டவுடன் இடியுண்ட சர்ப்பம்போல் திகைத்து பயமும் அழுகையுந்தோன்றி ஐயனே! விம்பாசாரனை மடித்துவிட்டோமென்றார்கள்.

சிறுவர்களே! கொதித்த வுள்ளஞ் சுட்டழியுமேயன்றி குளிர்ந்த வுள்ள மொருக்காலு மழியாது. நீங்கள் கொதிப்பேற்றியனுப்பிய ஆளை நீங்களே கொலைபுரிந்து இன்னுங் கொதிப்பேறி யிவ்விடம் வந்துவிட்டீர்கள். ஆயினும உங்களுள்ளக்கொதிப்புகள்யாவும் பனிபருவதத்தில்மோதி பாழடைந்துவிட்டதினால் அதனுணர்வைக்கொண்டேனுந் தீவினைகளை யகற்றி நல்வினையைப் பெருக்குங்கோளென்றார்.

அவ்வருள்மொழியை வினவிய இருவரும் ஐயனைவணங்கி எங்கள் குற்றங்களை மன்னிக்கவேண்டுமென்றார்கள.

பகவன் இருவரையுங்நோக்கி சிறுவர்களே! நீங்களிருவரும் விம்பாசாரனிடஞ்சென்று நீங்கள் செய்துவந்த தீவினைகள் யாவையும் விளக்கி இனி யாங்கள செய்யவேண்டிய நல்வினைகள் யாதென்று உசாவுவீர்களாயின் அவரவற்றை விளக்குவர். நீங்களவரையே குருவாக வழிபட்டொழுகுவீர்களாயின் துக்கத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுவீர்களென்றோதி இராஜகிருக மனுப்பிவிட்டு குன்றைவிட்டிழிந்து காடாகும் முல்லை நிலத்திற் சேர்ந்தார்.

முல்லைநில மாக்கள் யாவரும் மாதவனைக்கண்டு வணங்கி பாலைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து அருந்தும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

அப்பாலில் நெய்யுந் தயிறுங் கலந்திருப்பதைக்கண்டு அதைப் பிரிக்கும் வகைத் தெரியாதவர்களா யிருக்கின்றார்களென் றறிந்து அவர்களிடமுள்ளப் பால்கள் யாவையுங் கொண்டுவரச்செய்து ஓர்சாடியிலிட்டு மத்தினாற் கடையும்படிச்செய்து அதன்மேல் மிதந்த வெண்ணெய்யை யெடுத்து ஓர் பாத்திரத்தில் வைத்தபோது அஃதின்னவஸ்துவென்றும், இவ்வகை யுபயோகத்திற் குதவுமென்று மறியாமல் திகைத்துநின்றார்கள்.

*அதனையுணர்ந்த பகவன் வெண்ணெய்யை வாயில்விட்டுப் புசித்துக் காட்டியதுமன்றி பாலைக்காய்ச்சி தயிராக்கி வெண்ணெயெடுத்து நெய்யுருக்கும் வகைகளையும் விளக்கி பசுவின் மடியிற் கன்றானது பாலூட்டி திருப்தியடைந்தபின் மிகும் பாலைக் கறந்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் அங்ஙனம் கன்றுக்கு பாலைத் திருப்திசெய்யாமல் கறப்பீர்களானால் உங்கள் புத்திரி புத்திரர்கள் யாவரும் பசிபற்று பலபிணித்திரிய நேரிடுமென்று கன்ம பலனை விளக்கி அவ்விடம் மாடு ஆடுகளைக் காக்கும் காவலர்களையழைத்து அவர்களுக்கும் புள்ளாங்குழலைவாங்கி அதிலுள்ள நான்கு துவாரத்திலும் நான்கு விரல்களை யூன்றி முதல் துவாரந் துக்கம், இரண்டாந்துவாரம் துக்கோற்பவம், மூன்றாந்துவாரம் துக்கநிவாரணம், நான்காந் துவாரம் துக்கநிவாரணமார்க்கமென்றுங் குழலூதுங்கள் குழலூதுங்கோளென்றோதி துக்கம், துக்கோற்பவம், துக்கநிவாரணம், துக்கநிவாரணமார்க்கமாகிய இந்நான்குமே நாவினின்று வெளிப்படும் நான்கு வாய்மெய்களென்னப்படும். நான்கு வாய்மெய்களென்று சத்தியமாக நாவினின்றெழும் மெய்வாக்கியங்களு மிதுவேயாம்.

இவற்றை யுணரும் ஒவ்வொருவனும் பொல்லாங்கென்னும் பாவங்களை யாவையு மகற்றி நன்மெய் கடைபிடித்து உள்ளக்களங்கங்களைப் போக்கி தெள்ளிய சுகம்பெறுவான். அங்ஙனமின்றி நாவினால் பொய்யைச் சொல்லித்திரியும் பொய்வாயாம் வாய்ப்பொய் யுள்ளோர்க்கு முற்கூறியுள்ள நான்கு வாய்மெய்யும் விளங்காது. ஆதலின் உங்கள் ஊதுகுழலிலுள்ள நான்கு துவாரமே நான்கு வாய்மெய்யாகக்கொண்டு குழலூதி சருவமக்களிதயங்களையுஞ் சுத்திசெய்வதுடன் வீரசெந்துக்களைக் கொலைபுரிந்து கோரோசினம் விற்று சீவிப்பதினும பால், தயிர், நெய், தேன், அரக்கு, மெழுகு, மயிற்பீலி இவைகளைக் கொண்டுபோய் மாறி செந்நெல் சிறுபயிறு இவற்றைக் கொண்டுவந்து சுகசீவனஞ் செய்யுங்கோளென்று விடுத்து நஞ்சை நிலங்களுள்ள மருதநிலத்திற் சேர்ந்தார்.

அவ்விடஞ்சென்று அங்குள்ளக் குடிகளையழைத்து பூமியைப் புழுகவழுகக் கலக்கி புன்செய் போக நஞ்சையாக்கி செந்நெல் விளைக்குஞ் சாதனங்களையும், கோதமுது நெல்விளைக்கும் போதனங்களையு மூட்டி. தென்னை, கரும்பு, வாழை, பலா முதலிய விருட்சக்காப்புகளையும் காட்டி, ஓர் புறம் நீர் கட்டி, பெறிபாய்க்கும் வகைகளையும், பூமியை வுழுது கலைகுதவ கலப்புகளையு முணர்த்தி குளங் கிணறுகளின் நீரேற்றுஞ் சால்களையும் பூட்டி வேளாண்மெய்ப் பயிரிடுந்தொழில விருத்தியை நாட்டி, அதினாலடையும் பலனை இந்திரவியார அறஹத்துக்களுக்கும், நகரை யாண்டுகாக்கும் அரசர்களுக்கு மளித்து செந்நெல் விளைகளைக்கொடுத்து தயிறு, பால், நெய் யிவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளுதலும், தெங்கு, வாழை, மா யிவற்றைக் கொடுத்து உலோக பிரதனை முதலியவைகளைப் பெற்றுக்கொள்

---

* அசோதனை நேத்துவிந்தது—மகாராஜா துறவு.—முல்லைபுகுந்து முதலெழுமு மாய்ச்சியர்தம், பல்லையொத்தமுலலை பகுத்தறிந்தங்-கொல்லை, தயிர்சாடி மத்துடனே தாங்கி மருதத், தியற்பள்ளாரர்ப்ப வெழுந்து.

அருங்கலைச்செப்பு—முல்லைப் பத்து.—முல்லைபுகுந்தான் முனையாச்சிய சூரியால், வெல்லைவிளித்தா னிறை. பாலினுரைப்பும் பருதயிரும் வெண்ணெய்க, கோலமுரைத்தான் குரு. கன்றுக்களித்து களிப்பூட்டி மிக்கு பால், என்றுமுமக்கென் றறி. புள்ளாங்குழலாற் புளனிஞன் வாய்மெய்த், தெள்ள விளித்தார் திரு.

ளுக்கீனமாகிய மாற்றலுடன் அங்கப்பழுதுற்றோர்களையும், ஆதுலர்களையும் ஆதரித்து யீகையி னிலையிலும் இதய வொழுக்கத்திலு மிருந்து மேழியை நடாத்துவீர்களாயின் மாத மும்மாரிபெய்து மேழிச்செல்வம் பெருகி சுகம்பெற்று வாழ்வீர்கள்.

உங்களுக்குள்ள யீகையையும், அன்பையும் அகற்றிவிட்டு மேழியைக் கொடுவீர்களாயின் பூமியழுந்தி, அன்புகாணுது, யீகைசிறுந்து வானம்பெய்யாது இவ்வகை பூமி யழுந்தாமலும் வானம்பெய்யாமலும் போமாயின் சகல தானியமும் விளைவுகுன்றி சஞ்சலத்திற் காளாகுவீர்கள்.

வானமானது யாதொரு பிரிதிபலனையுங்கருதாது பூமியிற்பெய்து சகல சீவராசிகளையுந் தோற்றுவைக்கின்றது.

பூமியும் யாதொரு பிரிதிபலனையுங் கருதாது சகல சீவராசிகளுக்கும் உணவீய்ந்து வுயிர்ப்பிச்சை யளிக்கின்றது.

இவ்விரண்டின் செயலையுங் கண்ணுற்றுவரும் நீங்கள் உங்களிதயங்களிலும் மற்றவர்களின் பிரிதிபலனைக் கருதாது அன்பைப்பெருக்கி யீகையையே யியல்பாகக் கொள்ளல்வேண்டும்.

அவ்வகை யன்பை ஆதாரமாகவும், யீகையை யியல்பாகவுங்கொண்டு மேழிச்செய்வீரேல் உங்கள் பூமியும் பண்ணையூன்றி வானமுங்கோறிய காலத்திற் பெய்து பயிறுகளும்பெருகி தானிய விருத்தியு முண்டாகும். குடிகளும் சுகமுற்று அரசாங்கமுஞ் சிறப்புற்று அகமகிழ்வதால் அறிவின் விருத்தியை நாடும் மகாஞானிகளும் விருத்திபெற்று தன்னையுணர்ந்து தற்பரமாகி நற்சீர் திருத்தவிருத்தியால் சருவசீவர்களையுந் தன்னிற்றானே விருத்தியடையுஞ் செயல்களில் நிறுத்தி சுகம்பெறச் செய்வார்கள்.

அத்தகைய வன்பின் ஆதாரமும் யீகையினியல்புமற்று மேழியைப் பற்றுவீர்களாயின் பூமியுமழுந்தா, வானமுஞ் சுருங்கும், பயிறுங் கருகும், தானியமுங் குறையும், குடிகளும் க்ஷீணமடைவார்கள், கோனுங் குதூகலங் குறையும், ஞானிகளுந் தியங்குவர்.

இத்தகைய ஞானிகளின் திகைப்பினால் சருவ சீர்த்திருத்தங்களுங் குறைந்து தேசத்தின் சிறப்புங்கெட்டு பற்பல விஷபீடிதங்களால் பதிகுலைந்து போவீர்கள்.

இவ்வகையாய்ப் பதிவிட்டு மற்றோர் பதியடைந்து மதிகலங்குவது சுகந்தருமோ அன்றேல் இருந்தபதியிலிருந்து மதிகலங்காதவை சுகந்தருமோ வென்றார்.

அதனை வினவிய பள்ளராம் வேளாளத் தொழிலாளர்கள் அறவாழியானை வணங்கி ஐயனே இருந்தபதியிலிருந்து இதயசுகம் பெறுவதே இனியதென்றார்கள்.

அன்பர்களே! நீங்கள் வாசஞ்செய்யும் வயலோ கிராமமென்னப்படும். கிராமமென்பதின் நிலையோ சகல தானியங்களையும் நிறப்பியுள்ளக் களஞ்சிய மென்னப்படும். அக்களஞ்சியமோ சருவசீவர்களுக்கும் உயிரளிக்கும் உயிர்ப்பென்னப்படும்.

அத்தகைய வுயிர்ப்பிற் காதாரமாகும் உங்களுள்ளங்களில் அன்பையும், யீகையையும் சதாநிறுத்தி பயிரிடும் வேளாளத் தொழிலை நடா

த்துவீர்களாயின் சகல ஜீவராசிகளின் சுகங்களுக் காதாரமாவதுடன் நீங்களும் சுகித்துவாழ்வீர்களென்றோதி அவர்களைவிட்டு விலகி நெய்தனிலஞ் சார்ந்தார். *

கடற்கரையோரமாய் நெய்தனிலத்தை யடுத்தபோது அங்குள்ள கரையோர்களாகும் பரவர்கள் யாவரும் பகவனை வந்துவணங்கி "ஐயனே நீவிர் யாவீர் வந்தகாரணமியாதென்று வினவினார்கள்.

அக்கா லருகன் பரவர்களைநோக்கி உங்கள் தொழில்யாது போஷிப்பெவ்வகையென்றார்.

ஐயனே! எங்கள் போஷிப்பு சமுத்திரமச்சங்களைப் பிடிப்பதும், விற்பதும், புசிப்பதுமே போஷிப்பென்றார்கள்.

அத்தகைய நீர்வாழ் செந்துக்களைக் கொன்று ஜீவிக்காது வேறு வகையில் ஜீவிக்கலாகாதோவென்றார்.

ஐயனே! எங்கள் பீடிபீடியாங் குலத்தொழில் வலைத்தொழிலையன்றி வேறுதொழிலறியோம், யீதன்றி நீரில்வாழுஞ் செந்துக்களை நிலத்திற் கொண்டுவந்தவுடன் மடிந்துவிடுவதினால் அவற்றைக் கொன்றாலென்ன தின்றாலென்ன விற்றாலென்னவாமென்றார்கள்.

பரவர்கள் மொழியைக்கேட்ட பங்கயமூர்த்தி புன்னகைக்கொண்டு அன்பர்களே! உங்களை நீரில் போட்டுவைத்தால் ஜீவித்திருப்பீர்களோ வென்றார்.

ஐயனே! மூச்சு திணரி மடிந்துபோவோமென்றார்கள்.

நிலத்தில் வாழும் உங்களை நீரிற்போட்டு கொன்றாலென்ன, நீரில் வாழும் மட்சங்கள் உங்களைத் தின்றாலென்னவென்று நீங்களு மிருக்கலாகாதோ வென்றார்.

ஐயனே! நிலத்தில் வாழும் யாங்கள் வலைகளைக் கொண்டுபோய் நீர்வாழ் செந்துக்களைக் கொண்டுவருகிறோம். அதுபோல் நீரில் வாழும் செந்துக்கள் எந்த வலைகளைக் கொண்டுவந்து எங்களை நீரிற்கொண்டுபோய் கொல்லுமென்றார்கள்.

அவற்றை வினவிய அவலோகிதர் அன்பர்களே! நீரிலுள்ள மட்சங்களைப் பிடிக்கும் வலைகளுமுங்களிட மிருக்கின்றது, பாசபந்தமென்னும் வலைகளுமுங்களிட மிருக்கின்றது. ஆனால் நீங்க ளதை யறியமாட்டீர்கள். அவ்வலையோ பேராசையென்னும் நூலைத் திரித்து பெருந்திண்டியென்னுங் கயிறாக்கி பொறாமெய், வஞ்சினம், சூது, களவு, கொலை, கள்ளருந்தல், காமியமென்னும் முடிகளிட்டு கோபமென்னுங் கரையோரங் குஞ்சங்கட்டி முறுக்கேறிக்கொண்டுவருகின்றது.

* அசோதரை நெஞ்சுவிடு தூது—மகாராஜா துறவு.—தியர்பள்ளரார்ப்ப வெழுந்து-வயற்புடைசூழ். ஏழிகுணங்களெலா முளைத்து-நெய்தனிலஞ், சாரவெழுந்து தரும்பரவர்-நேரும்.

அநங்கலைச்செப்பு.—மருதப்பத்து.—நஞ்சையுறநீர் நறுநெல்விளைகரும்பு, புஞ்செய் பலனும்பனி. எறிநீரோட்டு மெழிலும் பலனுங், கூறிநின் றீய்ந்தான் குரு. ஆம்பரப்பு மதன்பலனைக்காட்டும், வீடுஞ் சுகமதுவேயாம். தென்னை கமுகுதெளிபலாபுன்னை, முன்னீர் விளைவாழுணர். வேளாண்மெய்கொண்டு விளையீகையாதல், மாளாமெய் ஆண்ட மனம்.

பின்கலைநிகண்டு.—புரந்தரித் திடுதலாலே புரந்தரனென்னு நாமம், வரந்தரும் பிண்டிவேந்தன் வாக்கிலிந்திரனே பெற்று, னிருந்தவ னாதிகால மியற்றிய திப்பாற் கேண்மின், சுரந்தநீர் வயல்களாலே சூழ்ந்தவூர் கிராமமாமே.

அவ்வகை முறுக்கேறும் வலையால் என்று சூழப்படுகின்றீர்களோ அன்றே யதிற் சிக்குண்டு துக்கம் பெருகி மாளாப்பிணியாலு மூப்பாலுந் துன்பமடைந்து பிறவியென்னும் அலையால் பீடிக்கப்படுவீர்கள்.

இத்தகைய சொற்பசீவனத்திற்காக வலையேந்தி மச்சங்களை மடிப்பதினும் முத்து, பவழம், சங்கு, உப்பு இவைகளை சேகரித்து விற்பீர்களானால் அதிக சீருஞ் சிறப்பும்பெற்று பிறவியின் வலையையு மறுத்து நிருவாணசுகமு மடைவீர்களென்றார்.

மகத காண்டம்.

உதயணன்காதை.

பாடலோவாப் பழனப் படைப்பைக்
கூடுகுலைக்கமுகின் கொழுநிழ லசைந்த
மன்றுணற்பார்க்கு (மருதந்தழீஇ)
குன்றயற்பரந்த குளிர்கொ ளருவி
மருவினமாண மூதூர்
வெறிது சோல் விழுப்பமன்றெனக்
கானவாழைத் தேனுறு கனியு
வெள்ளிலைப் பல்லின் முள்ளுடை யமுர்தமுந்
திடாலண்மாத்துத் தேம்பலாக் கனியும்
வரைதாழ் தேனொடுகா அயவிரை சூழ்ந்து
மணியு முத்து மணிபெற வயங்கி
பணிவில் பாக்கம்பயங் கொண்டுகவரா
நிறைந்திழைக்தகு நீங்காச்செல்வமொடு
சிறந்த சீர்த்திக் (குறஞ்சி) கோவிக்
கல்லென சும்மையொடு கார்தலை மணந்து
(முல்லை) முதுதிணைச் செல்வ மெய்தி
(பாலையு நெய்தலும்) வேலியாகக்
கோல மெய்திக் குறையவ ணகற்றி
(துறவிற் சிறந்த சொல்லறன் விளித்தது)
பிறப்பற முயலும் பெரியோன் பிறந்தது
சிறப்பிடை யறாத தேசிக முடையது
மறப்பெருந் தகையது மாற்றோரில்லது
விறற்புக ழுடையது வீரியமைந்த
துலகிற் கெல்லாந் திலகம் போல்வ
தலகு வேந்த ரூணை கேட்ப
தாம்பு மல்லும் பாந்துமிகை யில்லது
செல்வப் பெருங்குடி சிறந்தனை பெற்றது
நல்குர வாளரை நாடி நிற்பது
நன்பெரும் புலவர் பண்புளி பண்ணிய
புகழ்ச்சி முற்று மகிழ்ச்சியின் மலிந்த
விண்ணவை பிறவு மெண்ணுவாம் பிகந்த
மண்பெருஞ் சிறப்பின் (மகதனன்னாடு)
சென்று சார்ந்தனராற் செம்மலோ டொருங்கே.

அவ்வருமொழிகளை வினவிய பாவர்கள் ஆனந்தங்கொண்டு ஐயனே! உயிர்வதையின்றி சுகசீவனம் ஏதேனு முண்டாயின் அவற்றை விளக்கவேண்டுமென் றடிபணிந்தார்கள்.

அவ்வருந்துதலைக் கேட்ட வண்ணல் அவ்விடமுள்ள ஓர் ஓடத்தில் சிலரை யேற்றிக்கொண்டு ஆழியிற்சென்று நீரில்மூழ்கவைத்துமுத்துள்ள மடிந்த இப்பிகளையும், பவழக்கொடி பாறைகளையும், சிறு சங்கினங்களையும், ஊது சங்கினங்களையும் எடுக்கும்படிச்செய்து கரையேறி உப்புக்கட்டிகளையும் விளக்கி சுகசீவித வழிகளைக்காட்டி, நல்லறத்தை நாட்டி நிருவாண பாதையில் விடுத்து மகதநாட்டை யகன்று மாளவதேசஞ் சேர்ந்தார். பாவர்களில் மச்சம்பிடித்து சீவிக்கு மிச்சையுள்ளோர் நீங்கலாக மற்றுமுள்ள விவேகிகளிற் சிலர் முத்து, சிப்பி, சங்கு, பலகரை, உப்பு இவற்றால் சீவித்து சீருஞ் சிறப்புமடைந்தார்கள்.*

*அசோதரை நெஞ்சுவிடு தூது—மகாராஜா துறவு.—வலைகுலையலர்ந்தணித்து வன்படவுதன்னி, குலவுகடலோடிரவுகொண்டு-நிலவலய மாழமொடுநீள மளந்த ந்கரிதாகி, யேழ்கடல் வெள்ளமெனச் சிறந்து.

அருங்கலைச்செப்பு—நேயதற் பத்து.—வலைத்தொழிலையேந்தி வருமினைப்பற்றுங், குலத்தொழிலா மென்றார்குடி. முப்போதுயுரை முதலழித்து போடித்தல், ஒப்பாதுலகமுமென்றான். கொலையொழித்துபோடிக்குங்கொள்ளுமுதலாம், பலப்பயிறும் பற்றும் நிதி. சூழோடவ கொண்டு சுழிநீரழுத்தி, ஆழாழி யாய்ந் தானறன். முத்தும் பவழ முரைச்சங்குமிப்பி, நித்தங்கொலையகற்று மோர்

———:o:———

இருபத்தைந்தாவது

மஹாமங்கள காதை.

———:o:———

அருகன் அவ்விடம் விட்டு அங்கங்கு காணும் மக்களுக்கு அருள்மொழியூட்டி சத்தியதன்மத்தைப் பரவச்செய்துக்கொண்டே சாவித்திரிநகாஞ் சேர்ந்து ஜீத்தாவனத்திலுள்ள அநாதபிந்தகனது ஆச்சிரமத்திற்றங்கினார்.

அவ்வாச்சிரமவாசிகள் யாவரும் அத்தேச வாசிகளால் தேவாசபையெனக்கொண்டாடும் நீதிநெறிவாய் மெயில் நிலைத்திருந்தார்கள்.

அவர்கள் யாவரும் அருகக்கடவுளைக் கண்டவுடனெழுந்து தேவாதிதேவசெங்கனெடுமாலே திரிபுறமிறித்தோய், தேவரீர் தெரிசனஞ்சென்றுந் திரும்பக் கிடைத்தவெங்கள் பாக்கியமே பாக்கியம் பஞ்சசீல சிலாக்கியமே சிலாக்கியமென்று வணங்கி சாரணர்கதிவேண்டுமாறு சங்கறநிறையோனைநோக்கி சாது உலகத்தில் மங்களமென்னும் வார்த்தையாதை குறிக்கும் அதன் பலனென்னை அவற்றை விளக்கவேண்டுமென்றார்கள்.

அநாதபிந்தக வாச்சிரம சங்கத்தோர் யாவரும் ஒன்றைக்காணினும் கேட்கினும் அதன் குறைகுணங்களையும் பலன்களையும் தேறவிசாரித்து தங்களுக்கேனும் தங்கள் தேசவாசிகளுக்கேனுந் துக்க நிவர்த்துக் கேதுவாய் சுகவிருத்தி தருமாயின் அவற்றை ஏற்பதும் யாதொரு துக்க விருத்தியுங் காணுதாயின் அம்மொழிகளை யேற்காமலும் விவேகமிக்க நடப்பவர்களாதலின் அவர்கள் வினவுக்கிதங்கிய மாதவநாதன் மகாமங்களத்தை விளக்கவாரம்பித்தார்.

சமணீர்காள் உலகமாக்கள் தங்கடங்களில்லங்களில் வாழைக் கமுகு பலா முதலியவைகளை நாட்டி சகலவாத்தியங்களுமுழங்க சிலர் துக்கத்திலும், சிலர் ஆனந்தத்திலும், சிலர் சுகதுக்கக்கலப்பிலுமிருந்து வரும் செயலை மங்களகாலமென்றும் மங்களகாரமென்றும் கூறுவார்கள்.

அஃது அகுஸல கர்மங்களாகும் அதாவது பாம்பின் வாய்ப்பட்டத் தேரை எறும்பை பிடித்துண்பதற் கொக்கும்.

குஸலகன் மங்களாவது யாதெனில் ஒரு குடும்பத்தில்சதியும் பதியுமாகிய யிருவர் மனம் ஒன்றாகவும் களங்கமற்ற நெஞ்சினராகவுமிருந்து இல்லற தருமத்தை நல்லறமாக நடாத்தி சருவ சீவர்களுக்கும் உபகாரிகளாக விளங்கி சத்தியதன்மத்தில் நடப்பார்களாயின் அச்செயலையே மகாமங்களமென்று கூறப்படும்.

மற்றுமோர் குடும்பத்தில் சதியும் பதியும் மனமொற்று வாழ்வதுடன் தங்கள் மாமன் மாமி மாதுலன் மாதுலி தனையன் தனைவி முதலிய பந்துமித்திரர் கூடிவாழும் வாழ்க்கையில் யாதோர் வன்னெஞ்சமுமின்றி நன்னெஞ்சமுடையவர்களாய் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் பொருளை தங்களை யடுத்த பந்துமித்திரர்களுக்கு மளித்து தாங்களுமனுபவித்து களங்கமற்ற வானந்தத்தில் வாழ்தல் மகாமங்களமென்று கூறப்படும்.

ஓர் கிராமவாசிகளும் அவ்வகையாகவே ஒருவருக்கொருவர் பேதமின்றி ஒருவருக்கொருவா உபகாரிகளாயிருந்து உற்றதுணைவர்களாய்ச் சேர்ந்து வாழ்தல் மகாமங்களமென்னப்படும்.

இவ்வாறாகவே ஓர் தேசவாசிகளும் அத்தேசவரசனும் சகலதேசவரசர்களின் சமாதானத்தைக் கருதி உப்பரிகையில் வெண்கொடி நாட்டி குடிகள்யாவருக்கும் சத்தியதன்மத்தையூட்டி ஒருவருக்கொருவர் அன்பு பாராட்டி வாழும் வாழ்க்கை சுகந்தரும் நாட்டில் வாழ்தல் மகாமங்களமென்னப்படும்.

முன்ஜெனனமாம் முன் மெய்யில்செய்த நல்வினைகளாம் புண்ணியபலனால், இம்மெய் புண்ணிய புருஷனென விளங்கும், பூர்வ பயனால் தன்னையும் தனக்காதாரச் செயல்களாம் நற்பயனையே பெருக்கிவருதல் மகாமங்களமென்னப்படும்.

சிறந்தகலை நூற்களின் ஆராய்ச்சியிலும் சகலருக்கும் உபகாரியாக விளங்கக்கூடிய பெருமுயற்சியிலும் தன் தேகத்தினால் மற்றோர் தேகத்திற்குத் தீங்குவிளைத்து நோகசெய்யாமலும், தன்னுவினால் மற்றவர்களைக் கொடூரமாக வைது அவர்களைப் புண்படுத்தாமலும், தன்மனதுள் வஞ்சினத்தை நிறப்பி மற்றவர்களுக்குக் கேடுண்டாக்காமலு மிருக்கும் மனோ வாக்கு காய திரிகரண சுத்தவாழ்க்கையே மகாமங்கள மென்னப்படும்.

மாதாபிதாக்களை யீன்றவர்கள் வளர்த்தவர்கள் காத்தவர்களென்றெண்ணி அவர்கள் விருத்தாப்பியகாலத்தில் ஆனந்தமாக வமுதூட்டி அ

வர்களுக்கு யாதொரு கவலையுந் தோன்றவிடாமல் ஆதரித்தல் மகாமங்கள மென்னப்படும்.

மனைவிமக்களை விரும்புவோர் நற்கருமவிருத்தியால் சம்பாதிக்கக்கூடிய பொருளை சேகரித்து அதினூற் றனதுமனைவிமக்களுக்கு யாதொரு குறைவுமின்றி யமுதூட்டி கலைநூல் விருத்தியில் வளர்த்தல் மகாமங்கள மென்னப்படும்.

கல்வியில் விருத்தியடையுஞ் சிறுவர்கள் தங்கள் தாய்தந்தையரை கனஞ்செய்வதுபோல் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களையுங் கனஞ்செய்து அவர்களுக்கு வணக்கமுற்று வளர்த்தல் மகாமங்கள மென்னப்படும்.

புண்ணியதானஞ்செய்தல், சத்தியதன்மத்தில் நடத்தல், குடும்பத்தையாதரித்தல், சகலருக்கும் உபகாரியாயிருத்தல், புண்ணியகன்மங்களை விருத்தி செய்யக்கூடிய தொழில்களின் முயற்சியிலிருத்தல், தான் நடத்துந் தொழிலால் தனக்குபகாரமாவதுமன்றி யேனையோர்க்கும் உபகாரமுண்டாகக் கருதிச்செய்தல் மகாமங்களமென்னப்படும்.

எக்காலுந் தனக்குள்ளெழுங் காம, வெகுளி, மயக்கச்செயல்களின் பேரில் நாட்டமாயிருந்து அவைகளை விருத்தியடையவிடாமல் நசித்துவருதல் தனதறிவையும், தனது வித்தையையும், குடும்பத்தையுங் கெடுக்கக்கூடிய மயக்கபானங்களை யருந்தாதிருத்தல் மகாமங்களமென்னப்படும்.

நீதிநெறிகளின் வாக்கியங்களையும், அதின் நடைகளாம் ஒழுக்கங்களையும், அதன் பலன்களையும் நோக்கிநிற்றல் வணக்கத்தையும் ஒடுக்கத்தையுமே கருதுதல் தன்மபோதங்களாகும் ஞானசொற்களை செவிகளிற் கேட்க விரும்புதல் மகாமங்களமென்னப்படும்.

சாந்தமும் மிருதுவுமான வார்த்தைகளைப் பேசுதல் சமணகுருக்களின் தெரிசனத்தையும். அவர்கள் நீதிபோதங்களையும் விரும்பியிருத்தல் துக்கந் தோன்றுங்காலங்களிலெல்லாம் தன்மவிசாரிணைப்புரிதல் மகாமங்கள மென்னப்படும்.

உலகப்பொருட்களின்பேரில் அதியவாக்கொண்டு பற்றும் பற்றுக்களை யறுத்து துக்கமற்று, பயமற்று, பிணியற்று மிருத்தல் மகாமங்கள மென்னப்படும்.

மனத்தையும், வாக்கையும், தேகத்தையுங் காக்கக்கூடிய விரதங்களையும், கொன்றுதின்னுதிருக்கும் நோன்புகளையுமனுஷ்டித்து அஷ்டாங்கமார்க்கத்தி நிலைத்து சுகவாரியாம் அலையற்ற கடல்போறமெளிந்து நிருவாணநிலை பெறுதல் மகாவுத்தம மங்களமென்னப்படும்.

இத்தகைய வுத்தமமங்களங்களில் நிலைத்த புருஷனை காமனுங் காலனு மனுகான் உலகமக்களாலும் அவனை வெல்லமுடியாது சகலகீர்த்திப்பெற்ற பெரியோனாகியும், ஜாக்கிரதையில நடபபவனாகியு மிருப்பான். அவனே உலகத்தில் ஜெயசுபமங்களனாவான். என மங்களகரத்தை விளக்கியவுடன் அநாதபிந்தக வாச்சிரமவாசிகள் யாவருமெழுந்து மங்களநாதனைநோக்கி அவலோகிதா! உலகத்திற் றோன்றும சிற்றின்பச்செயல்கள் யாவும் அவமங்களமென்றும், பேரின்பச் செயல்கள் யாவும் மங்களமென்றுந் தெரிந்துக்கொண்டோம், ஆனந்தநிலையை கண்டோம், சதா சுகங்கண்டோம். இத்தகைய சத்தியதன்மத்தை யுணராது அசத்தியதன்மத்தில் நடப்பது அழிவுக்கேதுவென்று தெள்ளற தெளிந்தோம். இவற்றிற்கு யாது கைம்மாறு செய்வோமென வணங்கிநின்றார்கள்.

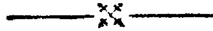
அவர்களன்பின் வாக்கையும் ஆனந்தநோக்கையுங்கண்ட வருகன் சமணீர்காள்! தங்களுக்குள் மங்களத்தை விரும்பு மன்பர்கள் தங்களுள்ளத்துள் வஞ்சினம், சூது, குடிகெடுப்பு இவற்றை நிறப்பிவைத்துக்கொண்டு மங்களத்தை நோக்குதல் அவமங்களமேயாம். காமியம், பொருமெய், கள்ளருந்தலாகியச் செயலினின்று மங்களத்தைநோக்குதல் அவமங்களமேயாம். விரோதசிந்தை, வீண்டம்பம், வெகுளியினின்று மங்களத்தைநோக்குதல் அவமங்களமேயாம். தற்புகழ்ச்சி, தானென்னும் அகம்பாவம், தன்னையறியாது நின்று மங்களத்தை நோக்குதல் அவமங்களமேயாம். தானே சுகிக்கவேண்டும் ஏனையோர் சுகிக்கலாகாதென்னு மெண்ணத்தையும், தானே பிரபுவாக வாழ்தல்வேண்டும் ஏனையோர் பிரபுவாக வாழலாகாதென்னு மெண்ணத்தையும், தானே தக்கவாடையாபரணங்களை யணைதல்வேண்டும் ஏனையோர் அணையலாகாதென்னு மெண்ணத்தையும், தானே சகலகலை பண்டிதனாக விளங்கவேண்டும் ஏனையோர் பாண்டித்திய மடையலாகாதென்னு மெண்ணத்தையும், இதயத்தில் நிறப்பிக்கொண்டு மங்களத்தை நோக்குதல் அவமங்களமேயாம்

களவுச்செயல் மிகுத்தவனைக் கள்ளனென்றும், லோபச்செயல்மிகுத்தவனை லோபியென்றும் அழைப்பதுபோல மங்களச் செயல் மிக்கோனை ஜெயமங்களனென்றும் அழைப்பார்கள்.

இத்தகைய மங்களமானது சுகச்செயலாலும், அன்பின் மிகுதியாலும் விளங்குமேயன்றி வாழைக்கமுகை நாட்டுவதாலும், வாத்தியகோஷங்களாலும் விளங்கமாட்டாது.

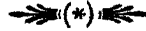
ஒருநாள் ஒருவன் வாயலில் மணப்பறை யடிக்கின்றான். அதே வாயலில் மறுநாள் பிணப்பறை யடிக்கின்றான். இவ்விரு சுபாசுபச்செயல்களில் எவற்றை மங்களமென்னலாம் எவற்றை அமங்களமென்னலாம். சுபம் அசுபமென்பதும், இறப்பு பிறப்பென்பதும், நித்திரை விழிப்பென்பதும், வேண்டுதல் வேண்டாமை யென்பதுமாகிய துவித பாவங்களற்ற நிலையே நித்தியவாழ்க்கையாகும் ஜெயசுபமங்களமெனப்படும்.

இத்தகைய மங்களத்தைப் மணமெனக்கருதி மனக்களிம்பற்று மகாநிருவாணம் பெருதுகவென வாசிகூறிப் போய்விட்டார்.

இருபத்தாறாவது

உபதேச காதை.

புத்த பகவான் இராஜமாகிரஹத்திலுள்ள கழுகுமலை யுச்சியில் தங்கியுள்ளபோது ஆனந்தனை நோக்கி யாவரும் ஒன்றாகக்கூடுங்கள் என ஆக்கியாபித்தார்.

ஆனந்தன் பகவனது வாக்கை ஏற்று யாவரையும் வரவழைத்தபின் பிக்ஷு குழாங்களை நோக்கி போதிக்கத் தொடங்கினார்.

ஓ! சகோதிரர்களே! சகோதிரர்கள் ஒருபெருத்த கூட்டங்களில் சந்திக்கும்போது ஒன்றாகயாவரும் கூடி சந்தியுங்கள். உட்காரும்போது யாவரும் ஒன்றாக உட்காருங்கள். எழுந்திருக்கும்போது யாவரும் ஒன்றாக எழுந்திருங்கள். சங்க நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றும்போது யாவரும் ஒன்றாக நிறைவேற்றுங்கள். தம்மசாஸனத்தில் கூறியுள்ள சத்தியங்களில் ஒன்றை வீரியத்துடன் நிறைவேற்றி அதன்படி நில்லுங்கள். கண்டசத்திய நிலையைமட்டும் ஒருவருக்கொருவர் ஒன்றாக சம்பாஷித்துக் கொள்ளுங்கள். அதன்பின் இரண்டாவது சத்தியத்தை இடைவிடாது விசாரியுங்கள். சகோதிரர்களில் ஒருவர் நான்குவித சத்தியங்களைப் பூர்த்திசெய்துவருபவராவது சிலங்களைப்பூர்த்திசெய்துவருபவராவது தியானங்களில்தேறிவருபவராவது இருப்பார்களாகில் அவரையணுகி ஒன்றாக சம்பாஷித்து அவரைப்போல் ஒவ்வொருவரும் கடைத்தேறுவதற்காக ஒன்றாகச்சென்று விசாரணைப்புரியுங்கள். ஒவ்வொருவர்களிடமும் எழும் ரூப ஆசைகளை யாவரும் ஒன்றாக நின்றுவிலக்குங்கள். எழும்பிய ரூப ஆசைகளை விசாரணையால் தடுத்துவிடுங்கள். இனி எழாவண்ணம் ஜாக்கிரதையாயிருங்கள். ஒவ்வொருவரிலும் பரிசுத்த ஞானம் விளங்குமென யாவரும் ஒன்றாக நினைந்து அவர்களில் பெரியோன் எப்போது தோன்றுவாரென சதா ஒவ்வொருவரும் ஒன்றாக சிந்தித்துக்கொண்டிருங்கள். அப்படி தோன்றுவாராயின் அவரையே ஒரு உதாரணமாக வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவரும் ஒன்றாகவே சதா விசாரணையுள்ளவர்களாயிருங்கள்.

முத்திபேறு பெருமளவும் சற்றும் சலியாது விடாமுயற்சியாயிருந்து முடிக்கவேண்டிய பிரயாணத்தை முடித்துவிட்டு சேரவேண்டிய இடமாம் நிப்பாணத்தில் யாவரும் ஒன்றாகசேர பிரயத்தனப்படுங்கள்.

ஓ! சகோதிரர்களே! சத்தியதன்மத்தையே உடையாகக்கொண்ட சகோதிரர்கள் வேறு தொழில் புரியாதிருங்கள். பல விஷயங்களில் தலையிடாதிருங்கள். பொருள் சேகரிக்கவேண்டிய யாதேனும் தொழில்களைப் புரியாதிருங்கள். பிரயோசனமற்ற சம்பாஷணைகளைச் செய்யாதிருங்கள்.

சேர்ப்பதுக்கு இடந்தராது சதா முயற்சியுடையவர்களாயிருங்கள். பாப அவாக்கள் அடிக்கடி உங்களை எமாற்றவரும் அக்கால் ததாகதர் எந்தெந்த அவாக்களை எந்தெந்த தியானத்தால் சுத்திகரித்தனரென போதித்துள்ள தியானங்களை யூகித்து தியானியுங்கள்.

சகோதிரர்களில் ஒருவர் நிப்பாணமார்க்கத்திற்கு முதற்படியாம் ஸ்ரோதாபதி மார்க்கத்தில் சித்திபெறுவாராகில் அவ்வளவுடன் திருப்தியடையாது அதற்குமேற்பட்ட ஸகிர்தாகாமி மார்க்கத்தையும் பெற முயற்சியாம் தியானத்திலிருக்கட்டும் இரண்டாம் மார்க்கமாம் ஸகிர்தாகாமி மார்க்கத்தில் சித்திபெற்றவுடன் மூன்றாம் மார்க்கமாம் அநாகாமி மார்க்கத்தை நாடி தியானிக்கட்டும். அநாகாமி மார்க்கத்தில் சித்திபெற்றவுடன் நான்காம் மார்க்கமாம் அறஹத்து மார்க்கத்தை நாடி தியானித்து நிப்பாணமாம் பரிசுத்தநிலையை அடையும்வரையும் விடாமுயற்சியுடன் முடிக்கும்படி தூண்டுங்கள், இதயத்தை சுத்திசெய்வதே உங்களது தொழிலென நினையுங்கள், பாபகன்மங்களுக் கஞ்சுங்கள், மனசுருசுருப்புள்ளவர்களா யிருங்கள், வீரியமுள்ளவர்களா யிருங்கள், சத்தியத்தையே துணையாகத் துணைக்கொள்ளுங்கள், சீலம், ஸமாதி, பிரக்ஞாவென்னும் மார்க்க சத்தியத்திலடங்கிய அஷ்டாங்கமார்க்கத்தின் உண்மெய்களைக்கண்டறிந்து தியானசித்திபெற்று நிப்பாணசுகத்தையடையுங்கள்.

ஓ! சகோதிரர்களே! சகோதிரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்பானவர்களாகவும், மனோசுத்தம், வாக்குசுத்தம், காயசுத்தமுள்ளவர்களாயும் அந்தரங்கத்திலேனும், பஹிரங்கத்திலேனும் யாதொருகுற்றமும் செய்யாதிருப்பவர்களாகவும், உட்காரும்போதும் எழுந்திருக்கும்போதும் நடக்கும்போதும் அன்புமயமாக உட்காருங்கள், அன்புமயமாக எழுந்திருங்கள் அன்புமயமாகவே நடவுங்கள். உட்காரும்போதும், எழுந்திருக்கும்போதும், நடக்கும்போதும் பற்றுக்களை அறுக்கும்விஷயத்திலேயே சிந்தனையுடையவர்களாய் உட்காருங்கள். பற்றுக்களை அறுக்கும்விஷயத்திலேயே சிந்தனையுடையவர்களாய் எழுந்திருங்கள். பற்றுக்களை அறுக்குமவிஷயத்திலேயே சிந்தனையுடையவர்களாய் நடவுங்கள். சகோதிரர்கள் இவ்விதமாக அந்தரங்கத்திலும், பஹிரங்கத்திலும் தினேதினே இடைவிடாது மனதை செலுத்தி தீயகன்மங்கள் யாவற்றையும் விலக்கி நற்கன்மங்கள் யாவற்றையும்விருத்திசெய்து சீல, சமாதி, பிரஞ்ஞா இவைகளில் ஆழ்ந்த சிந்தனையுடையவர்களாகி அவைகளின் விசாரிணையாலும், இடைவிடா சாதனத்தாலும் புத்த தர்ஸனம் காணும்வரையில் புத்த ஒளியை உங்களில் பெறும்வரையில் இடைவிடாது சாதியுங்கள். இவ்விதமான பரிசுத்த ஞானவிசாரிணையால் நீங்கள் பிறவியென்னும் சக்கரதில சிக்காது தப்பித்துக்கொள்ளுவதுமன்றி துக்கத்தினின்று விடுபெற்று நீங்கள் கண்டகாட்சியை ஏனைய சகோதிரர்களுக்கும் வழிகாட்டிகளாகிய ஒளிப்போன்றிருப்பீர்கள். துக்கமற்று சுகம்பெறுவீர்கள். நிப்பாணமென்னும் கரைசேருங்களென பகவன் போதனையை நிறுத்தினார். பிக்ஷுகுழாங்கள் பகவனை முறைப்படி வந்தனை வழிபாடு செய்தனர்.

இருபத்தேழாவது

சுகவர்க்க காதை.

பகவன் உலகெங்கும் சுற்றி சத்தியதன்மத்தைப் போதித்து மக்களுக்கு சுகவழிகளையூட்டி அஹிம்சா தன்மத்தை நாட்டிவருங்கால் இராஜகிருகத்துக்கடுத்த ஓர் குக்கிருமத்திற்குச்சென்று அங்குள்ள ஓர் மரத்தடியிலுட்கார்ந்து உள்விழிபார்வையாம் மௌனத்திலயித்து ஏழுநாள்வரையில் கண்திறவாமலும், மூச்சோடாமலுமிருக்கக்கண்ட அக்கிருமவாசிகள் திடுக்கிட்டு ஓ! ஓ! இச்சிறமணர் இறந்துவிட்டாரென்று கருதி இவரது தகப்பன் மண்முகவாகுவை இவரெப்படி கட்டைகளையடுக்கி தகனஞ்செய்துவிட்டாரோ அதுபோல் இவரையும் நாம் தகனஞ்செய்துவிடலாமென்றெண்ணிக் கட்டைகளையடுக்கி இவரை வளர்த்தி தீயினை மூட்டிவிட்டார்கள். கட்டைகள் எறிந்து தணிந்தும் இவரது தேகத்திற்கு யாதொரு தீங்குமின்றி மறுபடியு மம்மரத்தடியில் போய் உழ்க்கார்ந்துகொண்டார். அதனைக்கண்ட வக்கிருமவாசிகள் யாவரும் பயந்து மும்முறை வணங்கி ஐயனே! தங்களை யேதோ மகத்துவம்பெற்றப் பெரியோரென் றறியாது தணலை மூட்டிவிட்டோம். யாங்க ளறியாமற் செய்தச் செயல்களை மன்னித்து ரட்சிக்கவேண்டுமென் றிரைஞ்சினார்கள்.

அவற்றை வினவிய மாதவன் கிருமவாசிகளைநோக்கி திருவாய்மலர்ந்து அன்பர்களே! நிருவாணம்பெற்ற ததாகதர் கோபமுள்ளோர் மத்தியிற் கோபமில்லாமலும், காமமுள்ளோர்மத்தியிற் காமமில்லாமலும், துக்கமுள்ளோர் மத்தியில் துக்கமில்லாமலும், பற்றுள்ளோர் மத்தியில் பற்றில்லாமலும், மரணமுற்றோர் மத்தியில் மரணமில்லாமலும், நித்தியநிலையிலிருப்பவராதலின் நெருப்பின் சுடுகையும், நீரின் குளிர்ச்சியும், வாயுவின் மோதலுமோர் தீங்குஞ்செய்யாதென்று கூறிய வமுதவாக்கைக் கேட்டுணர்ந்த கிருமவாசிகளிற் சில விவேகிகள் முயன்று சத்தியசங்கத்தை நாட்டி ததாகதரின் தன்மோபதேசம்பெற்று சமணநிலையுற்று சத்துவசாதனத்தில் நிலைத்துவிட்டார்கள்.

---

* மணிமேகலை.—எண்ணருஞ் சக்கரவாள மெங்கணும், அண்ண லறக்கதிர் விரிக்குங்காலை.

சூளாமணி.—வருளாழிமுன் செல்லப் பின் செல்வதென்றே, வடிபடாதாயநின்ற வகன்ஞாலமுண்டோ.

மணிமேகலை.—சாதுயர் நீக்கிய தலைவன் றவமுனி, சங்கதருமன் றமக்கருளிய.

திரிமந்திரம்.—அற்றார்பிறவி யவரிரு கண்களை, வைத்தார் புருவத்திடையே பார்க்க, வொத்தேயிருக்க வுலகெலாந் தோன்றும், எத்தாலுஞ் சாவில்லை யிறைவனுமே.

இடைகாட்டுசித்தர்.—சாவாதிருந்திடப்பால்கற, தன்னிலிருந்திடும் பால்கற.

ஔவை குறள்.—சாகாதிருந்த தலமே மவுனமது, ஏகாந்த மாகவிரு. மறவா நினைவா மவுனத்திருக்கில், பிறவா ரிறவார்பினை. இதுமுத்திசாதனமென் றேட்டில் வரைந்து, பதிவைத்தனன் குருபார்.

தாயுமானவர்.—சுந்தரமும் வேதமொழியா தொன்மைப்பற்றினது தான்வந்து முற்றுமெனலால், சகமீதிருந்தாலு மரணமுண்டென்பது சதாநிஷ்டர் நினைவதில்லை.

மச்சமுனியார். — இறந்துபோனவர்க் கென்னமெஞ்ஞானங்காண், யேச்சி யேச்சி யிகத்துள்ளோர் தூஷிப்பார்.

இருபத்தெட்டாவது

பரிநிருவாண காதை.

பகவன் பின்னர் ஆனந்தரைப்பார்த்து ஆனந்தா! புறப்படுவோம் வாவென அழைக்க, ஆனந்தன் பகவன் பின்தொடர்ந்தான். பகவன் பெருத்த பிக்ஹு குழாங்களுடன் புறப்பட்டுச்சென்று அங்குள்ள பாவதரிக்கா மாமரத் தோப்பில் தங்கினர்.

*இராஜகிருகத்திற்கு ஈங்காதவழியிலுள்ள ஆனந்தபுரியென்னும் குஷிநகரமாந்தோப்பில் பகவன் வந்திருக்கின்றாரென்றறிந்த குணசேணியனென்னு மாசன் புத்தபிரானிடஞ்சென்று சாஷ்டாங்கதெண்ட மும்முறையிட்டெழுந்து தேவாதிதேவா, திவாகரபாவா, மூவாமுதல்வா, முத்திக்கிறைவா, காட்சிக்கதிபா, கருணையோருருவா, சூட்ச சுகுண, சுந்தரவதன, ஆதிமூலா, அன்பின்முந்நூலா, வேதமுதல்வா, வித்தைக்கதிபா, அருங்கலைநாதா, ஆனந்தபூதாவென்று துதித்து ஐயன்மீ ரெமதில்லத்து விருந்திற் கெழுவேண்டுமென்று வருந்தினன்.

அவனது வருந்துதலுக்கு தங்கிய பகவன் விருந்தோம்பி யெழுந்து மறுபடியும் கங்கைக்கரை யணுகி தனதாதிபடியார் ஆனந்தனையும் பிருங்கியையும் அருகிலழைத்து பரிநிருவாணத்தை விளக்குகைக்கு சகல தேச சத்திய சங்கத்தோர்களையுந் தருவிக்கும்படி உத்திரவளித்தார்.

ஆனந்தன் பிருங்கியென்னும் ஆதிசீடர்கள் வரலாறு.

சக்கிரவர்த்தித் திருமகன் சித்தார்த்தர் பிறந்தகாலத்தில் ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் அனந்த வற்புத காட்சிகள் தோன்றியதுடன் கன்றில்லாத ஓர் காராம்பசுவானது வந்து குழவிக்கு பால்சுறந் தூட்டியதும்

---

* சிவகசிந்தாமணி. — எரிமிடைத்த வேயமாலை யினமணி திருவில்வீசுங், திருமுடியாரமர்பிற்சேணிபனென்பனாம, மருமுடி மன்னர்சூழ வலரணிபிண்டிவேந்தர், திருவடி விருந்துசெய்வான் றிரண்முர சறைவித்தானே.

அருங்கலைச்செப்பு — குணசேணியன் விருந்து. — தானந்த ராஜகிரி தனபதிக்கோ ரெய்தாத, மானந்த புரியடைந்தான் ஆன். கணநாதன் வந்தமைந்த காட்சிதனைக்கண்டான், குணசேணியனென்னுங்கோன். அருந்தவத்தோன் றன்னை யணுகி யடிபணிந்து, விருந்தோம்ப நின்றான் செவ்வேள். அவ்விருந்தோ மிக்க வரியவிருந்தானும், பவ்விருந்தலைதானே பழி. பழியேற்றான் மன்னன் பாசோர்கள் தூற்றுகரி, இழிவேற்றான் பன்றியெனு மோர். கூர்கிழங்கின் கூட்டுங் குமுதமுதச் சோறும், சேர்த்தளித்த சேணியனார் தூர். அறியாதார் பன்றியென்று ரங்குணர்ந்தோர் கூறென்றார், தெறியாயார் கின்றழிந்தார் நேர். நெறிநின்றார் மாயணைத்தார் நெறியற்று ரீணைத்தார், பொறியற்றார் போதத்தவர்.

அன்றுமுதல் பசுக்களை யாதொரு துன்பமுஞ்செய்யாது ஆதரிக்கவேண்டுமென்று தார்வேந்தன் ஆக்கியாபித்ததுமாகியப் பேரானந்த செய்திகளைக் கேட்டிருந்த ஆனந்தனும், பிருங்கியும் நடக்க சக்த்தியற்ற சப்பாணிகளாயிருந்தும் காராம்பசுவின் பாலருந்திய கௌதமரை தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் அன்பின் மிகுதியால் தவிழ்ந்துகொண்டே சென்று தெரிசித்து தள்ளாடி நடக்கப்பெற்றவர்கள் அரசமரத்தடியில் ஐயன் நிருவாணம்பெற்றது முதல் பரிநிருவாணம்வரை அவரையடுத்து அருகினின்றே ஊழியஞ் செய்துவந்தவர்களாகும்.

அவ்விருவரும் அவலோகிதர் மொழியைக் கேட்டவுடன் சத்திய சங்கத்தோர் யாவருக்கும் ஐயன் பரிநிருவாணகாலத்தைத் தெரிவிக்க சகலசங்க சமணர்களும் அறஹத்துக்களும் வந்துசேர்ந்தார்கள்.

அவர்கள் யாவரையுங்கண்ட அறவாழியான் ஆனந்தமுற முகமலர்ச்சியுடனின்று சகோதிரர்களே! ததாகதர் பரிநிருவாண மடையுங்காலம் நெருங்கிவிட்டபடியால் நீங்களொவ்வொருவரும் அதன் அந்தரங்க ஒளியின் பிரிவையும் அதன்சுகத்தையுங் கணடுகளித்து பிறவியையறுத்து நித்திய வாழ்வில் நிலைப்பீர்களாக.

இந்தசத்தியதன்மமானது நாளுக்குநாள் அசத்தியர்களாலும், அசப்பியர்களாலும், சோம்பேரிகளாலும் மாறுதலடைந்தபோதிலும் சத்தியதன்மபோதகர்களால் நாளுக்குநாள் நித்தியர்கள் தோன்றி பிறவி சமுத்திரத்தைக் கடந்து கரைசேருவார்கள்.

*ததாகதர் பிறவியாலுண்டாம் பிணியைக் கண்டார் துக்கித்தார், பிணியின் நிறைவால் நரைதிரையென்னும் மூப்பை கண்டார் துக்கித்தார், மூப்பின் மிகுதியால் மரணத்தைக் கண்டார் துக்கித்தார், பிறவியாலுண்டாம் பிணி, மூப்பு, சாக்காடென்னும் அநித்தியத்தைக்கண்டு அதற்கெதிரடையாய நிததியமிருக்கவேண்டுமென்று நிதானித்தார், இராகத்துவேஷமோகங்களை ஜெயித்தார், பற்றற்றார், நிருவாணம் பெற்றார், அந்நிருவாண பலனே, உபத்திரவமாம் பிணியை ஜெயித்தார், நரைதிறை காணும் மூப்பைஜெயித்தார், பஞ்ச அவத்தையால் மாளும் மரணத்தை ஜெயித்தார், பிறவியற்றார், அவ்வழியே நீங்களுஞ்சென்று பிணி, மூப்பு சாக்காடென்னுந் துன்பங்களை ஜெயித்து சுகம்பெறுவீர்களாக.

† முன்வினைக்கீடாய் பிறக்கும்போதே கா கூ வென்னும் அழுகையுந் துக்கமுந் தோன்றி வளர்ந்து காலபேதங்களாலும் புசிப்பின் பேதங்களாலும் வினைக்கீடாய் பிணிகள் தோன்றி துக்கத்தை யநுபவிப்பதும் பிணி தோன்றியுள்ளோன் மாதுருவும் பிதுருவும் உடன்பிறந்தாருமத்துக்கத்தை யநுபவிக்கவுமாகத் தோன்றுவதும் வினையின் பயனையாகும். அப்பிணிகளின் மாறா பெருக்கத்தால் தேகந் தளர்ந்து நரைதிறையாம் மூப்புவந் தடைவதாகும் மூப்பு முதிர்ந்து தளர்ந்தவுடன்தான் துக்கித்து தள்ளாடுவதுடன் தனது பந்துக்களுந் துக்கிப்பர். மூப்பால் முதிர்ந்து தளர்ந்து மரணாவத்தை வருங்கால் பாசபந்த பற்றுக்கள் ஓர்புற மிழுக்க பஞ்ச

*சீவகசிந்தாமணி.—பிண்டியின்கொழுநிழற் பிறவி நோய்கெட, விண்டிலர் கனைகதிர் வீரன் றோன்றினு, னுண்டிவணறவமிர் துண்மினோவென, கொண்டன கோடனை கொற்றமுற்றமே.

† சீவகசிந்தாமணி.—வேட்டனபெறுமெ துன்பம் விழைநரைப் பிரிதருன்பம், மோட்டெழி லிளமெய் நீங்கி மூப்புவந் தடைத ருன்பம், வேட்டெழுத் தறிதலின்றி யெள்ளற்பா டுள்ளிட் டெல்லாஞ், சூட்டணிந் திலங்கும் வேலோய் துன்பமே மாந்தர்க் கென்றான்.

அவித்தையின் துன்பம் மேலுமேலும்பெருக்க இருளடைந்து இறக்கின்றான். இத்தகையாய் மாறிமாறிப்பிறக்கும் பிறப்பே துன்பத்திற்களாக்கும். பிறவாமலிருப்பதே பேரின்பத்திற் குள்ளாக்கும்.

* பிறப்பதே துன்பத்திற்காதாரமாகவும் பிறப்பற்றிருப்பதே இன்பத்திற் காதாரமாகவு மிருப்பதால் ஆசையென்னும் பற்றுதலே பிறப்பிற்கு மூலகாரணமாக விருந்து துன்பத்திற் குள்ளாக்குகின்றது. ஆசையாம் பற்றுக்களற்றவிடமே பிறப்பறுதலுக்கு மூலகாரணமாகவிருந்து பேரின்பத்திற் குள்ளாக்குகின்றது. அப்பேரின்ப நிலையே சுகவாரி யென்னப்படும். அச்சுகவாரியி லயிப்பவனே பிறவிக்கடலை நீந்தியவனுவன். அவனே சதா விழிப்புள்ளவனும் நித்தியசீவியுமாகி சமஆதியாம்ததாகதனை யென்றுந் தரிசிப்பான்.

† இத்தகைய நித்தியதரிசனத்தைவிரும்புவோர் சத்தியதன்மமாம் நல்வாழ்க்கை, நல்லூக்கம், நற்கடைப்பிடி, நல்லுணர்ச்சி, நல்வாய்மெய், நற்காட்சியினின்று கருணையைபெருக்கிக்கொள்ளுவோரே தண்மெயாம் உள்ளொளி திரண்டு மாற்றிப்பிறக்கும் வகை தேடுவர். இவர்களுக்கே தேவரென்றும் பிரமரென்றும் சிறப்புப்பெயர் தோன்றுவதன்றி நிருவாணம் பெற்றோரென்றும் இரவுபகலற்றோரென்றும் அவர்களது அநுபவக்காட்சியால கூறப்படும். தாய்வயிற்றினின்று பிறக்கும் பிறப்பொன்றும், அநித்திய வனுத்தும நிருவாணமுற்று தன்தேகத்தினின்று சுயஞ்சோதி வெளிதோன்றும் பிறப்பொன்றும் ஆகிய விருபிறப்படைவதே பரிநிருவாணமென்றுங் கூறப்படும்.

---

*சீவகசிந்தாமணி.—பிரிதலும் பிணியு மூப்புஞ் சாதலும் பிறப்புமில்லா, வரிவையைப் புல்லியம்பொ னணிகிளர் மாடத்தின்றேன், சொரிமது மாலைசாந்தங் குங்குமஞ் சுண்ணந் தேம்பாய், விரிபுகை விளக்கு விண்ணோ ரேந்தமற்றுறை யுமன்றே

மணிமேகலை—தீவினைக் கேடு.—தீவினை யென்பதி யாதென வினவி, னாய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய், கொலையே களவே காமத் தீவினை, யுலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும், பொய்யே குறளை கடுஞ்சொற் பயனில், சொல்லே சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும், வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சி, யென்றுளந்தனி லுருப்பன மூன்றதும், பத்தும் வகையாற் பயன்றெரி புலவ, ரித்திறம்படார் படாகுவ ராயின், விலங்கும் பேயும் நரகருமாகி, கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்.

நல்வினைப்பயன்.—நல்வினை யென்பதி யாதென வினவிற், சொல்லிய பத்தின் றொகுதியு நீத்துச், சீலந்தாங்கி தானந் தலைநின்று, மேலெனவகுத்த வொருமூன்று திறத்துக், தேவரு மக்களும் பிரமருமாகி, மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுகர்வர்.

†பட்டினத்தார்.—நீற்றைப்புனைந்தென்ன நீராடப்போயென்ன நீமனமே, மாற்றிப்பிறக்க வகையறிந்தா யில்லை மாமறைநூல், யேற்றிக் கிடக்குது வெழுகோடி மந்திர மென்னகண்டாய், ஆற்றிற் கிடந்துந் துறைதெரியாம லலைகின்றனையே.

அருங்கலைச்செப்பு-பரிமுத்திப்பத்து.—புளிகாயின் பற்றுப்போல் பற்றாதது பழம்போல, வெளி காண்டல் பரிமுத்தியாம். புழுபோ லுலாவி புலனடக்கி வீட்டில்போல், வழிபோதல் பரிமுத்தியாம் இன்பமும் துன்பமு மிரண்டற்றுருவெளியாய், அன்புறுதல் பரிமுத்தியாம். வேண்டுதல் வேண்டா மிரண்டற்றுருவெளியாய், காண்டற் பரிமுத்தியாம். அகண்டத்துருவொளியா யவனியிற் காணுன்று, துகன்றப் பரிமுத்தியாம். புட்பம் வேறாக மணம்பிரிந்தும் வாதுபோல், உட்பறலை பரிமுத்தியாம் என்றுங் கெடாத விதயப் பிரகாசமணி, யன்றே பரிமுத்தியாம். கருணைகர மிகுத்தோர்க் காணு மொளிகாட்சி, பொருளாம் பரிமுத்தியாம். அறம் பொருளா மின்பா லிருபிறப்பாளுதல், மறமகற்று பரிமுத்தியாம். மாற்றிப்பிறக்க வகையறிந்தோன் மானிலத்தோர்ப், போற்றும் பரிமுத்தியாம்.

சங்கறர் தனது அந்தியகாலப் பரிநிருவாணப் பரிபக்குவத்தைச் சொல்லிவருங்கால் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்துள்ள அறஹத்துக்களும் சமணமுனிவர்களும் இருகரங்கூப்பி யெழுந்து அறஹத்தோ அறஹத்தோ வென்று வணங்கி தேவாதிதேவா! உமது அமுதவாக்கால் சாரணர்கதியாம் சாணகதி யறிந்தோம். துக்கநிலை யொழிந்தோமென்று ஆனந்தகோஷஞ் செய்யுங்கால் ஆனந்த னெழுந்து அருகன் றிருவடியில் மும்முறைவீழ்ந்து ஒப்பிலா அப்பனே! உலகத்தில் தோன்றியுள்ளப் புருஷர்களில் உம்மைய் விட புருஷ உத்தமன். ஒருவருமில்லையென்றும் உலகெங்குங் கொண்டாடத்தக்க வருகனும் அன்பே ஒருருவாகத் தோன்றியவண்ணனும் கருணையே ஓர் குருமுகூர்த்தமாக வமைந்தகாட்சியும் அமுதவாக்கியமே நீதியின் பாதையுமா யமைந்த வண்ணல் பரிநிருவாண மடையுங்காலம் மீதென்பதால் உடல் நடுக்கமுறுகின்றது, உள்ளம் பதருகின்றது, காரணமோவென்னில் கருணாகரனின் காட்சி மறைந்துபோமாயின் யாரை தெரிசிப்போம் யார்பால் அறவுரைக்கேட்போமென்று அவலோகிதரடிபணிந்து கவிழ்ந்துக் கொண்டான். ஆனந்தனின் கருத்தறிந்துகொண்ட அறவாழியான் புன்னகைக்கொண்டு ஆனந்தா! நீரிதுகாரும்கேட்டுவந்த அறவுரையின் பலன் இதுதானோ. தோற்றும் பொருட்கள் யாவும் கெடுமென்பதை கேட்டிலையோ, கண்ணுறக் கண்டறிந்திலையோ பயிரங்கமாக தோற்றவுருவம் பாசபந்த பற்றுக்குள்ளாகிவாணமென்னும் ஆசைக் கயிற்றால் கட்டுண்டிருக்குமளவும் பிறவியென்னும் சமுத்திரத்தைக் கடவாது இராகத்துவேஷ மோகவலைகளால் பிடிபட்டு பிணி மூப்புச் சாக்கா டென்னு மவத்தையுண்டு இறப்பதும் பிறப்பதுமாகிய துக்கத்தையே யநுபவித்துவருவான்.

தோற்றுதலவும் அந்தரங்கமாம் உள்ளமானது பாசபந்தக் களிம்புகளற்று ஆசைக்கயிறுகளை யறுத்து நிருவாணம்பெற்றபோது காமவெகுளி மயக்கங்களடங்கி அலையற்ற கடலாம் சுகவாரியி நிலைப்பன். அந்நிலையை வாய்த்தவன் பிறவிப் பிணி மூப்பு சாக்காடென்னும் அவத்தையை ஜெயித்துக்கொண்டவனாதலின் இறப்புப் பிறப்பற்ற சுகநிலையும் இரவுபகலற்ற வொளிநிலையிநின்று சகலவுலகங்களையும், சகலசீவர்களின் எண்ணங்களையுந் தனது களங்கமற்ற உள்ளக்கண்ணுடியா லுணர்ந்து உலகமக்களுக்கு நீதியின் சுகங்களையும் அநீதியின் கேடுகளையும் விளக்கி தான் பெறற சுகநிலையைத் தனது அன்பின் பெருக்கத்தால் யேனைய மக்களும் பெறும்படிச்செய்வான். இதுவே நிருவாணம்பெற்றோன் அடையாளமென்று கூறிவருங்கால் மறுபடியும் ஆனந்தன் மாதவனின் பாதத்தைப் பற்றிக்கொண்டு ஐயனே! நீவிர் பரிநிருவாணமுற்றபின்பும் தமது தரிசனங்கிட்டுமோ கிட்டாதோ அதனைவிளக்கி யாட்கொள்ளவேண்டுமென் றிரைஞ்சினான்.

ஆனந்தா நரர்களின் கூட்டுரவும், செயலும், தோற்றமும் நரர்களுக்கே விளங்காது மக்களுக்கு விளங்கும். மக்களின் கூட்டுரவும் செயலும் தோற்றமும் மக்களுக்கே விளங்காது தேவர்களுக்கு விளங்கும்.

அதாவது விவேகமற்றோர் செயலை அற்ப விவேகிகள் அறிவர். அற்ப விவேகிகளின்செயலை மிகுவிவேகிகளறிவர். ஆதலின் விவேகமிகுத்தோர் செயலையும் தோற்றத்தையும் விவேகமிகுத்தோர்களே யறிவர். அவ்விவேக மிகுத்தோர் தங்கள் விவேக மிகுதியால் வாணமென்னும் பாசபந்தக் கயிறுகளற்று நிருவாணமாம் பற்றற்றபோது களங்கமற்ற இதயமுடையவர்களாய் சுயம்பிரகாச வுருவாய் கருணையொளிவென்றும், சாந்தவொளிவென்றும், அந்தர் அங்கமென்றும், உண்மெய்யென்றும் அழியா

வுருவென்றும், தன்மகாயமென்றும், சத்தியவுருவமென்றும், நித்தியரூபமென்றும், கொண்டாடப்பெற்றோர் தேவரென்றும், பிரமரென்றும் கொண்டாடும் ஏழாவது தோற்றமாவர்.

எக்காலுமுள்ள பூமியினின்று தோற்றும் புற்பூண்டுகள் முதற்றோற்றமாகும். புற்பூண்டுகளினின்று தோற்றும் புழுக்கீடாதிகள் இரண்டாவது தோற்றமாகும். புழுக்கீடாதிகளினின்று தோற்றும் மட்சம் பட்சிகள் மூன்றாவது தோற்றமாகும். மட்சம் பட்சிகளினின்று தோற்றும் ஊர்வன தவழ்வனங்கள் நான்காவது தோற்றமாகும். ஊர்வன தவழ்வனங்களினின்று தோற்றும் மிருகர் நரர்கள் ஐந்தாவது தோற்றமாகும். மிருகர் நாரர்களினின்று தோற்றும் மக்கள்மனுக்கள் ஆறாவது தோற்றமாகும். மக்கள் மனுக்களினின்று தோற்றும் தேவர், பிரமர் ஏழாவது தோற்றமாகும்.

இவ்வெழுவகைத்தோற்றமாம் எழுபிறப்புந் தீதெனக் கண்டோர் தாய்வயிற்றினின்று பிறந்த பிறப்பொன்றும, தேகத்தினின்று சுயபிரகாசரூபமாய்ப் பிறக்கும் பிறப்பொன்றும், ஆகிய இருபிறப்பால் மாற்றிப்பிறப்பதே பரிநிருவாணமென்னப்படும். ததாகதர் தான் கண்ட காட்சியை உலகத்தில் தோன்றியுள்ள சகல மக்களுக்கும் விளக்கிப் பூர்த்திசெய்து சத்திய சங்கங்களை நிலைக்க நாட்டிவிட்டபடியால் பூர்த்தியுற்று மாற்றிப் பிறக்கும் பரிநிருவாண காலத்தை சகலருக்குந் தெரிவித்து தெய்வநிலை பெற்றோர் தெரிசித்து ஆனந்த பூர்த்தியி னிலைக்கவும், மக்கள்நிலை வாய்த்தோர் முன்னேக்கி யீடேறும்வழி தேடவும் உள்ள சுகவழிகளை விளக்கப் போகின்றார். அவ்வழிநடந்து பிறவியின் சமுத்திரத்தைக் கடக்க முயலாது இராகத் துவேஷ மோகமென்னும் அலைகளால் மொத்துண்டு இறப்புப் பிறப்பென்னும் துக்கத்தில் வதைந்து இருளடைந் திருப்போருக்கு ததாகதர் தெரிசனங் கிடைப்பது அரிதாகும். ஆதலின் ஆனந்த பூர்த்தியடையவேண்டுமாயின் உம்மெய் நீர் தெரிசித்து உள்ளக்களங்கைப் போக்கிக்கொள்ளுவீராக.

உமதுள்ளக் களங்கமாம் மனமாசு கழுவியவிடத்து களங்கமற்றக் கண்ணாடியாம் சுத்த விதயத்துள் மக்களுக்குத் தோற்றும் பொருட்களும் தோற்றா பொருட்களும், ரூபகாயங்களும், தன்மகாயங்களும், புறமெய்களும், உண்மெய்களும், பயிர் அங்கங்களும், அந்தர் அங்கங்களும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும்.

ஆனந்தா! ஒவ்வொரு சீவராசிகளும் அதனதன் நல்வினைச்செயலால் நாளுக்குநாள் உயர்ந்துகொண்டேவந்து மக்களாம்மனுக்களென்னும் பேர்பெறுவது மிக்க மேலாயதாகும். அம்மனுக்களில் ஒருவராய நீவிர் தேவரென்னும் உயர்நிலைப் பெறுவழியைநாடாது ததாகதனை நாடுவதால் யாது பயன். ததாகதரோ வழிகாட்டியாவர். அவ்வழிநடந்தோர் முத்திக்கரையாம் நிருவாணம் பெற்றோராவர். அவர்களே மனுக்களினுயர்ந்து தெய்வநிலைப் பெற்றவர்களாகும் இவர்களையே ஏழாவது தோற்றமென்றுங் கூறப்படும்.

ஒவ்வோர் சீவராசிகளின் தோற்றங்களை யழிக்காமலும், அதன் உயர்வு நிலைகளைக் கெடுக்காமலும், அதன்சாந்தநிலைகளைக் கொறாரப்படுத்தாமலும் முன்னேறச்செய்வதே முநிவோர்களின்கடனாகும். முன்னேற முநியு மக்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவதினும் தங்களை யடுத்த சீவர்களின் உயர்வைக் கெடாது காத்தலே காருண்யமாகும்.

அக்காருண்ய திரட்சியோரே உள்ளொளி யுருவாய் மாற்றிப் பிறந்து நட்சேத்திரம்பெற்று அகண்டத்துலாவி யென்றுமழியா நித்தியநிலையினிறபர்.

அந்த நித்திநிலையோரை அநித்தியநிலையோர்க் காண்பது அரிது அரிதேயாம். நித்தியவழியிற் சென்று நித்தியநிலையில் நிற்போர்களே நித்தியர்களை ஜத்தன் தெரிசிப்போர்களாவர்.

காருண்யத்தால் மக்க ளீடேற்றத்தைக் கருதி ஒளிவுருவாய்த் தோற்றினுந் தோற்றுவர். அத்தோற்றங்கண்டுந் தங்களுள்ளொளியைத் துலக்காமலுங் காணாமலுங் கலங்கிநிற்போர் மாறா பிறவியிற் பிறந்து பிணிமூப்பால் வாதைப்பட்டு தீராத் துன்பத்திற் சுழன்று திரிவர்.

பிணிமூப்பாம் தீராத் துன்பமடைந்து மாறாப்பிறவியி லுழலாமல் இருக்கவேண்டுமென்னும் சுப யிச்சையை யுள்ளவர்கள் பாபச்செயலை யகற்றி இதயத்தை சுத்திசெய்து மனமடங்கி மாற்றிப் பிறக்கும் வழியறிதல் வேண்டும். அவ்வழியாம் பரிநிருவாணத்தையே தற்போது ததாகதர் விளக்குவார் விழித்திருங்கள்.

ஆனந்தா! உலகப்பொருட்களொன்றுங் கெடாது மாறுதலடைந்துக்கொண்டிருப்பது வுளளசுவாபமாகும். அவற்றுள் புழுப்பூண்டுகளிலிருந்து மாறுதலடைந்து புழுக்கீடாதிகளாகத் தோற்றியவைகளில் மக்களெனும் வாலநிலை வாய்த்தோர் முன்னேறி மிருக சேர்க்கைக் கடந்து மானமின்னது நிருமான மின்னதென்றுணர்ந்து மானிடர்மநுக்களெனும் பெயர் வாய்த்தார்கள்.

மக்களெனத் தோன்றி மானமுண்டாய் மானிடரென மாறுதலுற்றோர் என்றென்றும் மானமாம் மானிடநிலைநில்லாது மானமற்றுக் கள்ளையருந்துவாராயின் மேனோக்கும் வழியற்று மக்கள்நிலைக்கே தாழ்வர்.

மற்றுஞ்சிலர் மானமற்று விபச்சாரநிலையில் உழல்வாராயின் மேனோக்கும் வழியற்று மக்கள்நிலைக்கே தாழ்வர்.

மற்றுஞ் சிலர் மானமற்று அன்னியர்பொருளை யபகரித்துழல்வாராயின் மேனோக்கும் வழியற்று மக்கள் நிலைக்கே தாழ்வர்.

மற்றுஞ் சிலர் ஜீவகாருண்ய மற்று கொலைபுரிந் துழல்வாராயின் மேனோக்கும் வழியற்று மக்கள்நிலைக்கே தாழ்வர்.

மற்றுஞ் சிலர் மெய்யற்று பொய்யைச்சொல்லி வஞ்சித்துழல்வாராயின் மேனோக்கும் வழியற்று மக்கள் நிலைக்கே தாழ்வர்.

மநுக்களென உயர்ந்தவர்கள் மானமற்று பஞ்சபாதகத்திற் குள்ளாகி தாழ்ந்தநிலைக்கு மாறாதிருத்தல்வேண்டும் மானமற்று மானிடரென்னும் பெயரற்று மாறாப்பிறவியிற் சுழன்று தீராக்கவலையி லுழலாத சுகவழியைத் ததாகதர் கண்டறிந்தார். அவ்வழியை நீங்களும் பின்பற்றி மாறாப்பிறவியையுந் தீராக்கவலையையு மொழித்து அழியா சுகநிலைபெற்று மானிட ரென்னும் பெயரினின் றுயர்ந்து தேவர் பிரமரென்னும் பெயர் பெற்று பிறவியற்று பரிநிருவாணமுற்று நட்சேத்திரமாம் அந்தரத் துலாவுவீர்கள்.

மநுக்களெனத் தோன்றியும் மானமற்று பஞ்சபாதகத்துக் குள்ளாவது மாறாப் பிறவிக்கும் தீராத்துன்பத்திற்குமே வழியாம்.

அத்தீய வழியிலேகி தாழ்ந்த பிறவிக்கேகாது சுகவழியிலேகி பிறப்பற்றிருப்பதே பேரானந்தமாகும்.

எக்காலுமுள்ள பூமியிற்றோன்றும் சீவ அசீவர்களாம் புற்பூண்டுகளிலிருந்து புழுக்கீடாதிகளும், புழுக்கீடாதிகளிலிருந்து மட்சம் பட்சிகளும் ஒன்றிலிருந்தொன்று உயர்ந்துகொண்டே போவதை யுணர்ந்தும் தாங்களுயரும் வழியை நோக்காது தாங்களுங்கெட்டு உயர்ந்தேகும் சீவர்களையுங் *கெடுத்துவருவது மானிகளாய மானிடர்களுக் கழகன்றேயாம். மானிகளாய மானிடர்கள் தேவர்களாவதே திருவுருவாகும். அத்திருவுருவே பிறவா பிணி, மூப்பு, சாக்காட்டை செயித்த வுருக் கூடாகும். அவ் வுருக்கூட்டினின்று ஒளியுருவாக வெளிதோன்றலே பரிநிருவாணமாகும்.

ஆனந்தா! அப்பரிநிருவாணத்துக்குரிய விப்பரிசுத்ததேகத்தை ததாகத வொளியகலும்வரையில் மண்ணறிக்குமோ, காற்றுபரிசிக்குமோ, நீர் நனைக்குமோ, அக்கினி தகிக்குமோ, வெளி மறைக்குமோ ஆகாவாம். இராகத் துவேஷ மோகஞ்சூழ்ந்து இருளடைந்திருக்கும் அசுத்ததேகத்தை மண்ணறிக்கும், காற்றுமோதும், நீர் நனைக்கும், தீதகிக்கும், வெளி மறைக்கும். அதாவது தனக்குள் கோபமிருக்கும்வரையில் எதிரியின் கோபம் தன்னைச் சூழ்ந்து வாதிக்கும். தனக்குள்ள காமமிருக்கும்வரையில் எதிரியின் காமம் தன்னைப்பற்றி யீடழித்து வாதிக்கும். தனக்குள்ள மயக்கமிருக்கும்வரையில் எதிரியின் மயக்கால் ஆவாபெருகி அல்லலுற வாதிக்கும். தனக்குள்ள இராகத் துவேஷ மோகங்களாம் இருளகன்று சாந்தம், ஈகை அன்பென்னும் ஒளிதிரண்டு பற்றற்ற பரிசுத்த தேகமே பரிநிருவாணத்திற் குரியதாகும்.

என்று சொல்லிவருங்கால் இராஜகிரகத்திற்கு 300 - காத வழியிலுள்ள ஓர் மலைவாசிகள் பகவனது குணதிசயங்களையும், அவரது தேககாந்தியையும், அமுர்தவாக்கையும் கேள்வியுற்றுப் பெருங்கூட்டமாகத் திரண்டு வந்து பெருமானை வணங்கி சுற்றிலும் நின்றுகொண்டு இவர் நம்மைப்போன்ற மனிதர்தானே, ஆனால் தேககாந்தியும், கருணையும் நிறைந்தவராகக் காண்கின்றார். இதனால் இவரை எங்கும் புகழ்ந்து கொண்டாடுவதற்குக் காரணமென்னை. இவரைப் பெருங்கூட்டங்கள் பின்பற்றி நிற்பதில் சுகமென்னை. உலக மனுக்களினும் இவரிடமுள்ள சிறப்பென்னை. இவரைக் காஷாயந் தரித்துள்ள பெருங்கூட்டத்தோர் கூடி வணங்கிநிற்பதால் பலனென்னையென்று ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டு அவரது அன்பின் முகதேஜசால் தியங்கி எவ்விதத்தேனும் நமதில்லத்தில் ஒருவேளை அன்னம் புசிப்பிக்கச்செய்யவேண்டுமென்னும் அவாவின் மிகுதியால் அவலோகீசரை மறுபடியும் வணங்கி தங்களில்லத்திற் கெழுந்தருளவேண்டுமென் றிரைஞ்சிநின்றார்கள். அவர்களது உள்ளச்செயலை முற்றுமுணர்ந்த ஐயன் தமதிடம் வந்துள்ள சமணர்களாம் சாதுசங்கத்தோர்களையும் ஆனந்தன் முதலோர்களை அவ்விடமே நிறுத்திவிட்டு மலைவாசிகளில்லஞ்சேர்ந்து அவர்களன்புடனளித்த வன்னத்தைப் புசித்துக் குறிஞ்சி தோப்பின் ஓர் மரத்தடியி லமர்ந்தார். அவ்விடமுள்ள யாவரும் வந்து அருகனை வணங்கிநின்றார்கள். வணங்கிநின்ற மலைவாசிகளினுள்ளங்களை மாதவனுணர்ந்து சகோதிரர்களே! உலகத்தில் எப்போது மானிடரெனத் தோன்றினீர்களோ அப்போதே மகிமெய் நிறைந்த மானிகளாய் சருவசீவர்களுக்கும் உபகாரமென்னும் நன்மெய் புரியுங்கள். உபகாரஞ் செய்யப்பொருளில்லையேல் சகலர்களுக்கும் நல்லவர்களென விளங்குங்கோளென்று சொல்லிக்கொண்டே உள்ளத்தொடுங்கிவிட்டார்.

உள்ளொடுக்கத்தால் ஏழுநாள் கண்திறவாமலும், நாவு பேசாமலும், மூச்சோடாமலும், தேகமசையாமலும் உட்கார்ந்த நிலையிலமர்ந்த அந்தர் அங்கநிலையை யுணரா மலைவாசிகள் அறவாழியான் இறந்துவிட்டாரென் றெண்ணி உடலையோர் பாடையில் வளர்த்தி சுடலைக்கெடுத்துச்சென்று கட்டைகளை யடுக்கிக் கொளுத்திவிட்டார்கள்.

சுடலைதகனத்திலமர்ந்த சித்தார்த்தர் மறுபடியும் அம்மாத்தடியில் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்ட மலைவாசிகள் திடுக்கிட்டு வுள்ளங் கலங்கி நடுக்குற்றவர்களாய் ஐயனே! உமது மெய்கண்ட மேன்மையை யுணராபாவிகள் இறந்துவிட்டீரென் றெண்ணி தகனஞ்செய்துவிட்டோம். யாங்களறியாமற் செய்த தோஷத்தைப் பொருத்து ஆதரிக்க வேண்டுமென் றடிபணிந்தார்கள்.

ஓ! சகோதிரர்களே! ததாகதர் பசியுள்ளார் மத்தியில் பசியற்றவராகவும், தாகமுள்ளோர் மத்தியில் தாகமற்றோராகவும், கோபமுள்ளோர் மத்தியில் கோபமற்றவராகவும், காமமுள்ளோர் மத்தியில் காமமற்றவராகவும், நோயாளிகள்மத்தியில் நோயற்றவராகவும், துக்கமுள்ளோர்கள் மத்தியில் துக்கமற்றவராகவும், உபாதைப் படுவோர்கள் மத்தியில் உபாதையற்றவராகவும், நித்திரை யுள்ளார்கள் மத்தியில் நித்திரை யற்றவராகவும், மரணத்தை யுள்ளார்கள் மத்தியில் மரணத்தை ஜெயித்தவராகவும் விளங்குகிறபடியால் நிருவாணம் பெற்ற அந்தர் அங்கமும், பயிர் அங்கமும் பொருந்தியுள்ளவரையில் உண்மெய்க்கண்ட வுடலை தீ தகிக்குமோ, மண்ணரிக்குமோ, காற்றுமோதுமோ, நீர் நனைக்குமோ, வெளிமறைக்குமோ ஒருக்காலும் முடியாவாமென்று நிருவாணமாம் அந்தர் அங்கசுகத்தை விளக்கிவருங்கால் மலைவாசிகள் பேரானந்தமும் குதுகலமுங்கொண்டு இவரே உலகநாதன், இவரே உலகரட்சகன், இவரேஉலகமக்களை யீடேற்றவந்த தாதா, இவரே மானிடரிற் சிறந்த சீமான், இவரே ஜகத்தின் குருவென்று மகிழ்ந்தும் புகழ்ந்தும் அவரறவுரையை சிந்தித்துநிற்குங்கால் அருமறை பயந்தோன் ஆனந்த நகரென்னுங் குஷிநகராம் கங்கைக் கரைச்சேர்ந்து மரத்தடியி லுட்கார்ந்து ஆனந்தனை யழைத்து யேதேனும் விசாரிணையுண்டோ வென்றார்.

*பகவனைப் பின்றொடர்ந்தேவந்த மலைவாசிகள் யாவரும் மாதவன் தங்கள்நாட்டில் ஏழுநாள் அடங்கியதும், தகனஞ் செய்யப்பட்டதும், தகனத்தாலவர் எறியப்படாததுமாகியச் செயல்களை விளக்கியதுமன்றி அவரது நித்திய தத்துவபோதனையையும் விளக்கியபோது ஆனந்தனுக்கும் மற்று மவ்விடம்வந்து சூழ்ந்துள்ள சமணமுநிவர்களுக்கும் பேரானந்தந் தோன்றி பகவனது தன்மபோதத்தை மேலுமேலும் விசாரிக்கத்தொடங்கினார்கள்.

---

*அருங்கலைச்செப்பு—தென்மலைப் பத்து.—தென்மலையோர்கூடி தேவனடியடைந்தார், நன் னனத்தைக் காணும் நலம். இம்மெய் மறுமெய் யிரண்டிற்குங் காரணமாம், நன்மெய்க் குகந்தவ ரென்றார். கூட்டங்கள்கூடி கும்பிட் டடிபணியும், நாட்டமேதென்றார் கவிக. திங்களுமுதத் திருமுகத்தைக் கண்டார், தங்கள் மனைத்தெரித்தார் தேர் புசிப்புண் டகன்று புரைமாந்துாய்ந்து, நிப்பிரு மூறை யமர்ந்தார் சேர். ஏழுநாள் கண்டோ ரிறைமடிந்தா ரென்றெண்ணி, சூழு கனல் சுட்டுடறித்தார் சேர். எதியுருமன்ன னெழுந்துமுன் மாமமர்ந்தார் பிறிவுரு வங்கத்தவர். அங்கமழியா நிக்தாரனுள் நிறைந்தார், சங்கத்தமர்ந்தார் சரண். பிறப்புப் பிணிமூப்புச் சக்காட்டை வென்ற, சிறப்பின் அமைதிதார் சேர். அறவுரையைக் கேட்டோ ரகனெழுக்கம் நின்றார், பிறப்புறுக்கும் பாதை யறிந்தார்.

[illegible] தாவ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] புசிப்பதை விட்டதையும், [illegible] [illegible] [illegible] ஆகாரங்களையும் [illegible] அறவே நீக்கியோரோ காயம் புசிக்கும்படி வேண்டினால் புசிக்கின்றார். வேண்டப்படாமல் நாடும் வேண்டாமலிருக்கின்றார். தாகத்திற்குத் தண்ணீர் வேண்டினால் அருந்துகின்றார். வேண்டாவிடில் அருந்தாமல் அறவேயவ்வடியார்களுக்கு யோக நிலையே பசிதாகத்திற்கு நிவர்த்தியென்றிருக்கின்றார். அங்ஙன மரத்தடியில் வீற்றிருந்தது முதல் இரவும் பகலும் அயர்ந்த நித்திரை கொண்டதைக் கண்டறியோம். சதா விழிப்பும், சதா அறைவுமாய் போறனைகளே அவருக்கு ஆனந்த நித்திரைபோற் காண்கின்றது.

அவரை படித்தது முதல் அவரது முகத்தில் சினக் குறிப்பேனும், விழிப்பில் சினப் பார்வையேனும் கண்டறியோம். சதா சாந்தமும் சதா அன்பும் சதா கருணையுங் கண்டுவருகின்றோம்.

அதன்றி உலகத்தில் தோன்றியுள்ள நமக்கு நாளுக்குநாள் தேகந் தளர்ந்து நரை திரை மூப்புவந்தமைந்து விழிபஞ்சடைந்து கூன்வளைந்து தளர்ந்து தடியூன்ற வேண்டியதைக் காண்கின்றோம். பகவனுவெனில் நாளுக்குநாள் குமாரபருவங் குறையாமலும், குணக்குறிகள் பேறாமலும், விழியொளிகளை மங்காமலும், முகதேஜஸ் மாறாமலும், பொன்மேனி குன்றாமலும், அமுதவாக்கழியாமலு மிருப்பதுகொண்டு இவரே பிறப்பை வென்ற பெரியோன், இவரேபிணியைவென்ற பெருமான், இவரேமூப்பை வென்ற முனிவன், இவரே மரணத்தைவென்ற மாதவனெனக் கொண்டாடி அவரது திருவடிகளை யிருகப்பற்றி தேவரீர் திருத்தொண்டே சதா நிலைத்து உலக சீவர்கள் உயர்ந்துய்யுமாறு பிறப்பினாலுண்டாகுந் துக்கங்களையும் பிறவாமலிருக்கும் சுகங்களையும் பிணிகளாலுண்டாகுந் துக்கங்களையும் பிணிகளணுகா திருக்கும் வழிகளையும் மூப்பாலுண்டாகுந் துக்கங்களையும் மூப்பணுகா திருக்கும் சாதனங்களையும் மரணவன்மையின் துக்கங்களையும் மரணத்தை ஜெயிக்கும் பாதைகளையும் இவ்வடியார்களுக்கு மேலுமேலும் விளக்கி அஞ்ஞான விளக்கத்தையநீக்கி மெஞ்ஞான முத்தர்களாகச் செய்யவேண்டுமென் றிரங்குகின்றார்கள்.

ஓ! சகோதிரர்களே! அஞ்ஞானமாம் இளங்கைப்பருவங் கடந்து மெஞ்ஞானமாம் முத்தனுவதே முத்திப்பேறாகும்.

அம்முத்தி நிலையையே சகல துக்கங்களு மற்றவிடமென்றும், சுகவாரியென்றும் தேஜோவுண்மயமென்றுங் கூறத்தகும்.

பிறவியாலுண்டாகுந் துன்பங்களைக்கண்டவன் பிறவிக்கஞ்சுவான். பிணிகளை [illegible] துன்பங்களைக் கண்டவன் பிணிகளுக் கஞ்சுவான். மூப்பினு [illegible] துன்பங்களைக் கண்டவன் மூப்பிற்கு பயப்படுவான். மரணத்தா[illegible] துன்பங்களைக் கண்டவன் மரணத்திற்கு பயப்படுவான்.

இவைகள் நான்கும் மானிடனாம் விவேகமிகுந்தவர்களுக்கே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] உலகத்தில் தோற்றுவனயாவும் பிறப்பென்றும், மறைவன யாவும் இறப்பென்றுங் கூறப்படும்.

[illegible] தோற்றும் [illegible] யாவும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பழிந்துபோமென்றறிந்து [illegible]

ஸ்னைப் பற்று பொன்னின்மீதுள்ளப்பற்று பெண்ணின்மீதுள்ளப்பற்றுமிய அவாவை யொழிப்பதே பிறவியை யறுக்கும் வழியாகும். அவாவை யொழித்து பாசபந்த பற்றுக்களாம் மலக்களங்கமற்றவிடமே பிறவியற்ற நிலையாகும். அப்பிறவியற்ற நிலையே பிணியை ஜெயித்த சுகமாகும். பிணியை ஜெயித்தசுகமே மூப்பைஜெயித்த முதலாகும். மூப்பை ஜெயித்தமுதலே மரணத்தை ஜெயித்து என்றுமழியா நித்திய நிலையாம் நிருவாணத்தைப் பெறுவன்.

அந்நிருவாண சுகமாம் பேரானந்தத்தை நோக்காதவன் அவாமிகுதியாம் பற்றினல் மாறுபிறவி துன்பமும், தீரா பிணிவாதையும், தள்ளாடிவிழும் மூப்பின் கேடும் பஞ்சாவஸ்தையாம் பிராணவாதை கொண்டிறந்து பற்றிய பற்றால் உருவம் தோன்றிதோன்றி வினைபோக வுருவாய் துக்கத்தில் மாறிமாறி சுழன்றுதிரிவான்.

துக்கத்திற்குப் பீடமாம் பிறப்பு பிணி மூப்பு சாக்காடென்னும் நான்கு வாய்மெயே தோற்றிய தேகத்தாற் காணும் அநுபவக் காட்சியாகும். இவ்வநுபவக் காட்சியால் துக்கம், துக்கோற்பவம், துக்கோற்பவக் காரணம், துக்க நிவாரணமாம் அஷ்டாங்க மார்க்கத்திற்சென்று உண்மெயில் அன்பை வளர்த்துங்கள். அவ்வுள்ளன்பின் மிகுதியால் இராகத்துவேஷ மோகங்கள் மூன்றுந் தன்னிற்றானே நசிந்து தன்மகாயமாம் சாந்த தன்மெயுண்டாய் ததாகதம் பெறுவீர்கள். அத்ததாகத நிலையில் என்றுமழியா ததாகதரைக் காண்பீர்கள். என்றுமழியா சாந்தவுருவாம் தன்மகாயத்தை தன்மகாயத்தோரே காண்பர். பாச பந்தத்தால் அழிந்துகொண்டேவரும் ரூபகாயத்தால் ததாகதரைக் காண்பது அரிது அரிதேயாம்.

மணிமேகலை.

மெய்யுணர்வின்றி மெய்ப்பொருணர்வரிய
வையமல்ல தறுதிச் சொற்பெறு.
கருமத்தொகுதி மீளத்தோற்ற மீளுந்
தோற்ற மீளப் பிறப்பு மீளும்
பிறப்புப் பிணி, மூப்புச்சாக்கா டவல
மாற்றுக்கவலை கையாறென்றென்று
கடையிற்றுன்ப மெல்லா மீளு
மிவ்வகையான மீட்சி யற்று
கண்ட மாகுமென்ப
பேதமெசெய்கை யென்றிவை யிரண்டும்
காரணம் ஐய மாதலானே
யிரண்டாங் கண்ட மாகுமென்ப
வுணர்ச்சி யருவுருவாயிலூறே
நுகர்ச்சி யென்று நோக்கப்படுவன
முன்னவற் றியல்பால் உன்னிய வாதலின்
மூன்றாங்கண்டம் வேட்கைப் பற்றுக
கரும வீட்டமென கட்டுரைப்பவை
மற்றும் பற்று நிகழ்ச்சி யொழுக்கினுடை

குற்றமாம் வினையே வினைவாக லானே
நான்காங் கண்டம்
பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவென
மூதிர்ந்திடு மன்பமென விவை
பிறப்பினுட்கும் பயனுதலினுற்
பிறப்பின் முதலுணர் வாதியாகி
வினையுடை முதற்சந்தி
நுகர்ச்சி யொழுக்கொடு விழைவின் கூட்டனும்
புகர்ச்சியி னறிவ திரண்டாஞ் சந்தி
கன்மக்கூட்டத் தொடுவருபிறப்பிடை
முன்னிச் செல்வது மூன்றாஞ் சந்தி
மூன்றுவகை பிறப்பு மொழியுங்காலை
யான்றற மார்க்கத் தாயவுணர்வொடு
தோன்றல் வீடெனத் துணிந்து தோன்றியு
முணர்வுள்ளடங்க வுருவாய்த் தோன்றியு
முணர்வுள்ளுருவு முடங்கித் தோன்றும்.

ஆனந்தா ஊனக்கண்ணுல் க்ஷணத்திற்குச்சணம் அழிந்துகொண்டே போகும் பொய்ப்பொருளைக் காணக்கூடும். ஞானக்கண்ணுல் என்று மழியா மெய்ப்பொருளைக் காணக்கூடும். அம்மெய்ப்பொருளே தானே தானய் தலைவனுகுந் ததாகதரைக்காணும். ததாகதரோ தன்னையாய்ந்தறியுந் தருமத்தையூட்டுவார். ஊட்டப்பெற்ரோர் தங்களை யாய்ந்து தங்கடங்கள் மனதை அறிவுக்கு ளொடுக்கி அலைவற்ற மெய்ப்பொருளாய் நிலைக்க வேண்டியவை அவரவாகட் செயலாகும். அவரவர்களின் ஊனக்கண் பார்வையை யொழித்து ஞானக்கண் பார்வையி னிலைப்பதே முக்காலச் செயலையும், முக்காலத் தோற்றத்தையும், மூவுலகத்தையுந் தோற்றுவிக்குங் களங்கமற்றக் கண்ணுடியாகும். களங்கமற்ற கண்ணுடியே மாசற்ற மனமாகும். மாசற்ற மனமே அறிவிலடங்கிய மெய்ப்பொருளாகும். மெய்ப்பொருளுணர்வே பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடெனுந் துன்பங்களை யொழித்த பற்றற்ற நிலையே நிருவாணமெனப்படும். அந்நிருவாணநிலையோ உலகப்பற்றற்றதுடன் உடல் பற்று மற்று புழுக்கூட்டில் ஒடுங்கியுள்ள விட்டில் போலும், ஓட்டிலடங்கியுள்ள பழம்போலும் பற்றியும் பற்றற்றிருக்கும். அப்பற்றற்ற பழம்பொருள் பரிபூரணமாய் வெளிதோன்றலே பரிநிருவாணமெனப்படும். அப்பரிநிருவாணமே ததாகத ருருங்காலம் வீதாதலின் ஒவ்வொருவரு மிதனை நன்குணருங்கோ ளென்று கூறிவருங்கால் ஆனந்தனெழுந்து அருகனின் அடிபணிந்து ஐயனே! எங்கள் பற்றுக்களை யறுப்பதில் இராகத்துவேஷ மோகமென்னும் பற்றுக்களைமட்டு மறுப்பதா அன்றேல் சாந்தத்தைப் பெருக்கல்வேண்டும் அன்பை வளர்த்தல் வேண்டும். ஈகையில் நிலைத்தல் வேண்டுமென்னும் பற்றையு மறுப்பதா இவ்விரண்டின் விவரங்களையும் விளக்கி யாதரிக்கவேண்டுமென் றிரைஞ்சினன்.

மணிமேகலை.

மெய்க்குணத்தடைதல் அல்லதுஉ நிலனும்
மையாயுழல்வதும் நீராயிழைவதும்
தீயாய் சுடுவதுங் காற்றாய்வீசுவதும்
மாயமென்றொழிலை யடைந்திடமாட்டா

சேரினுந் தெய்வக்கண் ணுணர்குவர்
நோலாபூதத் திரட்சியுள் ளானோர்
மாலைப்பொழுதி னொருமையி றறியார்
சாலத் திரள்மயிர் தோற்றுதல்சாலுங்
கருமப்பிறப்புங் கருவிலப்பிறப்புஞ்
சேமம் பிறப்பும் எண்ணைப் பிறப்புமென்
னிவ்வாறு பிறப்பினும் பண்புறு வரிசையின்
பாற்பட்டிறந்து கழிந்த வறிவே
பிறப்பிற் கலந்து.

சீவகசிந்தாமணி.

"காதலுங் களிப்புமிக்குங் கங்குலும் பகலும் இல்லார்
சாதலும் பிறப்பு மில்லா தன்மெய் பெற்றவர்க ளொத்தார்."

அறவாழியான் ஆனந்தனை நோக்கி குழந்தாய்! சாந்தம், அன்பு, ஈகை இம்மூன்றும் உனது சுயரூபம். மத்தியிற் பாற்பட்டு கலந்த காம, வெகுளி, மயக்க மிம்மூன்றும் அப்புற நீங்கியவிடத்து சாந்தம், அன்பு, ஈகை யிம்மூன்றுந்தானே தானாய் விளங்கும். நான்கு வாய்மெயின் பலனையுணர்ந்து சுகவாரியி னிலைக்கும்.

அச்சுகவாரிக்கு செல்லுஞ் சுகத்தை, நீரே நினது சிற்சுகத்தி லுணர்ந்துக்கொள்ளலாம். அதாவது ஆனந்தா! தாமும், தமதுதோழர் பிருங்கியும், நடக்கவியலா சப்பாணிகளாகி தவழ்ந்து திரிந்தவர்கள் தற்காலம் எழுந்து நிற்கவும் நடக்கவு முண்டாகிய யேதுவெதுவென்று வினவினர். ஆனந்தன் அவலோகிதரடி பணிந்து தேவாதிதேவா! தமது சத்தியதன்ம போதனையும் கிருபா நோக்கமுமே யேதுவென்றான். பகவன் ஆனந்தனை நோக்கிக் குழந்தாய்! எனது கிருபா நோக்கம் உமது நற்செயலை நோக்கியிருக்குமேயன்றி வேறிராது. சத்திய தன்மத்தைப் பின்பற்றி யொழுகிய ஒழுக்க மேதுவே இம்மட்டும் உமது பயிராங்கத்தையும் அந்தராங்கத்தையும் சுகசீர்பெறச் செய்துவருகின்றது. நீங்கள் முற்றிலும் சத்தியதன்மத்தில் நிலைத்து பாபப் பற்றுக்களற்று இதயசுத்தமுண்டாகி நன்மெய்க் கடைபிடித்து அதன் பயனால புறமெய் யீதென்றும் அதுவடைந்த சுகம் யீதென்றும், உண்மெய் யீதென்றும், அதன்சுக மீதென்றும் தெள்ளற வுணர்ந்துக்கொள்ளுவீர்களாயின் சுறுகாலத் ததாகதர் பெறும் பரிநிருவாண சுகமும் பெறுவீர்களென்று முரைத்தார்.

அறவாழியந்தணன் கூறிவந்த சத்தியதன்மங்கள் யாவையுங் கேட்டிருந்த கௌண்டினனென்னும் சிரமண னெழுந்து சிமானை வணங்கி தேவாதிதேவா! தமது சத்திய சங்கத்தைச் சார்ந்தது முதல் அடியேனுக்கோர் சங்கை யுண்டு. அவையாதெனில் தேரர்களில்லறம் விட்டுத் துறவறம் பற்றியவுடன், சிரமயிர் கழிக்கவும், பிட்சாபாத்திரங் கைகளிலேந்தவும் பொன்னிறம்போன்ற மஞ்சளாடை களணைவதுமாகியக் காரணங்கள் விளங்கவில்லை. அவற்றை விளக்கி யாட்கொள்ளவேண்டுமென் றடிபணிந்தான்.

அவனது சங்கையை யுணர்ந்த வருகன் கௌண்டின்யனை நோக்கி குழந்தாய்! காட்டிற்கும் நாட்டிற்கும் மத்தியில் கட்டிடங்களை நிருமித்து சங்கத்தோர்களை அங்கு நிலைக்கச்செய்தது காரணம்யாதெனில், பாபத்தை யொழித்து நன்மெய் கடைபிடித்து இதயத்தை சுத்திசெய்யவேண்டியவர்

கள் இல்லறத் தொல்லையாம் பல பற்றுக்களு மிருந்துசெய்வது கஷ்டமாத லின் சங்கத்தோரை வேறுபடுத்துங் காரணமுண்டாயிற்று. சங்கத்திற் சேருங்கால் சிரமயிர் கழிக்கவேண்டிய காரணமேமாவென்னில் இல்லறத்தி ருந்து சிரமயிரை சிக்கவகோலிட்டு சீவுவதும், சீர்திருத்துவதுமே பெரு வேலையாகும். அத்தகைய சீர்திருத்தத்தை மீறு சீர்திருத்தக்கார ரேற் றுக்கொள்ளுவதனால் தங்கள் விசாரிணைக்கு சுகக்கேடுண்டாவதுடன் தேக சுகத்திற்கும் இடையூறுண்டா மாதலின் இல்லறக்குடும்பசுகத்தைவிரும் புவோருக்குக் குடுமியும் துறவறத்தாயகண்டையை விரும்புவோருக்கு சிர மயிர் கழித்தலும் பற்றினைக்கழிக்கும் முதற்சீராகும்.

இவற்றுள் சிரமண நிலையாம் முதற் சாதனர்களுக்கே மயிர்கள் வேண்டியவன்றி தவநிலை முதிர்ந்த சிரமணர்களாம் அறஹத்துநிலை யடை பவர்களுக்கு மயிரைக்கழித்தலும், மயிரை வளர்த்தலுமாகிய செயலும் எண்ணமு மில்லையாகும்.

பிட்சாபாத்திரங் கைகளி லெடுக்கவேண்டிய காரணமோவென்னில் டம்பத்திற்கும், அகங்கரிப்புக்கும் மூலமாகும் இராகத்துவேஷ மோகங் களைக் கழிக்கும் இரண்டாஞ் சீராகும்.

*பொன்னிறம்போன்ற மஞ்சளாடை யணையவேண்டிய காரணமோ வென்னில் பொன்னிறம்போன்ற மனதை ஆசாபாச பல பற்றுக்களடர்ந்து அல்லலுறும் பிறவிக் காளாக்குகின்றபடியால் ஆசாபாசக் களங்கங்களைக் கழற்றி மனதின் உள்ள பொன் சுயரூபத்தைக் கண்டடைவதற்கு மாறுகி யாபக மூன்றாஞ் சீராகும்.

மச்சமுனி ஞானம்.

கேட்டறிந்துக்கொள்வீரென்ன காவென்ன கெட்டிப்பட்ட மௌ னத்திலே நின்று, மாட்டறிந்துக்கொள்வஸ்துவையுண்டு நீ மனதைத்தாண் டி யறிவுக்குள்ளே செல்ல, பூட்டறிநதுங்கொள் (பொன்போல தேகமாம்) மாட்டறிநதுக்கொள் கற்பூரத்தேகமாமகண்டசோதியும் சித்தியுமாச்சுதே.

ஞானமதியுள்ளான்.

ஆதி குருவோனே அடண்ணே ஆனந்த வாழ்வோடு
வேதியர்தந்த வோடு அடண்ணே வல்லதிருவோடிதே.
சாதிகளிங்கவோடு அடண்ணே தான்பணிகொண்டவோடு
சோதிமணியோடு அடண்ணே சொலலுந்திருவோடிதே.
ஆதிசிவனோடு அடண்ணே அன்னைதான் தந்தவோடு
ஓதி புணர்ந்தவோடு அடண்ணே உற்றதை சிற்றோடிதே.
வேதகனளித்தவோடு அடண்ணே வெவ்வினையோட்டும்வோடு
மாதவபோதனார் முன்பணிந்த முத்தித் திருவோடிதே.

உலக விவகாரப் பற்றுக்களை யொழிப்பதற்காக பிரத்தியேக மடங் களையும், ரோமத்தை வளர்க்கவும், வாரவும், சிக்கங்கோலிடவும், சீர்திருத் தவும்வேண்டிய தொல்லைகளை யறுக்க சிரமயிர் கழிப்பதையும், நாலென்

*வாசிட்டம்.—பொன்போலவிலங்குமனம், சஞ்சலத்தாற் கூசங்காம்.
ஞானக்குறள்.—வெள்ளிபொன்மேனி பதொக்கும விளையுடைய, உள்ளுடம்பி ளுய வொளி.
பட்டினத்தார்.—விமலர்தந்த வோடு .. மக்குண்டு.

து மடாசாமற பிட்சாபாத்திர மேக்கலைதையும் உண்மெய்யாம் பொன்னுருக்கண மஞ்சள்நிறப் பொன்னுடை யணிந்ததையும் விளக்கிக்கொண்டுவருங்கால் சேணியனென்னும் மாசன் வந்து செல்வனை வணங்கி தேவரீர் தாம் போதித்துவரும் தன்மங்கள் யாவும் துறவறம்பூண்ட சங்கத்தோருக்கே உபயோகமாகின்றதன்றி இல்லறம்பூண்ட குடும்பிகளுக்கு யாதொரு நன்மழுங் காணுதபடியால் இவ்வடியேனுக்குக் குடும்ப தன்மத்தை விளக்கி யாட்கொள்ளவேண்டுமென் றடிபணிந்தான்.

பகவன் சேணியனை நோக்கிக் குழந்தாய்! ததாகதர் மனையறமுந் துறவறமும் இரண்டையுமே போதித்துள்ளாரன்றி வேறில்லை. அதாவது மனையற வொழுக்கத்தி னின்றே துறவறத்திற்கு அருகனாதலின் மனையற சுகவாழ்க்கையே துறவற முத்திப்பேற்றுக்கு வழியாகும்.

ஆதலின் குடும்ப சோதிரர்களே! முதலாவது சுகவழி தேடல் வேண்டும். அதாவது ஓர் குடும்பத்தில் தனதான்யப் பெருக்கமிருந்து ஒருவருக்கொருவர் அன்பும் ஒருவருக்கொருவர் சமாதானமும் இல்லாமற் போமாயின் அக்குடும்பத்தில் தனதானியமிருந்தும் ஒன்றுமில்லை யென்பதேயாம்.

மற்றொரு குடும்பத்தில் தனதானியமில்லாமல் எழியநிலையிலிருப்பினும் அக்குடும்பத்தோர் ஒருவருக்கொருவர் அன்பும், சமாதானமும், அமைதியும், ஆற்றலுமுற்றிருப்பார்களாயின் அவர்களையே தனதானிய சம்பத்துடையவர்களென்று கூறலாகும்.

மனவாறுதலும் அமைதியும் களங்கமற்ற சமாதானமும் உடையவர்களாகவாழுங் குடும்பத்தையே சகலசம்பத்து மமைந்த குடும்பமென்று கூறத்தகும். அத்தகையக் குடும்பத்தோரெடுத்த முயற்சிகள் யாவும் நிறைவேறும். அக்குடும்பத்துள் விவேகமிகுத்தோர்களே கூடிய சீக்கிரஞ் சாதுசங்கஞ் சேர்ந்து நிருவாணசுகம் பெறுவார்கள்.

ஓர் குடும்பத் தலைமகன் தனது தாய்தந்தையர்களையே காப்பாற்றினவர்களெனக் கண்டு தன்னைக் குழந்தைபருவத்தில் ஈ எறும் பணுகாமல் காத்ததுபோல் அவர்களுக்கோர் துன்பமும் அணுகாமல் காத்து வேண்டிய புசிப்பும் ஆடையுமளித்து அன்புடன் பயபத்தியுடனும் ஆதரித்துவரல் வேண்டும். அவ்வகை யாதரித்துவருகலை குடும்பத்தலைவனின் மக்கள் தனது தந்தையின் போஷணச்செயல் கண்டு பழகி வருவார்களாயின் இவர்கள் குடும்பத்தலைவர்களாயபோது தங்கள் தாய்தந்தையர்களைக் கனஞ்செய்து களிப்பின் செயலில் நிலைப்பார்கள். அத்தகைய நிலையினுங் குடும்பத்தோர்கள் ஒருவருக்கொருவர் விலகிய வாழ்க்கைபெறாது சேர்ந்து வாழ்கவேண்டியதே ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவையுங் கொடுக்கக்கூடியதாகும்.

ஓர் குடும்பவாழ்க்கையில் மெய்யைப் பேசுவதும், பொய்யை யகற்றுவதும், சகல வுயிர்களின்பேரிலும் அன்பை வளர்த்தலும், கொல்லாவிரதங்கொள்ளலும், அன்னியர் பொருளை களவாடாதகற்றலும், பேராசையை யொழித்தலும், அன்னியர் மனைவிகளை தங்கள் சகோதரிகளைப்போல் பாவித்தலும், காமவிச்சையைப் பெருக்காமலகற்றலும், புத்தியை மயக்கக்கூடிய பானங்களை அருந்தாதகற்றலும், எக்காலும் நிதானவிழிப்பிலிருத்தலுமாகிய நற்செயலினும், நன்முயற்சியிலும், நல்லூக்கத்திலும், நற்கடைபிடியிலுமிருந் தொழுகுவார்களாயின் அக்குடும்பச் சிறுவர்களுங் குல

ப்பந்தத்தினின்று சுகச்சீர் பெற்று சகல சம்பத்தமைந்த போகத்தில் நிலைத்து சத்தியசங்கத்திற் சேர்ந்து நற்பழக்க விருத்தியால் கூடியசீக்கிரம் நிருவாணசுகம் பெறுவார்கள்.

குடும்பப்பெண்கள் தங்கள் தாய்தந்தையரை விட்டு நீங்கி கணவனை யடுத்தபின் தங்கடங்கள் கணவர்களையே கண்ணவர்களாகவும், காக்குங் காவலராகவும், அவர்கள் விவேகமொழிகளையே மந்திரபோதமாகவும் அவர்களைப் பசிதீரச் செய்வதே தங்கள் பசியாற்றலாகவும், அவர்கள் சுகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிப்பதே தங்கள் சுகமாகவும், அவர்கள் விவேக மொழிக்கு எதிர்மொழி கூறாது அடங்கிநிற்றலே மடமாகவும், தன்னுருவத்தையும் முகதேஜசையும் அன்னியபுருஷன் கண்ணிற் பாராது மறைதலே நாணமாகவும், கணவர்பால் அடங்கி வார்த்தையாடலே அச்சமாகவும், அன்னியர் விருந்தோம்பி அவர் பசியாற்றலே பயிர்ப்பாகவுமிருந்து விவேக முதிர்ந்து காமியம் அவிந்துவருமாயின் கூடிய சீக்கிரம் சத்தியசங்கஞ்சேர்ந்து நிருவாணசுகம் பெறுவார்கள்.

குடும்பத்துப் பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோர்கள் விவேக விருத்திப் பெறக்கூடிய போதனைகளையும் வித்தியாபிவிருத்தி யடையக்கூடிய சாதனங்களையும், யீகை விருத்தி யடையக்கூடிய காருண்யத்தையும், அறிவுக்குள் மனமடங்கக்கூடிய சன்மார்க்கங்களையும் விருத்தி செய்துக்கொண்டே வருவார்களாயின் சிறுவர்கள் தாய்தந்தையரைக்கனஞ்செய்து ஆனந்தத்திலிருப்பதுடன் அன்னிய சீவராசிகளுக்கும் உபகாரிகளாய்விளங்கி நாளுக்குநாள் சுகம்பெருகி துக்கங்கெடும் வழியே சென்று சாதுசங்கஞ் சேர்ந்து பூரணசுகமாம் நிருவாணம் பெறுவார்கள்.

குடும்பிகள் ஒருவருக்கொருவர் சேர்ந்து வாழும் சேர்க்கையே சகல சுகத்திற்கும் ஆதாரமாகும். மனையறவாழ்க்கையில் அன்பும் ஆறுதலும் பெற்று வாழ்பவர்களே கூடிய சீக்கிறந் துறவறவாழ்க்கையைப் பெறுவார்கள். மனையறத்தில் அன்பும் ஆறுதலுமற்று துன்பும் தொல்லையும் பெற்றவர்கள் துறவறத்திற் கருகராகமாட்டார்கள்.

துறவறப் பாதையே மனையறமாதலின் மனையறத்தின் ஒழுக்கம் வழாது வாழ்பவர்களே மானிகளாகும் மறுக்களின் வாழ்க்கை பெறுவர். மிருகங்களல்ல மக்களென்றும், மக்களல்ல மறுக்களென்றும் பெயர்பெற வேண்டியவர்கள் மனையறத்தையே மகத்துவப்படுத்தி மன வமைதிக்குக் கொண்டுவரல்வேண்டும்.

என்ற மனையறத்தையும் துறவறத்தையும் போதித்து முடித்த பகவனது நிருவாணமுடிவிற்கு சேணிப வாசன் விருந்தே கடைசிவிருந்தாக முடிந்தது.

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

வாளார்ந்த மழைத்தடங்கண் வனமுலைமேல் வம்பனுங்கக்
கோளார்ந்த பூணுகங் குழைபுரளக் கோட்டெருத்தின்
மாலைதாழ் கூந்தலார் வசன்முறையான் வந்தேத்த
சோலைதாழ்ப் பிண்டிக்கீழ்ச் சூழ்ந்தவர்தஞ் சொன்முறையான்
மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவர்க்கும் விண்ணவர்க்கும் வினையறுக்
குங் வகைதெரிந்து
வீடுபெறு தட்டிவையுரைத்த நான்மெய்சால்கழி குணத்தெங்
இறைவனை தொழுதேத்த நன்மெசால் வீடெய்துமாறு.

வீ ர சோ ழி ய ம்.

கொடுத்தலு மளித்தலுங் கோடலு மின்மையு
மொழுக்கொடு புணர்தலும் புணர்ந்தோர் பேணலும்
வழுக்கில் பிறவு மனையறவகையே
துறவுமடக்கமுந் தூய்மையுந் தவமு
மறவினை யோம்பலு மறத்தினை மறுத்தலும்
மனையினீங்கிய முனைவர்தமறமே.

காஷாயந் தரிக்கவேண்டியவன்.

லௌகிக உடைதரித்து குருபீடத்திற்குரிய காஷாய உடுப்புகளைக் கையிலேந்திக்கொண்டு தன் ஆசிரியனோடு மண்டபத்திற்குள் பிரவேசித்து பௌத்த பிக்ஷுவாம் திரிபிடகாச்சாரி பிரதான நாயகருக்கு முன்னால் நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று பின்வருமாறு சொல்லுவான்.

சிஷ்யன்.

அடியேன் பெரியோர் முன்னிலையில் விண்ணப்பம்செய்ய அநுக்கிரஹப்புரியுங்கள். பெரியோரே! அடியேனைக் குருபீடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப் பிரார்த்திக்கின்றேன். மறுபடியும் பெரியோரே! அடியேனைக் குருபீடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப் பிரார்த்திக்கின்றேன். மற்றும் மூன்றுவதுதடவை பெரியோரே! அடியேனைக் குருபீடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பெரியோரே! அடியேன் பேரில் கிருபைவைத்து, அடியேன் சகல துக்கங்களினின்றும் விடுபட்டு, நிருவாணமாகிய பேரானந்த கதியை யடையும் பொருட்டு இக்காஷாயத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, அடியேனுக்கு உபதேசம் புரிந்தருளுங்கள். மூன்று தரம் சொல்லப்படவேண்டும்.

குருநாயகன்.

காஷாய உடுப்பைக் கையில் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்.

சிஷியன்.

அடியேன்பேரில் கிருபைவைத்து அடியேன் சகலதுக்கங்களினின்றும் விடுபட்டு நிருவாணமாகிய முத்திப் பதவியை யடையும்பொருட்டு அக்காஷாயத்தைக் கொடுத்தருளி அடியேனுக்கு உபதேசம்புரிந்தருளுங்கள். மூன்றுதரம் சொல்லப்படவேண்டும்.

குருநாயகன்.

காஷாயத்தைக்கொடுத்து தேகத்தினது ரோமம், நகம், தந்தம், தோல், மாமிசம், நரம்பு, எலும்பு, எலும்பிலுள்ள ஊன், ஈரல், இருதயம் ஈரற்குலை, நுரைஈரலைச்சார்ந்திருக்குஞ் சவ்வு, மண்ணீரல், சுவாசாசயம், இரைப்பைக்கும் ஆசனத்திற்கும் இடையிலுள்ள குடல், பணிக்குடல், இரைக்குடல், மலம், பித்தநீர், கபம், சீழ், இரத்தம், வியர்வை, நிணம், கண்ணீர், நிணநீர், உமிழ்நீர், சளி, வெண்நீர், மூத்திரம் என்கிற யாக்கை நிலையாமையைக் குறிக்கின்ற தசபஞ்சகத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு மேற்சொல்லிய உடையிலுள்ள மஞ்சள்நூலை கழுத்தில்கட்டுவார். பிறகு சிஷ்யன் எழுந்து உடுத்திக்கொண்டிருந்த லௌகிக உடையைக்களைந்துவிட்டு காஷாயத்தை உடுத்திக்கொள்ள வெளிச்செல்லுவான்.

உடையை மாற்றிக்கொள்ளும்போது பின்வருமாறு சொல்லிக்கொள்வான். ஞானத்துடன் இவ்வுடையை அணிகிறேன். குளிர், வெப்

யம், காற்று முதலியவற்றால் பீடிக்கப்படாமலும், கொசு, சர்ப்பம்முதலிய விஷ ஜந்துக்களால் ஹிம்சிக்கப்படாமலும், கேவலம் அம்மணமாயிராமலும் மானத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும்பொருட்டுமே அணிந்துக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது அடியேன் உடைதரித்துக்கொள்வது ஆவசியமாயிருத்தல்பற்றியே யல்லது அழகுக்காகவன்று.

உடுத்திக்கொண்டபிறகு தன்குருநாயகன் பக்கத்தில் வந்துநின்று பின்வருமாறு கூறுவான்.

அடியேன் பேச அருள்புரியுங்கள், அடியேனது துஷ்கிருத்தியங்களையெல்லாம் க்ஷமித்தருளுங்கள். அடியேனுக்கு உண்டான யோக்கியதையும் கௌரவமும் எல்லாம் குருவினது அநுக்கிரஹமேயன்றோ? அண்ணலே! அடியேன் ஈடேறுவதற்கு மும்மணிகளாம் மூன்று அடைக்கலங்களையும், பத்து சீலங்களையும் உபதேசித்தருளுங்கள்.

சிஷ்யன்.

முழந்தாளிட்டு மறுபடியும் கேட்பான்.

மும்மணிகள்.

புத்தங் சரணங் கச்சாமி
தம்மங் சரணங் கச்சாமி
சங்கங் சரணங் கச்சாமி.

துதியம்பி.—புத்தங் சரணங் கச்சாமி
தம்மங் சரணங் கச்சாமி
சங்கங் சரணங் கச்சாமி.

ததியம்பி.—புத்தங் சரணங் கச்சாமி
தம்மங் சரணங் கச்சாமி
சங்கங் சரணங் கச்சாமி.

மூன்று இரத்தினங்கள்.

புத்தபகவானை வழிகாட்டியாகத் துணைக்கொள்ளுகிறேன்
அவரது தர்மத்தை வழியாகத் துணைக்கொள்ளுகிறேன்
அவரது சங்கத்தை வழிக்குத் துணையாகத் துணைக்கொள்ளுகிறேன்.

மறுபடியும்.

புத்தபகவானை வழிகாட்டியாகத் துணைக்கொள்ளுகிறேன்
அவரது தர்மத்தை வழியாகத் துணைக்கொள்ளுகிறேன்
அவரது சங்கத்தை வழிக்குத் துணையாகத் துணைக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் ஒருதரம்.

புத்தபகவானை வழிகாட்டியாகத் துணைக்கொள்ளுகிறேன்
அவரது தர்மத்தை வழியாகத் துணைக்கொள்ளுகிறேன்
அவரது சங்கத்தை வழிக்குத் துணையாகத் துணைக்கொள்ளுகிறேன்.

பத்துக் கோட்பாடுகள் அல்லது குருபீடத்தின் சட்டங்கள்.

1. பாணாதி பாதா வேரமணி சிக்ஷாபதங் ஸமாதியாமி.
2. அதின்னாதானா வேரமணி சிக்ஷாபதங் ஸமாதியாமி.
3. அப்ரஹ்ம சரியா வேரமணி சிக்ஷாபதங் ஸமாதியாமி.

4. முஸாவாதா வேறமணி சிக்ஷாபதம் ஸமாதியாமி.
5. ஸுராமேறய மஜ்ஜப மாதட்டாணு வேறமணி சிக்ஷாபதம் ஸமாதியாமி.
6. விகால போஜனு வேறமணி சிக்ஷாபதம் ஸமாதியாமி.
7-8-9 நச்சகீத வாதித விஸூக்க தஸ்ஸனமாலாகந்த, விலேபண தாரணமண்டன விபூஷணட்டாணு வேறமணி சிக்ஷாபதம் ஸமாதியாமி.
10. உட்சாஸயன மஹாஸயன வேறமணி சிக்ஷாபதம் ஸமாதியாமி.

1. ஜீவஹிம்சை செய்யா திருத்தல்.
2. களவாடா திருத்தல்.
3, பிறன்மனை நயவா திருத்தல்.
4. பொய் மொழியா திருத்தல்
5. கள் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்களை அருந்கா திருக்தல்.
6. அகாலங்களில் போஜனம் அருந்தாம லிருத்தல்.
7. ஆட்டம் பாட்டம் இல்லாம லிருத்தல்.
8. புட்பம், வாசனை திரவியங்களால் தேகத்தை அலங்கரிக்கா திருத்தல்.
9. வெள்ளி, பொன் முதலியவைகளைத் தொடா திருத்தல்.
10. உயர்ந்த அல்லது பெரியபீடத்தில் உட்காரா திருத்தல்.

இவைகளே சன்மார்க்கத்திற் கேதுவானது சிஷ்யன் பின்வருமாறு கூறுவான். இப்பத்துக் கோட்பாடுகளையும் தங்களிடம் கற்றறிந்தேன். ஆசீர்வதியுங்கள். எழுந்து குருநாயகனுக்குவழிபடுகிறான் தடுத்தாண்டகோனே, நமஸ்கரிக்கின்றேன். சிஷ்யன் முழந்தாளிடுக் கொண்டு ஆசிரியர் மூன்று அடைக்கலங்களையும் பத்துகோட்பாடுகளையும் சொல்லிக் கொண்டுவர பின்னேடே தானுஞ் செல்லுவான்.

பிரதம குருவாய்ச் சேர்க்கப்படுவதற்குரியவன் குருவாயிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் முன் கூறியபடி சடங்கு நிறைவேற்றப்படுகின்றது. பிரதம குருவாவதற்குப் பக்குவியாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் குருபீடத்தினின்ற உடனே பிரதம குருபீடத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறான். இல்லாவிடில் குருவாயிருந்து சிலநாள் உபதேசம் பெறவேண்டும். ஆனால் குருவாயிருந்தவன் பிரதம குருவாவதற்கு மறுபடியும ஆசிரியர்களுக்குப் பழையப்படி விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

குருவாய்ச் சேர்க்கப்படவேண்டியவன், தனது குருநாயகனோடு திரும்பிவந்து பிரதமாசரியருக்கு வந்தனம் புரிந்து பின் வருமாறு கூறுவான்.

நான் விஞ்ஞாபனம் செய்துகொள்ள அநுமதிகொடுங்கள். பிரபோ அடியேனைக் கடைக்கணித்து அநுக்கிரஹம் புரியுங்கள். முழங்கால் படியிடுகிறான். மூன்றுமுறை சொல்லுகிறான்.

குருநாயகன்—சரி, அப்படியே யாகக்கடவது.

பக்குவி-அடியேன் திருப்தியடைகிறேன். மூன்றுமுறை இந்த நாளிலுமிருந்து அடியேனையாட்கொள்ளுங்கள் அடியேன் தங்களுக்கு அடிமைப்பட்டவனு யிருக்கிறேன். மூன்றுமுறை.

பிறகு அவன் எழுந்து நமஸ்கரித்து சபையின் கோடியில் தனியாய்ச் செல்கிறான். அவ்விடத்தில் அவனுக்குப் பிக்ஷாடன பாத்திரத்தை முதுகில் கட்டப்படுகிறது. அவனுடைய ஆசிரியன் அங்குசென்று அவன் வலக்கையைப்பிடித்து அழைத்துக்கொண்டு பிரதமாசாரியின்சமீபத்தில் விடுகிறான். சபையினின்று ஒருகுரு எழுந்து பக்குவியின் பக்கத்தில் நிற்கிறார். இரண்டு ஆசிரியர்களுக்கு இடையே பக்குவி நின்றுகொண்டு இருக்கையில் குருவானவர் சபையோரை அநுமதி கேட்டுவிட்டுப் பக்குவியைநோக்கிப் பின்வருமாறு கேள்விகள் கேட்பார்.

குரு:—உன் பெயர் ஞானவன்னாவா?

பக்குவி:—ஆம், பிரபுவே.

குரு:—உனது ஆசாரியன் பரிசுத்தமான தர்ம்மகீர்த்தியா?

பக்குவி:—ஆம், பிரபுவே.

இரண்டு குருமார்களும் பின்வருமாறு கூறுவார்கள். பரிசுத்தமானவரும், ஆசரிப்பிக்கப்பெற்றவரும், உண்மையை யறிந்தவருமான புத்தபகவானுக்குஸ்தோத்திரம்.

பிறகு புத்தரது கட்டளைகளை அக்குருமார் சொல்லுவார்கள்,

முதலில் ஆசாரியனை நியமிப்பது யுக்தமாகும். ஆசாரியனை நியமித்தபிறகு பிக்ஷாடன பாத்திரத்தையும் காஷாய வஸ்திரத்தையும் பக்குவியடைந்திருக்கிறானாவென்று கேட்பது யுக்தம்.

குரு:—இதுதானா உன் பிக்ஷாடனபாத்திரம்.

பக்குவி:—ஆம், பிரபுவே.

குரு:—இதுதானா உன் உடை.

பக்குவி:—ஆம், பிரபுவே.

குரு:—இதுதானா உன் உத்தரீயம்?

பக்குவி:—ஆம், பிரபுவே.

குரு:—இதுதான் உன் வேஷ்டி.

பக்குவி:—ஆம், பிரபுவே.

குரு:—நீ போய் அவ்விடத்தில் நில்.

பக்குவி வணக்கமாய் அவ்விடத்தைவிட்டு சபையின் ஓரத்திற்கு சென்று நிற்பான் குருமார்கள் பிரதமாசாரியருக்கு முன்பாக நின்றுகொண்டு சபையை நோக்கிக் கூறுவார். ஆசாரியர்களே! செவிகொடுங்கள். இந்த மனுஷ்யன் பரிசுத்தமான தர்ம்மகீர்த்தியின்கீழ் குருவாயிருக்கப் பிரார்த்திக்கிறான் ஆசாரியர் சபைகூடுதற்குச்சமையம் இதுதான். நான் பக்குவிக்கு உபதேசம் செய்கிறேன்' குருமார் பிரதமாசாரியருக்கு நமஸ்காரம் செய்து சபையின் கோடிக்குச்சென்று பக்குவிக்குப் பின்வருமாறு உபதேசம் செய்வார்கள். ஞானவன்னா, கேட்பாயாக. இப்போது நீ நடந்தவற்றை உண்மையாய்ச்சொல்லவேண்டியது. சபையில்உன்னைக்கேட்கும்போது உண்மையாயிருந்தால் ஆமென்றும் உண்மையாயில்லாவிட்டால் இல்லையென்றும் சொல்லவேண்டியது. ஆலஸ்யம் செய்யக்கூடாது. ஒன்றையும் மறைக்கப்படாது. பின்வரும் கேள்விகளைக்கேட்பார்கள். உனக்கு குஷ்டம் பிளவு, சொறி, சிறங்கு, குளிர் ஜுரம் முதலியவியாதிகள் ஏதேனும் உண்டா?

பக்குனி.--இல்லை, பிரபுவே.
குரு:--நீ மனுஷ்ய ஜாதியைச் சேர்ந்தவனா.
பக்குனி:--ஆம், பிரபுவே.
குரு:--நீ ஆண்மையனா?
பக்குனி:--ஆம், பிரபுவே.
குரு:--நீ போர்க் களத்தில் யுத்தம் செய்பவனல்லவே?
பக்குனி:--அல்ல, பிரபுவே.
குரு:-உன்னைப் பெற்றோர் சம்மதத்தைப்பெற்று வந்திருக்கிறாயா?
பக்குனி:--ஆம், பிரபுவே.
குரு:--உனக்கு இருபது வயதாகிவிட்டதா?
பக்குனி:--ஆம், பிரபுவே.
குரு:--உனக்குப் பிக்ஷாடனபாத்திரமும், காஷாய வஸ்திரமும் இருக்கிறதா?
பக்குனி:--ஆம், பிரபுவே.
குரு:--உன் பெயரென்ன?
பக்குனி:--என் பெயர் ஞானவன்லா.
குரு:--உனக்கு ஆசாரியன் யார்?
பக்குனி:--எனக்குஆசாரியன் பரிசுத்தமானதர்ம்மகீர்த்தி, பிரபோ.

இரண்டு குருமார்களும் சபையின் முன்னேபோய் சபாநாயகருக்கு நமஸ்காரம் செய்து பின்வருமாறுகூறுவார்.

ஆசரியர்காள்! செவிசாய்த்துக்கேட்டருளுங்கள். பக்குனி பரிசுத்தமான தர்ம்மகீர்த்தியின்கீழ் ஆசார்யனாய்ச் சேர்க்கப்பட விரும்புகிறான். குருமார் சபைகூடுதற்குச் சமையம் இதுதான். பக்குனி இவ்விடம் இருந்தால் அருகில் வந்து நிற்கக்கடவன், ஒருகுருபக்குனியருகில் வாவழைக்கிறான் பக்குனி வந்து இரு குருமார்களுக்கும் மத்தியில் வந்து நின்று முழங்கால் பணியிடுகிறான் ஆசரியர்காள்! என்னைக் குருவாக அங்கீகரிக்கவேண்டுகிறேன். ஆசரியர்காள்! என்பேரில் கடாக்ஷம்வைத்து என்னை ஆதரியுங்கள். மூன்றுமுறை பக்குனி எழுந்து நமஸ்கரிக்கின்றான். குருமார் பின்வருமாறு கூறுவார்கள். ஆசரியர்களே! யான் சொல்லுவதைக் கேட்டருளுங்கள். பரிசுத்தமான தர்ம்மகீர்த்தியினடிக்கீழ் ஆசிரியனாய்ச் சேர்க்கப்பட விரும்புகிறான். ஆசரியர் சபைகூடச் சமையம் இதுதான். ஆசரியனாயிருக்கத் தக்கவனாயிருக்கின்றானென்று பக்குனியைப் பரீக்ஷிக்கிறேன்.

கேள்விகள் முடிவு பெறுகின்றன. பிறகு ஒரு ஆசரியன் இவ்வாறு கூறுகின்றான்.

பரிசுத்தமான தர்ம்மகீர்த்தியின்கீழ் ஆசார்யனாயிருக்க இந்தபக்குனி வேண்டுகிறான். அவன் அந்த பதவிக்குரிமையுள்ளவன். அவனுக்குப் பிக்ஷாடன பாத்திரமும் காஷாய வஸ்திரமும் உண்டு. இந்த பரிசுத்தமான சபையில் யாருக்காவது அங்கீகாரமாயிருந்தால் பேசாமலிருக்கட்டும் யாருக்காவது ஆக்ஷேபமிருந்தால் அவன் எழுந்து சொல்லலாம், சபையார் அவனைக் குருவாய்ச் சேர்த்துக்கொள்ள அங்கீகரிக்கிறார்கள். மூன்றுமுறை இரண்டு குருமார்களும் சபாநாயகருக்கு நமஸ்காரம்செய்து பின்வருமாறு கூறிமுடிப்பார்கள். பக்குனி பரிசுத்தமான தர்ம்மகீர்த்தியின் கீழ் குருபதவிக்குச் சேர்க்கப்பட்டான். சபையார் இதை அங்கீகரிக்கிறார்கள். ஆகையால் வாய்திறவாமல் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் இதுதான் உங்கள் விருப்பமென்று தெரிந்துக்கொள்ளுகிறேன். சங்கபோதமுடிந்த

வுடனே அறவாழி யந்தணன் ஆனந்தனை நோக்கி சகல சங்கத்தலைவர்களையும் அருகி லழைக்கும்படி யாக்ஞாபித்தார். சகல சங்கத்தலைவர்களும் அருகில் வந்து அறனை வணங்கி வாய்பொத்தி நின்றார்கள். அவர்களது வன்பின் பெருக்கையுணர்ந்த வருகன் ஆனந்தமுற்று சங்கத்தலைவர்களே! ததாகதர் கண்டக் காட்சியை உலகிற் றோன்றியுள்ள மக்கள் யாவருக்கும் விளக்கி என்றும் அழியா மெஞ்ஞான விளக்கை யேற்றிவிட்டார். சங்கத்தலைவர்களாகிய நீங்கள் மேலுமேலு மதைப் பிரகாசிக்கத் தூண்டி ஞானவொளியில் நிலைத்து நிருவாணம் பெற்று அறஹத்துக்களும் பிராமணர்களுமாகி சருவ சீவர்கள்மீதும் அன்பு பாராட்டி சத்தியதன்மத்தை மாறுமனூட்டி தற்காலம் ததாகதரடையும் பரிபூரண சுகமாம்.) பரிநிருவாணமடைந்து பிறவி துக்கத்தை யொழித்துக்கொள்ளுங்களென் றடங்கிவிட்டார். *அவர் உழ்க்கார்ந்திருந்தபோது தேகமுழுவதும் வான்போன்ற சோதிவீசி பரந்தது. சிரசின் உச்சியில் ஐந்துபிளப்பமைந்த ஒளிஓங்கி வளர்ந்தது. அருகினின்ற ஆனந்தனும் பிருங்கியும் அறஹத்துக்களும் ஆனந்தக்கண்ணீர் ததும்பக் கலங்கினார்கள்.

அதுசமயத்தில் விதற்பநாட் டரசனும் அவன் மந்திரியும் தங்களுக்கு நேரிட்டுள்ள சங்கைகளைத் தெளிந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அருகிலோடிவந்தார்கள். அவைகளை யுணர்ந்த வருகன் அறப்பள்ளியில் தன

---

*வீரசோழியம்.—கூரார் வளையுகிர்வாளெயிற்றுச் செங்கட்,கொலையுழுவை. காய்பசியாற்கூர்ந்த வெண்ணெய்நீங்க, வோராயிரங்கதிர் போல்வான் விரிந்தமேனி, யுளம்விரும்பிச்சென் றாங்கிரையாதனை நீ, யென்றான். காரார் திரைமுளைத்த செம்பவளமேவுங், கடிமுகிழ் தண்சினையகாமரபூம்போதி, யோரார் முனிவரர் வானவர்தம் கோவே, யெந்தாயரோ நின்னை யேற்றுதாரயரோ.

வீரசோழியம்.— திருமேவு பதுமஞ்சேர் திசைமுகனு முதலாகு, வுருமேவி யவதரித்து வுயிர்களைத்து முயக்கொள்குவான், இவ்வுலகும் மேழுலகு மிசையுலகு மிருள்நீங்க, வெவ்வுலகுந் தொழுதேத்த வெழுந்த செழுஞ் சுடரென்ன, விலங்கு கதிரோளிரண்டு விலங்கிவலங்கொண்டுலவ, வலங்குசினைப் போதிநிழ லறமமர்ந்த பெரியோய் நீ.

அருங்கலைச்செப்பு.—பரிநிருவாணப்பத்து—பரமுத்தியாய பாக்கியத்தைப் பெற்றான்,திரிந்தி காண்டச்சிவன். வான்போன்ற நல்லொளிவளர்த்தானுடலெங்கும், நின்விசும் புலவும் நிலை. உச்சி வழியா லைந்துகிளையுள்ளொளியின்,சொச்சவன் கண்டகன்ற சீர். அம்பரமா முன்னொளியே நல்லொளியாய் தோன்றி, உம்பர்க்குயர்வழி யானான். பிறவியறுத்தப் போனொளியைக் கண்டோர், துறவிஞானந்தவிதென்றார். சுவாகுநீ கிலையே குழொளியதாகி, பகவனெனப்பரந்த பேர். சுகங்கண்டடைந்த சுழிமுனையாக் தோற்றம், அகண்டத்துலாவுவதேயாம். புவியத்திற் காலூன்று பொன்னொளிதேகத்தின், அவியாமுதற் பரமானார். ஒளி கனலற்ற வுண்மையாந் தண்ணொளியாய்க், களிப்பவர்க் காட்சியதுவாம். கருணை வடிவுங் காட்சி நல்ஞானத்தோர், குருவடிவாய்த் தோற்றுமொளி.

அருங்கலைச்செப்பு.—பகவன் பரிநிருவாண காலப்பத்து.—உத்திராயணநிலய முன்னத்தொளியாய், சித்திரபானுக் கனிதஞ்சேர். அல்லும்பகலுமது வகன்ற வுள்ளொளியாய், பல்லவத்திலே யமர்ந்தான் பார். அங்கத்தொளிருமந்த ரங்கவுள்ளொளியாய்க, கங்கைக் கரையமர்ந்த சீர். சீர்சிறந்த செவ்வேள் சிரவொளிமெய்க் காண்டல், மார்கழியின் மாமதியமாம். துங்கநிலயத்துளி ரொளியங்காண்டல், மங்களவாரத்தின் மகிழ் குருவாகவந்தான் குளிர்ந்தவொளி திரண்டான், திருவாதிரைநாளிற் சீர். காரணமாய் நின்றான் கமலவொளிசிறந்தான்,பூரணைநாட் கொண்டான் புகழ். படியதிர்ந்ததெங்கும் பரிவையுள்ளொளியாய், விடியர்காலத்தின் வெளிர். வழியது கடந்தான் உள்ளொளியாய் நின்றான், காழிகையைம்பத்தாறதாம். சிலம்பிறைந்த செவ்வொளியைக் கண்டார், கோலுநவே லக்கினமதாம்.

அலக்கையால் சிரந்தாங்கி காலீட்டிப் படுத்துவந்தவர்களை யருகில் வரச் செய்து சங்கையை விளக்குங்கோளென்று கூறினார்.

விதர்ப்பநாட்டரசனும் மந்திரியும் விவேகமிகுத்தோன் உடலிற் றோன்றும் ஒளியையும் அதன் குளிர்ந்தப் பிரகாசத்தையும் கண்டு திகைத்தும் பயந்தும் வாய்பொத்தியும் நின்று ஒப்பிலா வப்பனே! எங்களுக்குள்ள சங்கையாதெனில், எங்களைக் காப்பாற்றும் பொருள். யாதேனும் உண்டா யில்லையா வென்பதேயா மென்றார்கள். அம்மொழிகளைக்கேட்ட வருகன் இருவரையு நோக்கி உண்டென்பதை உங்களுள்ளத்திலும் இல்லையென்பதை தோற்றும் பொருள் க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் அழிதலினும் அறிந்துக்கொள்ளலாம். அன்னையானவள் குழந்தைக்கு அன்னத்தைதூட்டுவாள். அதனை விழுங்கித் தன்னைப் போஷித்துக்கொள்ளவேண்டியது குழவியின் செயலாகும். அதுபோல ததாகதர் தான்கண்டடைந்த சுகவழியைப் போதிப்பார். நீங்களோ அவ்வழியிற்சென்று சுகமுற்று உண்டாயில்லையாவென்பதை உங்களுக்குள் நீங்களே யுணர்ந்துதெளிந்துக்கொள்ளல்வேண்டும். உண்டென்னிலோ விசாரிணையற்ற சோம்பலால் எங்குண்டென்னும் எதிர்வினாத் தோன்றும். இல்லையெனிலோ மதோன்மத்தச் சோம்பலால் யாதுக்கில்லையென்னும் பதில்மொழித் தோன்றும். ஆகலின் உண்டென்பதை அவனவனுள்ளத்திலும் இல்லையென்பதை அவனவன் விசாரிணையிலுமே தெரிந்துக் கொள்ளவேண்டிய தியல்பாமென்று தனதிருக் கண்களையும் மூடி மார்கழிமீ பௌர்ணமி திதி திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் பரிநிருவாண மடைந்துவிட்டார்.

ஆனந்த நகரமென்னும் பல்லவநாட்டில் பேறியாற்றங்கரையென்னும் கங்கைக்கரையென்றும் வழங்குமிடத்தில் சித்திரபானு வருஷம் மார்கழி மாதம் 28-வது நாள் மங்களவாரம் பௌர்ணமி திதி விடியர்காலம் 56 நாழிகை துலாலக்கினத்தில் பரிநிருவாணமுற்றபோது தேகமெங்கும் குளிர்ந்த ஒளி வீசவும் உச்சியினொளி வோங்கிவளரவும், பூமியதிரவும், மேகங்கள் பாலிநிற்கவும் தாமரைமலரவும், கண்ட சங்கத்தோர்கள் யாவரும் கலக்கமுற்று தேவாதிதேவனை யென்றுகாண்போம், திருமூர்த்தியை யென்று காண்போம், மூவாமுதல்வனை யென்றுகாண்போம், முத்திக்குமுதல்வனை யென்றுகாண்போம், சித்தார்த்தி திருவுருவை யென்றுகாண்போம், திங்கள் முகவதனத்தை யென்றுகாண்போம், தேஜோன்மயவுருவை யென்று காண்போம். அழியாதஅறவுரையை யென்றுகேட்போம், அமுதமொழியறநெறியை யார்பால்கேட்போமென்று கதறியழுது தாயிழந்த குழவி போல் பதறிநின்றார்கள்.

*சங்கத்தோர்களில் விவேகமிகுத்தவர்கட் சிலர் தங்கள் குருபரன் தனது தேகத்தில் பிணியொன் றணுகாமலும், நரைதிரைவாய்த்து மூப்

---

*விம்பாசாரம்விழாவணைக்காதை - இறைமகற்காத னெண்பானேந்திற், குறைமிருகாலக் கூற்றங் கடிந்து, தக்கக் கடைநா டனுவாதிரையிற், பக்கமங்கலம் பருமதிகோலாய், போதி நீழற் பொருந்திய புத்தேன், சோதிபஞ்சக் சூழொளியாகி, ஆன வைகரை யார்ப்ப வானவன், போனக விழாக்கோள்.

வீரசோழியம்.— மணியிலகு செறிதவிரோ டலரொளிய, நிழலமர மருவியுறவோர், பிணிவிரவு துயரொடு பிறவிகெட, வுரையருளும் பெரியவருளோன், முனிபிலகு சுடருடைய வுடலொடு, பிரமனெனுந் தலைமையவர் மா, வணியிலகு கமலமல ரனையவெழி, லறிவனிணை யடிகடொழுவாம். போதிமேவினை பொய்ம்மையகற்றினை, சோதிவானவர்தொழவெழுந்தருளினை, ஆதிநாதனினடியினை பரவுதும்.

பண்டையாமனும் குமாரபருவ அக தேஜஸினிருந்து பஞ்சாவஸ்தையாம் மரண வாதையின்றி ஆனந்தச் சொரூபமாய் சகல நங்காண பரிநிருவாணமுற்ற படியால் ஆனந்தக் கூத்தாடி அருள் நிறைந்தோம் அருள் நிறைந்தோமென்றுபாடி பெருநிட்டையில் நிலைத்தார்கள்.

மற்றைய சங்கத்தோர்கள் சித்தார்த்தர் பரிநிருவாணமடைந்த செய்தியை அவரது வம்மிஷவரிசையோர்களாகும் சாக்கையர்களுக்கும் தேசபாதுகாப்பாளராகும் மல்லர்களுக்கும் தருமப்பிரியவரசர்களுக்குந் தெரிவித்தார்கள்.

முக்கியமான யெழு வரசர்கள் தங்கடங்கட் பரிவாரங்களுடன் வந்துசேர்ந்து பரிநிருவாணசயனத்திலிருக்கும் நிபலநிலைக்கண்டு பிணிமூப்பணுகா பெரியோன் தேஜசும், நரைதிரை காணா நாதன் வடிவுமே பிறவி சமுத்திரத்தைக் கடந்த பேரின்பசாட்சியென்றுணர்ந்து அருகரூதே அருளாழி வேந்தே நீவிராசை துறந்த பெருமெய் குமாரபருவம் நீங்கா துயிற்பால் விளங்குகின்றது. யாங்களோ வீண்டம்ப அநுபோகத்தினின்று மாறாப் பிணியாலும மூப்பாலுந் துக்கத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டேவருகின்றோம். அரசர்களென்னும் பெயர்பெற்றும் அல்லலும் அவதியும் எங்களை விட்டகன்றதில்லை. ஆறுதலற்ற மனோதுக்க தேகதுக்க செயலால் கசிந்திறையற்று திகைத்து நிற்கின்றோம் தாங்களோ ஆனந்த நித்திரையிலயித்து சதா விழிப்பினின்று சருவசீவர்களுக்கும் சத்தியதன்மத்தையூட்டிய நாவானதயாவும் கருணைநோக்க விழியானது மூடவும் இன்றுதான் கண்டோம். இனியார் பால் அறவுரைக் கேட்போம். இனி யாவரது கிருபாநோக்கம் பெறுவோமென் றலறிவீழ்ந்து அறஹத்துக்களால் ஆறுதலடைந்து அறவாழி யந்தணன் தேக தகனத்திற்காய் வருளமான சந்தனக்கட்டைகளையும் கற்பூரத்தையும் அகிற்றைலங்களையுந் தருவித்தார்கள். சாக்கைய வம்மிஷவரிசையோரும் மல்லர்களும் மற்றுஞ் சங்கத்தோர்களும் வந்து சேர்ந்து பொன்மதில் வெள்ளிமதிலமைந்த சித்திரமாளிகையிற்சாணித்த தேகம் மரத்தடி புழுதியில் இருகால்களை நீட்டி வலதுகையை சிரசிற்றாங்கி ஓலையின் பன்னகசயன வறப்பள்ளியுற்றிருப்பதைக்கண்டு தலைத்தார் வேந்தர் பதியைத் துறந்தசுகம் இதுதானோ, அன்புநிறைந்த யசோதரையைத் துறந்த வானந்த மிதுதானோ, உலகச் சக்கிராதிபதியாகும் ஓர் மகவைத் துறந்த வுல்லாச மிதுதானோ வென்றவரடியில் வீழ்ந்து கதறி அவர் பரிநிருவாண வானந்தமறியாத வஞ்ஞான முற்றோர் சிலர் யாதாமொரு பிணியுமின்றி சுகதேகத்துடனிருந்தவர் எவ்வகையாலிறந்தார். யாது புசிப்பெடுத்தார், இவரது மரணத்திற்குக் காரணம் யாதென்று கண்கலங்கி நின்றார்கள்.

சாக்கையர் பிரிவாற்று மூவடி வெளி விருத்தம்.

உலக மிருண்டனவா லுள்ளொளி பிரிந்தனவா லென்செய்கோம்யாம்
இலகு மொளிகுளிர்ந்தியங்கும் பாந்தனவா லென்செய்கோம்யாம்
சலமலிந்த கடலலைகள் சாலவமர்ந்தனவா லென்செய்கோம்யாம்.

கொண்டல் முழங்கினவாற் கோடற்பார்ந்தனவா லென்செய்கோம்யாம்
வண்டுவரிபாட வார்தவளம் பூத்தனவா லென்செய்கோம்யாம்
எண்டிசையுந்தோகை மிசைந்தகலிபெய்கினவா லென்செய்கோம்யாம்.

குலமாசேபோர் கூடியொரு கூக்கல் முழக்கினவா லென்செய்கோம்யாம்
கலகலெனுங்கிண்கிணியார காதல்கிளைநந்தனவா மென்செய்கோம்யாம்
பலகலையுமேய்ந்த தொனியாகல் மறைந்தனவா லென்செய்கோம்யாம்.

அமுதவாக்கின்மொழியாம் அறமுமறைந்தனவா லென்செய்கோம்யாம்
குமுதமலர்விற்றிருந்த கோமான் மறைந்தனனே யென்செய்கோம்யாம்
சுமுகசுகவாருதியின்கூ முலமர்ந்தனவா லென்செய்கோம்யாம்.

கங்குலபாந்தனவா காந்தள் நிறைந்தனவா லென்செய்கோம்யாம்
சங்கங் குமிங்கினவா சாக்கை பொடுங்கினகா லென்செய்கோம்யாம்
மங்குமமர்ந்தகுரு வங்க மறைந்தனகா லென்செய்கோம்யாம்.

எல்லாமுணர்ந்த மொழியார்பா லுணர்ந்தறிவோ மென்செய்கோம்யாம்
கல்லாலமர்ந்தசுகக் காட்சியெங்குகண்டறிவோ மென்செய்கோம்யாம்
சொல்லா லுணர்த்துசுக சூட்சமொழிகண்டறியோ மென்செய்கோம்யாம்.

சீலசுகமளித்த செல்வநிலை யெங்குணர்வோ மென்செய்கோம்யாம்
காலநிலையைவென்றகாட்சிதனை யென்றுணர்வோ மென்செய்கோம்யாம் [ம்.
வாலவறிவமர்ந்தோன்வாய்மொழியைக்கேட்டிலோமேயென்செய்கோம்யா

மறுளறுத்தப்பெரும்போதி மாதவனைக்கண்டிலமா லென்செய்கோம்யாம்.
அருளமர்ந்ததிருமொழியாலறவழககக்கேட்டிலோமா லென்செய்கோம்யாம்
பொருளறியு மருந்தவத்துப் புரவலனைக்கண்டிலமா லென்செய்கோம்யாம்.

துக்கநிலைநா லுணர்ந்தத்துயவனைக்கண்டிலமா லென்செய்கோம்யாம் [யாம்
பக்குவமெய்ப்பாங்குரைக்கும்பாதன்மொழிக்கேட்டிலமா லென்செய்கோம்
இக்கெட்டுணர்ந்தானின் தேய்வுநிலைக்கண்டறியோ மென்செய்கோம்யாம்.

பேரியாற்றங்கரையில் வந்திருந்தப் பெருங்கூட்டத்தோருள் விவேகமிகுத்த அறஹத்துக்களும் மற்றும் பெரியோர்களும் மாதவன் தனது பெருமுயற்சியால் கண்டுபிடித்த துக்கநிவர்த்தியின் மார்க்கங்களையும் அம்மார்க்கத்தில் நடந்து மாறிமாறி பிறக்குந் துன்பங்களையும் பிணியின் துன்பங்களையும், மூப்பின் துன்பங்களையும், மரணத்தின் துன்பங்களையும் ஜெயித்து ஜெயசீலனாக விளங்கி பரிநிருவாணமுற்ற பக்குவத்தையுங் கண்டுணர்ந்து உலகத்தி லிதுவரையுங் காணா பேரின்ப சுகமும் பெரும்பேரு மிதுவேயென் றுணர்ந்தக் கூத்தாடி அவரது ஏகசடையைக் கத்திரித்துவைத்துக்கொண்டு தாங்களும் பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடென்னும் நான்கு வாய்மெயில் நிலைத்து பிறப்பை ஜெயிக்கவும், பிணியை ஜெயிக்கவும், மூப்பை ஜெயிக்கவும், மரணத்தை ஜெயிக்கவுமாயசுக சாதனங்களில் நிலைத்து சதாவிழிப்பினும் ஜாக்கிரதையினும் நிலைத்துக்கொண்டார்கள்.

அத்தகைய விவேகமில்லாதவர்களும் அறிவின் விருத்தியற்றவர்களும் ஆசாபாசப் பற்றுக்களையே மேலாக விரும்பினவர்களுமாகியக் கூட்டத்தோர்கள் யாவரும் தங்களைப்போற் பிணியாளதையினும், மாறுவத்தையினும் சித்தார்த்தர்வருந்தி சிவனைவிடாது தேகமும் சுபாதேஜசும் பெற்றிருக்க இறந்துவிட்டாரென்றுக் கேட்டவுடன் எவ்வகையா லிறந்தா ரென்னும் விசாரிணையே பெரிதாகக்கொண்டு உசாவிலருக்கால் சேனிய னென்னும் அரசனளித்தப் புசிப்பில் கூர்முகக் கரி சமைத்தளித்து என்றுங் இன்றறியாதவ ரதனைபுசித்து இறந்தாரென்று தங்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் பேசி வருதிபடக் கூறவாரம் பித்துக்கொண்டார்கள்.

விவேகமிருந்தோர் அவர்களின் அவிவேகக்கருத்தை கடிந்து பரிபூரண பரிநிருவாணப் பேரின்பத்தை விளக்கியும், அவர்களெங்குங் கண்டுங் கேட்டுமறியா பரிநிருவாண சுகநிலையறியாது தங்கடங்க ளஞ்ஞானப் பெருக்கின் பிடிவாதத்திலே நின்றுவிட்டார்கள்.

அரசர்களும், சங்கத்தோர்களும் அறவாழியான் தேகத்தைப் பல்லக்கில் வளர்த்தி அரசர்களும், அறஹத்துக்களு மதனை யேந்திக்கொண்டு அரசசின்னங்களாம் பலவகை வாத்தியகோஷங்கள் முழங்க வெண்குடை, வெண்கொடி, வெண்சாமரைகள்வீச சுத்தோதயனென்னும் மண்முகவாகு சக்கிரவர்த்தித் திருமகன் சித்தார்த்தி சக்கிரவர்த்தி பிறப்பை ஜெயித்தார் பிணியை ஜெயித்தார், மூப்பை ஜெயித்தார், மரணத்தை ஜெயித்தாரென்னும் ஆனந்தக்கூத்தாடிக்கொண்டே வம்மிஷவரிசையோராம் சாக்கையர்களும், பாதுகாப்பாளராகும் மல்லர்களும் புடைச்சூழ்ந்து நெருங்கக் காசி கங்கைக்கரைப் பல்லவநாட்டைச்சார்ந்த ஆனந்தநகருக் கெடுத்துச்சென்று அவ்விடமுள்ள ஓர் விசால பூமியில் அரசர்களால் கொண்டுவந்திருந்த சந்தனக்கட்டை, கற்பூரம், அகிற்றைல முதலியவைகளை விட்டுப் பாப்பி பல்லக்குடன் தேகத்தை யவற்றுள்வைத்து மேலுமேலும் சந்தனக்கட்டைகளால் மூடி நெருப்பிடுவதற்கு ஒருவருக்கொருவர் மனம்வராது தூரவே விலகிநின்று சாந்தரூபத்தில் எவ்வகையா லக்கினியை வளர்ப்போம், அன்பே வோருருவாய ரூபத்தில் எவ்வகையால் அக்கினியை வளர்ப்போம், தருமமே ஓர் வடிவாய தேகத்தில் எவ்வகையா லக்கினியை வளர்ப்போம், ஈகையே பேருருவாய ரூபத்தில் எவ்வகையா லக்கினியை வளர்ப்போமென்றும் பெருங்கூச்சலிட்டு அவற்றைக்கொளுத்துங் கொள்ளிக்குக் காரணர் அவரது *ஏகபுத்திரர் இராகுலரே என்று சகலகூட்டத்தோருஞ் சம்மதித்து அவரது புத்திரரைக்கொண்டே தீ மூட்டிவிட்டார்கள்.

சித்தார்த்தரது தகனத்தின் மறுநாள் ஏழரசர்களும், சங்கத்தோர்களும் வந்துசேர்ந்தார்கள். சாக்கையர்களும், மல்லர்களும் அவ்விடமே காத்திருந்தும் சந்தனக்கட்டைகளை அதிகமாக வடுக்கி தகனித்தபடியால் அக்கினி தணியாமலிருந்தது. அரசர்களோ அவரது அஸ்தியையும் சாம்பலையுங் கொண்டுபோய் பக்தி மாறாதிருப்பதற்காய கட்டிடங்களைக் கட்டி அவற்றுள் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஆரம்பித்ததின்பேரில் அத்தணலை தண்ணீர்விட்டு அவிக்கப்படாது பால்விட் டவிக்கவேண்டுமென்னும் அன்பின்மிகுதியாற் குடங்குடமாகப் பால் கொண்டுவந்தவித்து அஸ்திகளை யெடுக்குங்கால் அரசர்களுக்குள் எமக்குமக்கென்னும் வாதுகள்பெருகி கலகத்திற காயத்தமானபோது சங்கத்து அறஹத்துக்களாம் அந்தணர்கள் தருமச்சக்கிரப் போதனையூட்டி சாந்தத்தை நிறப்பி அரசர்களின் வாதுகளை யகற்றி அவர்கட் பிரியம்போல் அஸ்திகளையும், சாம்பலையும் எடுத்துப்போம்படி செய்துவிட்டார்கள்

அரசர்கள் கொண்டுபோன அஸ்திகளை ஏழு இந்திரவியாரங்கள் கட்டி அதனதன் மத்தியில் புதைத்து அஸ்தியாம அங்கலய அயிக்கியபீடம் தெரிந்துக்கொள்ளுவதற்காய் உயர்ந்த பச்சைக் கற்களாம் மரகதங்களாலும், வைரங்களாலும் குழவிபோல்செய்து அவ்விடம் புதைத்து அஸ்

---

* காசிக்கலம்பகம்.—கேயூர ஹாரக் கிளர்தோ ளகிலேசர், மாயூர மூருமொரு மைந்தற்குத்-தீயூரு, மவ்வேலை யீந்தா ரடிதொழும்பு செய்தொழுகு, மிவ்வேலை யீய்ந்தா ரொமக்கு.

திலைத்துள்ள விடங்கண்டு அறவாழியானை பக்திசெய்யும் வழி தேடிக் கொண்டார்கள்.

அரசபுத்திரர்களாகிய கோபாலர்களோ சிறு சிறிய பேழைகளை செய்துவந்து குருவை தகனஞ்செய்த சாம்பலாம் மாபூதியை அவைகளி லடக்கஞ்செய்து வைத்துக்கொண்டு காலைக்கடனை முடித்து தேகசுத்தம் முடிந்தவுடன் சிறு பெட்டியிலுள்ள மாபூதியாம் சாம்பலை சற்குருவின் சிந்தனையும் தருமமும் மாறாதிருக்க புத்த, தன்ம, சங்கமென்னும் மூன்றையும் சிந்தித்து மூன்று கோடுகளாக நெற்றியிற்பூசி அவ்விடம் மிகுந்துகிடந்த சந்தனக்கட்டைகளையு மெடுத்து அறைத்துக்களாம் தென்புலத்தோர் உத்தரவின்படி உரைத்து புருவமத்தியில் பொட்டிட்டு புருஷோத்தமனை சிந்திக்கும்படி ஆரம்பித்துக்கொண்டார்கள். சாக்கையக்குடும்பத்தோர்களும், அஸ்தியைக் கொண்டுபோய் அங்கலயஞ் செய்துள்ளக் கூட்டத்தோர்களும் சித்தார்த்தரது ஏகசடையைக் கத்திரித்து இஸ்திரீகள் கூந்தலுடன் முடிந்துகொண்டதுடன் புருஷர்கள் வெள்ளியினாலும், பொன்னினாலுங் கூடுகள்செய்து அதனுள்ளடக்கி குருவின் சிந்தனை மாறாதிருக்கக் கழுத்தி லணிந்துகொண்டார்கள்.

அஸ்தியைப் புதைத்த அங்கலய பீடமாம் லய அங்க பீடத்தையும் ஏகசடையாம் அங்க பாகத்தையும் இலிங்கமென வழங்கி குரு சிந்தனை மாறாது தன்மசிந்தனையி லயித்திருந்தார்கள்.

சாக்கைய வம்மிஷவரிசையோர் சற்குருவை தகனஞ்செய்தவிடத்துள்ள மகாபூதியாம் சாம்பலின்மீது ஓர் இந்திரவியாரங்கட்டி மகாபூதியென்னு மோர் பெயரளித்தார்கள். மற்றும் நாதனை தகனஞ்செய்தவிடத்திற்கு ஜகந்நாதமென்னு மோர் பெயரையு மளித்தார்கள். நாதனது அஸ்தியை அடக்கஞ்செய்த வோர் தேசத்திற்கே அஸ்திநாதபுர மென்னும் ஓர் பெயரையு மளித்தார்கள்.

அதே காசியம்பதியில் பகவன் ஆதியில் தன்மசங்கத்தை நாட்டி ஆதிவேதம் போதித்தவிடத்தில் பெரும் வியாரங்கட்டி பகவன் சின்முத்திரா ரூபத்தையும், பரிநிருவாணகால ரூபத்தையும் ஸ்தாபித்து காசிநாத வியாரமென்றும், காசிவிஸ்வேச வியாரமென்றும் வழங்கிவந்தார்கள்.*

கங்கை ஆதாரனும் புத்தபிரானுற் றோன்றிய கங்கைக்கரையின் அருகிலேயே அறவாழியான் பள்ளிகொண்ட பரிநிருவாண வானந்தத்தால் கங்காநதி ஸ்நானத்தையும், சங்கறர் அந்தியமான பீடத்தையும், புத்தகயாவென்னும் பதியையும், உலகிலுள்ள சகல பௌத்தர்களுஞ் சென்று தெரிசித்து கங்கையில் மூழ்கி காசிநாதா! காசி விசுவேசா! கங்கை யாதரா! கமலநாயகா! கருணாலயனே யெனக் கொண்டாடிவந்தார்கள்.

---

* காசிக்கலம்பகம். — குடமுடைந்த தென வானினங்கண்மடி மடைதிறந்து பொழிபாலொடு, கொழுமடற் பொதிய விழ்ந்தகைதைதொழு சோறுமிட்டணிதிருக்கையாற்,கடல்வயிற்றி நிறப்புகின்ற சுர கங்கைகுண்ட கழியாரெடுல், கனைநீன் குடுமி மதில்களேழுடைய காசிமே வு மகிலேசரே.

முத்திக்குவேட்டவர் மோட்டெடற்பாசமுடைத்தலையோடு, அத்திக்கும் சாம்பற்கு மோம்பினரா விலையன்றி யப்பாற், சித்திப்பதமற்றிலைபோலுங் காசிச் சிவபெருமான், பத்திக்குக் கேவலமே புண்மாகப் பலித்ததுவே.

மணிமேகலை.

புத்ததன்ம சங்கமென்னும்
முத்திரமணியை மும்மையில் வணங்கி.

—o—

காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைக்கரை
மாயமின் மாதவன் றன்னடி பணிந்து
காசிமா நகர் கடல்வயிறு புகாமல்
வாசவன் விழாக்கோல் மறவேலென்று.

—o—

காசிக்கலம்பகம்.

பொன்னுருக்கென்ன பூந்துணர் கொன்றையும்
வெள்ளிமுளை யன்ன விரிநிலாக் கொழுந்துங்
காந்தண்மலர்ந்தன்ன பாந்தளி னிறையுந்
திரைசுழித்தெரியும் பொருபுனற் கங்கையில்
வெள்ளிதழ்க்கமலம் வள்ளவாய் விரித்தென
முழுநகை முகிழ்க்குங் கழுமுடை வெண்டலை
தோலடிச்செங்காற் பால்புரை வரிச்சிறைக்
கிஞ்சுக மலர்ந்த செஞ்சூட்டெகினத்
துருவெடுத்த கல்வான் றுருவியுங் காணாத்
தொன்மறைக்கிழவ சென்னிமற்றியானே
கண்டுகொண்ட னனிக்கடவுண்மா முடியெனப்
பெருமகிழ் சிறப்பக் குரவையிட்டார்த்த
வெள்ளெயி ரிலங்க விளைவிற் சிறைத்தென
பெருவியப் பிழைக்கு மொரிபுரை சடையை
யாள்வழக் கறுக்கும் வாளமர் தடங்கண்
மின்னிழை மருங்கிற் சின்மொழி மகளி
ரொழுகொளி மிடற்றி னழகுகவர்ந்துண்டெனக்
கயிறுகொண்டார்க்குங் காட்சித்தென்ன
மரகதங் காய்த்துப் பவளம் பழுக்குங்
கமஞ்சூர் கமுகின் கழுத்திறயாத்து
வீசொளிப் பசும்பொ னூசலாட் டயர்வார்
பருமணிக் கமுகின் பசுங்கழுத் தடைந்து
துரைபடற்குதுதித் திறடெரித் தென்ன
முழுக்குலை முரிந்து பழுக்காய் சிதறு
மங்குல்கண்படுக்கும் மதுமலர் பொதும்பர்
கங்கைசூழ் கிடந்த காசிவாணு.

புகுமேமதிக்கொழுந்தும் பொன்மாலைப்போது
நகுமே கிளையு நகைத்தா னமக்கென்னே
யுகுமே வுயிர்காசி யுத்தமனைக் காண
தருமே யப்போதிதழைத்தாரும் பெறலாமே.

மற்றும் சமணரிற் சித்திப்பெறவேண்டியவர்கள் அச்சாம்பலைவாரிக்கொண்டுபோய் மடத்தில்வைத்துக்கொண்டு அதன்மீது செட்டுவஸ்திரம் விரித்து தாங்கள் உழ்க்கார்ந்து ஞானசாதனமுஞ் செய்துவந்தார்கள்.

ஈதன்றி மகதநாட்டைச்சார்ந்த கபிலைநகரில் சாக்கையச் சக்கிரவர்த்தி திருமகன் பிறந்தபோது காராம்பசுவென்னும் கன்றுயீனாத பசுவொன்று வந்து குழவிக்கு அமுதூட்டிய வாட்சரியங் கண்டு கௌதமரென்னும் காரணப்பெயரும், கலிவாகுச் சக்கிரவர்த்தியால் கணிக்கப்பெற்ற சித்தார்த்தி வருஷம் வைகாசிமீ பௌர்ணமியில் பிறந்து சித்தார்த்தி யென்றும் பெயர்பெற்ற பெரியோன் பிறந்த காலவாட்சரியக் குறிப்புகளைக் கண்டும் அவரை தரிசிக்கவேண்டி தூரதேசத்தினின்று தவழ்ந்துவந்த இருசப்பாணிகளாகிய ஆனந்தன், பிருங்கியென்னும் இருவர்கள் எழுந்துநின்று நடக்க வாரம்பித்த வாட்சரியத்தைக் கண்டும், அவரது வாலவயதில் போதித்த நீதிமொழிகளின் ஆட்சரியங்களைக் கண்டும் தனது அரியமனைவி அசோதரையையும் அரிய புத்திரன் இராகுலனையும் விட்டு மாசிமாதம் பௌர்ணமியில் துறவுபூண்ட ஆட்சரியத்தைக் கண்டும், அத்தகைய துறவினிலைபால் சகல பற்றுக்களுமற்று கல்லாலடியில் வீற்று பங்குனிமாதப் பௌர்ணமியில் நிருவாண சுகநிலைபெற்று காமமென்னும் மன்மதனையும், மாரனென்னும் காலனையுஞ் செயித்து சகலமு முணர்ந்து தான் மறுபிறவிக் கேகாது பிறவி நிலையை ஜெயித்த வழிகளையும், தேக சுகயீனமடையாது பிணியை ஜெயித்த வழிகளையும், தேகந் தளராது மூப்பை ஜெயித்த வழிகளையும், பஞ்ச அவத்தைக் குள்ளாகாது மரணத்தை ஜெயித்த வழிகளையும் உலக மக்களுக்கு அநுபவக் காட்சியாகப் போதித்துவந்த ஆட்சரியங்களைக் கண்டும், உலகெங்கும் சத்தியதன்ம சங்கங்களை நாட்டி மெய்யறத்தையூட்டி, உண்மெயறியும் வழிகளைக் காட்டி நட்சேத்திரமாம் தனது புத்தேளுலகநிலை பெறுகுவதற்காக மார்கழிமாதப் பௌர்ணமியில் சுயம்பிரகாசமாகப் பரிநிருவாணமடைந்த வாட்சரியங்களைக்கண்டும்வந்தவர்களாகும் உலகமக்களுக்கு என்றுங்காணாதோர் புதுமெயும் முத்திய நிலயுமாகக் காணப்பட்டபடியால் இவரை முத்திக்கு முதல்வனென்றும், ஞானத்தின் வழிகாட்டியென்றும் உலகெங்கும் சங்கங்களை நாட்டி யறத்தைப் போதித்துள்ளபடியால் இவரை ஜகத் குருவென்றும், சக்கரவாள மெங்கணும் அறக்கதிர் விதைத்துள்ளபடியால் உலகுக்கு நீதிபோதமளித்த உலகநாதனென்றும் உலகிலுள்ள சருவசீவர்களையும் தனது தருமச் சக்கரநெறியில் நிறுத்தியவாதலின் திருமாலென்றும் அவர் பரிநிருவாண மடையும்வரையில் நரைதிரை காணாது கருணாகரமுகமும் தேஜசும் நிறைந்த வடிவாய் நின்றபடியால் திருமூர்த்தியென்றுங் கொண்டாடி அவர் பரிநிருவாணமுற்ற அயனமாம் ஆறுவது மாதத்தில் பௌத்த வாசர்களும், குடிகளும், சங்கத்தோர்களும் ஒன்றாகூடி அவர் பரிநிருவாணமுற்றப் பேரானந்த ரகசியத்தை விளங்க போதித்து பகவன் பன்றியின் இறச்சியைத் தின்றதுங்கிடையாது, அவர் பஞ்ச அவஸ்தையால் மற்றய மனு

க்களைப்போல் மரணமடைந்ததுங் கிடையாதென்று அநுபவங்களை யூட்டி அறவாழி பான் மறைவிற்குத் துக்கமடையாதீர்கள் ஆனந்தத்தில் வீற்றிருங்கோள் ததாகதர் தன் வினையை ஜெயித்து யேனையோர் வினைகளையும் ஜெயிக்கத்தக்க வழிகாட்டியிருக்கின்றார். நீங்கள் யாவரும் அவர் போதித்த வழியில்நடந்து அவரடைந்த பரிநிருவாண மடையுங்கோளென்று தென்புலத்தோராம் விவேக மிகுத்தோர்கள் கூறினார்கள்.

அவற்றைக் கேட்டிருந்த விவேகமற்றப் பெருங்குடிகளும் சில வாசர்களும் விவேகிகளின் கூற்றை மறுத்து மாமிஷ பட்சணம் என்றும் செய்யாதவரும், திடகாத்திரமும், சுகதேகியுமாயிருந்தவருக்கு பன்றியின் இறைச்சியைப் புசிக்கவைத்துக் கொன்றுவிட்டார்கள். அவரது மரணத்திற்குப் பன்றியி னிறைச்சியே காரணமாதலின் வருடந்தோரும் அவர் மரணமடைந்தநாளிற் பன்றி யெய்து பெரியாண்டவனை பூசிக்கவேண்டுமென்று ஓர் வகுப்பார் பிரிந்துகொண்டார்கள். இவர்களை ஈனயன பௌத்தர்களென் றழைக்கப்பெற்றவர்களாகும்.

மற்றுமுள்ள சங்கத்தோர்களும் விவேக மிகுத்தோர்களும் அஹிம்சா தன்மத்தை ஆதியில் ஊட்டிய அப்பனுக்கு இம்சாதுதி யேற்காது, அது சாது சங்கத்தோரைக் காக்காது, அவரை சிந்தித்து நீதிமார்க்கத்தைக் கொண்டாடவேண்டியவர்கள் அஹிம்சா தருமத்தில் நிலைத்து வைகாசிமாத பருவத்தில் அவர் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்தையும், மாசிமாத பருவத்தில் அவர் துறவடைந்தநாள் கொண்டாட்டத்தையும், பங்குனிமாத பருவத்தில் அவர் நிருவாணமாம் காயனை ஜெயித்தக் கொண்டாட்டத்தையும், மார்கழிமாத பருவத்தில் அவர் சுயஞ்சோதியாய் பரிநிருவாணமுற்ற வானந்தத்தையும் கொண்டாடி நீதிநெறியில் நிலைக்கவேண்டுமென்று ஓர் கூட்டத்தார் பிரிந்தார்கள். இவர்களை மகாயன பௌத்தக் கூட்டத்தோர்களானார்கள்.

பகவன் பரிநிருவாணமுற்ற அயனமாம் ஆறுவது மாதத்திலிக்கூட்டங்கள்கூடி மேற்கூறிய முடிவுகளை செய்தபடியால் வருடந்தோரும் பன்றியை எய்யவேண்டுமென்னும் கூட்டத்தோர் யீனயன பௌத்தர்களென்றும், அவ்வகைப் பன்றி யெய்யப்படாதென்னும் கூட்டத்தோர் மகாயன பௌத்தர்களென்றும் அழைக்கப்பெற்றார்கள்.

தேவர் கோன் வாழ்க தென்புலத்தோர் வாழ்க
மூவா முதல்வன் மும்மணியும் வாழ்க
காவாது காக்குங் கருணா வுபாஸக
ராவலோர் வாழ்க வவர்சுக மோங்கவே.

—o—

சூளாமணி.

மூவடிவினுலிரண்டுசூழ்சுடருநாண முழுதுலகமூடியெழின்மூளைவயிரகாற்றித், தூவடிவினுலிலங்குவெண்குடையினீழற்சுடரோயுன்னடிபோற்றிச் சொல்லுவதொன்றுண்டாற், சேவடிகடாமரையின் சேயிதழ்களுண்டச்சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிர்கள்பாயப், பூவடிவுகொண்டனவோ பொங்கொளிகள்சூழ்ந்து புலங்கொளாவாலெழுக்கெம் புண்ணியர்தங்கோவே.

கருமாலை வெவ்வினைகள்காறளர நூறிக்கடையிலாவொண் ஞானக்கதிர்விரித்தாயென்று, மருமாலைநன்னெறியைமுன்பயந்தா யென்றுமடியேமுன்னடிபரவுமாறறிவதல்லாற், றிருமாலேதேனாருமரவிந்தமேந்துந் திருவணங்குஞ்சேவடியாய்தேவாதிதேவ, பெருமானே நின்பெருமை நன்குணரமாட்டார்பிணங்குவார்தம்மைவினைப்பிணக்கொழிக்கலாமே.

ஒளியாகியுலகாகிநீவிரிந்தாயென்கோவுலகெலா நின்னொளியினுள்ளடங்கிற்றென்கோ, வளியாரவுலகநீயாள்கின்றாயென்கோ வமருலகுதானின்னதடியடைந்ததென்கோ, விளியாதமெய்ப்பொருளைநீவிரித்தாயென்கோ நீவிரித்தவாறேமெய்ப்பொருள்விரிந்ததென்கோ, தெளியாமலில்லைநின்றிருவடிகண்மெய்ம்மைதெளிந்தாலுஞ்செல்வனே தெரிந்துரைக்கலாமே.

களியானைநாற்கோட்டத் தொன்றுடையசெல்வன் கண்ணோராயிரமுடையான்கண்விளக்கமெய்து, மொளியானையூழிமுதலானையோங்கியுலகளவுமாகியுயிர்தமக்குறுகண்செய்யா, வளியானையாரழலஞ்சோதிவாய்சூழ்ந்தவருளாழியானையிணையடிபரவுவார்கட், கெளியானையெந்தைபெருமானையேயல்லா லிறையாகவிங்கொருவரெண்ணுமாறென்னே.

தெருளாமையால்வினைவற்பாலதொன்றுண்டு திருவடிகள்செம்பொனாரவிந்தமேந்த, விருளாழியேழுலகுஞ் சூழொளியின்மூழ்க விமையாதசெங்கண்ணினிமையோர்வந்தேத்த, வுருளாழியானுமொளிமணிமுடிமேற்கைவைத்தொருபாலில்வரவுலகநின்னுழையதாக, வருளாழி முன்செல்லப்பின்செல்வதென்னே வடிப்படாதாய்நின்றவகன்ஞாலமுண்டோ.

வானோர்தமுலகுடையமாணீலவண்ணன் மகிழ்ந்திறைஞ்சு மாலையணிமணிமுடிமேல்வைகா, வூனு நமறவாழிமேயாடைமால்யானையுடையான்றனொளிமுடியின் மேனுரைமேயாநிற்கத், தேனாருமரவிந்தஞ் சென்றேறும்போழ்து திருவடிகள்செருந்தோடுதீண்டாவேயாகி, லானுவிழ்மூவலகுமானுடையபெம்மானடியுறுவாரின்மெதாமறிவுண்டதன்றே.

தேனருளிமந்தாரச்செந்தாமந்தாழ்ந்து திரளாரைய செம்பவளம்வம்பாகலூன்றி, வானருளிமாணிக்கச்செங்கதிர்கள்வீசி மதிமருட்டும்வெண்குடையோர் மூன்றுடையவாமன், யானருளவேண்டியடியிணை பணியும்போழ்துமிமையவர்கோனாயிரச்செங்கணான்வந்து, தானருளு மாறென்று தாள்பணியும்போழ்துந் தகையொன்றதேலிறைமைதக்கதேயன்றே.

விண்டாங்குவெவ்வினைவெருஉவுதிரநூறிவிரிகின்ற மெய்ஞ்ஞானச்சுடர்விளக்குமாட்டிக், கண்டார்கணின்னிலைமைகண்டொழுகயானின்கதிர்மயங்குசோதியாற்கண்விளக்கப்பட்டுத், தண்டாஅமரைமலரின்மே னடந்தாயென்றுந்தமனீயப்பொன்னணையின் மேலமர்ந்தாயென்றும், வண்டார

சோகினிழல் வாயமர்ந்தாயென்றும் வாழ்த்தினால் வாராயோ வானவர்தங் கோவே.

கருவார்ந்தபொருணிகழ்வுங் காலங்கண்மூன்றுங் கடையிலா நன் ஞானக்கீதிரகத்தவாகி, யொருவா திங்கவ்வொளியினின் னுள்ளனாகி னுலகெல்லாநின்றுள்ளத்தேயொளிக்கவேண்டா, திருவார்ந்ததண்மார்ப தேவாதி தேவ திரளைபசெந்தளிரசோகமர்ந்தசெல்வ, வருவாரும் வையகமுநீயும் வேறாகி மணிமேனிமாலேமயக்குவதிங்கென்னோ.

செங்கணெடுமாலேசெறிந்திலங்குசோதித்திருமுயங்கு மூர்த்தியாய்செய்யதாமரையி, னங்கணடிவைத்தருளுமாதியாயாழியறவரசேயென்று நின்னடிபணிவதல்லா, லெங்கணிடரகலுமாறிந்திலேமெய்யிதி யிருளுலக நீக்குமருடருகநீயென்று, வெங்கணிருவினையையறவென்றாய் முன்னின்று விண்ணப்பஞ்செய்யும்விழுத்தகைமையுண்டோ.

சிலப்பதிகாரம்.

அறிவ னறவோ னறிவுவரம் பிகந்தோன்
செறிவன் சினேந்திரன் சித்தன் பகவன்
றரும முதல்வன் றலைவன் றருமன்
பொருளன் புனிதன் புராணன் புலவன்
சினவரன் றேவன் சிவகதி நாயகன்
பரமன் குணவதன் பரத்தி லொளியோன்
றத்துவன் சாதுவன் (சாரணன்) காரணன்
சித்தன் பெரியவன் செம்ம றிகழொளி
யிறைவன் குரவ னியல்குண னெங்கோன்
குறைவில் புகழோன் குணப்பெருங் கோமான்
சங்கர னீசன் சயம்பு சதுமுக
னங்கம் பயந்தோ னருக னருண்முனி
பண்ணவ னெண்குணன் பாத்தில் பழம்பொருள்
விண்ணவன் வேத முதல்வன் விளங்கொளி
யோதிய வேதத் தொளியுறி னல்லது
போதார் பிறவிப் பொதியறை யோரெனச்
சாரணர் வாய்மொழி கேட்டுத் தவமுதற்
காவுந் தியுந்தன் கைதலை மேற்கொண்
டொருமூன் றவித்தோ னோதிய ஞானத்
திருமொழிக் கல்லதென் செவியகந் திறவா
காமனை வென்றோ னாயிரத் தெட்டு
நாம மல்லது நவிலா தென்னா
வைவரை வென்றோ னடியிணை யல்லது

*கைவரைக் காணினுங் காணா வென்கண்
ணருளறம் பூண்டோன் றிருமெய்க் கல்லதென்
பொருளில் யாக்கை பூமியிற் பொருந்தா
தருக னறவ னறிவோற் கல்லதென்
னிருகையுங் கூடி யொருவழிக் குவியா
மலர்மிசை நடந்த மலரடிக் கல்லதென்
றலைமிசை யுச்சி தானணி பொறாஅ
திறுதியி லின்பத் திறைமொழி யல்லது
மறுதா வோதியென் மனம்புடை பெயரா
தென்றவ னிசைமொழி யேத்தக் கேட்டதற்
கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி
நிவந்தாங் கொருமுழ நீணில நீங்கிப்
பவந்தரு பாசங் கவுந்தி கெடுகென்
றந்தா மாறுப் படர்வோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனர் போந்து
காரணி பூம்பொழிற் காவிரிப் பேரியாறு.

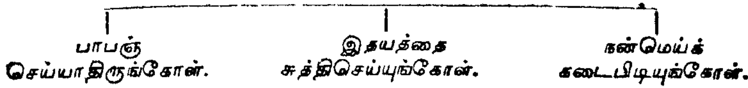
எனும் பஞ்சகாவியங்களி னாதாரங்கொண்டும், பாலிபாஷையிலுள்ள
ளப் பிடகங்களி னாதாரங்கொண்டும், திராவிட பௌத்த
ருள் பிரபலமாக வழங்கிவந்த சுருதியி னனுப
வங் கொண்டும் வரைந்துள்ள
முதனூலாம்.

புத்தரது ஆதிவேதம்

முற்றிற்று.

புத்தரது ஆதிவேத விளக்கம்.

"சப்பபாபஸ்ஸ அகரணம்"
"குஸலஸ்ஸ வுபசம்பதா"
"சசித்தபரியோதபனம்"
"யேதங் புத்தானுசாசனம்."

இவ்வாக்கியங்கள் மூன்றும் மூன்று பேதமா யுள்ளபடியால் திரிபேதவாக்கியங்களென்றும், திரிவேதவாக்கியங்களென்றும், இதுவே சீர்திருத்த ஆதிபீட வாக்கியங்களானபடியால், திரிபிடகவாக்கியங்களென்றும், வரிவடிவ அட்சரமில்லாது ஒலிவடிவாய் ஒருவர் சொல்லவும் மற்றொருவர் கேட்கவுமாயிருந்தபடியால் வரையாக்கேள்வி திரிசுருதி வாக்கியங்களென்றும், விசேஷித்த ஞான மமைந்துள்ளபடியால் திரிரத்தினங்களென்றும், ஆதிமக்கள் சீர்திருத்த முப்பிரிவாக்கியங்களா யிருந்தபடியால் முதநூலென்றும், ஆதிவேதமென்றும், உடனுக்குடன் விளங்காத வரியப்பொருட்களாயிருந்தபடியால் அருமறைகளென்றும் வழங்கிவந்தார்கள்.

இம்முதநூலாம் ஆதிவேதத்தை போதித்தவர் புத்தரே
யென்பதற்கு ஆதாரம்.

நன்னூல்.

"வினையினீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதநூலாகும்.

அருங்கலச்செப்பு.

என்று முண்டாகி யிறையால் வெளிப்பட்டு
நின்றது நூலென் றுணர்.

சீவகசிந்தாமணி.

ஆதிவேதம் பயந்தோய்நீ யலர்பெய்மாரி யமர்ந்தோய் நீ
நீதிநெறியை யுணர்ந்தோய் நீ நிகரில்காட்சிக் கிறைவோய் நீ
நாதனென்னப் படுவோய் நீ நவைசெய்பிறவிக் கடலகத்துன்
பாதகமலந் தொழுவெங்கள் பசையாப்பவிழப் பணியாயே.

சூளாமணி.

ஆதியங் கடவுளை யருமறை பயந்தனை
போதியங் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கினை
போதியங் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கிய
சேதியஞ் செல்வனின் றிருவடி வணங்கினம்.

திரிவேதவாக்கியங்களாம் திரிபிடகவாக்கியங்கள் வரிவடிவ அட்சரங்களில்லாது வரையாக்கேள்வியாம் திரிசுருதிவாக்கியங்களா யிருந்தபடியால் மக்கள் மனதிற் சரிவரப்பதியாமல் மலைவுற்றிருப்பதையுணர்ந்த பகவன் விம்பாசரா வாசனை யணுகி மகடபாஷை யொலிவடிவா யிருந்தபடியால் சகடபாஷை வடமொழி வரிவடிவட்சரங்களையும், திராவிடபாஷையாம் தென்மொழி வரிவடிவட்சரங்களையும் உண்டுசெய்து உடலினதுச் செயலையும் உயிரினதுச்செயலையுமுணர்ந்து உண்மெயாம் மெய்ப்பொருள் உணர்வான் வேண்டி உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்தென்னு மட்சரங்களையும் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினமென்னு மதனதன் சத்துவங்களையும், ஒருமெய், பன்மெயென்னும் பாகுபாடுகளையும், அதனதன் வேற்றுமெகளாம் விகற்பங்களைத் தெள்ளறவிளக்கி மொழிதலாக்கி விம்பாசாரவாசனது தேசத்திலுள்ள வோர் கன்மலையை சீர்திருத்தி திரிவேதமொழிகளைத் தழுவிய தாசிலங்களாம் பாதப்பத்தை வரைந்து சகடபாஷை, திராவிடபாஷை கற்றுத்தேறும் ஒவ்வொருவர் மனதிலும் பதியச்செய்து விட்டார்.

சகட பாஷை வடமொழி புத்தபிரானு லிம்து பாணி னியாருக்கு போதிக்கப்பட்டது.	திராவிட பாஷை தென்மொழி புத்தபிரானு லிம்து அகஸ் தியருக்குப் போதிக்கப்பட்டது.

இவ்விருமொழியும் புத்தபிரானால் போதித்துள்ளதென்பதற் காதாரம்.

பூர்வ மித்தேசக்குடிகள் யாவரும் புத்தபிரானை இந்திரனென்றே கொண்டாடிவந்தார்கள். அதற்குக் காரணம் மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவியென்னும் ஐம்பிந்தியங்களை வென்ற வல்லபங் கொண்டேயாம். இந்திரவிழாவென்றும் இந்திரவிழாக்கோலென்றும், இந்திர திருவென்றும் அவரைக்கொண்டாடிவந்த வுச்சாகத்தால், அவ்வகைக் கொண்டாடிவந்த மக்

களை இந்தியர்களென்றும், கொண்டாடிய தேசத்தை இந்தியமென்றும் நாளது வரையிலும் வழங்கிவருகின்றார்கள்.

இத்தகைய விந்திரனென்னும் பெயர்பெற்ற பகவனால் வரைந்துள்ள வரிவடிவ முதலெழுத்ததிகாரத்திற்கு, ஐந்திரவியாக்ரணமென்று பெயர். அதனாதாரங்கொண்டே "தொல்காப்பியம்" தோன்றியுள்ளதென்பதை அதற்குப் பாயிரங்கூறியுள்ள "பனம்பாரனாரே" போதுஞ்சான்றாம்.

தொல்காப்பிய வெழுத்ததிகார சிறப்புப்பாயிரம்.

வடவேங்கட தென்குமரி - யாயிடைத்- தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து, வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிருமுதலி, னெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச், செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு, முந்துநூல்கண்டு முறைப் படவெண்ணி, புலந்தொகுத்தோனே போக்கறு பனுவ, னிலந்தரு திருவி ற் பாண்டியனவையத், தறங்கரைநாவி னான்மறை முற்றிய, விதங்கோட் டாசாற் கரிதபத்தெரிந்து, மயங்காமாபி னெழுத்துமுறை காட்டி, மல்குநீர்வரைப்பி னைந்திரநிறைந்த, தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயர் தோற்ற, பல்புகழ் நிறுத்தப் படிமையோனே.

வீரசோழியம்.

ஆவியனைத்துங் கசதநபமவ் வரியும்வவ்வி, லேவியவெட்டும்யவ்வா றுஞான் நான்கு மெல்லாவுலகு, மேவியவெண்குடைச் செம்பியன்வீர ராசேந்திரன்றன், நாவியல் செந்தமிட் சொல்லின் மொழிமுத னன்னுதலே.

முன்கலைதிவாகரம்.

வடநூற்கரசன் றென்றமிழ்க் கவிஞன், கவியறங்கேற்று முபயக் கவிப்புலவன், செறிகுணக்கம்பற் கிழவோன் சேந்த, னறிவு கரியாகத் தெறிசொற்றிவாகரத்து, முதலாவது தெய்வப்பெயர் தொகுதி.

சிவஞான யோகீஸ்வரர் வடகலை தென்கலை பாணிநீயம்.

இடமுடைய முர்மொழியாந் திரிபிடக நிறைவிற்காய், வடமொழியை பாணினிக்கு வகுத்தருளி யதற்கிணையாத், தொடற்புடைய தென்மொழியை யுலகமெலாந் தொழுதேத்தக், குடமுநிக்கு வற்புறுத்தார் கொல்லாற் றுபாகர்.

வீரசோழியப் பாயிரம்.

ஆயுங் குணத்தவ லோகிதன் பக்க லகத்தியன்கேட், டேயும் புவனிக் கியம்பிய தண்டமி ழீங்குரைக்க, நீயு முளையோவெனிற் கருடன் சென்ற நீள்விசும்பி, லீயும் பறக்கு மிதற்கெனகொலோ சொல்லு மேந்திழையே.

வீரசோழியக் கிரியாபதப்படலம்.

மதத்திற் பொலிவும் வடசொற்கிடப்புந் தமிழ்மாபு, முதத்திற் பொலியேமழசொற்களின் குற்றமு மோங்குவினைப், பதத்திற்கிளைதவு மறி

க்கே முடிக்க பன்னூறாயிரம், விதத்திற் பொலியும் புகழவலோகிதன் மெய்த்தமிழே.———அவலோகிதர்—புத்தர்.

சிவஞானயோகீஸ்வரர் கலைஞானம்.

இருமொழிக்குங் கண்ணுதலார் முதற்குரவ ரியல்வாய்ப்ப, இருமொழியும் வழிபடுத்தார் முனிவேந்த ரிசைபரப்பும், இருமொழியு மான்றவரே தழீஇனா ரென்றாலிவ், இருமொழியு நிகரென்னு மிதற்கைய முளதேயோ.———முதற்குரவர் - ஆதி முனிவர், முனிவேந்தராம் முதற்றுறவியால் வடமொழியும், தென்மொழியுமாக்கியதென்பது கருத்து.

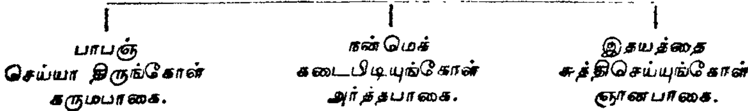
அவலோகிதரால் அக்கை, தங்கையர்போ லாக்கிய வடமொழி, தென்மொழி யிரண்டி னுதவால், திரிபேத வாக்கியங்களாகு முதநூலை ஆதிநூல், எழுதாக்கேள்வி, ஆரணம், ஒத்து, சாகை, சுருதி, இருக்கென்னும் ஏழுபேதமாக வழங்கிவந்தார்கள்.

முன்கலை திவாகரம்.

ஆதிநூ லென்பது வேதநூற் பெயரே.

பின்கலை நிகண்டு.

ஆதிநூ லெழுதாக்கேள்வி யாரண மொத்து சாகை, யேதமில் சுருதிதன்னோ டிருக்கிவை யேழும்வேதம், வேதநூற் பொருளி நாமம் விதித்திடு ஞானபாகை, யாதியாங் கருமபாகை யருத்தபாகையுமா மென்ப.

அறத்தால் கன்மபாகை நற்செயல் விளக்கத்தையும், பொருளால் அர்த்தபாகை மெய்ப்பொருள் விளக்கத்தையும், இன்பத்தால் ஞானபாகை பேரின்ப விளக்கத்தையும் விவரித்து ஞானசாதனத்தால் பற்றற்று தானே தானே தத்துவமாம் நித்தியானந்த நிருவாண வீடுபேறு பெற்றபோது பாபஞ்செய்யா திருங்கோள், நன்மெக் கடைபிடியுங்கோள், இதயத்தை சுத்திசெய்யுங்கோ ளென்னும் மூன்று பேதவாக்கியங்களின் பயனும் வீடு பேற்றையும் ஒரு பேதவாக்கியமாக்கி ஆக நான்கு பேதவாக்கியங்களென வழங்கியதுமன்றி அதனதன் செயலுக்குத்தக்கவாறு இருக்கு, யசுர், தைத்திரீயம், அதர்வணமென்னும் நான்குபெயர்களையு மளித்து அவைகளுக்கு சிறப்புநிலையாம் ஆகமம், ஆரிடம், பிடகம், தந்திரம், பனுவல், சமயம், சூத்திரமென்றும் வழங்கிவந்தார்கள்.

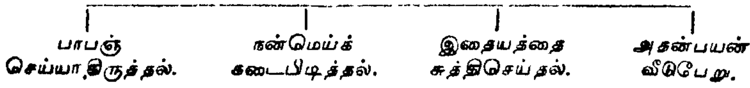
பின்கலை நிகண்டு.

மெய்தெரியாரணந்தான் வேதத்தி ஞானபாகை, மையனுட் பொருளினும மற்றுப நிடதமென்ப, வைதிகம் வேதமுற்ற மார்க்கமேபார்க்குங் காலை, மையமி லிருக்கினோடு பிடகமே யாதிவேதம்.

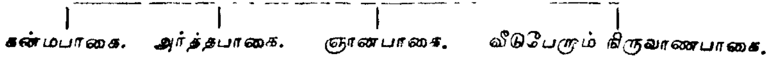
ஏமமா மிரண்டாம்வேத மிசை தைத்திரியத்தோடு, தோமிலா யசுவமென்றுஞ் சொல்லுவர் நல்லநூலோர், சாமமா மூன்றாம்வேதந் தகமெபே ரின்பஞ் சாரும், வாமமாம் நான்காம்வேதம் அதர்வணம் வீடுபேறும்.

தந்துரை புனைந்துரைத்தல் சார்ந்த பாயிரத்தினோடு, முந்திய பதிகமேநூன் முகமுக வுரையுமப்பே, ரந்தமா மாகமத்தோ ராரிடம் பிடகமற்றுந், தந்திரம் பநுவலோடு சமயஞ்சூத்திரமு நூற்பேர்.

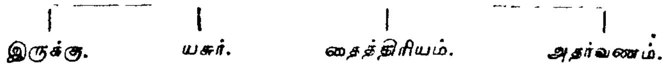
நான்குபேதவாக்கியங்கள்.

நான்குபேதபாகைகள்.

நான்குபேதத்தின் பெயர்கள்.

ஆதிபேதவாக்கியம் கன்மபாகை. இதன்காரணம் பாபஞ்செய்யாதிருத்தல், காரியம் மெய்ப்பொருளறிதல். இதன் பெயர் பொருட்பால், பிடகம், இருக்கென்றுங் கூறப்படும்.

இரண்டாம் பேதவாக்கியம் அர்த்தபாகை. இதன் காரணம் நன்மெய்க் கடைபிடித்தல், காரியம் மெய்யற வுணர்ச்சி. இதன் பெயர் அறத்துப்பால் தைத்திரிய மெனப்படும்.

மூன்றாம்பேதவாக்கியம் ஞானபாகை. இதன்காரணம் இதயசுத்திசெய்தல், காரியம் மெய்யின்பமாம் பேரின்ப வுணர்ச்சி. இதன் பெயர் காமப்பால் சாமமெனப்படும்.

மூன்று பேதவாக்கியங்களுக்குமேல் நான்காவது பேதவாக்கியமில்லாவிடினும் மூன்று பேதவாக்கியங்களின் சாதனங்கொண்டு விவேகமுக்திணவனுதலால் அவற்றை நிருவாணபாகையாகவும், சுயம்பிரகாச வீடுபேற்றை அதர்வண பேதவாக்கியமெனக்கூறி நான்கு பேதவாக்கியங்களென வகுத்துள்ளார்கள்.

இந்நான்கு பேதவாக்கியங்களின் அந்தரார்த்தம் சகலருக்கும் விளங்காமல் மறைபொருளாயிருந்தபடியால் ஒவ்வோர் பேதவாக்கியங்களுக்கும் எவ்வெட்டந்தரார்த்தங்களை கூறி, நாலெட்டு முப்பத்திரண்டு வுபநிட்சையார்த்தங்களை வகுத்து உபநிடதங்களென்னும் பெயரை யளித்துள்ளார்கள்.

முன்கலைதிவாகரம்.

உபநிடத்தின் பெயர்—உபநிடதம் வேதத்தி னுட்பொருள் நுட்பம்.

பேதவாக்கியங்களி னுட்பொருள் சகலருக்கும் விளங்காததுகண்டே திருவள்ளுவ நாயனார் முப்பாலென்னுந் திரிக்குறளாலும் விளக்கியிருக்கின்றார்.

நரிவெருத்தலையார்.

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல்—மன்பதைகட்
குள்ளவரிதென்றவைவள்ளுவ ருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

மாங்குடிமருதனார்.

ஓதற்கெளிதா யுணர்தற கரிதாகி
வேதப்பொருளாய் மிகவிளங்கி—தீதற்றோ
ருள்ளுதொறுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

வேதவாக்கியத்தி னுட்பொருளை விளக்கு மொழிக்கு மகடபாஷையில் "உபநிடதமென்றும், சகடபாஷையில் உபநிட்சையார்த்த மென்றும், திராவிடபாஷையில் வேதத்தினுட்பொரு" ளென்றும் வழங்கிவந்தார்கள்.

நான்கு பேதவாக்கியங்களின் 32 உட்பொருளுட்டம்.

1. கன்மபாஷையுட்பொருளஷ்டகம். பாபமென்பதென்னை.

1. அன்னியப் பிராணிகளின்மீது கோபங்கொண்டு துன்பஞ் செயதல் பாபம்.
2. அன்னியர்ப்பொருளை யவர்க ளனுமதியின்றி யபகரித்தல் பாபம்.
3. அன்னியரைக் கெடுக்கவேண்டுமென்று தீங்கு நினைத்தல் பாபம்.
4. அன்னியருடைய ஸ்திரீகளை யபகரித்தல் பாபம.
5. அன்னிய சீவப்பிராணிகளைக் கொலைச்செய்தல் பாபம்
6. அன்னியர் மனம் புண்பட வார்த்தை யாடுதல் பாபம்.
7. அன்னியர்களை வஞ்சித்து வருந்தச் செய்தல் பாபம்.
8 அன்னியரறிவை மதுவூட்டி மயங்கச்செய்தல் பாபம்.

2. அர்த்தபாஷையுட்பொருளஷ்டகம். நன்மெயக்கடைபிடித்தலென்பதென்னை.

1. அன்னியப்பிராணிகளுக் குண்டாகுந் துன்பங்களை நீக்கி யாதரித்தல் நன்மெய்.
2. அன்னியருக்கில்லாப் பொருளீய்ந்து தன்னைப்போல் சீர்பெறச் செய்தல் நன்மெய்.
3. அன்னியர்களைத் தன்னவர்போல் நேசித்து ஆசரிப்பது நன்மெய்
4. அன்னியர் மனைவிகளை தாய்தங்கையர்போல் பாதுகாத்தல் நன்மெய்.
5. அன்னிய சீவப்பிராணிகளை கொலைசெய்யாமலுங் கொலைக் கேளாமலு மிருத்தல் நன்மெய்.
6. அன்னியர் மனமும் உடலும் பூரிக்கும் மிருதுவான வார்த்தையாடுதல் நன்மெய்.
7. அன்னியர்களுக் குபயோக முண்டாகும் வார்த்தைகளைப்பேசி விருத்திபெறச்செய்தல் நன்மெய்.
8. அன்னியர்களின் அறிவைப் பெருகச்செய்து வழுதுண்ணச் செய்தல் நன்மெய்.

3. ஞானபாதையுட்பொருளஷ்டகம். இதயசுத்தமென்பதென்னை.

1 தன்னிடத்துண்டாங் கோபத்தை யகற்றி சாந்தத்தை நிறப்புதல் இதயசுத்தம்.
2. தன்னிடத்துண்டாங் காமத்தைத் தங்கவிடாம லகற்றி அன்பை பெருக்குத லிதயசுத்தம்.
3. தன்னிடத்துண்டாம் மயக்கங்களையகற்றி அறிவை வளரச்செய்த லிதயசுத்தம்.
4. தன்னிடத்துண்டாம் வஞ்சினம் பொருமைகளை யகற்றி சகலர் சுகவாழ்க்கையை விரும்புதல் இதயசுத்தம்.
5. தன்னிடத்துண்டாம். பொய்ப்பொருளாசையை யகற்றி மெய்ப்பொருளுசாவுதல் இதயசுத்தம்.
6. தன்னிடத்துண்டாம் சிற்றின்பச் செயல்களை யகற்றி பேரின்பத்தை நாடல் இதயசுத்தம்.
7. தன்னிடத்துண்டாம் டம்பச்செயல்களை யகற்றி அடக்கத்தில் நிற்றல் இதயசுத்தம்.
8. தன்னைவஞ்சித்துத் துன்பப்படுத்தியவனை அன்புடன் ஆதரித்தல் இதயசுத்தம்.

4 நிருவாணபாதையுட்பொருளஷ்டகம். வீடுபேறும் நிருவாணமென்பதென்னை.

1. தன்னிடத்துண்டாம் பற்றுக்களற்று சதானந்தத்தி லிருப்பது நிருவாணம்.
2. தன்னைமறைக்கும் நித்திரையை ஜெயித்து சதா விழிப்பிலிருப்பது நிருவாணம்.
3. தன்னை மாறிமாறி பிறக்கச்செய்யும் மரணத்தை ஜெயித்த நிலை நிருவாணம்.
4. தன்னை சதா துக்கத்திலாழ்த்தும் காமவெகுளி மயக்கங்களை யறுத்த நிலை நிருவாணம்.
5. தானே தோன்றுகிறதுங் கெடுகிறதுமாகிய மனதை தோன்றாமலுங் கெடாமலும் நிறுத்தல் நிருவாணம்.
6. தனக்குண்டாகும் ஜெநநபயம், மரணபயமற்று யாதுக்குங் கலங்காமனிற்றல் நிருவாணம்.
7. தன்னுள் தானாய் விளங்கும் உண்மையாம் பேரின்பமே நிருவாணம்.
8. தானேதானே சுயம்பிரகாச சதாநித்ய சித்தாம் ஆனந்தநிலை நிருவாணம்.

இத்தகைய பேதவாக்கிய மொன்றுக்கு எட்டு உட்பொருள் நுட்பங்களை விளக்கி நான்கு பேதவாக்கியங்களுக்கும் முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களாக்கி நாளதுவரையில் திராவிட பௌத்தாள் சுருதி யுக்தி யநுபவமாகவும், கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலென்னு மார்க்கமாகவும் வழங்கி வருகின்றார்கள். ஒருமொழியின்றி ஆதியில் மூன்றுமொழிகளாகத் தோன்றி அம் மூன்று மொழிகளும் மூன்று பேதமா யிருந்ததுகண்டு திரிபேதவாக்கியங்களென வழங்கி வீடுபேற்றையும், ஒருபேதவாக்கியமாகக்கொண்டபோது நான்கு பேதவாக்கியங்களென வழங்கலாயினர். இதுவே புத்தாது ஆதிவேத விளக்கமென்னப்படும்.

—:(*):—

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
6	30	மட்சி	பட்சி
25	19	கவிவாரு	கலிவாகு
25	21	எழுதிவரும்	மொழிந்துவரும்
60	2	சாதால்	காதால்
80	22	பாழாக்கிவிடுவான்	பாழாகிவிடுவான்
93	7	வெளிற்	வெளியில்
95	16	ஸ்தாணம்	ஸ்தாபனம்
109	28	தலைநிமிர்த்த	தலைநிமிர்ந்த
117	6	மதி	வமதி
118	11	உம்மைச்	உம்மெச்
128	19	பொறுமையால்	பொறுமெயால்
161	25	பார்த்ததுபோல்	பாராததுபோல்
188	32	சமயக்	சம்யக்
196	28	அவன்	அதன்
197	9	திவினை	தீவினை
200	22	அந்தித்திரு	அந்நித்திரு
228	11	மாணு	மாறு

——(✕)——